

مهولانا خالده ته، بقه ته، نه قشه نده،

مهولانا خالده ته، بقه ته، نه قشه نده،

وهزاره ته روهن بیره
به روه به رایه ته خانه ی وه رگیره
زن جیره (33)

مهولانا خالده ته رقه ته نه قشه نده

و پیشه کیهك بو دیوانی شاعیری کورد وه فا (شیخ عه بدو
ره حمانی کوری شیخ سراجودینی نه قشه نده / 1284-
1353 ی کچی)

سهید محه ممد تاهیر سهید زاده ی هاشمی

وه رگیره له فارسیه وه :

دلیر میرزا

❖ چاپي يه كه م: 2004- سلیمانی

وهزاره تي روشنبيري

به رپوه به رايه تي خانه ي وه رگيران

www.roshnbiri.org

khanaywargeran@yahoo.com

- ❖ ناوي كتيب: مهولانا خاليدو تهريقه تي نه قشبه ندي
- ❖ نووسيني: سهد محه ممد تاهير سهد زاده ي هاشمي
- ❖ وه رگيراني له فارسيه وه: دلير ميرزا
- ❖ تايب و نه خشه سازي كومپيوته ر: شيلان نوري
- ❖ نه خشه سازي به رگ: نازه نين سآج
- ❖ زنجيره: (33)
- ❖ تيراز: 1500 دانه
- ❖ ژماره ي سپاردني 1 34 اي سالي (2004) اي وهزاره تي روشنبيري
- ❖ پندراوه
- ❖ چاپ: چاپخانه ي قانع

په ښځيک

سالاني 1985 تا 1991 هه رکاتيک دهچوم بو کرماشان،
دهبوا سهرداني خاله سهد تاهير بکه له مالهکهی خوی له
گهړهکی نیلاهییه.
ئهو زاتهم سالی 1985 ناسیوه و دوربه دوریش ناشنای
که سایه تی و پلهی زانستی و ئهدهبی ئهو پیاوه بهتوانایه بووم.
جاریک له خزمه تیدا بووم، روی دهمی کرده ئهو خه لکهی
لهوی بوون و فهرمووی: راستی کورگه لی ئه و دیو قهرزاريان
کردوین، ته ماشاکه ن، ئه وان پيشمه رگه و ئاواره و مال و یران
که چي زحمه تی دیده نی پیریکی ئوفتادهی وهکو من دهکيشن، بو
بيستنی دوو قسه ی بی که لکم، بهرامبه ر بهو هه موو لوتفه ی ئه وان
منی بی توانا چیم پی دهکريت، جگه له خو ش ويستنييان و
دوعای خیر. سا وه لالا ئومیدم زوره پييان..

مامؤستا ئه وهی له ته وازوعه وه ده فهرموو. ئهو ته مه نی له
سه رووی هه فتا ساله وه بوو. پیاویکی که له گه تی ریکیپوشی به
هه یبه ت و روو خو ش و قسه زان، له ئه ده بی کوردی و فارسی و
زانستی ئاینی و خه ت خو شیدا شاره زان و پسيپور بوو. و له نیوان
ئهدیب و شاعیره کورده کاندا، مه وه وی ناسیکی پله یه ک بوو،
له گه ل ئه وه شدا شاره زاییه کی ته وای هه بوو، له شیعرو
ته ریقه تی شیعری نالیدا.

زاراوه ی (گوران) ی کوردی زور به باشی ئه زانی، به نووسین و
ئاخافتن، لیکن لینه وه و باسی وردی هه بوو ده رباره ی ژيان و
شیعری بیسارانی و میرزای پاوه یی و شاعیرانی ئه هلی هه قی
ده وروبه ری کرماشان.

مامؤستا له کاتی وتو وریژدا، سیمای رومه ت و چاوه کانی و
ئیشاره تی ده سته کانی سهرنجی راده کیشا. ئهو له سه رخو و زور
به هیمنی ده سته کانی ده جوولاندو و ناماژهی بو بهرامبه ره کانی
ده کردو به ده نگیکی سازگار و زمانیکی کوردی پارا و تیکه ل به
هه ندی زاراوه ی جوان و ره سه نی ناوچه ی جوانپور و روانسه ر
ده دوا و ناو به ناویش ده وه سته و ته ماشایه کی دؤستانه و پر له
خوشه ویستی بهرامبه ره که ی و ده وروبه ری ده کرد، ریژی زوری
بو راو بوچوونی که سانی ناماده بووی مه جلیسه که ی ده گرت و
وای ده کرد نازادی ته وای وه ریگرن له ده رپریندا.

هه رگيز ته عه سوب و دهمار گيريم له راو بوچووني خاله سهددا ههست پي نه کردوه.

ماموستا به سهرهات و باسو بيره و هري گرنكي لا بو. به داخه وه نه پره خسا كاتي خو ي هه موو نه و بابته به كه لكانه بنووسمه وه، هه نديكيان نه بيت كه وه كو خو ي فرموويه تي لي ره دا دهينووسمه وه:

((له يادم نيبه به ته واوي كه ي بو، به لام ده بي له نيوان سالاني 1920-1925 دا بو بيت. بو سهرداني حه زه تي غه وسي گه يلاني لي ره وه سه فه ري كمان لگست پي كرد. نه وسا سه فه ر به سواري ولاخ بو، لاي خزمان ي (سوله ي قه ره داغ ماوه يه كه ماينه وه، هه روا له (چرچه قه لا) ي نه و ديويش، به دیداری خزم و دوستان شاد بووين. وه رزي به هار بوو نه و دهشتو هه ردانه ي نيوان چرچه قه لا و (سه لاحيه - كفري) زور جوان هاتنه به رچاوم. له (شاكل) بو دیداری خزمان و هه سانه وه لمان داو پاشان به ره و شاري كفري و هه سرانيك گه يشتين. كفري شاريكي پوشته و پر له دارو ناوه داني بوو. شه ويك له مزگه وته كه ي سه ر چه مه كه ماينه وه. ويستگه ي (قه تار - شه مه نده فه ر) له باشووري شاره وه، چه ند سه عاتي ك دور بوو. له ويوه به قه تار چووينه به غدا.

* سالي 1341 ي هيجري - قه مه ري، مه حمود پاشاي جاف و شيخ حسيني چرچه قه لا و مه لا شيخ باباره سوليان هينايه ديي (زه له ره شي) بناري قه ره داغ، ته كيه و مه دره سه يان بو دروست

كرد. نه و كات مه لا عه بدولكه ريم كه داوي به مه لا عه بدولكه ريمي موده ريس شو ره تي په يدا كرد، له وي فه ق ي بوو، به لام ته مه ني نه وه نده نه بوو له مه جليسي ماموستا باباره سولدا دابنيشي.

* له سالاني 1321 و 1322 ي شه مسيدا، وتارمان بو گه لاويژ نه نووسي و له ريگاي به ريزان (ئيبراهيم نادري و نازادي نوري سنه ييه وه) رحمه تي خويان لي بيت، گه يشته به غدا، گو قاري گه لاويژيش به هه مان ريگا ده گه يشته ني مه.

* سالي 1324 ي شه مسي سه دري قازيم له تاران بيني. هه رچه ند من دور نه بووم له حال و نه وزاعي نه وده مه ي كوردستان و مها باد، به لام كه ناغا پرسيا ري كردم! خوم به ناوي ته واوي بنه ماله وه پي موعه ره في نه كرد، ته نها عه رزم كردن كه خه لكي (جوانرؤ) م. زوري پي نه چوو ناغاي ره ئوفي زيائي حازري مه جليسه كه بوو، خولاسه وازيان لي نه هينام تا به ته واوي خو ي و ناغاي قازي ناسيميان...

مه سه له ي په يوه نديم له گه ل نه وزاتانه و وه زعي كوردستاني ئيران و (ژك) دورو دريژه. نه گه ر خوا ياري بدات له فرسه تي كدا بو تان باس ده كه م...))

ماموستا سه يد تاهيري هاشمي سالي 1332 ي كوچي، له ديي (ده ولت ناوا) ي سه ر به پاريزگاي كرماشان هاتوته دونيا وه. نه و كوري سه يد قه يداري ناسراو به (سيد الدوله) ي كوري سه يد عه بدولقادري سوله يي، كوري سه يد ره سولي

سۆله ييه. دايكي (نه ختير خانم) ي كچي فه تاح به گي (سه رداري نه كرم) ه له به گزاده كاني وه له د به گي جوان پويه.

مامؤستا هاشمي له شيخه كاني سۆله ي قهره داغي كوردستاني عيراقه, له سالاني 1824-1825 دا, به شيك له سۆله ييه كاني قهره داغ, به سه ره شتي سه يد ره سولي كوردستاني عيراقيان به جي هيشتوو له نه جامي تيكچووني باري سياسي و لاوازيوون و نه ماني ده سه لاتي ميرنشيني بابانه كان. وه كو مامؤستا خوي له پيشه كي ديوانه كه ي به ناوي (هه وارگه ي دلان) دا باسي ده كات و له نيوان جوان پوو مايد هشتدا, له دي ده ولت ناوا نيشته جي بوون.

بنه ماله ي (سۆله ييه كان) له وديو به شوره تي (هاشمي) ناسراون.

مامؤستا سه يد تاهيري هاشمي, له كوتايي به هاري 1991 دا, له كرماشان كوچي دواي كردوو و له مه راسيميكي شايسته دا, به به شداريي ژماره يه كي زوري خه لكي كرماشان و پياوه نايينييه كان و روشنبيران و ده سگاكاني ده ولته وه, به ري خرا و له گوندي ده ولت ناوا به خاك سپيردرا.

دوو كو و كچيكي لي به جي ماوه. كاك هه سه ني هاشمي كو پي بچووكي خاله سه يد لاويكي روشنبيرو نه ده ب دوسته و زوربه ي كتيب و ده سنوو سه كاني خواليخوشبوو لاي نه و

پاري زراوه و ده سنوو سي نه م كتيبه ش له كاك هه سه نه وه وه رگيراوه.

نه م كتيبه ي مامؤستا هاشمي كه له به ر ده ستدايه, به زماني فارسي نووسيوه. پي ده چي ت مه به ستي نه وه بو بيت زور ترين ژماره ي خوي نه راني ئيراني بيخويننه وه, چونكه كاتي نووسيني كتيبه كه خوينه ري ئيراني كوردي زان به روشنبيراني كوردستاني ئيراني شه وه زور نه بوون وه كو ئيمرو. به قه ولي خاله سه يد تاهير خوي:

((بو به كوردي نووسيني يان گوپيني بابته كه بو زماني كوردي نه گهر ته مه ن ياري بدات خوم ده ينوو سمه وه, يان كه سيكي نه هلي غيرت په يدا ده بي و ده يگوپي بو زماني كوردي))

له لايه كي كه وه مامؤستا پيي وابوو زوري روشنبيراني كورد ناگادارن مه ولانا خاليد كي بووه؟ و چه ند به تواناو پله يه كي زانستي و مه عنه وي به رزي هه بووه. به لام غه يري كورد نه و راستي يانه نازانن, له به ر نه وه به باشي زانيوه, به فارسي بابته كه ي بنووسيت.

نه و سه رده مه ي مامؤستا له كتيبه كه يدا باسي ده كات. نووسين و خويندنه وه و ناخاوتن به زماني فارسي باو بووه. نه گهرچي كوردستاني عيراق, بو ماوه يه كي زور له لايه ن توركه عوسمانيه كانه وه فه رمانره وايي كراوه, به لام نووسين و

خويندنه وه به توركي لاي روشنبيراني كوردي نهو ده مه دا،
ره واجي نه بووه.

ماموستا هاشمي به زرافهت و ورده كارييه كي وه ستايانه وه،
له باره ي ژيان و كه سايه تي و پله و پايه ي به رزي زانستي و نه ده بي
و مه عننه وي و ويلايه تي مهولانا خاليدوه دوواوه. به هه مان
شيوهش له ناساندن و باس كردني كه سايه تي و پله ي عيلمى و
لايه ني ته سه وف و مه عننه وياتي شيخاني نه قشبه ندي هه ورامان
دريغي نه كردوه. نهو راي تاييه تي خو ي هه يه، سه بارهت به
سه رچاوه ي ته ريقه تي نه قشبه ندي، به پيچه وانه ي راو بوچووني
باو. نهو سه رچاوه كه ده گيپته وه بو (ئيمامي عه لي) خواي لي
پازي بيت.

ماوه ته وه ده ست خو شي بكم له براي وه رگيپر كاك دلير ميرزا،
بو نه م كاره باشه ي نه نجامي لاوا. نوميد ده كه م دريژه بدات به
هه وله كانى. هه روا ده ست خو شي ده كه م له به رپوه به ريپتي خانه ي
وه رگيپران سه ربه وه زاره تي روشنبيري، بو هه لبرژاردني بابه ته كه وه
به چاپ گه ياندني، هيواي سه ركه وتنيان بو ده خوازم له خزمهت
كردني روشنبيري كورديدا.

شاكه لي

2002/8/12

ماوه يه ك له خزمه تي تاهيري هاشمي دا ..

پيش نه وه ي بجمه سه ريا سي خوا ليخوشبوو سه يد تاهيري
هاشمي، به كورتي باسيكي گوندي ده ولته ناوا به پيوست
ده زانم بو نه وه ي خوينه ران هه ندي شاره زاييان هه بي له سه ر نهو
گونده كه شويني نيسته جيپووني تاهيري هاشمي بوو له زوربه ي
پوزگاري ژيانيدا.

دهوله تاوا گونديکه که وتووته نيوان سنووری جوانرؤ و مايددهشت و پشتی له شاخی شاهوی سهرکه شه. گونده که به لاپالی گردیکه وه دروستکراوه که له جوانرؤوه دريژ دهبيتته وه بؤ مايددهشت و کوتايی نه هیله بهر زاييانه يه، پیش نه وهی سنووری مايددهشت دهست پيیکا. نه م گونده وه کوتمان پشتی کردووته شاهؤ و جوانرؤ که وتووته له لای راستی و دهشتی مايددهشت که وتووته له لای چه پی.

وهک بیستومه له سهره تای سدهی نۆزده همدای شیخ ره سوولی باپیره ی تاهیر هاشمی له سؤله ی کوردستانی عیراقه وه پروی کردوته نه و ناوچه یه به مبهستی ئیرشادو رینمایي کردنی خه لک و له لایه ن قاجارییه کانی فه رمانره وای نه و سهرده می ئیرانه وه، ریزی لیگیراوه و نازناوی (سید الدولة) ی پی به خشراره و له ناو خه لک و ده ورو به ردا ناویانگیکی ته وای پهیدا کردوو، وهک رابه ریکی ته ریقه ی قادری، تا نه و کاته ی له دنیا ده رچوو، ئیستا¹² نارامگا که ی له سهر کرده که ی پشتی دهوله ته تا و او یه وهک رابه ریکی نه و ریبازه زور که س سهردانی ده که ن.

تاهیر هاشمی کوپی سهد قهیداری کوپی شیخ ره سووله، سی برای تری هه بوو به ناوی سهد علی، سهد وجیه الدین، شیخ قادر که برابچووکیان بوو، شیخ تاهیر پیایوکی بالابه رزو

که له گهت، سووروسی و مووزهرد و پرچیکی لوول و جوان تا سهرشانه کانی شور بوو بووه.

به راستی نووسین له سهر تاهیر هاشمی توانایه کی ته وای دهوی، من خوم دان به وهدا ده نیم که نه و توانایه م نییه بتوانم نه و نه که به جی بگه یه نم، مروقیکی ته و او خوینده وار، شاره زاییه کی ته وای هه بوو له زمانی فارسی و عهره بی و کوردیدا، خوشنووسیکی و ابوو که لام وایه نه گهر له ولاتیکی ئاوه داندای بووایه له ریزی پیشه وهی خوشنووساندا دانه نرا، پیایوکی پروخوش و دم به پیکه نین، هه موو کاتییک هه رخه ریکی خوینده وهی کتیب و گو قاره کانی نه و سهرده مه بوو که له تاران له سهرده می شادا بلاو نه کرانه وه.

پیایوکی دل فه رح و فراوان، ته کیه که ی شوین هه وانه وهی ریبواران بوو، یه که م جار که ریم که وته نه وی لای ئیواره برسیم بوو هه رچاوه ری نانو خاردنم نه کرد هیچ دیار نه بوو، درهنگ وه ختانییک له یه کییک له خزمه تگوزاره کانم پرسى: نه وی ئیوه ئیواران نان ناخون؟، وتی: چون ناخوین، وتم جا که ی؟ وتی لییره تا نه و کاته ی که ئیتر به ته ما نه بین ریبواریک بگاته ئیره نابی نان بخوین، چونکه نه و میوانه ی که درهنگ نه گاته جی جوان نییه پاشماوه بخوات.

شیخ تاهمی وادیاره له سهرده می ره زای گه ورده ماوه یه که له دهوله تاوا دورکه وتووته وه بووه به فه رمانبه ر له کرماشان.

دوور نيبه له بهر نه وه بووي له گيچه لي رهزا شاخوي دوورخستبيته وه، چونكه رهزا شا له و سهردهمه دا چي خاوهن مولك بووه هه مووي راپيچ كردوون بو زيندانه كاني تاران، نه مانيش چوار گونديان هه بوو. سهيد عه لي برا گه وره يان بهر نه و شالاوه كه وتبوو و گيرابوو، تا نه و كاته ي ئيران داگير كرا له لايه ن سوپاي پرووس و ئينگليزه وه و رهزا شا ولات به در كرا، سهييد عه لي هه ر له زيندانا مابوويه وه پشتي چه مي بووه وه.

شيخ تاهير مروقيكي كورد پهروه بوو، حهزي له گه شه كردني نه ديبات و زماني كورد بوو، له ژماره كاني گوڤاري گه لاويژدا زور جار شيعر ونووسيني بلاو ده كرده وه. په يوه ندييه كي توند و تو لي هه بوو له گه ل بزوتنه وه ي كو ماري مه هاباد دا، سهييد موحه مه دي براي ماموستا مه لا زاهيدي ئيمامي مرگه وتي سوننه كاني كرماشان، له و سهردهمه دا وهك نوينه ريكي كو ماري مه هاباد هه موو جاريك چي گوڤارو روژنامه هه بوو ده يهينا بو دهوله تاوا و ته نانه ت نه وه م له ياده كه يه كه مجار له ژووريكي په نادا شيخ تاهيرو ماموستا مه لا مه جيب و چه ند كه سيكي تر له گه ل نوينه ري كو ماري كو بوونه وه و سوينديان خوارد به قورئان كه خيانه ت نه كه ن له و كو ماريه و⁴ نه ينييه كاني بپاريژن.

پاش له و ناو بردني كو ماري مه هاباد و داگير كردنه وه ي ناوچه كه له لايه ن دهوله تي ئيرانه وه، جوانرو هيشتا مابوويه وه و سه ربه خويي خويان پاراستبوو، دهوله تي ئيران دهستي كرد به

كو كردنه وه ي سوپاو كورد ي خوڤروشي ناوچه كه بو داگير كردنه وه ي جوانرو، سوپايه كي زوري هينا يه دهوله تاوا و شيخه كاني ناچار كرد خانووه كانيان چول كرد بو سه ر بازو كار به دهسته سوپاييه كان. پيش دهست كردن به هيرشه كه، وه فديكيان نارد بو لاي جوانرو ييه كان بو نه وه ي به ي شه ركردن خويان بدن به دهسته وه. شيخ تاهيرو چه ند كه سيكي تر نه ندامي وه فده كه بوون كه چوون بو قه لاي جوانرو بو لاي وه كي له كاني جوانرو، به لام نه وان ناماده نه بوون بو خو به دهسته وه دان و سوور بوون له سه ر به رنكار بوونه وه ي هيرشه كه.

وهك له سه ره وه با سم كرد، با س كردن له سه ر ژياني تاهير هاشمي پيوست ي به تواناييه كي ته واو و شاره زاييه كي باش هه يه. لي ره دا ئيتر كو تايي به م چه ند دي ره ده ييم.

حه سه ن عه بدو لكه ريم

2002/10/1

تهريقه تي نه قشبه ندى دهگه پرتيه وه بو خواجه به هادين محمه دى
 كوپى بوخارى كه يه كيكه له عارف و سؤفقيه گوره كانى سه دى
 شه شه م و دامه زرينه رى ئەم تهريقه تيه . (خواجه علائوددين
 عهتتار) [1] و (خواجه محمه د پارسا) [2] ههردوو كيان موريدى
 بوخارين . كتيبى (دليل العاشقين) له سه سؤفيگه رى و كتيبى
 ژياننامه ي له سه ر نامؤزگارى نووسيوه . له سالى 791 يان 790 ي
 كۆچى , له زىدى خو ي له قه سرى عارفانى سه ربه بوخارا , كۆچى
 دوايى كردوه . ناوى قه سرى عارفان به ر له داىكبونى خواجه
 بهائوددين , قه سرى هيندوان بوو , فه رسه خي ك له شارى بوخارا وه دوور
 بووه .

ناوو ميژووى بوخارا

¹ . خواجه علائوددين محمه د كوپى محمه دى بوخارى , جيئيشينى
 خواجه ي نه قشبه ندى ري به رى زانا سه يد شه ريفى جرجانييه . دواى نوپژى
 شيوانى روژى چوار شه ممه , ري كه وتى (20) ي ره جه بى سالى 802 كۆچى ,
 كۆچى دوايى كردوه .

² . محمه د كورى محمه د كوپى محمودة حافيزى بوخارى , يه كيكه
 له زانا گوره كان , له روژى پينچ شه ممه 24 ي (ذى الحجة) ي سالى 822 ي
 كۆچى , له شارى (مدينه) كۆچى دوايى كردوه وه مهولانا شه مسوددينى
 فهننارى زاناي ناودارى روم , نوپژى مردووى له سه ر ته رمه كه ي خويندوه .

بوخارا شارى كى ناوداره ده كه ويته نه وديو رووبارى نامون (ماوراء
 النهر) وه , له بوخاره وه وه رگيراوه , به ماناي زانستى فراوان , چونكه
 ئەو شاره زانا هونه رمه ندى زورى تيدا هه لكه وتوه , بويه ئەو ناوه ي
 ليئراوه . هه ندى ده ليين بوخار به ماناي زانست نييه . له و سه رده مانه دا
 , هينده شارى كى مه زن بووه كه له وينه ي كه م بووه به بوخارى پيرؤز
 ناويان بر دووه (11) ده روازه و (200) قوتابخانه ي گه وه وه
 بچووك و (7) مزگه وت و (40) گه رماو و (150) دوكانى بازرگانى
 تيدا بووه , پانتايى قه لاي بوخارا (1) فه رسه خه رو له پورژئاوايه .
 دهوران دهورى په رژينى بوخارا به (1372) پي خه مليئراوه .

دوورى بوخارا له سه مه رقه نده وه (38) فه رسه خه و سه مه رقه ند
 هه ندى له بوخارا بچووكتره . له كه نارى رووبارى زه ره فشان كه هه ر له
 دير زه مانه وه هه وارى ئيرانىيه كان بووه , ئەه و زاراوه مه غولييه له
 ره چه له كدا ناويكى ئيرانى بووه . ويهار يان به هار , وه كو نه وه به هار
 ناوى په رستگه ي زه رده شتييه كان بووه , زاراوه ي بوخارا له زاراوه ي
 بت په رستانى ئيغؤرو خه تايه وه نزىكه كه ئەه وانيش به په رستگه ي
 بته كانيان ده ليين بوخارا , بوخارا له بوخاره وه وه رگيراوه كه به زمانى
 موغان به ماناي زانستگه يه .

ناوچه يه كى شي داره و ميوه جاتى زؤره گه لى ناوداره و دانىشتوانى
 جه نكاوه رو هه لمه ت به رن و فه رش و به ربه و به رمالى به ناوبانگه . بوخارا
 رووبه رى 72×72 كيلؤمه تره , به ديوارى ك چوار ده ور گيراوه كه هه موو
 كاروانسه راو گونده كانى ده ور به ريشى , ده كه ونه ناو ئەه و ديواره وه و
 دوو رووبارى خه رناب و جه يحون له خو ده گريئ و ئەم قه له مپه وه , تا

سنوورى به دهخشان دهگات . بوخارا چهند ناويكى ترى هه بووه وهك :
نيمجكت, بومسكت, مدينه الصفريه, مدينه التجار .

ياقوت له (معجم البلدان) دا دهليت: بوخارا گه وره ترين شارى ئه و
ديو روبرارى نامونه . مه وداى نيوان بوخارا و جه چون دوورؤژ
ريگايه, پايتهختى سامانييه كان بوو. به تليمؤس له كتيبي (ملحمه) دا
دهليت: ديريژييه كهى 87 پله و پانتاييه كهى 41 پله يه و له هه رييمى
پينجه مدياه و بورجه كهشى شيړه .

شاريكي ديريينه و باخ و باخاتى ميوهى فراوانه و به روبروو مه كهى
ره وانهى (مهرو) دهكريت . له بوخارا وه مهرو (13) رؤژ رييه و مه وداى
نيوان بوخارا و خه و ارزم زياتر له (15) رؤژ رييه و تا سه مه رقه ند (7)
رؤژ, واته (379) فهرسه خه (هه ر فهرسه خيك نزيكهى 6 كيلومه تره) .
له سه ر قه لا كونه (قه ندين) كهى بوخارا وه, تاچا و پرده كات, سه و ز
ده كاته وه و باخى ميويه كه كوشك و ته لاره كانيان له ناميز گرتوو وه
سه و زيى باخه كان ناويتهى شينايى ناسمان بوون . به (بومجكت) يش
ناوبرا وه . قه لاي قه هه ندين شويني نيشته جي بوونى ميره سامانييه كان
بووه و , خانووه كان و مزگه و تيش نزيكى ده روزهى قه هه ندين و
روبارى سه غد به ناو خانووه كاندا ده روات .

بوخارا شاريكه له توركه منستانى سه ر به كومارى ئوزبه كستانى
يه كيى سوقيه ت, هاوسنوورى زهرئه فشانه و دانيشتوانه كهى نزيكهى
(80) هه زار كه سه . نزيكى بيابانى قزل قومه . ئيستا له دوويه ش
پيگه اتوو: بوخاراى نوئ كه شاريكى روسييه و ويستگه
شه مه نده فه رى توركستانه . به شه كونه كهى بوخارا كه به باخى چر
ده ورى گيرا وه و چه ندين مزگله تي كوئى تيدياه و ريگه

مهرو سه مه رقه ندو مه شه دو هه رات به و شارهدا په تده بيت و له پروى
بازرگانييه وه, بايه خيكي زورى هه يه . به روبروو مى سه ركهى, بريتييه
له ناوريشم و لوكه و كانزاي مى هه يه . له سه ره تادا ئه م شاره,
پايتهختى سامانييه كان بوو. جه نكي ز خان داگيرو وي رانى كردو دواى
دووباره ئاوه دان كردنه وهى, سالانيكى زور بوو به پايتهختى
ئوزبه كييه كان و دواتر يش كه و ته ژير ده سه لاي ئيرانه وه و له سه رده مى
قاجاريه كاندا, روسه كان داگيريان كرد . بوخارا كه و توتته رؤزه لاي
مهرو, به رزيه كهى 366 مه تره له سه ر رووى ده ريا وه . قوتابخانه
عه بدوللا و كوشكى خان, دوو بينايى كوئى ئه و شارهن .
دانيشتوانه كهى تاجيك و فارسى زمانن و توركو يه هوديشى تيدياه .
پيىستى مه رى ئه و ناوچه يه ناو داره و له پيىستى جوړه مه ريكي تر كه
خوريه كهى لوله, كلاوى ناياب ده چنن . ئه م ناوچه يه حوشترى زوره و
له مووه كهى عبا ده چنن . هه رييمى بوخارا پيگه هاتوو له: ئورامتيانى
زيندانى, وافكهندي, وردانزى, حه يز ئاباد, واكانزى, كيجوان, كر مينه,
زودين, كاتكركان, قه تارچى, پينجشه ممه, ميتان, توراته, چالاق,
كرشى, خوزار, شير ئاباد, سه دن ئاباد, چراغچى, ناراز, كاكي,
چارجوى و ئوتار .

بوخارا شاريكى به ناوبانگى ئه و ديو روبرارى نامونه كه ئه وسا
باره گاي خانى بوخارا بووه و ئيستا يه كيكه له شاره كانى
ئوزبه كستان و دانيشتوانى (80) هه زار كه سه و ئه و هه رييمى كه
قه له مه روى ده سه لاي خان به (كه نار) يش ناوده برا و ده لين له بهر
ئه وهى ئه م شاره, زانا و هزمه ندى زوى تييدا بووه , بويه بوخارا يان
پيگوتوو وه و بوخار به ماناي زانسته . ده قه رى بوخارا كه و توتته

باشووری رۇژھەلاتى تورکستانەوہ ، لەنیوان 35 پلەو 15 خولەكو و 41 چرکە پانتایی باکوورو 60 پلەو 70 خولەكو و 40 چرکە دريژایی رۇژھەلاتەوہ کەبریتی بوو لە خانەکانی بوخارا و ئانکویی و کەندوزو حەسارو ... ھتد ورووبەرەکەى 593000 کیلۆمەتر دووجایەو پایتەختەکەشى بوخاریەو سەمەرقەندو قراتۆل دووشاری گەورەى ئەو ھەریمەن . ئەم دەقەرە لەسەردەمی کیانەکاندا ، یەکیک بوو لە دەقەرە پان و بەرینەکانی ئییران و دواتر ئەسکەندەر داگیرى کردوو و پاشان بەشیک بوو لە مەمەلەکەتى باختەرەکانو لە سەدەى شەشەمی زاینییدا ، تورکەکان دەستیان بەسەرداگرتووو ، لەسەدەى حەوتەمدا چینیيەکان داگیریان کردووو ، لەسالى 705ى زاینییدا ، لەلایەن عەرەبەکانەو داگیرکراو و تاسەدەى نۆیەم لە ژيەر دەسەلاتى جینیشیناندا بوو و لەسالى 1000ى زاینییدا ، سامانییەکان دەستیان بەسەردا گرتووو لەسالى 1127دا ، سەلجوقییەکانو لەسالى 1319 مەغولەکانو لەسالى 1383 ئەمیر تەیمورو لەسالى 1505 ئۆزبەکییەکان تاووکو لەسالى 1600ى زاینییدا ، ئەستراخان دەستی بەسەردا گرتو و دواى خۆى کوپو کوپەزاکانى کەبەرەچەلەك ئۆزبەك بوون بەروالەت بەرپۆھیان دەبرد ، بەلام لە راستیدا بەبەشیک لە قەلمپەوى روس دادەنرا . دەلین کە بیدوبوخارخودا کۆچى دوايى کرد ، کۆرپەيەكى شيرەخۆرەى لەپاش بەجى ما ، ناوى توفسا دەبوو ، دایكى ئەم منداڵە(15) سال حوکمرانى کردو لەسەردەمی ئەودابوو کە عەرەبەکان بوخارایان داگیر کرد .

بنەماکانی تەریقەتی نەقشبەندی

نووسەرى كتيبي (رشحات عين الحياة) ، بنەماکانی تەریقەتی نەقشبەندی ، کە بە تەریقەتی خواجەگانیش ناودەبرئت ، بەم جۆرە باس دەکات :

- 1- ھۆشى ھەنووکەيى : ئەوہیە کەھەر ھەناسەيەك بەرەو دەرەو ھەو ھەو ، دەبى لەرووى ئاگايیەوہ بئت و غافلېوون زەفەرى پى نەبات .
- 2- سەر بەرزکردنەوہ : ئەوہیە کە لەھاتو چۆدا ، تەماشای بەرپئى خۆى بکات ، تاووکو دیدو روانینی پەرشو بلاونەبئتەوہ و چاوى بەشوئنى نابەجى نەکەوئت .
- 3- گەشت لە نیشتمان : ئەوہیە کە لە سروشتى بەشەردا گەشت بکات ، واتە لە ئاکارى بەشەريیەوہ بۆ ئاکارى پەرى و لە ئاکارى ناپەسەندەوہ بۆ ئاکارى پەسەند ھەنگاو بنیٔت .
- 4- تەنیايى لەناو کۆرپدا : وەکو خواجە بەھائوددين دەلئت ، واتە بەروالەت لەگەل کۆرپو بەناوەرۆك لەگەل خودا . وئەوہى خوداوەند فەرموویەتى : ((رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله)) ئاماژە کردنە بەو پيگەيە .
- 5- یادکردن : بریٔییە لەیادی زارەكى یان بەدل . مەولانا سەعدەدینی کاشفەرى فەرموویەتى کەريگەى فيرکردن

له ياد كړنيدايه، كه يه كه م جار شيخ به دل بليت : لا اله الا الله محمد رسول الله و موريد دلى خوئى ناماده بكات و له به رامبه ر دلى شيخ داينيت و چاوبكات ه و ده م نه جو ليني ت و زمانى به مه لاشوويه و بچه سپيني ت و ددانه كاني له سه ر يه كتر دابنيت و هه ناسه نه دات و به هه موو هي زي هه، ده ست بكات به ده سه به ر كړنى ره زامه ندي شيخ، و به دل بليت نه كه به زمان . وله هه ناسه داندان او قره بگري ت و له يه كه هه ناسه دا، سئ جار بيليت هه، تاوه كو چي زي به دل بكات . وشيوازيك كه پاريزگاري كړنى ناسانتر بيت هه و يه كه هه ناسه له زي ر ناوكدا په نگ بخت و ليو له سه ر ليو زمان به مه لاشوويه بچه سپيت، به جو ري كه هه ناسه له ده رووندا، له راده به ده ر سه غله ت نه كات و راستى دل له هه موو بير كړنه و يه كه بي زار بكات، سه رنجى بو پارچه گوشتي كي وه كو دره ختى سنويه رابكي شي ت و سه ر قالى زي كرى بكات به م جو ره كه وشه ي (لا) له سه رووى ناوه كه وه به ره و سه رتر هه لكشيت و وشه ي (اله) به ره و ده ستى راست پروات وشه ي (الا الله) به توندى به سه ردلى سنويه ره كه دا بكوتيت، به جو ري كه گه رمايى به تي كرايى نه دنامه كاني بكات .

6- گه پانه وه : نه وه كه هه ر جارئ به ياد هي نه ر نه و وشانه ي به ده مدا هات، دوا به دواى به هه مان شي وه بليت كه خودايا مه به ستى من ته نها توو ره زامه ندي تويه . چونكه نه م وشه ي گه پانه وه يه، ره تكه ره وه يه . هه ر ياد كړننيك چ باش و چ خراب، تاوه كو يادى نه و به پاكي بميني ته وه و رازى نه و بو كه ساني تر شا راوه بيت .

7- پاريزگاري : بريتييه له پاريزگاري كړنى ياد . به وه ي له ساتي كدا چ هند جار وشه كه دووباره بكات هه، تاوه كو بيرو هو شى بو

لايه كي تر نه چي ت . ومهولانا سه عدودين سه باره ت به ماناى نه م وشه يه فه رمويه تي، ده بي يه كه سه عات و دو سه عات و زياتر يش به پي ي بواري ره خساو و چاوديري له بي ري خوئى بكات، تاوه كو يادو بي ري دي كه سه ر هه لنه دن .

8- ياداشت : كه مه به ست له م شتانه نه وه يه كه وتنى وشه كان له رووى ناگايى ته واو له خودا وه يه، له سو نكه ي حه زو نار ه زو وه، و ناماده بوونى بي ناماده نه بوون و زال بوونى، شايه تي حه قيشى پي ده گوتريت .

425 كۆچى) له دايك بووى خه ره قانى به ستام, وهكو موريدو موراد جيگه ي گومانه . چونكه له كاتى كۆچى دوايى شايخ نه بولحه سه نى خه ره قانىدا, گه نجيكي (23) ساليه بووه و له و كاته دا له نيشاپور سهرقانى خويندن بووه , هيچ بايه خيكي به جيهانى سوڤيگه رى نه داوه . به پيى وتهى نووسه رى كتيبي (اسرار التوحيد في مقامات الشيخ ابي سعيد), شايخ نه بو عه لى فارمه دى يه كيكيه له و (40) كه سه ي كه به هوى ويستي شايخ نه بو سه عي دى كورى نه بولخه يري ميه نه ي, به پله ي وه لى گه يشتووه . كاتى كه شايخ نه بو عه لى فارمه دى له نيشاپور سهرقانى خويندن بووه, به ديدارى شايخ نه بو سه عي دى فه زلوللا كورى نه بولخه ير محمه دى ميه نه ي (كه له مانگى موحه ره مى سالى 357 كۆچى له ميه نه له دايك بووه له شه عبانى سالى 440 كۆچى له بوخارا, كۆچى دوايى كردووه) شاد بوو. دواي ته واو كردنى خويندن , له خزمه تي ئيمام نه بولقاسم عه بدولكه ريمى كورى هوازنى قوشه يري, (376-465 كۆچى) خه لكى نيشاپور نووسه رى كتيبي (معروف الرسالة) چووه ناو سه يرو سلوكه وه, وله بهر نه وه لى له چوار چيوه ي ته سه روفى ئيمامدا گه شه ي كردو دواي وه رگرتنى مؤله ت چووه خزمه تي شايخ نه بو القاسم عه لى گورگانى توسى, دوست و هاوچه رخي شايخ نه بو سه عي دى نه بولخه يرو تادوا روژى ژيانى شايخ, له خزمه تيدا بوو, شايخ نه بو القاسم برونامه ي پي به خشى و كچى خو ي لى ماره برى و به جيئشيني خو ي كرد . شايخ نه بولحه سه ن عه لى هه جو يري غه زنه وي كه به ديدارى شايخ نه بولقاسمى گورگانى شادبوو, له كتيبي (كشف المحجوب) دا , ناماژهى پي ده كات . سه باره ت به وه ي كه شايخ نه بو عه لى فارمه دى به شايسته ي جيئشيني

زنجيره ي تهريقه تي نه قشبه ندي

دواتر ودواي كۆچى دوايى خواجه به ها ئوديني نه قشبه ندي, زنجيره ي تهريقه تي نه قشبه ندي تو مار كراوه, تا ده گاته وه سه ر هه زه تي نه بو به كرى سديق (ر). به پيى نه م زنجيره يه, شايخ نه بو عه لى فارمه دى, موريدى شايخ نه بولحه سه نى خه ره قانييه و نه ويش موريدى شايخ بايه زي دى به ستامى و نه ويش موريدى هه زه تي ئيمام جه عفه رى ساديقه و ئيماميش موريدى ئيمام قاسمى كورى محمه دوئه ويش موريدى سه لمانى فارسى و سه لمانيش موريدى هه زه تي نه بو به كرى سديقه .

نه گه ر ده مار گيرى و زو يري لي نه كه ويته وه, نه م زنجيره يه زنجيره يه كى به رودو ليكدانه براو نييه, چونكه سه ره پاي نه وه ي خواجه به ها ئوديني نه قشبه ندي زنجيره ي تهريقه ته كه ي خو ي رانه گه ياندووه و له وه لامى پرسياريكدا ده ليت : له زنجيره وه كه س به شويني ك ناگات .

يه گه م, گفتو گو ي شايخ نه بو عه لى فه زلى كورى محمه دى فارمه دى (403-477) كۆچى, خه لكى توس, له گه ل شايخ نه بولحه سه ن عه لى كورى جه عفه ر, يان عه لى كورى نه حمه دى خه ره قانى (348-

شيخ نه بولقاسمي گورگاني دهنانيت، کاتي که شيخ نه بوعه لي فارمه دي و شيخ نه بو به کري نه سساج، له خزمه تي شيخ نه بو لقاسمي گورگانيدا، سه رقالي سلوک و کوشش بوون، شيخ ههردو کياني بو خزمه تي شيخ نه بوسه عيد نه بولخه ير له ميهنه ره وانه کرد، تاوه کو (40) روژ له خانه قاکهيدا خزمه ت بکن. شيخ نه بو سه عيد شيخ نه بو عه لي فارمه دي راسپارد، تاوه کو دهر و ديواري خانه قا پاک بکاته وهو، شيخ نه بو به کري نه ساجيشي راسپارد تاکاري که وشداريي دهر و يشه کان له نه ستو بگريت. جگه له وهی که ئيمام حوجه تولئيسلام غه زالي که موریدی شيخ نه بو عه لي فارمه دي بووه، به راشکاو شيخ نه بو لقاسمي گورگاني به پيرو ماموستاو شيخي نه بو عه لي فارمه دي له قه له م ده دات.

دووه م: هاوچهرخ بووني شيخ نه بولحه سه ني خه ره قاني و شيخ بايه زیدی به ستامي (188-261 يان 234) کاريکي مه حاله، به پيئي شيمانه ي يه که م 87 سال و به پيئي شيمانه ي دووه م 114 سال، ده که ويته نيوان کوچي دوايي بايه زیدو له دايکبووني نه بولحه سه ندا.

سيهه م: قاسمي کوپي محمه دي کوري نه بو يه کر له سالي 37 کوچي له مه دینه هاتوته دنيا وه له سالي 107 له هه مان شويندا کوچي دوايي کردوه و، سه لمانی فارسي له سالي 35 يان 36 ي کوچي، واته يه ک يان دوو سال به ره له دايکبووني قاسمي کوپي محمه د، له مه دايين کوچي دوايي کردوه.

چواره م: په يوه ندي و وابه سته يي تايبه تي سه لمانی فارسي به عه لي و به خانه واده ي په يامبه ر (دروودي خواي ليبييت) داستانيکه له که س شاروه نييه.

به پيئي نه م به لگه ميژوويي و حاشا هه لنه گرانه، زنجيره ي تهريقه تي نه قشبه ندي، هه مان زنجيره ي شيخ نه بو عه لي فارمه دي - شيخ نه بو القاسمي گورگانيه که ده چيته وه سه ر حه زره تي عه لي. وته نيا نه م

بوچوونه راسته. زنجيره ي شيخ نه بوعه لي فارمه دي، به م شيوه يه ي خواره ويه:

نه ميري موسولمانان عه لي دروودو ره زاي خواي له سه ر بييت	
سه روه ري شه هيدان حوسين ئيمام زهينولعابدین	شيخ حه سه ني به سري
ئيمام محمه دي باقر ئيمام جه عفه ري سادق	شيخ حه بيبي عه جه مي
ئيمام موساي کازم ئيمام عه لي ره زا	شيخ داودي تائي

ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو
محمهـدی	بهـکری شـبلی	محمهـدی	مورتهـعیش	بهـکری شـبلی
جورهـیری	رودباری	مورتهـعیش	مورتهـعیش	شـبلی
عـهـبـدوللای	شـیـخ ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو
تهـبری	القاسم نهـسر	نهـسری	نهـسری	قاسمی
	ئابادی	سـررـج	سـررـج	نهـسـر
نهـبولعهـباسی	شـیـخ ئـــهـبو	پـیر ئـــهـبو	پـیر ئـــهـبو	شـیـخ ئـــهـبو
قهـساب	عـهـبولرهـحمانی	لفـهـزلی	لفـهـزلی	عـهـلی دهـقاق
	سهـلما	حهـسهـن	حهـسهـن	مهـغریبی
	شـیـخ	شـیـخ	شـیـخ	شـیـخ
	ئـهـبولقاسمی	ئـهـبولقاسمی	ئـهـبولقاسمی	ئـهـبولقاسمی
	قوشهـیری	گورگان	گورگان	قوشهـیری

سهید ئه میری که لالی بوخاری
خواجه به هانودینی نه قشبه ند
شیخ معروفی که رخی
شیخ سهیری سه قتی
شیخ جونهدی به غدادی

گومانی تیدانییه، بهر له پهیدا بوونی مهولانا خالید، له کوردستاندا ، تهریقته تی نه قشبه ندی لایه نگران و ههوادارانی خوئی هه بووه . به لام ده بی ته شه نه کردن و گشتانندی ئه م تهریقته ته له کوردستاندا ، هاوکات له گه ل وه رچه رخانه باری مهولانا خالید له وانه وتنه وه وه فهتواوه بو شیخایه تی و ئیرشاد دیاری بکریت .

له سه ده دی چه وتهم تاسه ده دی ده یه می کوچی، تهریقته تی سوهره وه ردی له ریگه ی شیخ ئه بولنه جیب عه بدولقا هیرو شیخ شیهابودین عومهری سوهره وه ردی برانایه وه که هه ردووکیان له کورده کانی سوهره وه ردن ، وه ره ها ریبازی خه لوه تی که لقیکه له ریبازی سوهره وه ردی ، له ریگه ی شیخ عه بدولغه فاری ئه علا باپیره گه وره ی شیخانی مه ردوخ و شیخ حه سه نی ئورامانی هاوچه رخی مهولانا ئه بو به کری موسه نییف و ده سته یه کی دیکه له شیخه کورده کان، ناوچه کانی کوردستانی گرتبووه . له گه ل سه ره لئدانی عارف و زانای به ناوبانگی کورد سهید ئیسماعیلی به رزنجی ، ناسراوه به شیخ ئیسماعیلی ولیانی⁽¹⁾، سه ره یری که وته ده سته تی تهریقته تی

¹ به پی هه ندی زنجیره کانی بنه ماله ی ساداتی به رزنج، شیخ ئیسماعیلی ولیانی له سالی 1160 کوچی، کوچی دوایی کردوه . به ریز شیخ محمه دی خال

شیخ ئه بو سه عیدی کوپی ئه بولخه یر
شیخ ئه بو عه لی فارمه دی
شیخ یوسفی هه مه دانی
خواجه عه بدولخالقی غه جدوانی
مهولانا عارفی ریوگه ری
خواجه مه حمود ئه نجیری فه غنه وی
خواجه عه لی دامیتنی
خواجه محمه دی بابا سه ماسی

قادری . وله گه ل دستپیگردنی چالاکیی مهولانا خالیددا , تهریقته تی نه قشبه ندیش له رووی ژماره ی هه واداران هه گه شه ی کرد . ئەم گه شه کردنه له ژماره ی هه واداران قادری , سه باره ت به بواری ئەده بیهی کاریگه ریه کی گه وره ی هه بوو . به وه ی که ئەده بی کاکه یی که به زاراهه ی گۆران بوو , دانیشتوانی شاره زووریش , له رووی لاسایی کردنه وه , ئەو زاراهه یه یان کردبوو به زمانی شیعره ی خویان و له ناکامی کاریگه ریه ی ئەوته ریه ته , له شاره زووردا , رهنگو بو ی خوی له ده ست داو ئەده بی زاراهه ی سلیمانی (زمانی شیعره ی نالی و کوردی) هه وین و بنه مای زاراهه ی نیستای دانیشتوانی سلیمانی , شوینی زاراهه ی گۆرانی گرته وه .

له لاپه ره ی 87 له کتیبی (الشیخ معروف النودهی) به کورتی نامازه به شیخ ده کات که دقاو ده ق دهینوسینه وه :

((.. وكان الشيخ اسمعيل عالما من فطاحل العلماء , ومرشدا لامعا في الطريقة القادرية . ولد في اوائل القرن الحادي عشر الهجري 20, وتوفي في القرية المذكورة (قازانقاية) عام 1094 هـ - 1683 م .

ولقد قيل في تاريخ وفاته :

امام بانوار الطريقة قدرقی و بحر باسرار الحقیقه قد طمی
سمی ذبیح الله ارحم مادحا لفقده اسمعيل قد بکت السما

مخروف المصراع الاخير هي بحساب الجمل اربعة وتسعون بعد الف . پیویسته نامازه به وه بکه ی که مهزاری شیخ نیسماعیل له عه قره یه و پینه کانی دوانیودیر ده کاته 1104 و به خسته سه ره ی مادحا , ده بیته 1158 وله میژووی راسته قینه نیک ده بیته وه .

مه خابن نووسه رانی بنه ماله ی نه قشبه ندی خالیدی , له نووسینه کانیا ندا , زیاتر بایه خیان به وتارو مه قامنوسیی تایبه ت به سو فیان ده داو تاراده یه کی بهرچاو , نووسینه وه ی لایه نی ژیا نی زانستی و کومه لایه تی و عرفانی شیخه گه وره و ناو داره کانی خویان پشت گو ی ده خست . بو یه له رووی ئەم به لگه نامه ده سنووس و چاپکراوانه ی که ئەمرۆ له بهر ده ستدان , مه حاله بتوانریت به شیوه یه کی گشتگیر گوزارشت له و گه وره پیاوانه بکریت .

به نده ئەگه رچی له ناستیکی زانستی و ئەده بی ئەوتودانیم , به لام دوستی ریزدارو خو شه ویستم حاجی شیخ ئەمینودینی نه قشبه ندی (خوا بیاریزیت) هانی دامو به یارمه تی و هاوکاری دلسوزانی ئەم ریگه یه , ده ست دایه ناماده کردنی ئەم پیشه کییه و هیوادارم له چوار چیوه ی (مالا یدرک کله لایترک کله) , له و رووه وه سه رکه وتوو بم . ئەلبه ته به و جو ره ی که چهنه جاری پیم راگه یاندوه , سه بک و شیوازی دارشتنی ئەم کورته باسه , دووره له شیوازی وتارو بهرجه سته کردنی کهرامات و کاری نائاسایی . پشت به خوا , هه ول ئەده م به پیی توانا , لایه نی زانستی و کومه لایه تی و عرفانی ژیا نی ئەو گه وره پیاوانه ,

(رهحمه تی خودایان لیبیت) بنووسمه وه و , هیوادارم ئەم ره وشه نه بیته مایه ی ده مارگیری و هه لچوونی خوینه رانی به ریزو په نجه ی ده سته گه ریم بو رانه کیشن که نووسه ریکی بی لایه نم و ئەم ره وشه ی من به توندپه ویی له قه له م نه دن . هه ره کو ناماژم پیکرد , له بهر ئەوه ی گه شه کردنی ته ریه تی نه قشبه ندی له ناوچه کانی کوردستاندا , به هه ول و کوششی مهولانا خالیدو , زنجیره ی بنه ماله ی عارفو

شاعيري لاوو ناکام، حاجی شیخ عه بدولره حماني وهفا كه ليړه دا، له سره تاي نووسيني پيشه كيي ديوانه كه يدام، واته بنه مالهي شيخه نه قشبه ندييه كاني هه ورامان ده چنه وه سر وهفا .
 بويه به پيوستم زاني پيشتر به ژيان نامه يه كي كورتي وهفا، هم پيشه كييه براژنمه وه .

ئيسستا دووكتيب به ناوي : (الانوار القدسيه) له نووسيني شيخ محمده ره خاوي و (رياض المشتاقين) له نووسيني مهلا حاميدي بييساراني، نووسه ري تاي به تي شيخ سيرا جودين عوسماني نه قشبه ندي باوكي پايه به رزي وهفا له بهر ده ستان ، به لام له بهر نه وهي هه ردوو نووسه ره كه، زياتر بايه خيان³¹ به بهر جه سته كردني كه رامات و كاره نا ناساييه كان داوه، وه به هوي نه وهي شيوهي دارشته نه كيان له ده مارگيري به ده رنييه، بويه ناكري كه م تا زور له م دوو سهر چاوه دوورو دريژه سوو دمه ند بين .

له م كورته باسه داو له وهرگيراني ئيسماعيل پاشاي بابان له كتيبي (هدية العارفين في اسماء المؤلفين واثار المصنفين)، بهرگي يه كه م، پيتي (خ) و، هه روه ها له وهرگيرانه ي كه شيخ محمده دي خال له په راويزي لاپه ره 38-53 ي كتيبي

(الشيخ معروف النودهي البرنجي) ي مهولانا خاليد، سوو دمه ند ده بين . دياره بهر هه چاوكردني وه لاوه ناني ناسه واري ده مارگيري له نووسينه كه ي خال و لابردي هه ندي په راگراف كه كاريگه ري له سه ره دقي وهرگيرانه كه نابيت .

مهولانا خاليد، زيانو ددين نه بولبه هاو موجه دديي نه قشبه ندي

به پيي شيخ محمده دي خال، مهولانا خاليد يان شيخ خاليدى كورپي نه حمده كورپي حوسينه ره خاوي و مهلا حاميدي، ناوي باوكيان به حوسين له قه له م داوه . باوكي سه ربه هوزي مكايه لي جافي موراد ييه . مه زاري پيري مكايه ل كه وتوته گوندي ده وداني سه ر به جوانرو، دانيشتواني گونده كه پيري ناوبراو ده به نه وه سه ر عوسماني كوري عه فان (خودا ليي رازي بيت) . چنه خيزانيك له دانيشتواني گونده كه به پيرزاده ناو ده برين . به پيي زنجيره وه به لگه نامه كانيان ، بهر چه لك ده چنه وه سه ر پيري مكايه ل و پيري مكايه ليش ده چي ته وه سه ر عوسمان (خودا ليي رازي بيت) .

کۆپي ئەم ره چه له کنا مهيه له بهر دهستدایه، به لام تپیدا په یوه ندي تیره ی مکایلی به پیری مکایله وه پوون نییه . به پپی وته ی شیخ محمه دی خال ، مهولانا خالید له سهری باوکه وه، ده چیتته وه سهه عوسمانی کوری عه ففان و له سهری دایکه وه ده چیتته وه سهه سید حه سه نی ناودار به نه بو به کری موسه ننیف .

مهولانا خالید له سالی 1193 ی کۆچی، له گوندی قهره داغی سه ره به قه زای مه لبه ندی سلیمانی له دایک بووه . هه ره له ته مه نی باق بوونه وه، رووی کردۆته خویندی زانستی ئیسلامی و ، زانسته کانی (عقلیة) و (نقلیة) ی له زانا گه وره کانی سه ره ده می وه کو سهید عه بدولکه ریم به رزنجی و سهید عه بدولره حیمی برای و، شیخ عه بدوللای خه رپانی و مه لا ئیبراهیمی بیاره و مه لا سالی ته ره ماری و مه لا عه بدوره حیمی زه یاری و شیخ³³ محمه د قه سیمی سه نه نده جییه وه، وه رگرتووه . به هوی هزری به رزو زیره کی و لیوه شاهه یی خویه وه، توانیویه تی له زانسته ئیسلامیه کان و به تایبه تی له (حکمت) و (کلام) دا، به پله و پایه ی به رز بگات .

شایانی وتنه ، له و پوژگارهدا ، شیخ مه عروفی نه وده می به رزنجیش ، یه کیك له گه وره زانایانی ئاین و یه کیك له ماموستا ناوداره کانی نه و سه ره ده مه بووه، به پپی به لگه نامه و نووسراوه کان که له و سه ره ده مه وه به جی ماون، پله ی زانستی له سهید عه بدولکه ریم و سهید عه بدورره حیمی به رزنجی به رزتر بووه . گومان له وه دا نییه، مهولانا خالید سوودی زانستی و نه ده بی لیوه رگرتووه . به لام نووسه رانی نه قشبه ندی، به هوی چه ند تپینه یه که وه، که به ده ره له

بابه تی ئەم باسه یه، شیخیان له ریزی ماموستایانی مهولانا نه ژمار نه کردووه .

دوای نه وه ی مهولانا له شاری سه نه ده گه ریته وه، له شاری سلیمانی سه ره قالی وانه وتنه وه ده بیته . سه باره ت به بلیمه تی و زیره کیی له راده به ده ری مهولانا، عه بدولباقی عومه ری موسلی ده نیته : جاریکیان بو دیداری مهولانا خالید ده چووم، له ئیو ریگه دا مه ته لیکم له سه ره ناوی گیای نه فسه نتین که له چیاکانی ئامیدی فراوانه، دانا تاوه کو زیره کیی مهولانا تا قیبه که مه وه . دیری مه ته له که نه مه یه :

بان لام العذار من الف القد فتم الوصال في عامين

هه ره که به خزه تی گه یشتیم ، له گۆشه یه کی کۆره که یدا دانیشتم و نه و دیره م بو خوینده وه.

یه کسه ره گوتی : عه بدولباقی: گیای³⁴ (افسننتین) . نه فسه نتین له چیاکانی ئامیدی فراوانه . منیش ده ستیم ماچ کردو دانم به وه دا نا که زانسته که ی خودا دادییه .

هه له یانی مه ته له که ش نه وه یه نه گه ره پیتی لام له نه لیفه که لابه ریته (اف) ده مینیته وه، و بیلکینیت به (سنتین) وه که (2) ساله، ده بیته (افسننتین) .

مهولانا خالید له سالی 1220 ی کۆچی له ریگه ی موسل، دیاره به کر، حه له ب، شام و فه له ستین رووی له حه ج کرد . له م گه شته دا چاوی به گه وره زانایانی وه کو شیخ محمه دی کزیری و شیخ مسته فای کوردی که وت . وه ریگه ی مه دینه به ئیقتیباس له مهولانا عه بدوره حمانی جامی ، له حه وت به ندیکدا ستایشی پیغه مبه ره (

دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) ده‌کات . که لیږده‌دا به‌ندی یه‌که‌می هه‌ردووکیان بلاو ده‌که‌ینه‌وه .

به‌ندی یه‌که‌می هه‌وت به‌نده‌که‌ی مهولانا نوره‌ددین عه‌بدووره‌حمانی جامی :

این بارگاه کیست که از عرش برتر است
وز نور گنبدش همه گسردون منور است
از شرم شمسهای درش کعبتین شمس
پرتخته نرد چرخ چهارم به‌شش دراست
از انعکاس صورت گسل آتشین او
بر سنگ جای لغزش پای سمندر است
نعمان خجل ز طرح اساس خورنق است
ده‌کسری شکسته دل پی‌طاق مکسر است
شهر به‌رنگ‌هایانی کفش مسافران به
بر درگهش هزار چوخاقان و قیصر است
این بارگاه قافله سالار اولیاست
این خوابگاه نور دوچشم پیمبر است
حاین جای حضرتیست که از شرق تا به غرب
وز قاف تا بقاف جهان سایه گستر است
این روضه رضا است که فرزند کاظم است
سیراب نوگی زگلستان جعفر است
سروسهی زگلشن سلطان اولیا است
نوباده حدیقه زهراو حیدر است
هوی مرغ خرد بکنه کمالش نمی‌پرد
بر کعبه کی مجال عبور کی‌وتر است
تا هم‌چو جان زمین تن پاکش برگفت
اورا هزار فخر براین چرخ اخضر است
براهل باطن آنچه زاسرار ظاهر است
در گوشه ضمیر مصفاش مضمراست
خورشید کسب نور کند از جمال او
آری جزا موافق احسان مقرر است
آن کس به‌بندگی‌ش شد آزاد در دو کون
ننگش ز تاج سلطنت هفت کشور است
برگرد حاجیا بسوی مشهدش روان
کاینجا توقفی نه‌چو صد حج اکبر است
بسی طی ظلمت آب خضرش از درش
کاین دولتی است رشک روان سکندر است
بتوان شمید بسوی محمد ز تربتش
مشق بلی دلیل بمعنی مصدر است

مهولانا . محمل امشب دیر می جنبد خدا آغاز کن
راسته‌قینه بوو، له‌م گه‌بی‌نوایانرا نوای دیگر از
نوسازکن، دل و گیان خولیای دیداری
که سیک بوو که دلی پرفینیت یان ریگه
بباته سه‌ر کیوی دلخوازی . تاسه‌ر نه‌نجام
یه‌کیک له‌پی‌اوچاکان مرژده‌ی نه‌وه‌ی
دایی که ناسوی هیندی به‌روودا ده‌کریته‌وه .

دوای گه‌پانه‌وه له‌گه‌شتی حج بو شاری
سلیمانی، هینده‌ی نه‌برد که پی‌ویک
به‌ناوی میرزا ره‌حیموللا به‌گ ناسراو به
مه‌مه‌د ده‌رویش عه‌سارباتا رحم کن
بر آرزومندان زار) وعده‌شد نزدیک
و نبود بعد از این جای قرار را و
به‌شکن جدا نعمانی گردن فرار
برق سیر هانی بی خبر زاب و علف
کار آزمای راه‌وای بی‌تامل
برگشا بند عقاب از زانوش زمره
درمانده‌گان را این گره واکن زکار
ده‌کات کنم برخویش آرام و آسایش
حرام‌انی اتانهم یکباره خورد و خواب
و راحت برکنارید کرده ده‌منزل
یکی یاسرنهم در راه دوست یاکشم
در دیده خاک آستانش سرمه‌دار که
باده پیماشد از مهر دیده‌ام صد
قطره خون و سوی جان دیر می جنبد
چرا امشب قطاره‌ی داو نیست تاب
سستی جمال از شوق جمال و سوختم
از آتش جانسوز هجران زینهار بی
حادی خیزو بلند آهنگ کن آواز را
آرد رقص از نوای جانانرا جمازا
هاوپی - - - - - ریگه - - - - - وه
ده‌له‌ی به‌پئی‌که‌وت .

مهولانا خالید له‌سه‌ر ریگه‌یدا، چاوی به‌م
شارانه‌که‌وت: به‌ستام، خه‌ره‌قان،
سه‌منان، نه‌یشاپوور، توس و توره‌تی
جام . زیاره‌تی مه‌زاری بایه‌زیدی
به‌ستامی عارفی ناودار کرد و ستایشی
کرد، زیاره‌تی مه‌شه‌دی ره‌زه‌وی کرد
و به‌هونراوه‌یه‌ک، ستایشی حه‌زره‌تی
ره‌زا(ره‌زای خوای له‌سه‌ر بیټ)ی کرد،
که لیږده‌دا به‌شیکی بلاوده‌که‌ینه‌وه :

كملت مسافة كعبة الامال
 و اراح مركبي الطليح من السرى
 و ازاح عني قيد حسب مواطني
 وهموم امهاتي وحسرة اخوتي
 و انالني اعلى المآرب و الاما
 من نور الافاق بعد ظلامها
 نجم الهدى، بدر الدجى، شمس التقى
 كالارض حلما، و الجبال تمكنا
 عين الشريعة معدن العرفان و آل
 قطب الطرائق قدوة الاوتاد
 شيخ الانام و قبلة الاسلام
 هاد الى الاولى بهدى مختف
 محبوب رب العالمين، من اقتدى
 اخفاه رب العرش جل جلاله
 و اسكن بذا الواد المقدس خالعا
 من شام لمعا من بروق دياره
 آنست من تلقاء مدين مصره
 فهجرت اهلي قائلهم امكثوا
 و نويت هجران الاحبة كلهم
 فطوى منازل في مسيرة منزل
 سلب الهوى لبي فما في خاطري
 قدحان حين تشرفي بوصالته
 فكما قضيت الهنا في اشهر
 و وهبت اقداما على طي الفلا
 و رزقتنا تقبيل عتبة قبلة
 جا فارزق اله العالمين بحقه
 شاور آمدنا بلقائه و بقائه فتوگوعطائه و نواله المتوالي ننى
 به رزدنا حضورا في حضور قبابه
 زد كل يوم في فؤادي وقعه
 من و امتن مرضيا لديبه و راضيا
 حندا لمن قدم بالاكمال
 و من اعتوار الحط و الترحال
 و علاقة الاحباب و الاموال
 و غموم عم اوخيال الخال
 نبي، من لقاء المرشد المفضل
 و هدى الخلائق بعد طول ضلال
 كنز الفيوض خزانة الاحوال
 و الشمس ضوء، و السماء معالي
 احسان، و الايقان و الافضال
 غوث الخلائق رحلة الابدال
 صدر العظام و مرجع الاشكال
 داع الى المولى بصوت عال
 بهداه اصبح قدوة الامثال
 في قبة الاعزاز و الاجلال
 نعلي هوى الكونين باستعجال
 بمشام روض الشام كيف يبالي
 نار ا قبلي الببال بالبلبال
 ارجع اليكم غب الاستشعال
 و ركبت متن الاجود الصهال
 و اها لجار سابح شمال
 غير الحبيب و طيف شوق وصال
 من لي بشكر عطية الايصال ؟
 طيا بعد مسافة الاحوال
 و نزول غور و ارتقاء جبال
 فان المقبل منه بالاقبال
 ادبا يليق بذا الجناب العالي
 و نواله المتوالي ننى
 ادم السورى بحماه تحت ظلال
 مادمت حيا في جميع الحال
 عنه رضا يجدي مغان مال

زانسته ئیسلامییه کاندنا، دهرکوت که دهریایه کی بی که ناره . دواتر له
 ریگان موج فتنه خورد شدی کشتی زمین ری لگرنه دراز سلسله آل لنگراست ک .
 دوا زوار ! بر حریم وی آهسته پانهیدن، کزخیل قدسیان همه فرشش زشهریاست
 غلمان خله کاکل خود دسته بدسته اند پیوسته کارشان همه جاروب این دراست
 نابا شاهاستایش تو بعقل و زبان من لخواکی می توان که فضل تواز عقل برتراست وی
 که ی اوصاف چون توپادشهی ازمن گدا پیی صیقل زدن بر آینه مهر انوراست 7
 دیپر اندر نی
 شاعه بدولای دهلهوی دهکات، که لیله دا به شیکی بلاو ده که ی نه وه :

ريبهري تهريقه ته وه، شكودار به رهو سليمانى گه پرايه وه، وسه رقالي ئيرشادو ناموزگاريى موسولمانان بوو. مهولانا خاليد بو جارى دووهم له سالى 1228 ي كوچيدا، روى له به غدا كرد. له خويندنكهي ئيحسائى كه ئيستا به تهكيه ي خاليدى ناسراوه، نيشته جي بوو، سه رقالي وانه وتنه وهو بلاو كردنه وهى تهريقه ت بوو، توانى چهندين له زانايان بو لاي خو ي رابكيشيت . دواچار به هوى ناله بارى روزگار وه، له سالى 1236 ي كوچيدا، به يه كجارى شارى سليمانى به جي هيشت .

به ي ره چا و كردنى خستنه روى هو كاره كانى به جي هيشتنى شارى سليمانى كه نووسه رانى نه قشبه ندى له و باره وه، به دريژي باسو خواسى خويان كردو وهو ته نانه ت نووسه ريكي مه سيحيش، له ورو وه روونكر دنه وهى هيه ⁽¹⁾، لي ره داو بو داكوكي له پايه و پيگه ي زانستى و عرفانى به رزى مهولانا خاليد، پيوسته بلين كه: نووسه رانى نه قشبه ندى به خه يالى خويان و به مه به ستي به گز اچوونه وهى ناحه زان و درخستنى مه زنى و پايه ي بلنى مهولانا خاليد، دوو كار يان نه نجام داوه :

يه گه م: هه موويان به يه ك دهنكو و نزيكه ي (150) ساله چهند بابه تي ك دوو باره ده كه نه وهو به يه كسانى له نووسينه كانياندا، به رچاو ده كه ون، كه به راستى له روى عيرفان و له روى به رز راگرتنه وه، هيچ جو ره جوانكار ييه كيان تي دان ييه، جگه له وهى به ترش و خو ي كردنى سه رسوورپه ي نه ور وه ره زامه ندى و په سه ندي كار يي كه سانى، وه كو

(1) پروانه به رگى دووهمى گه شتنامه ي (ريچ)

مهولانا خاليد سه له به يانى روزى دواي گه يشتنى به ده له ي، له سه ر ده ستي شاعه بدوللاي ده له وهى ته ريقه تي نه قشبه ندى وه رگرت و يه ك سالى ره به ق يان زياتر له خزمه تي پيرو رووناكبيره كه ي خويدا، سه رقالي سه يرو سلوك و خزمه تي ده ستكورت و هه ژار اندا بوو، پله و قوناغه كانى سو فيگه ري و عرفانى ته ي ده كرد، تا نه وهى شيخ مؤله تي ئيرشادو گه پرايه وه بو نيشتمانى خو ي پي به خشى و، تامه وه داي (4) ميل له ده ره وهى جيهان ئاباد، به ريى كرد . مهولانا خاليد له سالى 1226 ي كوچى، دواي چوار سال گه يشته وه سليمانى، وله هه مان سالدا ريگه ي به غداي گرته به ر. وماوه ي (5) مانگ له نزيكى مه زارى شيخ عه بدولقادري گه يلانيدا نيشته جي بوو، نه وسا به جل و به رگى

دەسەلاتداران و فەرمانرەوایان و وەزیران و زانیانی ھاوچەرخیان، سەبارەت بە مەولانا خالید، لە نووسینەکانیاندا ھیئاو تەووە ستایشی ئەوێ دەکەن کە پینگەو سەرۆتی فراوانی ھەبوو و سەبارەت بە کاروباری رۆژو ریزداریی مەولانا، لە لایەن دەسەلاتدارانەو زیدەرەوێ دەکەن .

دووھم : ئەو نامەییە کە نووسەرانی ناوبراو لە بلاوکراوەکانیاندا، بەنامەیی مەولانا خالیدی لەقەلەم دەدەن کە گویا شیخ مەعروفی نەو دەھمی پەشیمان بۆتەو، لەدوورخستەو دەکردنی مەولانا خالیدو لەناکامدا، نامەیی بۆ نووسیوو، داوای لیبووردن یان تۆبەیی کردوو و مەولانا خالیدیش وەلامی ئەو نامەیی داووتەو . ئەوێ کە ئیمە لیبی دانیاین ئەوێ کە نامەیی ناوبراو، لە مەولانا خالیدەو نەبوو، چونکە :

یەكەم: لەو نامەییەدا، نەك تەنیا ریز لە ھەراو ھوریاو سووكایەتی پیکردن و بەدزمانیی خەلکی گیراوە، بەلکو وشەیی ناشایستەیان بە دەمیەو ھەلبەستوو کە ئەم شیوازە، دوورە لە شیوازو رەفتاری پیاو چاكانەو . شیوازی گەرەپیاوانی ئەم تەریقەتە، بەرجهستەکردنی رەفتاری جوان و پابەند بوونە، بەوێ چاکە بکە لەگەڵ ئەوێ خراپەت لەگەڵدا⁴¹ دەکات و ئازار نەدانی کەس و بەرگەگرتنی ئازارو برسیتی و ئوقرە گرتن بوو، نەك تۆلە سەندندنەو . دەگێرنەو پیاو خراپیک، رووبەروو، جنیوی بەشیخ ئەبو سەعید فەزوللای کوپی ئەبولخەیری میهنی خۆراسانی (357-440 کۆچی) دا . کاتی دەرویشەکانی ویستیان پەلاماری بدن، شیخ پینگەیی پێنەدان و گوتی: ئەو پیاو لەو روووەو جنیو بەمن دەدات، چونکە

خوی بەراست و من بەھەلە دەزانیت، کەواتە بەکەسی ھەلە جنیوی داوھ نەك بەمن . ئازاری نەدەن و لیگەرین بپروات بەلای کاری خویەو . ھەر ئەم رەفتارە جوان و دان بەخۆداگرتنە، بووێ ھۆی ئەوێ پیاو کە بگەریتەو . لەشیخ ئەبولخەیری قەسابی ئامولی، پیری شیخ ئەبو سەعیدی کوپی ئەبولخەیر دەگێرنەو کە: پیاویک لەخانەقاکیدا گوتی، دەبی بەریشی شیخ ناوگەلم پاک بکەمەو، کاتی ئەم ھەوآلیان بەشیخ گەیانوو شیخ گەلی جوامیرانە پریشی خوی لە پیاو کە نزیک کردەو، پیاو بیبرواکە، بەبینینی ئەم دیمەنە، گۆرانی بەسەرداھات و گەرایەو و تەریقەتی وەرگرت . لەم جۆرە رەوشت بەرزیانە کە تەریقەتی سۆفیگەرانە، بە فراوانی لە شیخانێ سۆفیگەری دەگێرنەو و لەکتیب و بلاوکراوەکانیاندا، تۆمار کراون .

دووھم : بەتایبەتی بەشی کوتایی نامەکە، کە تیبیدا ھا تووھ :

((..لا یخفی علیکم ان السبب الاصلی لهذه الوحشة انما هو ترك التردد وتقليد اقوال الناس. فان صح ما بلغني عنكم فعليكم بالاعراض عن الكلمات المؤدية الى الشك والوسواس. فان احوال اهل الفقر وراء العقل والعلم لا يدرك بالقياس . وبعد اللتيا والتي یضمن لك هذا المسكين- ان ثبت قدمك . وما طغى قدمك بعد اليوم- ان ترى نتائج لا یحمل اكثرها السفير. وتزید علی⁴² حوصلة التقرير والتحریر . ومن بعد هذا ماتدق صفاته , وماکتمة اخطی لدي واجمل)) .

پیبیست بەبەلگە ھیئانەو ھو لیکدانەو ناکات کە ئەم نامەیی بەقەلەمی کەسیکی دیکەییە ئەم دەرشتنە کە بۆنی خویەسەندی و خویەستی و خۆبەزلزانیی لیدیت، لە پیاویکی وەکو مەولانا

خاليدوه دوروه و زياتر له شيوازي دارشتني فه رمانره و ايان و نه ميران ده چيت .

ههروه كو له كتيب و بلاو كراوه كاني سو فقيه كاندا دهرده كه و يت .
پياو چاكان نيازبان به ريزي هه و اداراني دونيا نه بووه و تاوانبار كردنيان به نووسيني نامه ، به پي خواست و ناره زوي كار به ده ستانه وه ، له بري ستايش كردن ده چيته قالبی سر زه نشتر كرده وه . من له و بروايه دام كه قه لمره وي پيروزي ويست و وره ي به رزي مهولانا خاليد ، گه لي له وه به رزتره كه پيوستى به وه هه بيت ، تا به وه ها دارشتنيك و اي نيشان بدن كه به سهر ناحه زه كه ياندا زالن . مهولانا كه خود او هند له ميهرو به ره كه تي خو ي بي نيازي كرد بوو ، بايه خي به ده سته به ركردن يا توراني دلي نه و كه سانه نه بوو . يا خود چي هاني دها ، تا وه كو گه وره يي خو ي ، به رووي خه لكي تر دا بكيشييت ، يا خود دژايه تي كه سيكي تر بكات .

هه نووسه ريك كه بخوازيت سه بارهت به يه كيك له نه ولياي خودا ،
بابه تيك بنووسيت ، ريزنان و پاريزگاري له پله و پايه ي به رزي ،
نه ركيكي نايي و ويزداناييه ، ده بيت ره چاوي بكات . پايه ي دوستي خودا گه لي به رزه و دوستي خودا به دورژمني خودا ناشو به يخرت .
نابيت وه لي بخريته ريزي خه لكي نه فس په رسته وه ، به خو شگوزهراني و زه رق و به رقي دونيا تاوانبار بكرت .⁴³ دوستي خودا دورژمني كه سيك نيبه كه نيازي به هه راو هوريا و جه نجال و داكوكي به چهك و گوتارو بازووي نه وان هه بيت . جيهاني هه ژاري جيهانيكي ناسووده يه . نه بو سه عيدي كوري نه بو له خير ده ليت : گيرفاني نيمه گري نه دراوه و له گه ل كه سيكيشدا دورژمنايه تيمان نيبه ، له خوداي گه وره داواكارين

دروونمان به نووري دوستانى خو ي رووناك بكا ته وه و دروودي فراوان بو سه روه رمان محمه د .

دواي نه وه ي مهولانا خاليد گه يشته به غدا ، له ته كيه ي خالدي نيشته جي بوو و له خانه قاي سليماني ، خه ليفه عه بدو لاي هه روي له شويني خو ي دانا ، دواي نزيكه ي (2) سال نيشته جي بوون له به غدا ، له سهر داواو خواستي كو مه لي له خه لكي شام ، رووي له و ده قه ره كرد ، له سالي 1238 ي كو چيدا ، له ريگه ي دير نه زوره وه گه يشته ديمه شق . له شاميشدا به گه رمي له لايه ن خه لكه وه پيشوازي كرا . يهك جار له شامه وه سهرداني قودسي كرد ، وله سالي 1241 ي كو چي ، به مه به ستي چه ج رووي له مه كه كردو دواتر بو شام گه رايه وه .

مهولانا خاليد ، ماوه ي نيشته جي بووني خو ي له شامدا ، بو هاوده مي و گفتوگو له گه ل زانا و گه وره پياواني نيرشادو ماؤستاياني نايين و سو فيكه ربي ته رخا ن كرد بوو ، تا به هو ي نه خو شبي تا عوون كه له شاري ديمه شقا بلا و بو وه ، شه وي هه يني ، 14 ي مانگي زيلقه عده ي سالي 1242 ي كو چي ، له نيوان مه غريب و عيشادا ، كو چي دوايي كرد . پيته كاني وشه ي (مغرب) به پي حيسابي رسته كان ، ريكه وته له گه ل ميژروي كو چي دوايي مهولانا دا . باسي كو چي دوايي مهولانا خاليد گه لي گران و مايه ي دلته نكييه ، به تا يبه تي داستاني كو چي دوايي دوو فهرزه نده كه ي⁴⁴ عه بدوره حمان و به هائودين ، به ماوه يه كي كورت به رله كو چي دوايي خو ي . مه خابن له م پيشه كيبه دا ، بواري باسكردني ناره خسييت .

رهزا قولی خانی هيدايهت، له دووكتيبي خوی (مجمع الفصحاء) و (رياض العارفين) دا، به كورتی باسی مهولانا خاليد دهكات و، ئەم دوو ديپره شيعره شى بلاو كر دۆته وه:

كه ديپرى دووهم، له هيچ يه كيك له ديوانه دهستنووس و چاپكراوه كانى مهولانا خاليد دا نه بينراوه . مهولانا خاليد كه متر له (50) سال ته مه نه، كرد . ته مه نكي كه رته نا هانگك، حه مان گند و دراقليم محبت از خرابيه است معمورى به سيل اشك بايد كند اساس خانه خود را اگر مرد راهى در دوست باز است بـ دگر قصه گوئى حكايـت دراز است و هه بوو . ئەگەر بلييم مهولانا كه خاوهنى ئەم تايبه ته ندييه به زمانه بوو، بليمهت و به هره مه ندى سه رده مى خوى بوو، به هه له دا نه چووم .

ئيسماعيل پاشا بابانى به غدادى ، له كتيبي (هديه العارفين) دا، ئاماره بهم نووسراوانه مهولانا دهكات :

1- جلاء الاكدار والسيف البتار بالصلوت على النبي المختار (ص).

2- حاشية على تتمة السيلكوتي لحاشية عبدالغفور اللاري على شرح الجامي للكافية في النحو .

3- حاشية على جمع الفوائد في الحديث - طبعت في الاستانة سنة 1307 هـ ق.

4- حاشية على الحيايى في الكلام⁴⁵.

5- حاشية على نهاية الرملي في الفقه .

6- رسالة الرابطة في اصطلاح السادة النقشبندية .

7- فوائد الفوائد في حديث جبريل في العقائد (بالفارسية) .

8- شرح عقائد العضدية .

9- شرح مقامات الحريري . لم يكمل .

10- العقد الجوهري في الفرق بين كسبي الماتريدي والاشعري .

11- ديوان شعره (فارسي) .

شيخ محمهد خال له په راويزي كتيبي (الشيخ معروف النودهي البرنجي) سه ره پاي نهو نووسراوانه ئيسماعيل پاشا ئاماره يان پييدهكات، ئەم نامانهى خواره وهش له نووسيني مهولانا خاليد ناو دهبات :

12- شرحة على اطباق الذهب لجادالله الزمخشري (بالفارسية) .

13- رسالة في العبادات ، (بو نهو موريدانهى نووسى كه حه نه فى بوون و دواتر بوون به شافعى) .

14- جالبه الاكدار في تقلبات الامصار .

15- رسالة في آداب الذكر في الطريقة النقشبندية .

16- رسالة في آداب المرید مع شيخه .

17- مكاتباته العربية .

18- مكاتباته بالفارسية .

ئوهى سه بارهت به مهولانا خاليد (خودا ليى رازى بيت) ئاماره م پيكر دووه، گه لى كورته، زور به يم له كتيبه كهى شيخ محمهدى خال (الشيخ معروف النودهي) يه وه وه رگرتووه . لي ره دا، به مه به ستي سوود وه رگرتنى زياتر. ئوهى خوا لي خوشبوو مه لا حاميدى كاتب له كتيبي⁴⁶

(ریاض المشتاقین) دا، دهرباره‌ی بیبلوگرافی مهولانا نووسیویه‌تی،
ناماژهی پی‌ده‌که‌م :

قطب حق سر دفتر دیوان عشق زیور دیباجه طغرای دین
یکه تاز عرصه فضل و شرف شاهباز قلّه حق الیقین
غوث عالم شاه مولانای ما آنکه گنج حکمت حق را امین
شیخ خالد ان ضیاءدین ودل له‌سنور عشقش بود لایح بر جبین
در تاج ابتهاج سابقاتی و خاتم اقبال اصحاب الیمین و
گیس پی پی سر پیران، ده‌لیب . سیح سیوسه ریوسین
مهولانا خالیدی شاره‌زوری، له‌شاره‌زوردا له‌دایک بووه و هه‌ر له‌ویدا
گه‌وره بووه، به‌مه‌زه‌ب شافعییه‌ت و به‌ته‌ریقه‌ت نه‌قشبه‌ندییه و
له‌رووی مؤله‌ته‌وه، قادری و کوبره‌وی و سوهره‌وردی و چه‌شتییه .
کوپی نه‌حمه‌دی کوپی شیخ حوسینه . زنجیره‌ی نه‌م گه‌وه‌ره
ده‌چیته‌وه سه‌ر وه‌لی و زانا پیری میکائیلی ده‌ودانی . پیری میکائیل
وه‌لییه‌کی به‌ناوبانگ و زانا و خاوه‌ن که‌رامت بووه له‌نیوان پیاو
چاکاندا، نموونه و ناسراو بووه .
نه‌م که‌سایه‌تییه ناودارو عارفه⁴⁷ (مهولانا) له‌سه‌ری باوکه‌وه،
ده‌چیته‌وه سه‌ر عوسمانی کوپی عه‌ففان، جی نشینی سیه‌می
پیغه‌مبه‌ری خودا . وله‌سه‌ری دایکه‌وه ده‌چیته‌وه سه‌رسه‌ید سه‌نه‌د

وه‌لیوللا شیخ سه‌ید محمه‌د ناسراو به‌پیر خزری شاهو (خودا راز
داری بکات) . و زنجیره شه‌جه‌ره‌ی نه‌م پیره راست و دروسته،
وبه‌وه‌لی و قوتب ناسراوه و زوربه‌ی ساداتی کوردستان (سنه) و
نه‌فشارو ساوجبلاغ و شاره‌زور، زنجیره‌ی خوین به‌پی زنجیره‌ی پیر
خزر راست ده‌که‌نه‌وه و سه‌ید سه‌نه‌دی زانا به‌ولایه‌تی موته‌سیف مه‌لا
نه‌بو به‌کری ناسراو به‌موسه‌ننیف که‌خاوه‌نی کتیبی (وضوح و سراج
الطریق و غیرهما) یه، سه‌ریه بنه‌ماله‌ی پیری خزره .

شه‌دین شاهباز ذی جناحین که‌بد شخص جهان رامردم عین
سرو سره‌نگ ارباب دیراست رئیس خیل اصحاب ولایت

حه‌زهره‌تی مهولانا خالید له 1193 له شاروچکه‌ی قهره‌داغ له‌دایک
بووه، که‌سه‌ریه شاری سلیمانیه، و نه‌ه و نه‌ونه‌مامه‌ی که‌سومبلی
پاکی و که‌مال بوو، نزیکه‌ی (12) سال له و سه‌رزه‌میننه پاکه‌دا مایه‌وه و
له‌به‌ره‌که‌ت و فه‌زلی نه‌وه که‌شاروچکه‌ی قهره‌داغ داغی نه‌وجوانیکی
به‌ته‌ویلی ئیره‌مه‌وه ناوه .

وله‌وه وه‌وارگه‌یه‌دا قورئانی خویندوه‌وه ته‌سریفی زه‌نجانی و
هه‌ندی له‌پیشه‌کی زانستی ریزمان (علم نحو) ته‌واو کردوه‌وه
له‌مه‌سه‌له‌ی ده‌رک و تیگه‌یشتنی یه‌کیته‌ی هزر، به‌جوړی به‌توانا بووه
که‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌ناسانی سوهره‌ی فاتحه و فه‌له‌ق و ناس و ئیخلاص و
مه‌سه‌دونه‌سری خویندوته‌وه . ده‌گیړنه‌وه که‌ماموستاکه‌ی، وه‌کو باوه
دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌سوهره‌ی نه‌سر ته‌واو ده‌که‌ن، داوا‌ی مریشکی ره‌ش
له‌ته‌له‌به‌کانی ده‌کات و له‌مه‌ولانا‌ش داوا ده‌کات . نه‌ویش

به مامؤستا که ی دهلیت: مامؤستا من هیئنده له باو کم شهرم ده کم ناتوانم داوای مریشکی لیبکم، تو له سهر کاغه ز شتیکم بو بنووسه، تانیثانی باو کمی بدم . مامؤستا له سهر کاغه ز، مریشکی رهش دهنووسیته و دهیدات به دهستی مهولانا . ههر که ته ماشای کاغه ز که دهکات، له ژیر لیووه شتیکی ده خوینیته وه. مامؤستا به سهر سوورمانه وه لییده پرسیت: چیم نووسی؟ دهلیت: مریشکی رهش . به کورتی به و ته مه نه که مه و له ماوه یه کی گه لی کورتدا، شاره زایی له شیعر و په خشان و وته ی شیرین و رهوانیژی و رهفتاری جواندا پیش ده که ویته و له رووی ره و شت به رزی و برواداری و قه ناعه ته وه ههر له تافی لاویدا، له نیوان خه لکی نه و ناوچه یه دا، ناو دهرده کات و به خواستی خودا وهندی مه زن، توانی به هره و ناماده گی خوی گه شه پی بدات و بیته به شابازی و له ناو جهنگه لی هزی خویدا، ههستی به هیزو توانایی دهسته به رکردنی بالنده ی حوکم و رازه کانی کردووه و له ههر شوینیکیدا، هه والی زانایه کی گه و ره و شاره زای بیستیته، به مه بهستی مه له کردن له دهریای زانستیدا، خوی پیگه یاندووه، تاوه کو له ههر کانیه ک گه و هریک وله ههر دهریایه ک مروارییه ک بچنیته وه :

لاجرم شد مخزن اسرار علم و معرفت لجه بحر علومش موج زن عمان صفت

له و گه و ره پیوا نه ی، شانسی نه وه یان هه بوو مامؤستای نه و نه ستیره یی بورجی زیره کی و بلیمه تی، و خوری ناسمانی ره های و نازادی بن، و خوری به ره که تی ها⁴⁹ پییه تی نه و ناسوی رینمو نییه، به روویاندا هه لهات: زانای کارگیرو پرو خاوه نی هزی بیگه رد، شیخ عه بدولکه ریمی به رزنجی و برازاکه ی، شیخ عه بدوره حیم بوون . نه م

دوو برپا پایه به رزه که دوو دره ختی به ررداری خو شبه ختی بوون، سهر به بنه ماله ی ساداتی به رزنجی بوون . له سهرده می خو یاندا به نوری زانست و مه عریفه ی خو یان، شاری سلیمانینان رازاندو ته وه، به تایبه تی براگه و ره شیخ عه بدولکه ریم ناسرا و به وه لی، پیوا یکی کامل و زیره ک و به ناگابووه . یه کیکی تر له و مامؤستایانه، زانوا سه رچاوه ی رازه کان و ماناکان: زانای ته و او عه یارو تو یژه رو وردین مامؤستا مه لاسالی ته ره ماری و زانای کارگیرو پیوا و چاک و خو شه ویست حه رزه تی مه لا ئیبراهیمی بیاره یی و زانای به توانا و سومبلی هوش و بیری تیژی شیخ عه بدولالی خه رپانی .

مهولانای چه قی باز نه ی که مال و گلینه ی چاوی زبایی، به مه بهستی به دهسته یینانی زانسته کان، کو یه و حه ریریشی روونا ک کردو ته وه، له خزمه تی زانوا مامؤستا مه لا عه بدوره حیمی زیاد ی ناسرا و به مه ل زاده که له بواری هونه ره کانی زانستدا کارامه بووه، شه رحی جه لالی مه نتیقی خو یاندووه . دوو باره به ره و شاری سلیمانی گه رپا وه ته وه، دواتر مه ولانا، خوری ناسمانی شه ریه ت و ته ریه ت و حه قیه ت، شه رحی شه مسیه و موته وه و عیلمی که لام و حیکمه تی له سلیمانی، له سه ردهستی زانایانی نه و شاره خو یاندووه و دواتر به ره و به غدا رو یشتوووه و له و شوینه پیرو زه دا (موخته سه ری مونته ها) ی له خزمه تی گه و ره نو سه ران و هزرمه ندان سیبغه توللا نه فه نندی ماوه رانی ته و او کردووه . جاریکی تر به ره و شاری سلیمانی گه رپا وه ته وه و نه م شابازه به رزه فره⁵⁰، که وتوته شکارکردنی زانسته ورده کان و رازه ناسکه کان .

ده‌گیرنه‌وه کاتی له‌سلیمانی له‌ده‌ریای وه‌ده‌سته‌پینانی زانسته‌کان و مه‌عریفه‌کان و نه‌پینه‌کاندا مه‌له‌ی کردووه‌و مرواری مه‌عانی وتوته‌وه، مه‌لا عوسمانی باله‌خی که‌یه‌کیک له‌ زانیانی نه‌و ده‌قه‌ره بووه‌و وه‌لییه‌کی ناسراو بووه، که‌هه‌ستی به‌نوری هه‌له‌هاتی خوری نه‌ولیا کردووه، له‌ ته‌ویلی پاکي نه‌و که‌وه‌ره‌داو بوئی شنه‌بای غه‌یبی، له‌و زاته کردووه . به‌واته‌ی نه‌م شیعره‌ی حه‌زته‌تی مه‌وله‌وی که :

پیرایشانند کاین عالم نبود جان ایشان غرق بد در بحر جود
 بوده پیش از خلقت انگورها خورده می‌هاو غوده شورها
 در دل انگور می‌را دیده اند در فغانای محض شی‌را دیده‌اند
 دیده چون بی کیف هر باکیف را نه‌زیده پیش از کان صحیح وزیف را
 و در تموز گرم می‌بینده‌ی، و در فغانای محض می‌بیندشی
 مطلع بر نقش هر چه هست شد، و پیش از آن که نقش گل بایست شد
 حوچه‌که‌ی ده‌کات، وه‌رکه له‌ده‌ریاچه‌ی نه‌و گول‌زاره‌گه‌شاوه‌و
 سه‌روه‌ری پاکي و بی‌گه‌ردی ده‌بیته‌وه، مه‌لی غه‌یبی نه‌و حه‌زته‌ته
 له‌قه‌فه‌سی نه‌و زانیه‌دا له‌شه‌قه‌ی بالی داوه‌و رووی له‌بیابانی جیهانی
 ماناکان کردووه، واته نه‌و که‌وه‌ره له‌خه‌ودا ده‌بیته :

مرغ جانش گشته‌آزاد از قفس دل^ه فارغ از اندیشه دام و مفص^ی
 همچو بلبل بذله‌گو چون فاخته در گلستان معانی تاخته
 گناه در گلزارو گاهی در چمن^{ه‌دا} می‌پرد گرم سفر اندر وطن^ی
 از غم و شادی عالم رسته‌است شه‌فانی از خویش و بحق پیوسته است او
 و بی‌وون رابکیشیت و به‌ناکای به‌پینه‌ته‌وه و تاوه‌کو بواری گفتوگو له‌نیوان
 نه‌و دووکه‌سایه‌تییه قسه‌زانه‌دا بره‌خسینیت . مه‌لا عوسمان پرگه‌ی
 پینادات و پیی ده‌لیت که‌نه‌و روو‌پوشه‌ی، وه‌کو هه‌ور به‌ر رووی مانگی
 چوارده‌ی گرتووه، لابه‌ریت، تا له‌دوووره‌وه چیژ له‌دیمه‌نی زیبای نه‌و
 مانگه وه‌رگرن و هه‌روه‌کو له‌به‌ره‌که‌تی گفتوگو کردن له‌گه‌لیدا بی
 به‌ریی بوون، هه‌ر نه‌بی له‌خویندنه‌وه‌ی دیمه‌نی جوانی به‌هه‌رمه‌ند
 ببن و بو شوینی خویان بگه‌رینه‌وه . حاجی حه‌سه‌ن له‌سه‌رداوا‌ی
 مه‌لای گیروده، روو‌پوشه‌که له‌سه‌ر رومه‌تی نه‌و نه‌وینداره مه‌سته
 لاده‌بات . و مه‌لا بو ماوه‌یه‌که به‌وقاره‌وه به‌رامبه‌ر نه‌و سه‌رچاوه‌ی نوره
 ده‌وه‌ستیت و ده‌ست به‌رازو نیاز ده‌کات که : خودایا نه‌م گولی
 گول‌زاری مه‌عریفه‌ته له‌زیانی هه‌له‌وه‌رینی ناوداری و به‌ناو بانگی
 بیاریزه و به‌بوون و به‌رامه‌و به‌ره‌که‌تی، جیهان بو‌ندارو خو‌شبه‌خت بکه ،
 و رووده‌کاته حاجی و ده‌لیت : نه‌م پیاوه که‌سیکه که‌دیده‌ی جیهان
 به‌هوی نه‌و نورانی و، هزری نه‌وه‌یه‌که له‌خو‌شبه‌ختان به‌هوی شنه‌بای
 رینموونه‌کانیه‌وه بو‌ندار ده‌بیته، و نه‌وسا بو شوینی خویان گه‌پانه‌وه .
 دوا‌ی گه‌پانه‌وه له‌به‌غدا، دووباره دلی بو زانستی ماتماتیک و
 نه‌ندازه‌و حیساب لییدا . و به‌مه‌به‌ستی به‌خرمه‌ت گه‌یشتنی زانای

لیہاتوو وخواوہن بیرى تیزو دهرکی راست، نه بو عمل سینای سهردهم، شیخ محمهده قهسیم، پرووی له شاری سنه کردو له ماوهیهکی کهمدا، نهو زانستانه ی تهواو کردو دووباره بهمه بهستی تهواو کردن و وانه وتنهوه، نهسپی خو ی بهرهو سلیمانی تاو دهدات . گه و رهو بچووکیی نهو دهقهره، بهشادی و خوشییهوه، ناوه روکی نه م دیره شیعره ی خواره و هیان دووباره ده کرده وه :

ههر خالیك كه ناماژهی پیکردوو، دووربووه له سهختگیری . زانست و مهعریفه تی گه شتوتته نهو په پری و کهمال و هونه رو، خواپه رستی نهو زاته جیهانگیر بووه و له دوزینه وه ی راستییه کاندای، پله و پایه ی بهرزی هه بوو .

حگه له خوشه و بستیم، دؤست ، شتیکم، دیکه له ده مارو بنستیدا ازهمه بود بمعنی چو الف صفر مجرد گرچه برمسند عزت شه باخیل وحشم بود دم زحشمت چه زم خاک نشین سرکویش نیک عارش از تخت فریدون وکی وحشمت جم بود ای داری بکات و له بهر که تی بی به شمان نه کات ، نامین .

دوای نه وه ی خو ی زانست و مهعریفه ی خوشبهختی و هیدایهت ، نزیکه ی هه شت سال له سلیمانیدا مایه وه و به بهر که تی خو ی نهو لایه نانه ی نورانی کرد، له سالی 1220 دا، که لکه له ی زیاره تی مالی خوداو مه زاری پاکی سهروه ی جیهان (دروودی خودای له سه ریبت) که وته سه ری و دهستی له هه موو دارو نه داری خو ی هه لگرت، به وینه ی مه ستان و سه رخوشانی نیو دیری : گرنیاید بخودش موی کشانش آرید (گهر خو ی نه هات به قز رایبکیشن و بیهینن) به نیازی کوچ بۆ لای خوداو پیغه مبه ره که ی، رووی له حیجاز کردو ههر شتیکی به هاداری هه بوو، به بی گوی پیدان، هه مووی به خشی :

چون نرود درپی صاحب کمند آهوی بیچاره بگردن اسپر

آمدی وچه عجب خرم و خندان گشتیم تشنه بودیم و قدین لب عمان گشتیم سالها در طلب یوسف گم گشته خویش نه کردی با بان طلب واله و حیران گشتیم عمزدهگان یوسف ماباز بکنعان آمدنات دیده روشن بجمالش شدو شادان گشتیم مرخسته بودیم و بمانزده درمان آمد فرید مرده بودیم و هم آمیخته با جان گشتیم به ناوی وانه وتنهوه، وهکو ما مؤستا دهستنی شانکرا و پایه ی شکومه ندی به لای هه موانه وه په سه ند بوو، بهو په پری خو ی گه یشتبوو . ماوه ی نزیکه ی (8) سال، نهو نه ستیره پایه بهرزه، سه رقالی وتنه وه ی زانسته ره سمی و ناره سمییه کان بوو و بهرینمونکردن به کاری چاکه و دوری له کاری خراپه، توانی تووی خوشبهختی له دلای زوربه ی دانیشتوانی نهو دهقهره دا بچینییت و گوفتارو کرداری مهولانا، به لای زانایان و پیواچاکان و فه رمانره واو نه میران و پیوا ماقولان، دهقی یه کلایکه ره وه بووه و به لگه هزری و کرده کانی روون و ناشکرا بوون ،

مهولانا که سه‌رچاوه‌ی رازی خودا بوو ، له هه‌موو بواره‌کانی زانستدا ، هه‌ولئ ده‌سته‌به‌ر کردنی داوهو. پووی له‌هه‌ر ده‌قه‌ریک کردیییت ، یه‌که‌م جار سو‌راغی زانایان و گه‌وره پیاوانی کردووه. تاوه‌کو له هه‌ر دره‌ختیک میوه‌یه‌ک به‌ده‌ست بهیئیت و له‌هه‌ر گولزاریک گولیک بچنیئت، بویه له مه‌ودای نیوان سلیمانی و شامدا، چاوی به‌کۆمه‌لی له زانا ناو‌داره‌کان که‌وتوووه ئاشنایی له گه‌لیاندا په‌یدا کردووه.

آری زچنان کسی چنن می‌شاید کز خیر فحص جز نکوئی ناید

به‌تاییه‌تی له‌شام که له‌خزمه‌تی زاناو تو‌یژه‌رو وردبین شیخ محمه‌د که‌زبرییدا بوو که مامۆستای (دار الحدیث)ی شارۆچکه‌ی شام بوو. هه‌روه‌ها به‌خزمه‌تی قوتابی پایه‌به‌رزی شیخ محمه‌د، شیخ مسته‌فای کوردی گه‌یشته که هه‌ردووکیان له زانست و سه‌لاح له زانستی نویدا، هاوتایان نه‌بوو :

آن دو ینبوع معانی وحکم آن دو بحر علم و دریای عیان
آن دوشهباز فضای معرفت وآن دوشاه ملک تقریر و بیان
آن دو تیر جعبه‌ء فضل و هنر وآن دو قوس تیرامرکن فکان

وله‌بواری زانسته‌کانی نه‌سناددا، له‌به‌ره‌که‌تی مؤله‌تی زنجیره‌ی پاک‌ی ئه‌و دووزاته، به‌هه‌رمه‌ند بوو . جگه له‌وه‌ی مؤله‌تی خویندنه‌وه‌ی وێردو زیکرو نزاو تکاو هه‌رچی په‌یوه‌ندیی به‌و مؤله‌ته‌وه هه‌بیئت ، له‌و دوو پیاوه گه‌وره‌یه‌ی وه‌رگرتوووه له‌ته‌ریقه‌تی قادری ، سالانیکی زۆر

، مؤله‌ت پیدراوبوووه، دواتر به یارمه‌تی خوداوه‌ند، له ولاتی شامه‌وه له گه‌ل پیاوانی خودادا ، دوور له‌لادان و کاری زشت، گه‌ه له‌خۆشی دیداری دۆست به‌گریه‌و نالین، رووی له‌دیاری چه‌ج کردووه. مه‌ولانا وه‌کو بالنده‌یه‌کی ئۆقره لی‌هه‌لگه‌یرای گولزاری دۆست، وه‌کو په‌پووله‌ی خولیا‌ی مؤمی دیدار، به‌دلیکی پاک و دل‌سوژی و ویستی به‌رزو مراره‌وه، گه‌یشته شاری مه‌دینه، هه‌روه‌کو بلایی ماسی دوور له‌ئاو به‌هه‌زار په‌ژاره‌یی و نیگه‌رانییه‌وه، به‌ده‌ریا گه‌یشتیئت :

قطره‌ ناگه‌ بعمانی رسید خویشتن را ناپدیدو محو دید

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌خاکی پاک‌ی ئه‌و شوینه، ئاوینه‌ی هه‌زوو بیری خاوین کرده‌وه و ئه‌وه‌ی که‌ده‌بوا به‌ده‌ستی بهیئیت به‌ده‌ستی هیئاو، ئه‌وه‌ی که ده‌بوا بیبینیئت بینی، له‌به‌ر خۆیه‌وه ئه‌مه‌ی به‌سه‌ر زماندا هات :

دل زخاک کوی جانان یافته است آنچه خضر از آب حیوان یافته است
نی‌غلط گفتم که خضر آب حیات نیز از آن چاه زنخندان یافته است
شد طفیل و چاک‌راین آستان این شرف روح القدس زان یافته است
خودچه گویم گرنبی و گروئی است ریزه‌ زین خوان احسان یافته است
قطره‌ء از دجله‌ء احسان اوست آنچه ابرولجّه وکان یافته است
ازجودش شد عدم احسان پذیرنه‌روژ ظهورش دهر امکان یافته است

و بیچ و

مؤمی نهو شوینه پاکه به نووری پاکی داده گرسیت، وکه سیئک په پووله ئاسا، بی پورا خوی به مؤمه تواو که دا ددات و دسووتیت، وله بهر نهوهی تینووی خواستیکی راسته قینه یه و نه گهر دم به هه زارده ریاوه بنیت، هه ده لیت: هل من مزید؟
 وبه هه که سیئک بگات پرساری نهو قه لمروه بی که نارهی لیده کات.

نه حسنش غایتی دارد نه سعدی راسخن پایان بمیرد تشنه مستقی و دریا همچنان باقی

ناگهان سهو دای نهوهی دهستی پارانه وه و داخوازی بگه یه نیته دلداریک و له خووی و خوویستی دوور که ویته وه و بخریته نیو ناخی دلی خویه وه:

پیر رابگزین که بی پیراین سفر هست بس پرافت و خوف و خطر
 آن ره می که بارها تورفته بی قلاو وزاندران آشفته بی
 پس ره می راکه ندیدیستی تو هیچ هین مروتنها زهربر سر مپیچ
 غولت از ره افکند اندر گزند از تو زیرک تر دراین ره بس بدند
 صد هزاران ساله راه ازجاده دور بردشان و کردشان او بیرعور
 استخوان هاشان ببین و مویشان عبرتی گپرو ممران خرسویشان
 گردن خرگیرو سوی راه کش سوی ره بانان وره دانان خوش
 دشمن راهست خرمست و علف اره ای بساخرینده راکرده تلف
 له هه زانایه کدا به دوا پیریکی کامل و ریبه ری کدا ده گه را:

چون کسی گم کرده باشد کاله بی می دود چون نقطه جواله بی
 هر طرف پرسان و جویان در بدر بی محابا در طلب بی پاوسر
 هر کسی اورانشانی می دهد گوش سوی هر بیانی می دهد
 تا کجا آن گم شده آید بکف، گپگشته دل تیر تمنی راهد فی
 مه دینه دا بووم و له ناخداو به روالهت له دانیشتون و حاجیانی نهو
 شوینه پاکه داوای ناموزگاری و په ندم ده کرد. له گهل که سیئکدا که
 خه لکی یه مهن بوو، پیاوکی نورانی و خپرو بهر که له ناوچه وانی
 ده باری، ناشنا بووم، و که نه زانیک که پرساری له پیاوکی زاناو
 کامل بکات، داوای ناموزگاریم لی کرد و سه بارهت به چو نیه تی ریو
 ره سمی مامه لکردن، داوای رینموونیم لی کرد و نه ویش و که پیریک
 ناموزگاری پیویستی کردم که چون لهو شوینه پیروزه دا رهفتار بکه م
 . هه ره که بلئی له ناخی دلندا، مؤمیکی له ده رک و رازو هیماکاندا
 هه لکرد و یه کیک له ناموزگارییه ری زداره کانی نه وه بوو که هه ره گه یشته
 شاری مه دینه و به دیداری نهو شوینه پیروزه شاد ده بم، له گهل
 نه وانهی ته و اف ده کن و نه وانهی که ناکامن و له گهل حاجیه کانی نهو
 مه لبه نده دا، ره خنه گر نه بمو، نه گهر بینیم که سیئک به پیچه وانهی
 شه ره وه جولایه وه، نهو رهفتاره بی فه ر نه زانم و به له خو بوور دنه وه
 مامه لهی له گهل دا بکه م، چونکه فه رمانره وایانی جیهانی ئیمان لهو
 شوینه دا، ده بی زانستی خو بی به هیچ بزانیست، چونکه هه ره ته یه که
 کاتی خو بی و هه ره تیبینیه که شوین خو بی هه یه .

لەبەر ئەوەی بە دیداری کەعبەیی پیرۆز شادبووم و دەستم بەر ئەو گەوهەرەكەوت، روژی هەینی رووی نیازم کردە کەعبەو (دلایل الخیرات)م دەخویند ولەدەرکەوتنی مەزنی و شکۆمەندیی حەزەرەتی حەق ، سەرم سوپما، لەپەر پیاویکی ریش سپی کە جل و بەرگی خەلکی رەشوکی لەبەردا بوو ، بینیم کەپشتی کردبوو کەعبەو بەرامبەر بەمن وەستابوو ، لە ناچارییەو دەریای غیرەتم کەوتە جۆش و خرۆش ، موسا ئاسا ئامۆزگارییەکانی ئەو پیرە یەمەنییەم فەرامۆش کرد کەوێکو خۆر وابوو ، (ولقد جئت شیئا نکرا)م بەبیردا هینایەو رووی دلم لەو بی ئەدەبیەیی کەبینیبووم وەرگێرا . ولەبەر ئەوەی ئەو پیاوچاکە یەکیک لە ئەولیا بوو، لە یادەوهری من بەناگا بوو . لە رووی گلەییەو پێی راگەیاندم کە : فلانی ! مەگەر هیندەش نازانیت کە حورمەتی پیاوی بپروادار بە لای خوداوەندی گەورەو پیرۆزەو ، لە حورمەتی حەرەم بەرزترو شەرەفی دلداران لە شەرەفی کەعبە بالاترە :

دل بدست آور که حج اکبر است
از هزاران کعبه يك دل بهتر است
کعبه بنیاد خلیل آذراست
دل نظرگاه جلیل اکبر است

کەواتە، لەم مامەلەییەدا، بۆچی لەگەڵ من ئینکاریت کردو ئامۆزگارییەکانی ئەو پیرە یەمەنییە کە لەشاری مەدینە، لەم بارەو ناراستەیی کردی. فەرامۆشت کردو دەرگای رەخنەت ئاوەلاکرد .
دوای ئەوەی مەولانا ئەو کەرەمەتەیی لەو پیاوچاکە بینیی ، بەناچارییەو بەراستگویی و نیازو پارانەو ، رووی کردە ئەو زاتەو گوتی : ئەو گەوهری پلەیی ویلایەت و ئەو هەوری بوجی دیرایەت،

دەزانم تۆ یەکیکی لە پیاو چاکان و ئاگاداری رازەکانی خوداوەندی ، یەکەم: بەهۆی ئەو بی ئەدەبییەو کەکردم بمبوورە ، ودووم :منی ویل بەرەو رزگاریی رینموین و بکە، ماوەیەکە جۆش و خرۆشیک لە یادما سەری هەلداو، ئارەزووی خۆ بەستەو بە کەسیکی وەکو تۆ دەکەم ، ئەگەر بەلوتفی خۆت پەسەندم بکەیت و ئەگەر قوفلی دەرگا داخراوەکانم بەکللی هیمەت بکەیتەو ، ئەوا چاکەم لەگەڵدا دەکەیت . ئەو پیاو چاک و پاکە کە بەناگا بوو لەرازەکانی سەرەتاو ئاکام، لە وەلامی ئەو شابازەدا فەرمووی و گەوهری رازی بەم جۆرە دیارییەکە عاشقی سەرگەردان و ئەو پەروانەیی دەوری مۆمی پیرۆز ، بەهرەیی تۆ وەکو شابازیکە کەتوانای هەر قازیکدا نییەو هەر گولزاریک شایستەیی پەرورەکردنی تۆ نییە ، شوینی نیشتەجیبوونی تۆ بازووی شەهریاریکی ترە و تۆ شایستەیی گولزاریکی تری .

ساعداشە مسکن این باز باد تا ابد برخلق این دربان باد

و ئەم مژدەییە بەتۆ دەدم چونکە لەم گەشتەدا، بەباشترین کاریگەرییدا چوویتەو قەلەمەرەوی خۆتت بەبەرەکەتی ئەم سەردانەت پیرۆز کرد، ئەوسا :

بوی جانی سوی جانت میرسد بوی یار مهربانت می رسد
قاصدی فرخنده پی از طرف حی آید و زآنجا نشانت میرسد

* * *

رو درصف بندگان ماباش و مترس خاک دراستان ماباش و مترس
عالم همه گر قصد بجان توکنند دل دارقوی ازان ماباش و مترس

دواتر به کاری چاکه و هه ولی سوپاسکراو و گوناھی به خشر او ،
دوویاره په نای به رحمتی خودا بردو ریگهی شاری مه دینه ی گرتنه
بهر ، وله م ماوه یه دا ، به دهم سوژو گریه و نالینه وه ، نه م چه ند دیره

وا حسرتا جدا شدم ازخانه خدا از غصه وقت گشت شود جان زتن جدا
مارانبود خواهش رفتن زکوی دوست اما چو امر اوست زسر میکنیم پا
اهل صفا بداغ غم مروه مرده اند من شاد چون زیم که شدم دوراز صفا
حجر و مقام و زمزم و ارکان ملتزم گویند بازگرد کجا میروی کجا
دامان دل گرفته کشندم کشان کشان حثانه روضه منبر و محراب مصطفی
از اشتیاق یثرب و درد فراق بیت گاهی است دل فتاده میان دوکهریا
خالد چو دوست در همه جاجلوه گریه و پس غم مخور زخانه او گرشدی جدا

وله بهر نه وهی نه و گه شتیارهی په رچه می مه عریفه و دهرک و نه و
مهله وانه ی دهریای به خته وهری و ریتموونی ، دوا ی نه وهی که نه سپی
هیمه تی خوی له مهیدانی به ره که تدا تاودا ، به وهی که :

رشته درگردنم افکنده دوست می کشدهرجا که خاطر خواه اوست

مهولانا نه و شوژه سواره ی مهیدانی زانست و عیرفان و سهرفرازی و
تروپکی پاکی و بپروا ، گه ه به هوی مائناوایی له مه زاری پاکی
پیغه مبر ، دلته نگ و گه له خو شیی گه یشتن به که عبه ی پیروژ شاد
بوو :

فتاده ام بمیان دو دلبرو خجلم که دل بمهر که بندم دراین میان دودلم

به دلکی پر له شه و ق و ئاره زو وه ، مهولانا به ره و مه که که
به پی که وت و نه و کو تره ، به دهوری که عبه دا ته وافی کرد ، گه ه
به شه و ق و زه و قی نه و پیگه یه ، وه کو پا به ندیکی مه ست و گه ه وه کو
عاشق سوژی ده کرد ، گه ه له هه ولی ماچکردنی به رده پره ش (الحجر
الاسود) دا دلی لییده دا و گه ه به هوی مه ستیوون به چوار پایه که له
جو ش و خر و ش و ناله دا بوو ، له هه ولی مه روه ، ژیانی به دلی مردو و
به خشر او له هه ولی سه فا ، سه فای به گیانی په ژمورده به خشی .
له مه رمادا ، دیوی نه فسی سه نگه سار کرد . له عه رفات رووی له
عرفانی جو دایی کرد . پرس یاری له گه ل راستی که عبه ی پیروژدا ،
هه مووی دهر خستنی لاوازی و بی توانایی و پارانه وه و له خو بو ونه وه و
نیاز بوو ، له وه لامی که ره م و میهره بانی و دلدانه وه و به خشین و
به رز کردنه وه بوو .

له سه ری که وه گریان و نه شکباران و له سه ری که وه دلدانه وه و
غه مگینی .

بردر آمد بنده بگریخته آبروی خود بعصیان ریخته
مغفرت دارد امید از لطف تو زانکه خود فرموده یی لا تقنطوا

مال به مال مات وسه رگه ردان و ئالوزو له رزوك و سووتاوى عيشقى
 چه زه تي دوست له چه قى سينه يدا، كپه ي ئاگر به رز ده بيته وه،
 زماندا هات : 62

اي جلوه گاه ايزد دار الوداع اي قبله گاه احمد مختار الوداع
 اي شافع گروه گنه كار روز حشر وي دافع شكوه ستمكار الوداع
 اي آشيان طاير ارواح اصفيا وي آستان حضرت دلدار الوداع
 اي مطلع كواكب انوار ايزدى وي منبع لطايف اسرار الوداع
 خالد چه دير آمدى وزود ميروى
 باشادى كم و غم بسيار الوداع

وهكو نه وانسه به كو تايبى ده گهن و دواى پرينى ئاوه دانبيه كاني
 ناسويى و ته يكردى پيگه و شوينه كان و نهركى گه شت به ره و خوداو له
 خودادا ، خويان ده گه يه ننه نه لقه ي دوستان له كه عبه :

رو در آگم شو وصال اينست ويس تومنان اصلا كمال اينست ويس

له خومخانه ي يه كتابوون و چيژى شه رابى فه ناي به چيژو
 په تكرنده وهى بوونى پييان چيشتووه ، به گه پرانه وه و گه پران به دواى
 خودا و به خودا، به مه به ستي بانگيشتى په يره وه جيهانى ئيمان و
 ئاوه لاكردى داوى ئاره زووه جه سته ييه كان ده يانگيرنه وه :

به هوى دووركه وتنه وهى كوتر ، له ناله و شيندا ، وگه ه له خووشى خاكي
 پاكي رهوزه له شادي دايه ، تيرى غم گياني پيكاوه ، ئهم دي پرانه ي به سه ر

تاكنون فرمان پذيرفتى زشاه بعد از اين فرمان رساني برسپاه
 ده ستي نه جهل ره شمه ي نه سپى سه ركه شى ته گيبرى راده كي شيت
 و ده يگيرپيته وه و سه ر له نو ي شنه باي رحمان بوئى غه يبي خو ي
 به سه ر هه واداراني شارى سليمانيدا ده بارينيت . له خووشى هاتنه وهى
 ، گو شه گيراني چاو له پر ي، ده هو لي شادى ليده دن و ده لي ن : الحمد لله
 الذي اذهب عنا الحزن ، سوپاس بو خودا كه غه مو په ژاره ي له سه ر
 لا انصاف بده اي فلك مينما فام يا زين هر دو كدام خويتر كرد خرام
 له خورشيد جهان گرد تو از جانب صبح ياماه دل افروز من از جانب شام

بالنده ي خولياي پيشوازيكه ران، وهكو قومري له ده شت و بيا باندا
 دجان باستقبال جانان ميروا ي پرتشه سوي آب حيوان ميروا،
 نهوز فراقش صبر كردن كي توان جسم اگر باز ايستد جان ميروا
 تازكف وامان يارم شد برون خونم از مرگان بدامان ميروا

پيشوازيڪه ران وهڪو بولبولان دهياخويند و مژدهي هاتنه وهي مهولاناي كانزاي عيرفانيان دها به گويي ههمواندا , وله بهر نه وهي مايهي ژيانى جيهان گه يشتبوه شاري سليمانى , ههر وهڪو بليي سهر له نوي گيان به بهري خه لڪي نه وهقه رها كرابوه , تا وهڪو ههر كه سهو به پيى توانايي و تاقه تي خوئ له وسهرچاوهي عيرفانه , تينويه تي خوئ بشكينييت . وداپيشتواني نه وهقه ره له زانايان و فه رمانه و ايان و پياو چاكان و گه وره پياواني , كه وتنه ژير كاريگه ربي نه وه گهنينه ي رازو نيازه وه , شيري ويستي خوئان به شه كرى خوئشه ختي نه وه زاته شيرين كرد . ماوهي نزيكه ي (2) سال بهم شيويه , به وانه وتنه وه و هلكردي مهنتوق و مه فهم سه رقال بوو . وگه وره پياواني نه وه دهقه ره , به پيى نه م ديپر شيعره , دانيان به گه وره ي نه وه زاته دها :

بلبلى زينجا برفت و باز گشت بهر صيد اين معانى باز گشت

نه گه رچي نه وه خوړه ي فه له كي ناماده كي و به هره داري و خوړي ناسماني شه ره ف و خوئشه ختي , له و په رى شكومه ندي و ئيعتباردا بووه , له هونه ركاري زانست و به رزيدا , وهڪو خوړي گه رمه ي نيوه پوږو پوون و ناشكرا بوو , زانايان و پياو چاكانى نه وه دهقه ره , به نه يني و به راشكاوي , باس و ستايشي مهولانايان ده كردو خولياي نه وه بوون و فه رمانه و ايان و كار به دهستان , فه رمانه كاني نه ويان وهڪو گواره كى بود يارب كه دل فارغ زدره انتظار قاصد يار آيد و آرد بمن پيغام يارى جان دم درمژدگاني دل سپارم پيشكش روحم سوي ديار يار خود ديوانه وار

بهديهاتنى نه وه به لينه كه پوخته چي ره بانى له كه عبه ي پيروژدا , مژده ي پيدا بوو :

تا نه وه ي له سالي 1224 دا , له پر مژده هينه ري شادي و پياويكي نورانى و سيما كراه , نه ميريك له سيپالي پياويكي هه ژارداو زانايه كي بيناو ناگا وهڪو مانگيك له په رده ي هه وردا , دهروي شيك به ناوي محمه د , له لايه ن شاي پايه به رزو شكوي ئايين و په ناي شه ريعه ت و هيرو بازووي ته ريقه ت , گه يشت :

قطب حق غوث الورى قيوم دين	شاهباز مسند حق اليقين
شاه عبدالله شاه دهـلوى	آنكه گلزار حقيقت راتوى
آفتاب مشرق عـز و شرف	تير اورا جان مشتاقان هدف
بشمع جمع اولياو اصفيا	نور او كاشانه دل راضيا
گرنويسم نعت آن صدر كرام	صد قيامت بگذرد و آن ناتمام

خودا رازدارى بكات و له چاكه ي بي به ريمان نه كات تاروژي قيامه ت , رووي له شاري سليمانى كردوه و نه خته ري خوئشه ختي كه گوزارشت له خوړي ناسماني ويلايه ت ده كات و بيره وه ربي هه له اتنى ديمه ني حه زه تي مهولاناي ئيمه , خودا رازدارى بكات , له ويوه كه ناويته بووني روحانى له گه ل سه ركرواني رازو ماناكاندا هه بووه و به حوكمي نه وه ي جوتيارى قهزا , تووي هوگريي له كيلگه ي دلدا چاندوه , به ناچار ييه وه به گه يشتنى نه وه دؤسته نازيزه و شنه ي

باي نهو پوستانه چييه روحناييه، وهكو خونچه گه شايه وهو ديدهي دلي
پر له نور بوو، ويون و بهرامه شامي داگرت. بوليولي ميسال به نوميدى
ديدار، ناوه روكي نه چهند ديپر شيعره ي، به دهم سوز كردنه وه
دهگوته وه:

بوي جان است زجانان كه بمن مي آيد يانسيمي است ز صحرای خاتن مي آيد
يانه اينست و نه آن اين نفس رحمانی است كه بمن بي دهن از طرف يمن مي آيد
نفس قاصد ياراست در اين مرز و ديار 66 كه چنين بوي خوش از سوي چمن مي آيد

دواي چيژ و هر گرتن له شهر به تي نهو دوستي گيانانه، ويونكر دني
بوئي هوگريي نهو پوستانه به ري مژده ي روحنايي، له بهر نه وه ي
نهو نيشانه و هيما يانه ي كه ناگابه رزه كان و وه رگي پري چاوديري
رينمووني خودا وه نديي رايگه ياندو ناوينه ي رومه تي نهو دهر وي شه
كه وته روو، دو باره خولي اي گه شت به ره وه هيندستان بوو:

بلبل جان ياد هندستان فتاد بلبل دل را غم بستان فتاد
درنيستان وجودش آتشي درفتاد و باز درستان فتاد

به ناچار ييه وه، به له خوبونه وهو خوبه گه وره نه زانينه وه، روي كرده
نهو دهر وي شه بير پاك و قسه خوش و قسه زانه، به سوز وه، ناوه روكي
نهو دو ديپر شيعره ي گوت:

مرحبا يا مجتبي يامنتقي از كجا مي آئي اي شيرين لقا

يافرشته آسماني ياپري كايچنين زيبا و نيكو نظري

دهر وي شي قسه شيرينيش له وه لامي نهو عاشقه به نه زمونه دا، نه م
شيعره ي به سهر زماندا هات:

طوطي هندوستانم بلبلي زان بوستانم من يكي از دوستانم نيستم بيگانه ت
عاشق و رند و خرابم دردمند و دل كبابم گشته دل پر خون و تابم از غم جانانه ت

له بهر نه وه ي مهولانا ي عاشق، دهر وي شي پرنياز و جوشو خروشي
به رازداري خو ي زاني، بوليولي دلي كه وته جوش و فهرموي:

گفت در جانم فتاده آتشي عشق شوخي لا بائي سر كشي
سالها افتاده ام در دام او طر فتر اينكه ندانم نام او
گشته چون پروانه نا پرواي او من ندانم مسكن وماواي او

دهر وي شي مژده هينهر ههركه نهو چهند ديپر شيعره ي لهو شه يدا
دله بيست، به پروي مژده و مژگينييه وه، ناماژهي به كه عبه ي مه به ستي
كرد:

اي رند شه بخانه عشق اي دل شده ترانه عشق
من نام نگار مهوش را داروي دل بلا كشت را
ميدانم وليكنم اشارت خواهم ز تو مژده بشارت

نهو شابازه به رزه فره كه تو نيچيري نهوي، نهو شه هرياره ي
پا ايشتي توانا يانه، كه خولي اي ديداري نهوي، شايه كه كه ويلايه تي

(وهلی) هندستان پالپشتی شکومه ندییه تی، ومانگیکه که هه لهاتنی زبایی وجه مالی لهو ده قهره دایه :

نام آن شهباز اوج لامکان	شاه عبدالله ماه برج جان
شد ارم شهرجان آباد ازو	بلکه ملک این جهاد آباد ازو
گرپیوندی بشاه دهلوی	مزرع امید تو یابد نوی

و فرموی منیش هیمایه کی وهکو مرکزینیم بهرگوی کهوت، بهوهی که سیکی وهکو تو ده گات له داخوایی بریسکه ی نه ستیره به که له کهنه لانی نه میهنه، لهو دره خته پکاک و پیروزه، و تا نیستا که سیکم بهو جوانی و سیفه تانه وه نه دیوه، تو نه بیئت :

اگر بامن بیائی شاه گردی کنون گر اخترستی ماه گردی

نه گهر ده ست بده یته نه م کاره مه ترسیداره، نهوا من نه رکی خزمه تکردنت له نه ستو ده گرم لهو ریگه یه دا و به دل و به گیان له خزمه تندا دهیم :

هین بیا بامن که اقبال رسید موسم انجام آمالت رسید
شاه از بهرتو بنهاد است خوان مطرب و بزم و مغنی بذله خوان
محمل رحلت ببندای ساریان کز شوق یار می کشد مردم برویم قطره های خون قطار
زودتر آهنگ ره کن کآرزوی او مرا برده است از دیده خواب، از سینه صبر از دل قرار
کرده، ده منزل یکی یاسرنهم در راه دوست و نریاکشم در دیده خاک آستانش سرمداری
ی
جه

بوو، بوئی بهه شتی روخی لهو پووسته بهر هی خوئی به مرکزینی وهرگرتبوو و دیده ی دلی روشن کردبوو، بی مهی دلی که وتبووه لیدان و ناوهروکی نه سروده ی، به شیوه یه کی عاشقانه ده گوته وه :

به ناچار ییه وه پشتینی هی مته تی به ست و به سهریاری شوق و سوز وه دانیش و لهه ولی به ده سته یانی نیجتیهاد و سامان و شایسته یی و توانایی و لیها تو وییدا، بووبه ها و ده می کاروانی سوزو هوره و نیاز و گریان و ناله، له گهل درویشی خوشبختیدا، به ره و هندستان به ری کهوت و سه روهت و سامان و پایه و پوستی وه لاهنا و نازادو ره ها و ته نیا و دوور له خرم و ناشنا و بیگانه، و بهم سروده به نیاز وه، تیری دهنه به لومه ی خرم و بیگانه وه :

خسته جانم سوی جانان میروم	درد مندم سوی درمان میروم
خون فشان دامن کشان دیوانه وار	گاه گریان گاه خندان میروم
بر خمارم، شیرو مستم سرخوشم	پای کوبان دست افشان میروم
پیش شمع میروم پروانه وش	بلبلم سوی گلستان میروم
همچو مرغی کز قفس آزاد شد	یا چو طفلی از دبستان میروم
قصه کوته یوسف گم گشته ام	باز سوی پیر کنعان میروم

مهولاناى شهيداي عيشقى خودايى و نهو پاشاي بى سوپايه ، نهو شابازه بهرزه فره ، تاكو تهنيا و بى هاوتايه به هه ژاري و به تهنيايي رووي له هندستان كرد ، له سالي 1224 و به پشت و پهناي خوداوه رووي له نازهر بايجان كرد .

(دواي دوولاپه ره ، كه نووسينه كانيان كال بوته وه ، ده لئيت) : خوّم گهيانده زياره تي مه زاري پاكي حه زره تي ئيمامي پياو چاكان و سولتاني عارفان و پازهي گه يشتووه كان و زويده ي عاشقان و راگري

يارب بحق تربت سلطان بايزيد يارب بقاطعيت برهان بايزيد
 يارب باشيانه شهباز لامكان يعنى بقرب و منزلت جان بايزيد
 يارب بحق وسعت آن مشرب كريم يارب به تشنگي فراوان بايزيد
 يارب بنور سينه آن پيرنيك بخت يارب بنور مشعل ايمان بايزيد
 يارب به هردوسلسله از حضرت رسول 70 تا جعفر از اعظم پيران بايزيد
 از حضرت غلامعلي تا بيو الحسن يكيك بحق جمله مريدان بايزيد
 بر خالد شكسته بيچاره غريب بگشادري زمخزن عرفان بايزيد
 اورا بچود رسان و زخود ببنيش رهان باي كوهم شود يكي ز غلامان بايزيد ،
 شاد بوته وه ، وله كاتي زياره تي نهو مه زاره دا ، نهم قه سيده
 (مونا جات) هي هونيوه ته وه :

دواتر بهرو نهيشاپوور و قوقان و سه مغان بهري كهوت و سه بارهت به نهوليا پيشينه كان كه له و شوينا نه دا به خاك سپيرد رابوون (خودا وهند نهينيه كانيان پياريزيت) ناوينه ي دلي خو ي له هه ر دلته نكييه ك پاك ده كرده وه ، تا گه يشته توس (مه شههد) كه مه زاري ئيمام ره زاي تيدايه :

شهريار مسند قرب و رضا نور چشم مصطفى و مرتضى

دواي زياره تي مه زاري پاكي نهو زاته ناگايه ، قه سيده يه كي هونيوه ته وه سه بارهت بهو خو ري روژه لاتي ويلايه ته (كه پيشتر چند ديري كمان لهو شيعره ي تو مار كردو وه) . له وي شه وه بهري كهوتو وه و ناوه داني و بياباني بريوه وه له مردوان و زيندواني نهو ده قه ره ، له هه ر گو زه يه ك قوم يكي نوشيوه . ده گير نه وه كه له يه كي ك له شاره كاني خو راساندا ، له كو پري كدا كه وه كو په روانه له ده وري نهو شه معه كو بونه وه ، وه كو خوويه كي خو ي پرسيو يه تي : ناي له م شاره ي ئيوه دا ، زانايان پياو چاكيك كه به زانست و كاري چا كه ناسرا و بئيت ده ست ده كه وئيت ؟ تا وه كو چند ساتي ك به و ته ي به نر خي ، ژه نگو ته لخي ناوينه ي دل مان رابمالي ن و به شنه ي هو گريي و ها وده ميي نهو ، خو نچه ي بيره وه رييه كان مان شكوفه بكات . ناوي پيا و يكيان بردو سيفه ته باشه كانيان ژمارد . حه زره تي مه ولانا ش رووي كردو ته ده رو يشه ها وده مه كه ي و فه رموويه تي : تو چي ده لئيت ؟ بو خزمه تي برؤين يان داواي خو مان نه كه ين به ئه رك به سه ري وه وه كاتي نه گرين ؟

لهويوه كه ددرويش ترسي نهوهي هه بوو مه بادا نهو كه سه , كاريگه ربي هه بيټ و سهرنجي مهولانا بولاى خوئ رابكيشيت , به پيئى نه م ديپره شيعره كه :

غيرتم برتو چنانست اگر دست دهد نگذارم كه درائي بخيال ديگرى

حه زى نه ده كرد چاوى به كه سيكي وه ها بكه ويټ كه نه خواسته دلى بگوپيت . له وه لامى گه وه هري نايابدا گوتى : تو خوټ كه پاشاي مهمله كه تي زانست و مه عريفه ي , چ پيوستت به وه يه له گهل سوالكه ريكي بي سهر و پيدا , گفتو گو بكه يت .

له ريگه ماندا به ره و هرات , توشى پياو چاكيك بووين , به دم ريگه وه ليټم پرسى :

كه پاكيزه گو اى هراز كجائى كه داراي اين همه گوهر فشائى

گوتى نامويه كم خه لكى هرات , زياره تي مالى خوداو مه زارى پيغه مبه رم كردو به مه به ستي گه پانه وه بو نيشتمانى خوټ , ناوه داني ويباباني زورم ته ي كرد , تا كه يشتمه ته نيپره . بولبولي دلټ نارهنووي فريني به ره و گولزاري نيشتمانه . وقومري شه وقم بو نه و ناوچه يه ده خوئنيټ , ساهلهاي ساهل نارهنووي نه وه م بووه و تووي نه و نارهنووه م له كيلگه ي سينگمدا چاندووه كه له مروراييه كاني ديواني هه زه تي نيمام مهولانا ي پايه به رز زيانولحه ق شيخ خاليد (خودا پازي پياريټ) مروراييه كم ده ست كه وتووه كه كردم به هاوده مي ريگاي دورم , كه ده گه مه زيدي خوټ به و مروراييه له گهل دوستانمدا

دهيخوينينه وه , نه گهر ده توانيت يهك دوو سهعات نوسخه يهك له ديوانه كه يم بده يتي , مه منونت ده يم . به ندهش له و كه سه م پرسى : راستى , تو مهولانا چوئن ده ناسى ؟ نه و پياوه به دم زه رده خه نه وه گوتى :

زچشم من بپرس احوال گردون كه شب تاروز اخترمي شمارم

دانيشتواني نه م ده قهره , به هاي نه و گه وه هري ده راي مانايه نازانن , هه ر وه كو ده لين :

هركس ازظن خودش يارمن از درون من نجست اسرار من

زورينه سه باره ت به گه وره يي نه و له وه هم و گوماندان , سوپاسگوزاراني نه و زاته له شاري هرات , به روژو به شه و , هه رده م ناويان له سه ر زاره , به تايبه تي زانايان و گه وره پياواني نه و ده قهره , بوون به بولبولي نه و گولزاري عيرفانه , چونكه قومري دلبندي نه و مه لبه نده ي پروا وه ستن :

قصه كوته مهرا هر ذره نبود مشرتى قدر زر زگرشناسد قدر جوهر جوهرى

شيواريك كه به لاي زاناياني نه و سه رده مه ي هراته وه باوبوو , نه وه بوو كه به روژ له مزگه وتي گه وره ي شار كو پيان ده به ست و , هه ريه كه له هونه روه راني زانست , به رامبه ر به هاوكاري خوئ ده ستى

ده کرد به گفتو گوو مشتومر. روژیکیان که کوپمان گهرم بوو، له پر
بینیمان :

نیک مردی فاضلی پر مایه ای آفتابی در میان سایه ای
بلکه مهری در درون نره ای شیر نر در پوستین بره ای

ئهو پایه به رزه هاته ریژی کوری زانایانه وهو هه به گه یشتنی ،
کوپه که وهرچه رخانیکی به خووه بینی : دوی سلو کردن و
به شیوازی گه وره پیاوان، سلو کردن دوی قسه کردن . قه دو بالای
به رزی به رامبه ر به خاکی زهوی چه وتایه وهو له ریزی دواوهی نه لقه ی
دانیشتون، به ریزه وه دانیشتن :

74

بود در سیماش فر سروری خوش فروزن همچو ماه و مشتری

له هه بیه تی سیمای مهولانا، کوپه که سام گرتی ، هه رکه سه وه له
شوینی خویدا به جوانی و شکومه ندیی نهو زاته دا نه بله ق بوو، دوی
وهلامی سلو و پیشوازی بیکردن، هه موو به پیی ناوه پوکی نه م دوو دیپه
شیعه ر، پرسیریان ناراسته کرد :

توای لؤلوی لالا از چه بحری توای پاکیزه گوهر از چه کانی
چنین خوش صورت و شیرین شمایل تو خضری یافرشته آسمانی

گوتی، پیاویکی ناموی ده قهری عیراق و پوم و ریگه م که توتته نه م
ناوچه یه وه ویلی نهو رزقه م که له ناوچه وانمدا نووسراوه، پرسیریان نایا

له زانستدا به هره مه ندی، گوتی: که متازور، پرسیریان له چ بواریکدا
شاره زایت، گوتی له هه ر بواریکدا به پیی توانایی خووم. له
نه حووسه رف و ماناو به یان، پرسیریان، وهلامی دانه وه، هه ندی له بواری
مه نتیق و ئاداب و که لام و حکمه ت ، پرسیریان کرد وهلامی دانه وه ،
هه ندی له ئوسولی فیه و ئوسولی ئایین پرسیریان کرد
وهلامی دانه وه و گوتی: که متر له بواری حساب و هه یئه ت و
زانسته کانی بیکاری. دواتر که ده رکه وت له هه ر بواریکدا و له هه ر
زانستیکدا کارامه یه، کوومه کی له : (من لدن حکیم علیم) وه رده گرت :
طرفه نه ریست پراز آب علوم بلکه بحریست لبالب ز حکم

بویه به ریزه وه پیشوازییان لی کرد و به له خوویونه وه ، هه رکه سه
به شادییه وه ناماده یی خووی بو خرزه تکردنی راده گه یاندو به م سروده
به شانو بالیدا هه لیان ده دا :

ای لقای تو جواب سؤال مشکل از تو حل شود بی قیل وقال

به لام سفره ی و توویژ ده پیچرایه وه وه له شه پوله خروشانه کانی
مه عریفه ، له گه ل ده رکه وتنی تیشکی هه تاو، سوپای نه ستیره کان
جگه له به ر چاو ون بوون، چاره یه کی تریان نه ده بوو:
گفتن بر خورشید که من چشمه نورم دانند بزرگان که سزاوار سها نیست

هه ر گری و گرفتیکیان هه بوو له ریگه ی مهولانا ، سه ریه رشتیاری
کوپی زانست و عیرفانه وه، چاره سه ر کران و به پله ی روونکردنه وه

گهیشتن، بهو جوړه بو ماوهی چهند روژیک نهو، کهرنه قالی شاری ههراتی بهنوری خوئی رووناک کردهوهو دواتر بهمه بهستی مائناوایی خوئی ناماده کردو زانایان و گه وره پیاوانی ههرات، تاچهند میلیک نهو زاته یان به رهو شاری قهنده هار به پری کرد.

بسکه مافاتحه وحرزیمانی خواندیم درپیش سوره اخلاص دمیدیم وبرت

وهه ره لهو روژوهو، بولبولی دلئی نهو زاته پر له نیازوهو به لکو ته و اوئی دانیشتوانی ههرات، له شنهی نهو گولشه نهی رازدا، له بزواتدان، نهو زاته که هه لگری په رچه می ره هایی و نازادی، دول به دول ریگهی تهی ده کرد و به شماره کانی غزنه و کابل و قهنده هارو .. هتد دا گوزهری ده کرد. که گه لی جار، بهم دیره شیعره له گه ل خویدا ده که و ته گفتو

گووه : 76

خالد اگر نیستی دیوانه صحرا نورد توکجا وکابل و غزنین و خاک قندهار

له زمانی نهو زاته موباره که وه ده گپرنه وه که فهرموویه تی، هه ره که گهیشتی نه شاری قهنده هار، وله دانیشتوانی نهو ده قهره مان پرسی، سه بارت به ریگهی هندستان، گوتیان ریگهی په پینه وه به ته و اوئی به ستراوه و چاو ساغ ویاوه ریگی و کاروانی جیگهی موتمانه مهیسه نابییت، له قهنده هاره وه تا سه رمرزی هندستان دو مانگ ریگهی و مه ترسی و نه خووشی هینده زوره، که ته نیا باسکردنیشی ههستی مروقت بریندار ده کات، ده بوا چاوه پری بکات و به پیی (ولا تلقو

بایدیکم الی التهلکة) کار بکریت، خوئیان نه خه نه دوخیکی هاتو نه هاته وه: من خوم کلپه یه که له دلندا بوو که بواری چاوه پری کردنی نه ده دام و ناموزگاریی شماره زایانم پشت گوی ده خست و گوتم نه وهی نیوه ده یلین له ده ستدانی سه ره:

به امید سرخود پای منه در ره عشق کاندترین مرحله سرباختن اول قدم است

هاورپیانم واته درویش محمه د و حاجی عه بدوره حمانیش گوتیان، نه وه زی نهو دوله خوینخواه مان نیبه، دان به خوئندا بگره، به لکو به خواستی خودا ریگهی که پیدا بییت و به بی وهی ره تبین.

نهی لالتقو بایدی راز قرآن گوش دار رفتن این وادی خون خوار در خاطر میار

منیش له وه لامیاندا ده مگوت:

ای حریفان من سمندر واریا آتش خوشم نسل ابراهیم و گلزار باشد آتشم ز آتش نمرود اگر سوزان بود نبود هراس خوی آتش بر گرفتست این دل پراتشم

به ریگه وت لهو روژانه دا کاروانچییان به رهو هند درویشتن، منیش پریارم دا له گه لیاندا پرؤم، نه گهرچی هاورپیکانم هه ولیان دا په شیمان بیمه وه، به لام رازی نه بووم، نهو کاته بری (3) هه زار قروش نه خت و سی نه سپیم هه بوو، هه موویم کرد به (3) به شه وه، به شیکم بو خوم

هه لگرت و دووبه شه كهى ترم بو ئه وان به جى هيشت ، خواحافيزيم ليكردن تا له گه ل كاروانچيياندا بكه ومه رى و له بهر خووه ده مگوت :

رشته درگردنم افكنده دوست مى كشد هرچاكه خاطر خواه اوست

به لام كاتى هاوريكانم زانييان من هه ر سوورم له سه ر رويشتن و زنجيره ي دل به نديم به هيژه ، وهيچ هيژيك نامگيرتته وه و نيبه له و دۆل و كه نده لانه ترسناكه دا باكى له ناوچوونم ، نه وانيش ناچار بوون ره زامه ندى خويان رابگه يه نن و له گه لمد ا بكه ونه رى و خويان له و دۆله خوينخوره بدن ، وماوه ي (40) روژ پشت به خودا ، له گه ل كاروانچيياندا دريژمان به رويشتن دا .

هه روه ها له و زاته پاكه ده گيرنه وه كه فه رمويه تى ، له دۆليكدا كه گه ل ترسناك بوو ، من نه سپه كه ي خووم ده رتانه و عاره قه ي ره ش و شينى ده رده دا و منيش له خووشى گه يشتن به شوينى خووم ، ئاهو ناله م ده گه يشته ئاسمان و جاروبار له بهرماندووبوون ده وه ستا و ئاره زوى من نه وه بوو . ده هه نگاو بكه م به هه نگاويك و هه رچى زووتره نه وه مه ودايه بپرم . نه سپه كه به ئاره زوى نه وه ي كه ساتى بوه ستين و ئاهيكي به به ردا بيتته وه ، سه يرم كرد نه سپى به سته زمان هاته زمان و به زمانىكى پاراو پيى گوتم : خووم دوا مه خلوقى خودا نيم ، بوچى به زه بيت به مند ا نيا تته وه ، ريگه ناده ي پشوويه ك بده م ، له وه لاميدا گوتم : بوچى له من ده پرسى ، له و كه سه بپرسه كه ئاگرى عيشقى

له لمد ا به رپاكردووه و نه م جووش و خرؤشه ي سووزى له جه سته مدا هه لگيرساندووه و پووش و په لاشى ئوقره گرتمى سووتاندووه (1) :

درجان وتنم فتاده شورى افروخته در دلم تنورى
معدنوم اگرندارم آرام دردام فتاده ام بناكام
افتاده بگردنم نكندى از طره شوخ سر بلندى

وفه رموى ، له م كاته دا كه دل رازو له دؤخىكى په رييشاندا بوو ، پووش و په لاشى سه برو ئوقره له ناو ئاگرى جووش و خرؤشدا بوو . له سروشه وه نه م مزگينييه م به رگوى كه وت ، به راده يه كه سه رتاپاى گرتم : من لم يخرق العاده لم يخرق له العاده . واته نه وه ي سنورى كاره ئاساييه كان نه به زينييت (په رجو نه خولقيييت) ، نه و سنوره ي بو نابه زينييت .

ده گيرنه وه كه زمانحالى رازى حه زه تى حه ق ، دواى بپينى هه ورازو نشيوو ريگه ي هاتو نه هات ، گه يشته شارؤچكه ي (وارشياور) وه كو كارى هه رده مى خوئى ، چاوى به زانايانى نه و ناوچه يه ده كه ويئت و زانايان له رووى خو به گه وره زانين و ده عيه و مشتومر وه ، دينه مه يدان و گفتوگوو مشتومر كردن جووش ده ستيييت و ده هؤلى قسه و باس ليده دن ، دووباره نه و قسه زانى مه عريفه يه ، موسا ئاسا ده ستي پاكي ره وانبيژى و پاراوى له باخه لى به هره ده رده هيئييت ،

1- نه م ده سته واژه شاعيرانانه ، تايبه تن به بپرى مه لاحاميد ، نه ك به مه ولانا خاليد

تاوهكو نهو گروپه، يهكه يهكه دان به توانايي و بليمه تي نهو زاته دا بنين و هره يهكه دان به لاوازيي و ناتوانايي خو ياندا بنين :

بلي هرجا شود مهر آشكارا سهارا جزنهان بودن چه يارا

له زاري نهو زاته وه ده گيړنه وه: له شاروچكه يه كي ولا تي هيندستاندا، چومه خزمه تي دهرويشيكي و چيژم له شيوازي گفتو گوي شيريني و هرگرت و سه باره ت به دهررون به ختي هه بوو، و تووي رينموني له دلي داواكاراني خوشبه ختي دا چاند، داواي ليكردم كه خوم به دهستي نهو بسپيرم و بايه خ به كارم بدات، و پريك له سه رمايه دهرونييهي خويم پي بسپيريت، نه گه رچي دلي من، كه سيكي تر رفاند بووي و موساي روم خوازياري بريسه كي دليكي تر بوو، به لام دوش دامام و دهروازي دلي خوم، به رامبه به سه فاي دهروني كرده وه. بايه خيكي پيدام كه پريكي كه مي به نه ندازه ي خوم بيني و له شه ربه تي سه فاي دهروني شتيكم چه شت و ديده ي دلم كرده وه، شه و كه بولبولي روم له قه فسي نه م جيهاني مه جازه، به ره و جيهاني راسته قينه داي له شه قه ي بال و دهرگاي نه م جيهانه ي داخست و دهروازي نهو جيهانه ي ناوه لا كرد، بينيم كه حه زه تي شاي نابين په نا، دهرهوت و زماني پاكي كه گوزار شتي له رازي حه قى بالا ده كرد، هاته گوو فهرمووي، كه نه گه ر گريمان به خزمه تي جونه يدي سه رده ميش بگه يت، رازي نابم كه سه رت دابگريت و نه كه ي خوت به دهستي كه سيكي تر بسپيريت :

غيرتم برتو چنان است اگر دست دهد نگذارم كه درايي بخيال دگري

و فهرموويه تي، كه له شاروچكه ي لاهوردا ره ت بووين، جه نابي مونه و كل عه بدللا پيرو ئيمامي شاهي نابين په نا، مه ولانا (خودا هه ردووكيان رازدار بكات) له شاروچكه يه كدا، سه رقالي رينموني خوا په رستان بوو، له وپه ري گه وره يي و پريزدا بوو، به خزمه تي گه يشتم، و هه ركه گه يشتمه (دار النيران) كه بنكه ي نهو زاته گه وره يه بوو، پرسيازي نهو زاته م كرد، خادمي حوجه كه روي كرده من و گوتي، ده چيته خزمه تي جونه يدي سه رده م، فهرموو ئيستا له حوجه كه كدا دانيشتووه و له خزمه تي حه زه تي يه زداندايه، دهرهوت كه نهو خاديمه ناگاداري رووداوه كه ي من بووه. هه ركه به خزمه تي نهو مه ولاناه گه يشتم، نه لحه ق پياويكي زاناو پر مه عريفه بوو، هه ر به و خووه ي كرد بووم به پيشه ي خوم، روي ناتوانايي خوم به رزنه كرده وه و داواكاري نزاو تكاي نهو زاته پاكه بووم، و نه و يش تكاي بو كردم و گه لي به نه رم و نياني له گه لمدا هه لسوكه وتي كرد، مه به ستي نهو زاته نه وه بوو كه منيش بيم به دهرويشي نهو زاته و نه لقه ي ويستي نهو له گه ردن بكه م و چيتر گه ريده ي بيابان نه بم و نه م شارو نهو شار نه كه م، و جوش و خروشيكي سه يرو دل به ندييه كي تا بيه ت له مندا سه ريه لدا :

بجانم دلبري ما واگرفته است مرا ازهر خيالي واگرفته است

پیم راگه یاند که منی بولبول، شهیدای گولیکم و قومری شه و قم خولیای دره ختی شمشادیکه که حه زه تی ده هله و ییه، عیشقی نه و شکارچییه له گه ردنم ئالاوه، به ریوته گیانم ده لئی نه گهر نه هات به قز رایکیشن و رۆحم هه همیشه چیژ له پیکی عیشقی و هه رده گریت :

چـودل بادلبری آرام گیرد / زوصل دیگری کی کام گیرد
نهی صد دسته ریحان پیش بلبل / نخواهد خاطرش جز نکته گل

ئومیدوارم که به لگه کانم په سه ند بکهیت .

هه رکه داوای مؤله تم لی کرد، یه کسه ر به ره و ماله وه ری که وتم، و به خه یالی دل به ری خۆم ده هو لئی ئاره زووم ئادا، شه و له خه و مدا ئه و زاته م بینی که به پوژ چوو بوومه خزمه تی و به دیداری خو شبه خت ببووم، بینیم که به دانی وه کو گه وه ری خو ی، پیستی منی بیچاره ی گرتوو وه به ره و خو ی په لکیشم ده کات . و به ندهش روومه تی خۆم له دانی مرواری ئاسای نه و زاته ده رباز ده که م، روژی دوایی چوو مه وه خزمه تی و گوئیستی پیشوازیی گه رمو گوپی بووم ، به بی نه وه ی باسی خه ونه که ی بو بکه م، رووی پاکی تی کردم و خونچه ی ده می به زه رده خه نه کرده وه :

گفت: اهلا فی امان ، تو برو / بی مداراغم مخور دل شادشو
پیش آن شیخ و صدیق داووم⁸² / شاه عبدالله پیر محتـرم
می گشاید زان کلید معرفت / قفل مشکلات ای و الا صفت

هه ر که نه و قسانه م له و پیره پیره وه بیست که وه کو مرگینی، نه و گه وه رانه ی گواره ئاسا کرده گوئی هو ش و بیرم، به ناچار ییه وه و به جو ش و خرو شییکی فراواتر مومانه یه کی راستگو یانه ترو پشت : ازروم تا به ند گرفتیم جان بکف مه تبه ر نثار مرقد شه بوعلی شرف ن و بروی قسم بجان عزیز مبارزش / کاندو وفاش کرده جوانی خود تلف هست این غلام رابدرش حاجتی عظیم ی لطفی کند و بان ره اندش از اسف ی باشد در آستانش امید استطاعتی / در حضرتیکه یافت ازوه ند صد شرف ی يمضي على الفلاح من العمر ماضی / یاوی الی الفلاح من الذنب ماسلف شاه ی بچشم خشم ببحر ار کند نگاه / چو دریتیم آب شود در دل صدف ن نبرماه خواسف از کرم بنگرد گهی / به رابروی آفتاب شمادر دو صدف کلف ن ئب ان سبت عطاش خرف بهتر از گهر، وید باقوه غناش گهر کمتر از خرف ی در چشم اهل دیده مسماش همچو اسم ی / آئینه ایست عکس نمای شه نجف ت و خالد خموش هرچه تو گوئی بطرز شعر / ز بی دولتان میالغه دانندش و سلف . وله م که ینو به ینه دا ، پیکه وه چه ند دیر شیعری عاشقانه پیکه وه ده لینه وه . نه و گه نجه داو ده کات که گه وه ره ی که له گه وه ره شار اوه کانی خو ی پی به خشیت که له گه نجینه ی رازه کانی سینگیدان و بیکات به گواره ی گوئی . ویستی و ژهنگ و ته لخی له ناوینه ی دل ی، به وته ی پاک و به رزی رامالیت، بو یه حه زه تی مهولانا ده لیت :

پنجاب شد مسخر چشمش خبر برید / زنجید راکه بچه کتری جهان گرفت
وزیاره تی مه زاری پاکی حه زه تی نه بو عه لی شه رفی کردوو وه نه م
چه ند ده نکه مروارییه ی هو نیوه ته وه :

كە بۇ چەند رۆژىك ، بەبىانوى شكارهوه، شانزادە بۇ شوپىنىكى تر دووربخەنەوه و لەرىگەى گەشت و بىنىنى دەشت و چىاوه لەو ھۆگرىيەى دووربخەنەوه ، ئەو عاشقە لەئازارى دوورى ، ھەلدېت و ئەويش لەوہى كە دللى زانايەكى برىندار وناخوش كرديت ، رزگارىان دەبىت، ولەبەر ئەوہى ھەردەم بەمەبەستى دوورى لە نىوان ئەو دوويارەدا ، ئەو كارەيان ئەنجام داوه ، ئاگرى سۆزلە دللى بو عەلى شەرف بەردەبىت ، وگەوھەرى ئەم دېرە شىعەرى بەسەر زماندا دىت :

يار فردا سوي صحرا ميرود باصد شتاب ياالهي تاقيامت برنياید آفتاب

دواى ئەوہى ئەم دېرە شىعەرى بەسەر زماندا دىت ، لەشوپىنىكىدا كە كەس نەبىنىت خوى حەشاردەدات ، بۇ بەيانى دىنىت كەخۆر لەكونجىكى جىھانى تارىكىستاندا رەنگزەردو بى ئەوہزە ، وھەستىان بەوہ كرد كە بەلایەكى گەورە، بەھوى نزاى ئەو گەورەپىاوهوه روويداوه ، بۆيە ھەوليان دا ، تاوہكو ئەو زاتە پەيدا بکەن و بەپارنەوه و نيازو گرىه و نالە بەسەر پىيدا كەوتن و لەوہلامدا فەرموى ، ئەگەر خورى من ھەلبىت ئەوا خورىش ھەلدىت .

بەناچارىيەوہ شانزادەيان ھىنايەوہو بەدەستى ئەو پىرەيان سپارد ، وھەر كەئەو عاشقە بەدىدارى مەعشوقەكەى شاد بۆوہ ، يەكسەرە خورىش ھەلھات .

ئىتر دەستى يەكترىان گرت و ئەو شارەيان بەجى ھىشت و روويان لە بىابان كردو ، لەئاوینەى يەكتردا ، چاويان بەجوانىي رەھا كردهوہ

دەگىرنەوہ كە يەككە لە دەلسۆزان لەحەزەرتى مەولانا، ماناى ئەم نىو دېرە :

((بروى قسم بجان عزيز مبارزش)) دەپرسىت، ئەويش فەرموويەتى كە : ئەبو عەلى شەرەف كەسىك بووہ لە وەلىيە دلپىنەكان، بەپىي دەركەوتنى ناوى روالەتى لەگەل شانزادەيەكى خاوەن جەمالدا كەناوى (مويارز)بووہ ، يەكترىان خوش ويستووہ . باوكى شانزادەش ، ماناى شانزادەى شايستەى پىگەى شاھانى ئەزانىوہ ، وبەكۆرەكەى رىگەى نەداوہ كە ھاورييەتى ئەو عاشقە بكات ، بەلام ئەو عاشقە بەھىزى دەروونى خوى، بەجۆرى شانزادەى بۆلاى خوى راكيشابوو ، كە ھەمىشە ئۆقرەى لىھەلگىرابوو وبىباكانە لەتيرى لۆمەى خزم و بىگانە ، ميانەى خوى لەگەلیدا نەبىيوہ ، وپاشان بە چاودىرانى راگەياندبوو كە بەھىچ جۆرى رىگە نەدەن شانزادە قسە لەگەل ئەو عاشقەدا بكات و دەرگای ھاموشۆيان بەروودا داڭخەن، بەلام چاودىرەكانىش شەيداي ئەو عاشقە بىوون و تۆوى ويستى ئەو زاتەيان لە سىنگدا چىنرابوو، بۆيە تەنيا رىگەچارەيان لەوہدا دەزانى

، تائه و هوى دهرياي ورهى خوشه ويستى راسته قينه كه وتوته جوش و خروش :

بلى سلطان معشوقان غيور است ز شركت ملك و معشوقيش دور است

ئهو دوويارو ياوره پيگه يان بېرى تاگه يشتنه كه ناري بيريك و له ويذا وهستان و ئهو خواردنه ي پييان بوو خوارديان و خواردنه كه يان گوشت بوو ، دواى خواردن ئه بو عهلى شهره ف ئيسقانه كاني كورده وهو به شاهزاده ي گوت ئيسقانه كان بخاته ناو بيره كه وهو زو و بگه پيته وهو ته ماشاي ناو بيره كه نه كات ، تاوه كو به ناگرى دوزخ نه سووتين .

دواى ئه وهى شانزاده ئيسقانه كاني خسته بيره كه وه ، به حوكمى ئه وهى كه (الانسان حريص على مامنع) چاويكى به بيره كه دا خشان د ، ناو له بيره كه وه قه ليه زه ي كردو شانزاده ي راپيچى خوى كردو خنكاندى . وعاشقيش له داخى مردنى يارى خوشه ويست و مايه ي ژيانى ، مردو عاشق و مه عشوق پيكه وه :

(في مقعد صدق عند مليك مقتدر) به ديدارى خوشه ويستى راسته قينه ي خويان شادبوونه وه (ره حمه تي خودايان ليبيت) . وهه له ويذا مه زاريان بو دروست كردن .

ده گيرنه وه ، له و ماوه يه دا ، مهولاناي شهيداو سه رگه رداني بي نارام (خودا رازدارى بكات) كه خولياى ديدارى په ناي همومان شاعه بدوللا بوو ، به ريزه وه به پيى شهوق و به جوش و خروش وه ، بيابانه كاني ته ي ده كردو ، پيكي دلى پرله باده ي شهوقى بينيني ئهو

قوتبه سه روره كردبوو ، هه نوو كه مهودايه كه له نيوانماندا مابوو كه زمانخالى ئيله مايه يه زداني وئاوينه ي پرته وى ئاشكرا كردنى رازه كان و گولى گولزاري ئاشكراو شاراوه كان ، ياراني خوى ئاگادار كرد كه شنه باى ويستى بولبولى باخى خوشه ختى هه ليكردوه و فه رمويه تي ئهو شابازه ي كه ئيمه به نيازىن شكارى بكه ين و به ده ستي دهروونى خومان ، له ده هو لى ديدارى ئهو ده ده ين و به دل و به گيان چاوه پروانى كاتي ديدارى ئه وين ، ئه وه تا خهريكه ده گات و سه فاي ماله كه به شنه ي خواست و شهوقى ئهو بولبوله شكوفه ي كردوه :

آنكه از اسرار حق باشد خبير ديدۀ دل با شدش پاك و منير
مشرق و مغرب بچشم او يكى است چاه و خندق پيش او خوش مسلكى است
آنكه واقف باشد از اسرار هو سرّ مخلوقات چه بود پيش او

وئهم بولبوله ي داستاني سه راي گولزاري عيرفانيش ، بوئى شنه ي پاكي سه رخيلى ري باز كردبوو و به ديدى ئيدراك تيشك و بريسه كه هيماكاني بينيوو .

به كورتى ئهو شاسوارى مهيدانى ويست و ئه ده به و ئهو سه ردارى خيلى ههول و داخوازييه ، به واته ي :

وعده وصل چون شود نزديك آتش عشق تيز تر گردد

شهو و روژ وهكو گپي ناگري ناو كوره سوورو گهش , مال به مال و
قوناغ به قوناغ شاروچكه كاني هيندوستاني ته ي ده كردو له به رخووه
دهيفه رموو :

خرم آن ساعت كه شام هجررا پايان رسد عاشق دل خسته مجروح را درمان رسد
زين عجيب تر نباشد درجهان افسانه افتاب جودرا شب پره مهمان رسد

مال به مال توندتر له دل, تاگه ياشته قه لای شاری دهلهی كه قیبله و
كه عبهی مه به سستی بوو , وهكو خور له ویدا نوری لیده باری .
وهه ره نهو عاشقه شهیداو بی قه راره , به چاوی فرمیسكاوییه وه
چووه ناو شاری یارو له پیگه ی نهو زاته پاکه وه نزيك بووه , به جوش و
خروش وه وه بی نوقره و نامو به نه قل و هوش , ناوه پوکی نه م غه زه له ی
هوئییه وه :

دوای هه ره په یوه نديی و شهیدایی ره هاو تاكه کییهك , وهه ره به رگی
گومان و دوودلی روت و دامالراو , ئیحرامی راستیی و ویستی
پوشی و تابلوی یادی له غهیری دؤست پاک کرده وه به هاتم هاتم
سه ره به یانی روژی 26 ی مانگی زیلحه جهی سالی 1224 گه یاشته
دهروزه ی خانه قای حه زه ته ی شای ئایین په نا (خودا لیی رازی بیته) ,
وبه ریزو له خو بوونه وه و دانووشتانه وه , له و ده رگای میهره بانیه وه
چووه ناو كه عبهی دلخوازه وه .

له بهر نه وه ی نهو خوره بیگه رده و نهو تریفه رووناكه و نهو ده رگای
به ره كه ته و خو شبه ختی و مرواریی شه ره ف و ئاپرووه , به جوش و
خروش و سوزو برواو ویست و دلسوزی و نه ده بی ته و او وه وه , چووه
نیو خانه قا موباره كه كه وه , هه ره له گه ل گه یاشتنی بوون و به رامه یه کی
نوئی به دانیش توانی نهو ناوچه به هه شهت ناسایه به خشی .

شدر و دیوار آنجا نعره زن ابشروا یا قوم قد زال الحزن

جای جانانست این جامایه جانم کجاست منزل سلطان خوبانست سلطانم کجا است
همچو منجون کوه هامون می نوردم بهر او و خسوسومی جویمش امّانی دانم کجاست
چون کواکب صف بصف خیل بتان در جلوه اند و به شاه خوبانم کجا خورشید رخشانم کجاست
سخت سرگردانم اندر این شب تاریک خو روشنی بخشم کجا شمع شبستانم کجاست
اشکبارم بی قرارم دردمندم دلفکاره هو قرة العینم کجا آرام و درمانم کجاست
بلبل فصل خزانم واله و شهیدای گل ای دریغا نوگل گلزار رضوانم کجاست
قمری بیچاره ام طوق و فساد گردنم هر طرف کوزن ان سرو خرامانم کجاست
باز دل طرز سخن سنجی ز نو آغاز کرد محفل آراکتبه پرداز سخن دانم کجاست
خالدا خاطر ز خوبان جهان دارد ملال ز لول حسرتا دردا دریغا شاه خوبانم کجاست

به دیداری شاه عهبدوللای ناسراو به غولام عه لی شاد بووه .
 وبه سالامه تی بینین، شهربابی گوزهی عاشقان ، مایه ی روچی ناسوی
 نوش کردو له خودو خوویستی دابرا وپردی په یوه نندی هر
 ناره زویه کی پچراند ، نهوه ی ده بوا بیبینیت بینی ، نهوه ی ده بوا
 بیبینیت بیستی ، دوباره ئیبراهیم ناسا دابران و ته نیایی وبی بهری
 بوون له هر شتیک، جگه له کراسیک که وه کو که فن جهسته ی
 دابپوشیت، خاوه نی هیچ نه بوو ، وه موو به نیازی حه زه تی شای
 نه قشبه ند (خودا رازداری بکات) به سهر هه ژاراند دابه ش کرد .

ده گپرنه وه که نه مانگه، موباره ک و توانا و پر له زانست و پروایه ،
 دوا ی نهوه ی به خزمه تی شاهی ئاین په نا (خودا لیی رازی بییت)
 گه یشت و به ناماژه ی خزمه تگوزارانی حه زه تی ده هله وی ، له یه کیک
 له ژوره کانی خانه قا موباره که که دا نیشته جی بوو ، به پیی ریو
 ره سم و ریزگرتن له و زاته پاکه ، تاماوه ی (3) روژ له ویدامایه وه
 و حه زه تی شای ئاین په نا هیچ شتیک ی له و نه پرس ی ، دوا ی نهوه ی
 روژه، به یانی روژی دواتر یه کیک له رازدارانی کووری نارده لای مهولانا
 (خودالی رازی بییت) و چه ند ناموژگارییه کی بو ناردکه : نایا که س
 هیه ده ست له مال و سامان و پله و پایه هه لبرگیت و ماوه ی (1)
 سال ریگه بییویت، به مه بهستی هه ول و داخوازی ، ده توانیت ماوه ی
 (3) روژ گو ی به هیچ نه دات و له گوشه یه کدا هه لبنیشیت .، وبه چه قو
 خه یالی (في التأخير آفة) ی ژهنگی نه ستووری ناوینه ی هاوده می
 لانه بات، بوچی ناگاداری ناوه پروکی (هلك المسوفون) نییه و (الوقت
 سيف قاطع ان لم تقطعه يقطعك) ی فه راموش کردوه . مه سه له ی (من

استوی یوماه فهو مغبون) له نیوان ریبه رانی سو فیکه رییدا، شتیک ی
 باوه و په ندی (غریم لایق ضی دینه) گه لی به ناوبانگ و باوه :

هر آنکو غافل از حق يك زمان است در آن دم کافراست امانهان است
 اگر آن غافل ییوسته باشد در اسلام بروی بسته باشد

وله بهر نهوه ی حه زه تی مهولانا (خودا رازی داری بکات) نه م
 ناموژگارییه ی بیست، و چیژی نه و وتاره ی به لاره په سه ند بوو ، له
 وه لاما ، به م جوړه رایگه یاندو له کیلگه ی هو میردا تووی ناره زوی
 به م جوړه چاند که : منی ناکامل و پر له که م و کوپی ، نه م ریگه
 دوورو دریزم به هو میدی ره زامه نندی ئیوه ی سه رچاوه ی نوور ته ی
 کردوه ، و ئیستاش دیده ی هو میدم به شپاری مزگینیدا دادپروه و
 له بهر نهوه ی خو م شایسته ی شای پالپشت نه زانیوه، سه ره رو یانه و
 به بی مؤله ت نه متوانی بیمه خزمه تتان :

شاه اگر لطف بی عدد راند بنده آن به که حد خود داند

شهمشه مه کویره ی نابینا که ی شایسته ی میهری نوورو رووناکیه
 . ومه گزی بی سه رو پی که ی شایسته ی شکاری شابه :

دلی چون شه مرا برداشت از خاک سز دگر بگذرانم سرز افلاک
 اگر بر رویدازتن صد زبـانم چوسبزه شکر لطفش کی توانم

ئه گهرچی سه رتا پا پریم له کهم و کوپی و نه زانی و ناناگایی، به لام ئاره زوی په سهند کردنی ده کهم و نیازو ئاره زوی منی نامۆ له ده رگای خوشبه ختی په نای مه حرهم و رازداری و غهیب، سی برگه یه :

یه کهم : ئه وهی خاوه ن قیبله، منی هه ژار وه کو غولام په سهند بکات و هه رگیز به نازناوی مه وله وی و... هتد ناوم نه بهن و ته نیا به ناوی خۆم که خالیده، بانگ بکریم و ده رگای هومی دم به و مژده یه ئاوه لا بکه م .

دووهم : ئه وهی سه باره ت به خواردن و خۆراکی تری خزمه تکارانی خانه قای موباره ک، ناوی به نده له ناوی خه لکی تر جیا نه که نه وه .

سییه م : ئه وهی ئه رکی خزمه تکردن له پیشاوه کانی خانه قادم پی بسپی رن، وهر کاتی ئه م سی برگه یه له لایه ن به ریزتانه وه په سهند کرا، ئه وه ئیتر مایه ی سه ره برزیی به نده یه .

هه ر که په یامبه ری چه زه تی شا، وه لامی ئه م نیازمه نده ی باره گای خودا وه ندی، به خزمه تی گه یانده وه، ئه وه چه زه ته بو ماوه یه که له روی له خۆبوونه وه و خۆشکاندنه وه، سه ری به ره و گولزاری سینگی چه مانده وه که پیگه ی دلنیایی و ئارامییه . دواتر خونچه ی ده می به شنه بای په یقی مه عریفه کرده وه، که به لی برگه ی یه که م و دووه م په سهندن، به لام سییه م برگه، چه زه تی شای شکۆمه ندو خواجه ی سه رفرازی نه قشبه نده (خودا رازی بیاریزیت)، وله بری خزمه ت له پیشاوه کان، کاری ئا و گیرانی پی سپاردو ده روازه ی رحمه تی، به م شیویه ئاوه لا کرد.

مه له وانی ده ریای مه عریفه و گه نجینه ی راستی، له داها توودا (5) مانگ له سه ریه ک، دوور له خۆ به زلرانی و به ریزه وه و ره چا و کردنی ئا کاری مه وله وی یان مه ولانای روت له خانه قای چه زه تی شای ئایین په نا، به سه ری روت و پی پی په تییه وه، کاری ئا و گیپری ئه نجام دا و به ناوه رشین به بی ئه وه ی ژهنگ و ته لخی دلته نگی بکات، به ناوه پروکی ئه م ئامۆزگار ییانه ده ست به کار بوو :

تاتوانی به نده شو سلطان مباحش سخت کش چون گوی چون چوگان مباحش

نفس را میدارد حرّ فراق تابر افروزد ز ناز اشتیاق
هرخسی را این تمناکی رسد موسی باید که از دها کشد

ده گیپرنه وه له زاری ئه و چه زه ته موباره که وه (ره زاو رحمه تی خودای لیبیّت) که فه رموویه تی، ئه و بیره ی که هه موو جاری من ئاوی ئی هه لده کیشم، که می له خانه قاوه دوور بوو، ئه گهرچی دوور بوو، به لام هه میشه خه لکی له ده ور کو ده بووه، سه ره پای ئه وه ی ژنه ئاگر په رسته کان و شوومه کان، بو ئه وه ی ئازاری من بدن، ده ور و به ری بیره که یان پیس ده کرد و ئه م ره فتاره یان بو کات به سه ره بردنی خۆیانیا ن ده کرد، که ده بوا من هه موو جاری، ده ور و به ری بیره که م پاک بکر دایه ته وه و دواتر گۆزه که ی خۆم پر ده کردو ده مخسته سه ر شانم و ده مر بد بو خانه قا، روژانه چل دیزه ی گه وره م پر له ئا و ده کرد و چه وشه ی خانه قام ئا و رشین ده کرد، به م شیویه روژم به سه ره ده برد . (5) مانگی ره به ق له به ره به یانه وه تا کاتی شیوان، ئه وه کاری من بوو

كه نه م خزمه ته بېووه نارن زووی دلم، تاراده يه كه سرشانم بريندار بېوو ، خوښيان تي زابوو و خوښيان لې ده تكا ومن له كاری خومدا ، گه لې جيددی بووم و ساتيک پشوم به خوم نه ددها .

له مهولا نه حمده كوله ساره يی كردستاني كه يه كيكه له موریده كان و په سنده كانی حه زره تی مهولانا ی نيمه كه مؤلته له جه نابی حه زره تی شيخی نيمه وهرگرتووه ، بيستوومه كه ده فهرمويت : له زاری نهو حه زره ته موباره كه م بيستووه و فهرمويه تی : كاتی كه من له خانه قای حه زره تی شای نايين په نا (خودا ليی رازی بيټ) كاری سه قاييم كرد ، به ريكهوت روژكيان ، به هو ی قهره بالغي سهر بيره كه وه ، دور كه وتمه وه به دوا ی ئاودا، به بيی نه وه ی بزانه كه نهو شوينه تايه ته به لولييه كان ، چاوه رپی هه ل بووم و له گوشه يه كدا دانيشتبووم ولا په رهی دلم له هه ر خه يالنيك پاك كردبووه ، جگه له خه يالی دؤستدا نه بيټ ، له پر چاوم به ژنيك كهوت كه كت و مت له دا يكم ده چوو ، رحم جولآو دهستم به گريان كرد ، ماوه يه كه گريام ، دواتر سهرم نايه سهر نه ژنوم و كه وتمه خه يال و نه نديشه وه ، له پر نهو ژنه بيدياری كردمه وه و گوتی لهو ماله بانگت ده كن ، من به بيی ويستی خوم هه ستام و دوا ی نهو ژنه كه وتم ، رومان لهو خانوه كرد كه ناماژهی پيكردبوو ، تاگه يشتینه شوينيك پريوو له ژناني جوان و په ری ناسا ، هه ريه كه پالی به پالپشتی زيروه دابوو ، دلبيان له خاوه ن دلان ده فراند ، مات بووم، وشه ی گه رانه وم به دلدا هات ، بهو گومانهی كه نهو ژنانه ناگر په رستن كه منيان به مه به سستی كوشتن، بو نهو شوينه بردووه . گه وره كه يان په ری روخساريك بوو كه دیده ی دل ، تائيستا نهو جوانييه ی نه دي بوو ونيگار كي شيش تائيستا وها

نيگار يکی نه كي شابوو ، به ري زه وه دا يان نام ، وهرگي پيكيان هي نا كه ده مزانی پايویكي نامويه ، وله سيمایدا دياريوو كه پياويکی نه جيب زاده يه : نهو ژنه ی توی به دم گريانه وه بينی ، باسی توی بويان كردووه ، من دلم بو تو سووتا و ناگری دلته نگي له ناخی دلندا كلپه ی سهند . لهو رووه وه نهو ژنه نارده شويندا و نه رکی نه وه مان خسته سهرشانت تا لي ره ناماده بيټ . وسه باره ت زي دو نيشتمان و نهو دؤخه ی تيی كه وتووم ، پرسياريان لي كردم . دواتر بوخچه يه كيان بو هي نام سيپال و بری پاره ی تي دا بوو . گوتی نه وه له من وهر بگره ، من گوتم كه ناتوانم به بي ريگه پيدانی حه زره تی شای خاوه نی قبيله ، نهو شتانه وهر بگرم . هومي دارم لي م نه ره نجیيت و ريگه م بدن پرؤم ، بينيم كه داوا ی پياويکی كردو نامه يه كي نووسی و هي نده ی نه برد رویشت و گه رايه وه و نامه يه كي حه زره تی شای نايين په نای هي نابوو ، دا ی به ده سستی منه وه ، تييدا نووسرابوو ، خاليد چي توی گه يانده گه رهي لولييه كان ، نه لبه ته هه ر شتيكيان پيشكش كردوی وهر بگره و به سه لامه تی خوت رزگار بکه ، منيش سيپال و بره پاره كه م وهرگرت و گه رانه وه .

دوا ی نه وه ی مانگی بورجی سه تل (خودارازداری بکات) بو خودا و له خودادا له خانه قای حه زره تی شای نايين په نادا (خوا ليی رازی بيټ) به كاری سه قايی و ئا و گي ری سه رقال بووم و به ئاوی دلسوزی و ويست ، توويك كه كي لگه ی به هره دار چاندبووی ، سه وزببوو ، دواتر به حوكمی (من تواضع لله رفع الله قدره) سه رنجی چاوديريی نه زلی ، له خاکی سووكايه تی پاراست و گه ردن هی هوميدي به ملوانكه ی نه مری ده شه كايه وه ، نه وسا حه زره تی شای وریا و سومبلی ميهره بانی

خوداوه‌ند، له‌بری کاری خشت‌ترین، داوای لی‌کرد خه‌ریکی کاری پاک‌کردنه‌وهی دل‌ی خو‌ی بی‌ت، تاوه‌کو به‌دووباره کردنه‌وهی وشه‌ی ناوی خودا، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا، ده‌لاقیه‌ی فه‌یزو فتوح به‌ره‌و کو‌تایی له‌سه‌ره‌تاوه (اندراج النهایة فی البدایة) که له‌ته‌ریقه‌تی به‌رزی نه‌قشبه‌ندیدا باوه و له ناخی دل و رو‌ی خو‌یدا کردوویه‌تییه‌وه . به‌لی، ئه‌وه‌ی له‌علی دره‌خشان له خو‌ری دره‌وشاوه وهریده‌گری‌ت، شایسته‌ی به‌هره‌ی هر به‌ردو گول و درک و داله و ئه‌وه‌ی بولبولی هه‌زار داستان له‌ده‌می خونچه‌ی باخ بو‌نی ده‌کات، شایسته‌ی هه‌ر قازو قه‌له‌په‌ش و مارو می‌رویه‌ک نییه :

قابل صیقل نباشد جوهری چون آیه مهر را کس نیست چون لعل
نمایی مشتری

کیمیارا کیمیاگرشو‌قمند و طالب است قدر زر زرگرشناسد قدر
جوهر جوهری

به‌ناچار ییه‌وه به‌هه‌لیکی که‌مه‌وه‌که‌هه‌وینی توانایی ناماده بووه‌و
خاکی به‌هره‌ی به‌ئاوی ئه‌زه‌لی شیدار کردووه، سه‌باره‌ت به زنجیره‌ی
به‌رزی نه‌قشبه‌ندی که بریتییبه له یاداشت و ناماده بوونی دور له
غه‌یبه‌و به‌هره له ئیندراج و ئینعکاس ببینی‌ت و به‌زاخاودانی کاره‌کان
وو‌یسته‌کان و کی‌شمانه‌کان و ترپه مه‌عنه‌وییه‌کان، به‌ره‌وتی مورد له
چه‌مه‌که‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی روو ده‌که‌ن، ورده ورده ئاوینه‌ی
ده‌روون به‌سه‌ر ده‌چی‌ت، هه‌رده‌م ئاگری دره‌و خواستی زیاترو
پووش و په‌لاشی ئوقره‌و ئارامبوونی پر ئه‌ندیشه‌تر بووه، تاوه‌کو
سفره‌ی هه‌ر بیریک، جگه له بیرى دۆست که له‌گۆشت و ئیسقان و
ده‌مارو پی‌ستیدا هه‌بوو، بی‌چی‌ته‌وه :

عشق آن شعله است کوچون برفروخت هرچه جز معشوق باقی جمله سوخت
تیغ لاقصد قتل غیر حق براند درنگر زان پس که بعد از لچه ماند
م‌اند الا الله و باقی جمله رفت شادباش ای عشق برکت نور رفت

ده‌گی‌په‌وه: که یه‌کیک له‌زانا‌کان که له که‌ناری خانه‌قای هه‌زه‌تی
شای ئاین په‌نا (خودالی‌ی رازی) بی‌ت) سه‌رقالی وانه و تنه‌وه بوو،
له‌ورووه‌وه که زانست گه‌وره‌ترین په‌رژینه، له رووی که‌لله ره‌قییه‌وه،
ری‌گه‌ی بی‌زاری و ده‌مار گیری گرتبووه به‌ر، ده‌رگای لادان و دورژمنی
به‌رووی خو‌یدا ئاوه‌لا کردبوو، و به‌پیی به‌ئینی: من (عادی لی و لیا
فقد آذنته بالحرب)، وله‌هه‌ره‌شه‌ی: (من عضّ علي ولي الله عز وجل
خرب في قلبه بسهم مسموم زاهل، بی ئاگایه . هه‌رده‌م له بیرى ئه‌وه‌دا
بووه که‌ئه‌گه‌ر که‌سیکی، نامۆ یان بی‌ده‌ره‌تانیک له شوینی خو‌ی
ئاواره بوو و ناوبانگی هه‌زه‌تی شای ئاین په‌نای بیستی‌ت، به
هومی‌دی ئه‌وه‌ی که له‌سفره‌ی پر به‌ره‌که‌تی، نواله‌یه‌کی به‌رکه‌وی‌ت،
خو‌ی پی‌گه‌یاندووه، خو‌ی به‌و نامۆ بی‌ده‌ره‌تانه ئاواره‌یه
گه‌یاندووه و به‌فرتو فی‌ل و گزی، شه‌یتان ئاسا، له خشته‌ی بردووه
له‌و خو‌شبه‌ختییبه بی‌به‌ری کردووه . و هه‌زه‌تی مه‌ولانای ئی‌مه، داوی
ئه‌وه‌ی ئه‌م زانیاریانه‌ی زانی، ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که خو‌زگه له
ته‌نیایی و خه‌لوته‌و دور له‌مه‌هره‌م و که‌سانی تر، تووشی ئه‌و
پیاوه ده‌بوم، تا به‌کو‌مه‌کی خودا، کاریکم بگردایه بی‌ده‌نگ بی‌ت و
ده‌مخسته سه‌ر ری‌گه‌ی رزگار بوون . له‌م سه‌رو به‌نده‌دا، ئه‌م سه‌ر
کاروانی ده‌سته‌ی بی‌پروایانه، به‌شی‌وه‌یه‌کی چه‌وت، یه‌کیک
له‌رازدارانی خو‌ی راده‌سپی‌ری‌ت تابجی‌ته‌ خزمه‌تی هه‌زه‌تی مه‌ولانا له

رووی شکومه نندی خویه وه ، یهک سعات له گهل مندا به ته نیایی دابنیشیت ، نهوا مه منونی دهم ، به لکه م نهو گرفته ئاینییهی که ساله های ساله به دهستییه وه ده نالینم ، به په نجهی به یانی نهو زاته که سه رچاوهی زانست و عیرفانه ، چاره سه ر بکریت و نه م گهر دو توژه که له پیره وه ریمیدایه ، به سه های دلئی نهو زاته پاک بیته وه . هه زره ت فه رموویان ، له بهر نه وهی داواکاری نهو پیاوهم بیست ، زیاتر خولیای دیداری بووم ، گوتم به سه ر چاو ، ماوه یه که منیش خولیای دیداری نهوم .

97

هه ر چو ن بیته ، نهو هه زره ته رازی بوو که بو دیداری نهو فیلبازه بپروت و نهو شوینه نورانی بکات که نهو ده ستنیشانی کردو وه و چاوه پروانیه تی . ده لین ، هه زره ت فه رمووی : بینیم که نهو پیاوه فیلبازه له دووره وه ده رکه وت به جو ری که به ئاشکرا دو که لی بی پروایی ، وه کو دو که لکیشی گه رماو دچوو به ئاسماندا . من خو م له توانایی خو م دوورخسته وه و په نام به نه رواحی پاکي نهو هه زراتانه بر دو هیمه ت و هیزی شی ری پاراستنی پاک داوینی بکه م به قه لغانی تیری به لای خو م و پروم کرده قیبله ی ره ها . کابرا هات و سلوی کرد ، دوا ی وه لای سلو ، به قسه ی شیرین گه لی فیلبازانه و به پرواله ت ئاشنا و به مانا بیگانه ، له هه ر بواریکدا باسیکی هی نایه پیشه وه ، هه ندی له و هی شووه ترییه ی له ده سما لیکدا له گهل خویدا هی نابووی ، له به رده م مندا داینا که : یه که م با پیکه وه نه م ترییه بخوین ، ریگه ی ناهه موار بخینه لاهو و ریگه ی هوگری بگرینه بهر ، من گوتم : به راستی پیویسته مامه له بکه ین که پیچه وانه که ی فرتو فیل و گزی و دووزمانییه ، و فرتو فیل و گزی شیوازی شایسته ی خه لکی دووره وه .

مه للاحامید له م باره وه دریژ پری ده کات و له ئاکامدا به و نه نجامه ده کات که مهولانا خالید ، مه لای ناوبراو که بر وای به شیخ عه بدوللای ده هله وی نه بووه ، ناچار کردو وه تو به بکات و بگه ریته وه بو داواکردنی لیپوردن له کاری رابردووی ، بردویه تییه خزمه تی شیخ و شیخیش لیپ بووردو وه .

چهند قه سیده یهک له شیعی مهولانا خالید

بمعمار غمت نوساختم ویرانه خودرا	بیادت کعبه کردم عاقبت بتخانه خودرا
فرماندند اطبای جهان از چاره ام آخر	بدردی یافتم درمان دل دیوانه خودرا
زسودایت چنان بدنام گشتم در همه عالم	بگوش خود شنیدم هر طرف افسانه خودرا
بگرد شمع رویت بسکه گشتم تاندم از پرواز	سرت گردم چه زیبا سوختی پروانه خودرا
ادیب من جلیس من شود در حلقه رندان	بگوشش گر رسانم ناله مستانه خودرا
دراقلیم محبت از خرابیهاست معموری	بسیل اشک باید کند اساس خانه خودرا

سراپا نعمتم با این همه درماندنگی خالد

نمیدانم چه سان آرم بجا شکرانه خودرا

دام بگرفتم بصد جان گرد نعلین ترا	هست جانی آن هم از تو چون دهم دین ترا
بی توام چندان مطول شد شب تاریک سحر	مختصر خوانم تطاولهای زلفین ترا
ماه نوبرمهر ثابت عقرب و پروین روان	وه چه زبید هیئتی اشکال بی شین ترا
بر رصد بندان نگر در کشف این تاننگرد	گردروی خوی چکان جولان زلفین ترا
نفی جزء و حصر فردشمس و استلزام او	بس منافی شد دهان و زلف و خدین ترا
چشم بیماریت دهد در هر اشارت صد شفا	بوعلی مشکل که داند حکمت العین ترا
چهره ات زاب دلرایی هوارا داده ام	تاب رخسارت هویدا کرده قوسین ترا

خالد از ابروی مشکینت اگر گوید سخن

چون کشد آخر کمان قاب قوسین ترا

بی روی توام ای مه‌نو خانه خراب است زهر توام صبر بدل نقش بر آب است
درخواب توان دیدنت و خواب نباید از بسکه مرادیده اقبال بخواب است
دوشم بنگاه تودل از باده غنی بود خون جگر امشب می وغم جام و شراب است
گربار دگر دست دهد آن می‌لعلش مارا چه غم از فوت نی و چنگ درباب است

خالد اگر آن عمر گران مایه زکف رفت

افغان چه کنی قاعده عمر نهاب است

هرگز ترحمی بمن مبتلات نیست معلوم شد مرا که توخوف خدات نیست
مادر قمار عشق توجان باختیم لیک با آن دورخ توشاهی و پروای مایت نیست
بهر بلای جان سخنی جستم از لب خورسند کن بلات هرگز بلات نیست
گفتم مگر حیات بود لعل جانفراست گفتا کلام بیهده کم گو حیات نیست
گربینم از وفات ببالین پس از وفات مقصودم از خدای بغیر از وفایت نیست

خالد ز کلکت این غزل دلکشاکه ریخت

جز در خور بلاغت پیر هرات نیست

الای جامه صبر از غمت چاک ترخم قد دنت للموت رضاک
تورفتی لشکر جانها در پی فیاطوبی لروح کان یلقاک
بفرقم پای استغنا نهادی بلندم ساختی الله اعلاک
زخاک از لاله سان فردا برآیم ترانسی هکذا حیران سیماک
بسوگند و عهدت دل نبندم فان الرب بالاخلاف ریاک
بفردوسم مخوان زاهد که بی او لدی اهل النهی ماطاب طویاک

بمژگان می درد خالد پس از مرگ

تج‌سناه اللحد حتی نال شواک

بچوگان قضا بادا شکسته دست و چوگانم که برهم زد هلال ابروی خورشید تابانم
مرا سودای چوگان بازی اندر سرکجا بودی اگر قلاب مهرش چنگ واکردی ز دامانم
بوجه خون بها برکف گرفته نقد جان ودل بسامید قبولش از دودیده گوهر افشانم
گرامت چون توانم داد زخم ابروی اورا که دخل هر دو عالم را بموی زان چونستانم

چکد بریرگ نسیرینش دمامد لاله زان هر دم چوغنچه دل پراز خون همجوگل پاره گریبانم

شفق شد خالد از خون مشرق پیشانی جانان

قیامت خاست تاکی زنده‌یی؟ زین نکته حیرانم

چهدولت بود یارب دوش من در خواب میدیدم که نخل مدعارا پر برو شاداب میدیدم
سکندر بهر آب زندگی ظلمت برید و من بتاریکی شب سر چشمه آن آب میدیدم
نگه مل چهره گل خط سنبل و قد سرو و شکر لب مژه نشتر و وکاکل چومشک ناب میدیدم
قیامت می نمود از قامت و میگفت قد قامت بروی یار خود حیران شده محراب میدیدم
شب یلدا بروی روز رستخیز شد پیدا دانم یا دو زلفش پر زپیچ و تاب میدیدم
از این تشبیه های نامناسب صد معاذ الله که بالله در جهان مانند اونیایاب میدیدم
بخاک پاش می غلطیدم و شکرانه می کردم توگوئی خویش را بر بستر سنجاب میدیدم
ز شوق شمع رویش جمله اعضايم برقص آمد زهر مویش بند جان دصد قلاب میدیدم
ندیدم زان شب فرخنده صبحی پرتو افکن تر اگرچه کلبه رابی شمع وبی مهتاب میدیدم
تنم یکباره شد چشم از برای دیدن رویش 100 بهر عضوی جمال آن گل سیراب میدیدم
اشارت بر بود خالد خواب دوشینم
که من بیمارم و گل شکر و عناب میدیدم

موسم عید است و ما نومید از دیدار یار عالمی درعیش و نوش ما و چشم اشکبار
هر کسی بایار درگشت گلستان است و من زاشک سرخم شد کنار از داغ هجران لاله زار
جان نثار مقدم جانان نکرده دم بدم چیست بهره از تفرجگاه تخت جان (1) نثار
بینا و دل پراز خار و غریب و درد مند دست بردل سر بزانو چشم در ره دل فکار
سینه سوزان دل فروزان کوچه کوچه در بدر کس مبادا هم چو من آواره از یارو دیار
بکره جوئی (2) شد زهر چشم روان از خون دل عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار (3)

خالد اگر نیستی دیوانه صحرا نورد

توکجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

چون کنی از لعل لب میل شکر ریختن هر طرف ارزان شود جان بلب آویختن
خنده زان هر زمان می نگری برفک عقد ثریا شود مایل بگسیختن
مهمه تن روشده چون نگرد بر رخت نیست و راجاره‌ئی غیر ان بگریختن
از مژات ای صنم گشته مشبک تنم نادره پرویز نیست بهر طرب بیختن
دیده مستت فکند شور بدور قمر برسرو کویت زبس خون جگر ریختن
پاسخ تلخت بلب ده که چه شیرین بود لذت شکر گرفت زهر زامیختن

(1) و (2) و (3) ناوی سی‌پردن له‌نا و چه‌ی سلیمانی .

شکوه مکن خالدا از نرگس فغان او

عادت مستان بود فتنه برانگیختن

نشتر فولاد یامزگان خون خواراست ایمن
نشعه یانگاه چشم بیمارست این
ژاله بر گل یاخوی خجلت ز شرم روی دوست
یاعرق برجیبه ستمکار است این
کلك مانى ریخت بر برگ سمن مشک ختن
یاخط نوسرزده بر روی دلداراست این
شمس خاور بر سر سروسهی بگرفته جای
یابلا یاخود همین بالاورخسار است این
هست این یاقوت کان یاقوت جان بییدلان
آب حیوان یالب لعل شکر باراست این
قطره آب بقایا رشحه چاه ز نخ
سیبستان ارم یاغیغ باراست این

کیست این کز غمزه جانگاه اودل میرود

خالد دل سوخته یابلبل زاراست این

هردم بگوشم آید از سوز دل صدائی
گویاز دردمندان نماده جانی
برحال خویش گریم از جور زلف شوخی
بینم بدست صیاد هر مرغ بسته پانی
گلزار حسن جانان هرگنه خزان نبیند
آری که می نباشد فردوس رافنائی
بر دیده انچه آید از انتظار رویست
چشم جهان ندیده زینگونه ماجرائی

خالد زور اشک دامن پرست دایم

سازد مگر نثارش در پای مه لقائی

مهولانا خالید له قه سیده کانیدا ، پهیره ویی له سه بکی مهولانا
عه بدوره حمدانی جامی دهکات که نمونه یه کی پوخته ی سه بکی خواجه
حافیز نییه . که به راستی سه بکی نه ویش نمونه یه کی نا پوخته ی
مهولانا جامییه ، نه و هوت خشته کییه ی مهولانا جامی له گه شتی
حج ، له ستایشی پیغمبر (درودی خوی لیبیت) دا هونویوه تییه وه .
نه ویش له گه شتی چه جدا ، له سه ره همان کییش و سه روا ، وه لامی
داوه ته وه و له و (11) قه سیده یه ی لییره دا بلا و کراونه ته وه ، چواریان
وه لامی نه م قه سیدانه ی جامین :

1- چننر آشوب می فتنه برانگیختن مست برون تاخت خون کسان ریختن

2- زهجران بر لب آمد جان غمناک الای یالیت شعری ایمن القاک

3- خیالی بود یارب دوش یادر خواب میدیدم که رویش در نظر برکف شراب ناب میدیدم

4- برکنار دجله دور از یار و مهجور از دیار دارم از اشک جگرگون دجله خون درکنار

له چه ند رووه وه ، مهولانا خالید ده شوبه یته مهولانا جامی : یه که م
توانایی و بلیمه تی له راده به دهر و یه کییتی کات و تیژ هوشی . دووه م
جوانی له شولارو ناکاری بهرز . سیه هم شیوازی ناسک و شیعیری ته ننز
نامیزو بو هاتنی خیرا . چواره م زمانی پاراو و کارایی له وه لامدانه وه و
به گیر هینانی ره قییدا . پینجه م هردووکیان شیخی گه وره ی زنجیره ی
نه قشبه نندی بوون وله لایه ن ده سه لاتداران و نه میران و گه وره پیاوانی
سه رده می خوینانه وه . ریژیان لیده گیرا شه شه م شاره زایی له نایین و
شاره زایی ته واوله زمان و نه ده بی عهره بی وزانسته په یوه ندیداره کان .
حه و ته م هردووکیان به ره چه له ک عهره بن که مهولانا جامی
به ره چه له کی ، خوی ده گپریته وه 102 نیمام محمه د کوری حه سه نی
شه بیانی و مهولانا خالید خوی ده گپریته وه ، سه ره عه سمایی کوری
عه فغان . جگه له مانه ، جامی زیاتر له (80) سال و خالید که متر له
(50) سال ته مه نیان کردوه وه .

نه گهر ته مه نی کورتی مهولانا خالید له گه ل ته مه نی در یژی مهولانا
جامی و توانایی و ناوبانگیان به راورد بکهین ، ده بینین که مهولانا
خالید له سالانی کورتی ژیانی خویدا ، زیاتر له مهولانا جامی
ناوبانگی ده ر کردوه وه . له هیندستان و نه فغانستان و نه ویدیو روبری
نامون و تورکه مه نستان و تورکیای عوسمانی و ئیران و عیراق و سوریوا
حیجاز و میسر دا ، ژماره یه کی زور له زانایان و گه وره پیاوان و نه میران ،
له به رامبر مهولانا خالید دا ، سه ری ویستیان دانه واندوه ، و به پیی
هندی ، به هوی سولتان حسین میرزا و یه عقوب بهگ ، داوه تی سولتان

محهمه دي فاتيح، يه كيک له سولتانه کاني عوسمانی، به مه به سستی ديدارو گهشت، به ره و تورکياي ره تکر دوته وه .

شاعه بدولای ده هله وی ناسراو به غولامه لی :

یه کیکه له ساداتی گه وه و مه زن و له سالی 1158 ی کۆچیدا ، له گوندي تباله ی سه ره به پنجاب چاوی به جيهان هله هیناوه ، میژوی له دایکبوونی، به پیی حیسابی رسته کان ، به رامبه ره به رسته ی (مظهر جود) دیری خواره وه له دایکبوون و ته مه ن و کۆچی دوايي شا دهرده خات:

ب(مظهر خود) جاء مدة عيشة	(امام) قضی قل، نورالله
مضجعة	82
1158	
1240	

رهنگه پیشتریش ناماژم به وه کرد بیئت که له هندی ناوچه ی ئیران و هیندو نه فغانستان، به سید ده لین شا، وه کو: شانیمه توللا ، شای

نه قشبه نديو شاقاسمی نه نوار . شاعه بدولله تيف باوکی شاعه بدوللا پياویکی زاناو داناو عارف و خواپه رست و پیگه یه کی به رزی هه بوو، له نیوان گه وه پياوانی زنجیره ی قادری . نه ویش له سه ره ده سستی شا ناسرودینی قادری ، مؤله تی نه م ته ریه ته ی وه رگرتبوو . شاعه بدولله تيف سه رقالی خواپه رستی و خوراهینان و هه ولدان بوو، گه لی جار که به مه به سستی زیکرو فیکرو بینینی ده سترکه کانی وه ستای راسته قینه، رووی له دهشت و بیابان ده کرد ، له گزوگیا خوراکی خوی دابین ده کرد . جاریکیان بو ماوه ی چندشه و رۆژ نه خهوت و ته نیا بریکی که م خوراک له شه ودا نه بیئت ، هیچی نه ده خوارد . بویه له پیناوی به رگریی له به رامبه ره سه رکه شیی نه فسادا ، بو رۆژوگرتن نییه تی نه ده هیئا ، شیخ سه ره به ته ریه تی چه شتی و ته ریه تی شه عارییه ش بوو .

شا عه بدوللا له رووی لیها تووی و بلیمه تییه وه، یه کیک بووه له که سایه تییه دانسقه کانی سه رده م، له بواری مه عقول و مه نقولدا، گه یشته پله ی زانا به رزه کانی سه رده می خوی . باوکی له خزمه تی شاناسره دینی قادریدا بوو، پياویکی نارد تا شاعه بدوللا ی کوری، به مه به سستی وه رگرتنی ته ریه تی قادری، بو خزمه تی شاناسره دین بهینیت . به ریکه هت نه و شه وه ی شا عه بدوللا گه یشته جی، شاناسره دین کۆچی دوايي کرد، باوکی گوتی، مه به ست له هیئانی تو نه وه بوو، له سه ره ده سستی شاناسره دین به ته ریه تی قادری شاد بییت، که چی خودا له چاره ی نه نویبوو، وئیستا له هر شوینیکدا بوئی روچ به خشی ئیرشاد به تو ده گات، برۆ به ده میه وه .

شاعه بدوللا له گهل كومه لى له گه وره پياوانى زنجيره ي چه شتى،
باسوخواسى ده كرد، له وانه: شيخ زياتوللاو شيخ عه بدولعه دل و
ههردو و كورى شيخ ناسر. شيخ محمهد زوييرو شيخ ميردهرو،
مهولانا فه خره دين و شه مسودين هه بيبوللا مه زهه رى ناسراو به روى
رؤحان كرد، داواى ليكرد كه بچيته نيو تهريقه تي موجه ددييه، ميرزاي
رؤحى رؤحان پيى راگه ياند كه: شويئيك شايسته ي تويه كه شه وق و
زه وقى تيدا بيت، لي رهدا جگه له ليستنه وه ي به ردى بي خوي، هيچ
شتيكي تر له نارادا نييه. شاعه بدوللا به نيازى ته واوه هوتى: نه وه
نه و په رى ئاره زوى منه. ميرزا پيرؤزبايى ليكردو له تهريقه تي
موجه ددييه وه ريگرت.

شاعه بدوللاي ده هله وى سه باره ت به سه رتاي ژيانى خوي
ده نووسيت كه: داواى به ده سه ته يئاننى زانستى هه ديس و ته فسير.
له سه ر ده ستي شه هيد (ميرزاي رؤحى رؤحان) به ده ستي خوي
تهريقه تي به رزى قادري پي به خستيم و زيكرى تهريقه تي نه قشبه ندى
فيكر كردم و نزيكه ي (15) سال، له پال خويدا، ناماده ي نه لقه كانى زيكر
ده بووم، تا نه وه ي مؤلته تي ئيرشادى گشتى پي به خستيم، له سه ره تا دا
دوودل بووم كه ئايا هه زه تي شيخ عه بدولقادري گه يلانى له جيهانى
مانادا، مؤلته و پروانامه به من ده دات، تا له تهريقه تي نه قشبه ندىدا،
ده ست به سه يرو سلوك بكه ميان نا؟ سه رنه نجام نه و هه زه ته م له
شويئيكدا بينى دانىشتبوو و خواجه به هائودينى شاي نه قشبه ند له
پاليدا بوو، نه وه ي خسته دلمه وه كه برؤم بو خزمه تي شاي نه قشبه ند،
ده مو ده س شيخ عه بدولقادري گه يلانى هه زه تي غه وسى گه وره

فه رموى: مه به ست هه ر نه و خودايه يه، برؤ هيچ دژوارى و نالؤزيبه كه له
نارادانييه.

هه ره وها ده لييت: داببنكردى بژيوى تهنگى پي هه لچنيبووم،
ده ستكورتى و هه ژارى زؤريان بو هينا بووم، ومنيش ناوى خوام
ليهيئابوو، نه وه م كردبووه دروشمى خؤم، جگه له هه سيريك بو
راخه رو خشتيك له برى سه رين هيچم نه بوو، گه لى جار ده رگاي
حوجره كه م له سه ر خؤم داده خست و ده مگوت نه مه گوپى منه.
تانه وه ي خوداوه ندى مه زن ده رووى خيبرى ليكردمه وه و له شويئيكى
نه ناسراوه وه به ره كه تي نارد. ماوه ي (50) سال له كونجى قه ناعه تدا،
ژيانم به سه ر برد. ده ليئى كاتى ده رگاي حوجره ي له سه ر خوي
داخستبوو، پياويك هاتوته به رده رگاكه و گوتيه تي، ده رگام لي بكه ره وه
كارم به تويه، شيخ ده رگاكه ي لي نه كردبووه و هه رچه نده داواى كردبوو
ده رگاكه بكاته وه، بي سوود بووه، تا دواتر نه و پياوه له په نجه ره ي
حوجره كه وه، برى روپيه ي هيئدى فريداوه ته نيو حوجره كه وه و
رؤيشتووه. وله و رؤه وه ئيتر بژيويى ژيانى به باشى به رپوه چووه.

تا له نيواره ي شه وى عاشوراي 1195ى كؤچييدا، له ناكامى
بريندار كردنى له لايه ن سى مه غوله وه، ميرزاي رؤحى رؤحان (عاش
حميدا مات شهيدا) شه هيد كرا. شاعه بدوللاي ده هله وى له
شويئيكه ي نه ودا، ده ستي دايه ئيرشادو زيندو و كردنه وه ي تهريقه تي
قادري و سوه ره وه ردى و كيبره وى و چه شتى و نه قشبه ندى، تانه وه ي له
رؤژى دووشه ممه ي دوانزه ي سه فه رى سالى 1240 دا كؤچى داويى
كرد.

شاعه بدوللای دهلهوی شاره زای له زمان و نه ده بی فارسی و نووسین به سه بکی نووسینه کانی شیخ نه حمده فاروقی سه هره ندی بووه واله خواره وه چه ندين نامه و په خشانی عیرفانی نه و زاته بلاوده کهینه وه :

نه نامه مه وه لامي مهولانا خالیدی موریدی خویه تی :

مهولهوی خاوه نی پایه ی به رز، سلو

به نده عه بدوللای ناسراو به غولامه لی سلوت ناراسته ده کات، که مال و پوخته ی پیشینان بؤ ئاره زو ده که م و نه و کاریگه ریبه ی که گه وره پیاوان بوویان و نیمه ی دهر ویش لی بی به رین، وله دهریای پری گه وره پیاوان، دلؤپیک که وتوته کاسه ی سوالی منی پایه نزمه وه . شیوه ی به ده سته یانی نه وه یه که : یه که م هیمه مت و دیققه تکریدن، دل و نه دامانی تر له ریگه ی بزواتی زیکره وه ده خاته ژیر کاریگه ریبه وه، دواتر جیبه جیکردنی (10) نه رکه که، نوورو رووناکي دهباریت و مه ترسییه کان دهره وینه وه، هه رچه نده زور بن، و ناراسته کردن بؤ ده سته به رکردنی به رزبوونه وه و پایه خی نه رکه کان، زیاتر سه رنجت راده کیشن . که واته هه رده م مه به ست و هیمه مت به گرتنه به ری نه رکه کانه، تا وه کو به یارمه تی حه زره تی حه ق، راکیشن سه ر هه لده دات و نه رکه کان ناماده ی ویستی خودا وه ندی دهن . بارو دؤخی ژیان به بوونی عه ده م پیناسه ده کریت .

ونه مزواتانه ی زیکرو کو مه ل و تیبینی و به رزبوونه وه و نه رکه کان و بوونی عه ده م، پیشه کین بؤ یاداشت و ناگای و ناماده بوون، وهه ر جاری بوونی عه ده م به به رده وامی و به رودو گه یاندن ده گات، فه نا دیته ئاراه، و نه مه ش بی ناگای و له خودا پرانه، نه که فه راموشی که

نه وه شتیکی تره . نه و زاته ده فه رمویت که نه م پیشه کیبه ی په یوه ندیبه له دهر وونی خودا ده بینم، بویه سوپاس و ستایشی خودا ده که م . به خواستی خودا، له ماوه یه کدا له گه ل ده سته ی یاراندا، فه نا رووده دات و، نه گه ر له خه لوه تی کدا، دریژه ت به زیکرو وه رگرتنی ناگای و ناماده بوون دا، نه وه هومی دی به ده سته یانی مه به سته، خه لوه ت و گوشه گیری و پایه ند بوون، به رده وامی زیکرو وه رگرتن و به ده سته یانی په ری ناماده بوونه له ریگای یارانی داخوارییدا . حه زره تی مه لا سه عدودینی پیری مه لا جامی (ره حمه تی خودایان لی بییت) کاری خو ی به ته نیایی و به رده وامی زیکرو ناگای به ره و پیشه وه دهر د، حه زره تی شای نه قشبه ند (ره حمه تی خودای لی بییت) به ر له پله ی کاملبوونی، مؤله تی به مه لا یه عقوب داوه ، خواریاران له هاوده می یه کتردا گه وره ترو به رزتر دهن و هه ر که م و کورتیه ک وه لاه دهن ریت، بویه به په پیره ویی له حه زره تی خواجه (خودا رازداری بکات) مؤله تی فی رکردنی ته ریقه تمان داوه ، وتوش له ریگه ی رؤحی پاکي گه وره پیاوان و پشت و په نای خودا وه ندی مه زن بلاوی بکه یته وه . کاته کان به نه رکه و کاره کان به ره چا وکردنی په یوه ندی، به گه پرانه وه بؤ رؤحی شیخه گه وره کان به پیویست بزانییت، کارکردن به پیی یاداشته کان کاریکی گه وره یه، هیوادارین خودا وه ندی مه ننان به ره زامه ندی خو ی، به په پیره وی خوشه ویستی خو ی (درودی خودای له سه ر بییت) سه رفرازان بکات، نامین . له گه ل سلو دا .

نامه یه کی تر

بگات به ده سته مه وله ویی خاوه ن پایه ی به رز، خودا بیپاریزیت و خودا وه ند به ئاره زووه کانی شادی بکات .

دوای سلاو پیتان رادهگه یه نم که: من هرگیز له نیوه دلزویر نیم، به خودا هیچ ناخوشییه که له نارادا نییه، به وتی کهس له دلی خوتاندا، له لایه منوه ریگه به هیچ نه ندیشیه که نه دن. به یارمه تی خودا وه ندی گه وره به کاری خویندنی قورئان و موتالای حه دیس و راقه کردن سهرقال بن، وله قسه و باس و خو هه لقورتانندن پاریز بکه و بایه خ به فزلی خودا بده و سلاو چونبوون و بی مه ترسی بوون یا خود کهم مه ترسی بوون و سهرنج راکیشان له و ماوه که مه دایه بهم وه همو گله بیانه ی فرموتانه، بهم هه موو نیعمه تانه ی حه زره تی حه ق سهرقال بن که ستایش کردنیان نه رکی سهرشانه. که واته هر کاری به پیچه وانه ی پرواوه بی، له نیوه دا چاوه پروانی ناکه ی، نیستا گه لی گهرمه و گه شت کردن مه حاله، به پایبه ند بوون به به رده و امی سوپاسگوزاری و چاکسازی دهر وون و پاکژکردنه وه سهرقال بن، هه رکاتی مامه له ی تایبته به دهر وون خو به خو گه شه بکات، بایه خ به دیداری سهروتر دهریت، له وه دلنیابن له گه ل دروودا.

وینه ی مؤلته نامه که ی که بو مهولانا خالیدی دهرشتوه:

به ناوی خودا وه ندی به خشنده و میهره بان، دوای ستایش و دروود، به نده عه بدوللا موجه ددی نه قشبه ندی (خودا له گوناھی خوش بی، رادهگه یه نیته که: مهولانا خالید (خودا بیپاریزیت) سهرکاروانی زانایانی نایین و گولبرتری داخواریکه رانی ریگه ی حه ق، بو وهرگرتنی ته ریقه تی نه قشبه ندی له ده قهری کوردستانه وه هاتوونه ته لای به نده، تاوه کو (10) مانگ له خه لوه تدا، به زیکرو کارو به وپه ری تواناوه سهرقال بی، سوپاس بو خودا و به هیمه تی پیواچاکانی مه زن (رحمه تی خودایان لی بیته) که پله و پایه ی ته ریقه تیان به رز

کردوته وه و به ناما دهبوون و یاداشت و پاکژکردنی جیهانی فرمان و فه نا و مانه وه چه کدار بوون. حاله تی که به سهر شیوازی و ویرژدانی په پره وی ته ریقه تی حه زره تی موجه ددی (رحمه تی خودای لی بیته) دا دی، دهر وونیان رووناک ده کاته وه و له که مالی ته ریقه ته وه به کام لکردنی گه یشتن. بویه مؤله تی جینشینی و په روه رده کردنی ته له به سهرکه و تووه کانمان به و به خشی و له ته ریقه تی قادری و چه شتی و سهره وه ردی و کویره وی (رحمه تی خودایان لی بیته) دا، مؤله تمان پیدا، هه روه کو له م ته ریقه ته دا باوه، دهستی نه و دهستی منه و نه و جیگرو جینشینی راسته قینه ی پیرانی من، ره زامه ندی نه و ره زامه ندی منه و، نارهمه ندی نه و نارهمه ندی منه و، هه رده م سهرقالی زیکرو ناراسته کراوه کان و چاودیرییه کان و په پره و بی کردنی سوخته و پاریز کردن له داهینانی نایینی و سهرقالی کاری زانسته کانی راقه کردن و حه دیس و سو فیگه ری و رینموونی ته له به کان ی.

اللهم اجعله للمتقين اماما وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه

اجمعين .

نامه یه کی تر:

بو به ریز خاوه ن فزلی و مه عریفه، حه زره تی مهولانا خالید (خودا وه ند بو سوودی موسلمانان بیپاریزیت)، دوای سلاو پیتان رادهگه یه نم که سوپاس بو خودا که تا هه ژده یه می مانگی زی قه عده ساغو سه لامه تیت بو گه رایه وه، ودوعای خیرتان بو ده که م و دوعای خیریش بو به نده بکه ن، بره و په یداکردنی ته ریقه ته به هه ولی نیوه له وه ده قهره دا و به دل سوژی، پیمان ده گات (الحمد لله اللهم زد فزد)،

له تهريقه تي قادري و چه شتي زيکری ناشکرا برهوی ههيه، مؤله تي فيرکردنی ئه و دوو تهريقه ته شمان داوه كه ههولئ فيرکردن و بلاوكردنه وهی زيکری ناشکرا و نهيني و رووكردن له يه زدان و له دل ببيته هوئ خو شه ويستی و مه عريفه . خواي گه وره پيروزي بكات و ههروه ها له تهريقه تي كو برهوی و سوهره وه رديشدا، له گه ل ريزمدا ⁽¹⁾.

شيوازي نووسيني ساده و رهواني په خشاني فارسي له سه دهی 11ي كوچيدا، له نيوان شيخه كاني سو فيگه ریی هيند، به نه و په رپی گه شه سه نند و په ره پيدانی خوئی گه يشت، له كاتي كيدا له هه مان سه ده له ئيراندا كه لانهی زماني فارسييه، په خشاني فارسي تيدا رووه و كزيوون ده چوو، گه وره ترين نووسه رانی سو فيگه ریی هيند كه به ره مه می فراواني به زماني فارسي له دوا به جي ماوه، شيخ عه بدولحه قی ده هله وييه له گه وره پياواني قادري، يه كيک له به ره مه مه كاني، راقه كردنيكه به زماني فارسي، له ژير ناوی (اشعة اللمعات) كه خويندنه وهی كتيبي (مشكاة المصابيح) ی شيخ وه ليوديني نه بو عه بدوللا موحه مه د كورپی عه بدوللاي خه تيبي عومه ری ته بريزي له ره مه زانی سالی 737 دا له نووسيني كتيبه كه ی بووه وه، له سالی 738 دا كوچي دوايي كرد . ئين خه تيبي ته بريزي كه جگه له كتيبه كه ی خوئی كتيبي (مصباح السنه بغوی) يشی ته واو كردو ئه م كتيبه له سالی 1809 زايينييدا، وه رگيرايه سه زماني ئينگليزي .

كتيبي (اشعة اللمعات) له چاپخانه ی تيچ كو ماری شاری (له كهنو) له هيندستان، له چوار به رگدا وله 1532 لاپه رهی 27 دي رييدا به خه تي فارسي (نهسته عليق) چاپكراوه . شيخ عه بدولحه قی ده هله وهی كتيبي كي تريشي به ناوی (اخبار الاخيار) سه باره ت به ميژووی شيخه

سو فييه كاني هيندستان بلاوكرده وه، وه كو شه رحيك بو نووسيني حه زه تي شيخ عه بدو القادر گه يلانی كه له په راويزي ئه م كتيبه دا، نووسينه كاني شيخ عه بدولحه قی به خه تيكي ورد نووسراوه . شيخ عه بدولحه قی له پيشه كي كتيبي (اشعة اللمعات) دا، چوار خه ليفه كه ی سوننيه كان و كومه ليكي تر له پياواني حه ديسی هينا وه ته وه كه له و نيوانه دا، به مه به ستي خسته نه رووی په خشاني فارسي ئه و، له وه رگيرانه كه ی (دار قطنی) هه لده بريزي:

دار قوتنی: نه بولحه سه ن عه ل كورپی عومه ری دار قوتنی، حافيزی حه ديس و زانای به ناوبانگ و وتار بيژي كامل و هز مه ندو كارگيري بي هاوتای چه رخی خو يه تي، له زانستی حه ديس و زانینی هو كاره كاني و ناوی گه وره پياواني حه دي سدا بي هاوتا بو. به راستگويی و نايينداری و موتمانه و عه داله ت و بره وای راسته وه، و ده ليان كه دواي ئه و، له و بواره دا كه سيك نه ها تووه و ئه م هونه ره له ودا كو تاي هات، وله راقه كردن و فيقه و ئه ده ب و شيعردا، كامل بو. فيقه و روايه ت و حه ديسی له ئه بو سه عيد ئيس ته خرييه وه وه رگرتووه و، حافيز نه بو زه عيم و نه بو به كری به رقانی و جه وه ره ی وقازی نه بو ته ييبي ته به ری و حاكم نه بو عه بدوللا نه يشا پوری له باره يه وه ده گيرنه وه، وله ويان پرسى كه كه ست بينيوه وه كو دار قوتنی بيت، گو تی، ئه و خوئی له وينه ی خوئی نه ديوه، ئيتر من چون بي بينم . له سالی 305 يان 306 له به غدا له دا يک بووه و روژی چوار شه ممه ی (22) ی زی قه عده ی سالی 385 له هه مان شويندا، كوچي دوايي كردوه.

یه کیکی تر له فارسی نووسه کانی سوڤیگه ری هیند له سه دهی یانزهی کوچی، شیخ نه حمه دی فاروقی سه هره ندییه، ناسراوه به ئیمامی ره بیانی (موجه دیدی نه لیلی دووم). ههروه ها چهند به ره میکی پر بایه خی به زمانی فارسی دوی خوی به جیهیشتوو که به پیژتریان کتیبی (مکتوبات) ه. شیخ له و کتیبه دا، ورده کاری په یق و عرفان و شوینی هه وادارانی تهریقته و مهقامات و پله و پایه یان به زمانیکی ساده و شیرین خستوته روو.

چهند دیریک له یه کیکی له نووسراوه کانی بلاو ده کهینه وه :

بزانه که مانای (تخلقوا باخلاق الله) که له ویلایه تدا وهرگیراوه نه وه یه که بو وه لیلیه کانی خودا روویدات، هه ره وه لیلیه کی خودا خاوه نی ناکاری گونجاو بییت، هه ره کاریک که خودا وه ند به نه رکی دانا بییت. به لام نه م بو نه یه له ناودایه و به شداریی له گشت ناکاره کان له مانا تایبه ته کاند که خودا وه ند به نه رکی دانا بییت، که مه حالن و پیویستییان به هه لگه پانه وهی راستییه کانه که له توژی نه وه کانی خواجه محمه دی پارسا (خودا رازداری بکات) ده فهرمویت له بواری روونکردنه وهی مانای (تخلقوا باخلاق الله) ناکاریکی تری خودایه و مانای مه لیک بو هه موانه، هه ره که هه وادار زال بییت به سه ره ریگه ی نه فسی خویدا و بتوانییت کو تترولی بکات، نه و دله کان یه خسیر ده کات، به و ناکاره وه سف کرابییت. ناکاریکی تر گوپرایه ل بییت، که په پیره وی ریگه، و تهی حهق له هه ره که سیکه وه بییت په سه ندی ده کات و رازه کانی سروس و راستییه کان به گوپی روح دشنه فییت و نه و ناکاره ی تییدا بییت. ناکاریکی تر نه وه یه بینا بییت، هه ره که که سی پایه ند به دیده ی بینایی بینا بییت و به نوری ناگایی هه موو که م و

کوپییه کانی خوی و بارو دوی نه وانی تر ببینییت. واته هه موو که سیک باشت له خوی ببینییت و ههروه ها بینینی حهق ره چاو بکات، و نه م کاره ی تییدا بییت، ناکاریکی تر زیندوو که ره وه بییت، و هه ره پایه ندیک ریگه ی زیندوو کردنه وهی سوننه ت بکات به پیشه ی خوی و نه م ناکاره ی تییدا بییت. ناکاریکی تر نه وه یه بتوانییت بمرینییت و هه ره که که سی پایه ند ریگه به خه لک نه دات له جیگه ی سوننه ت کاری (بدعه) نه نجام بدن، نه و نه م ناکاره ی تییدا یه.

شیخ سیراجودین¹⁴ عوسمانی نه قشبه ندی

موجه دیدی خالیدی

به ره وهی باسی ژبانی عارف و شاعیری لاو حاجی شیخ عه بدوره حمانی نه قشبه ندی (وه فا) بکهین له سه ره زاری باوکی ریژداریه وه، شیخ سیراجودین عوسمانی نه قشبه ندی، وله به ره نه وهی تهریقته ته که ی نه قشبه ندی موجه دیدییه، بویه به باشم زانی که سه رتا،

موجہدید واتہ شیخ ئەحمەدی فاروقی سەرھەندی (سەرھەند) بەخوینەرەن بناسینم ودواتر بچمە ناو کرۆکی باسەکەوہ :

شیخ ئەحمەد فاروقی سەرھەندی، ناسراو بەرەببانی و موجەدیددی ئەلفی سانی، بە (28) پشنت دەچیتەوہ سەر حەزەرەتی عومەری کوپری خەتاب (خودا لێی رازی بیئت)، لەسالی 971ی کۆچییدا لەدایک بوو، و بەهۆی تیز ھۆشی و بلیمەتیەوہ، لەماوەیەکی کەمدا، توانی خویندنی زانستە ئیسلامییەکان تەواو بکات، ولە سەر دەستی باوکی خوێ شیخ عەبدولئەحمەد مۆلتی تهریقہتی چەشتی وقادری و سۆھرەوہردی و کوپرەوی وەرگرت، باروبنەیی بەمەبەستی گەشت بۆ حەج پێچایەوہ، کەگەیشتە شاری دەلھی، بەھاوڕێییەتی خواجە محەمەد باقی بیللا مەرزوق و لەسەر دەستی ئەو تهریقہتی نہقشبەندی وەرگرت، لەماوەی دوومانگ و چەند رۆژیکدا، نازناوی نہقشبەندی بەدەستھێنا، بەوہی ھەر لەو رۆژانەدا، خواجە محەمەد باقی بیللا، دەر بارەیی ئەو بۆ یەکیک لە دلسۆزانی خوێ دەنووسیت :

((ئەحمەد ناوی پیاویکە خەلکی سەرھەند، زانیەو کردە، ماوەیەک لەگەڵ ھەژاراندا ژیاوہ و گەلی کاری سەرسوورھینەر لەودا بینراوہ، وادەردەکەوئیت کە ببیتە خوێک و جیھان لەسایەیدا رووناک بیئتەوہ))

ھەر وہا دەلیت: ((شیخ ئەحمەد خوێکە کە ھەزارانی وەک ئیمە لەسایەیدا ون)) .

شتی زۆری وەک ئەو ستایشانەیی خواجە دەگێرناوہ، کە لەم دەر فەتە کورتەدا بواری گێرناوہیان ناردەخسیت، ھیندەیی نەبیرد کە ناوبانگی کەمائی روالتەو دەر وونی شیخ ئەحمەد، دەر ووبەری

گرتەوہ و تاقمیک لە توئیزی جوړاو جوړی روویان لێی کردو خوێان بەوہوہ بەستەوہ، ئەو لە زانستەکان و پایەیی عیرفان و ئوقرە گرتن و رەزامەندی و تەسلیم بوون و ریزناندا و بەشیوہیەکی ریزھیی و بەپیی حالتی بەرامبەرەکەیی، و بەزەیی بەخەلک و پەیوہندی خزمایەتی و رەچاوکردنی چەمکەکانی ماف و دەستپیشخەری لە سلۆکردن و نەرمونیانی لە قسەکردندا، تاکانەیی چەرخیی خوێ بوو .

شیخ ئەحمەد لەدواروژانی ژیا نییدا، ئەرکی وانە و تنەوہی بەکوپرەکانی سپاردو خوێ گۆشە نشینی ھەلبژارد، تا ئەوہی لەسەرەتای مانگی رەبیبەولئەوہلی سالی 1034ی کۆچییدا، کۆچی دوایی کردو گیانی پاکی سپارد بەخودا و بەرەو بەھەشت چوو (رەحمەتی خودای لیبیت) .

شیخ ئەحمەد چەندین نووسراوی ھەیە بەزمانی فارسی کە بە پەخشانی گەلی پاراوی ئەو سەردەمە لەقەلەم دەدەرین، ئەگەرچی لەو سەردەمەدا، پەخشانی فارسی لە ئێراندا بەرەو کزی دەرویشت، بەلام لەھیندستاندا گەشەیی باشی کردبوو . ئەم راستییە لەرێگەیی نووسراوہکانی شیخ ئەحمەدیی فاروقی کە چەند پەرەگرافیکیی لێبلاو دەکەینەوہ، بەباشی دەر دەکەوئیت :

بۆ شیخ بەدیعویدین: ((ئەو نامە پیروزی بەشیخ فەتحواللا دادا ناردبووت گەیشت، سەبارەت بە [مەینەت و گلەیی و سەر زەنشتی خەلکی نووسیوویان، ئەوہ پەناگای زبای ئەم خەلکە و پاکژکردنەوہی ژەنگ و تەلخی ئەوانە . بۆچی ببنە مایەیی دلتنەگی، سەرەتا کە بەندە گەیشتمە ئەم قەلایە، واھەست دەکرا کە رووناکی گلەیی خەلک لەشارو گوندەکان، وەکو رەنگی ھەوری نورانی، بەلێشاو

داده باري و، كاري بزواندن و راپه رين دهگه يه ننه نه و په رې، سالانېك به په روه رده كړدني جواني قوناغگه ليكي پريوه و نيسستاش به په روه رده كړدني گه وره يي ههنگاو دهنيت، وله پيگه ئو قوره گرتن و له پيگه ي رهامه نديداين و جواني و گه وره يي يه كسان بيينن . نوو سيويانه كه له و كاته وه ناشوب سه ريه له داوه، شادي نه ماوه و نه كه هه ر ده بو زه وق و شادي دو به رامبه ر بوايه، نه وه تا دلته نكي و رهنجي خو شه ويست زياتر له وه فاكه ي چي ژداره . چ به لايه كه سه باره ت به ره نكي خه لكي ره شو ك قسه وباس بكرت، گه ئي له خو شه ويستي خود دوور كه و توونه ته وه و، به پيچه وانه ي جارانه وه، گه وره يي ده دن به سه ر جوانيدا، و زياتر له وه ي بايه خ به نيعمه ته كان بدن، بايه خ به په خشكردني ده دن، چونكه له جواني و نيعمه ته كاندا، مورادو نيازي خو شه ويست گوزارشت له مرزي خود ده كات و، له گه وره يي و په خشكردندا خو شه ويست ته نيا مرزو مورادو به پيچه وانه ي مرزي خوده ويه، مورادو مرزا لي ره دا، كاتي رابردو وه (شئان ما بينهما) چنده له يه كتره وه دوورن ! باسي زياره تي مالي خوداو پيغه مبه ريان كړدبو و، كاريكي په سه نده (حسبنا الله ونعم الوكيل) .

بومير موحبيبوللا: دواي ستايش و دروودو ناردي سلاو، پيتانرا ده گه يه نم، نامه ي پيروزي براي گه وره م مير سه يد حه بيبوللا گه يشت . شادي له گه ل خويدا هيئا . چاره نيبه ده بي خه لكي به رگه ي نه و نازارانه بگرن و خزمان له سه ر ئو قوره گرتن له به رامبه ر نه و دلته نكي يانه رابه ينه . قال الله تعالى ﴿ اٰمِنًا لِحُبِيْبِهِ عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ : فاصبر كما صبر اولو العزم من الرسل ولا تستعجل لهم . خوداو ه ندي گه وره به خو شه ويسته كه ي (دروودي خوداي له سه ر بيت) فه رموي:

ئو قوره بگره هه ر وه كو چو ن پيغه مبه راني ئو لولعه زم ئو قوره يان گرت و په له مه كه .

نمه كه له شويني نيشته جي بووني نه و پله و پايه يه دا، هه مان رهنج و نازاره، وئيوه له ناستي هه له اتن له و نمه كه دان . به ئي سوپاسگوزار له نمه ك ناترسيت، ده سه لات چييه:

هر كه عاشق شد اگر چه نازنين عالم است نازكي كي راست آيد بارمي بايد كشيده

وابريار بوو نه گه ر مؤ له تم بدن له ناله ناباد نيشته جي بيم، خانوويه كه دستنیشان بكن، تاوه كو له ده ست رهنج په ناي پي به ن و هه ندي پشو و بدن (هذا هو طريق الرخصة وطريق العزيمة و الصبر والتحمل على الايذاء: نه مه يه ريگه ي مؤ له ت و ريگه ي وه ئو قوره گرتن و به رگه گرتني نازار. له م ساهه دا، ناتوانايي زال بوو به سه رمدا، هه روه كو به لاتانه وه، ناشكرايه . بويه به چه ند وشه كو تايم به قسه كانم هيئا).

هه روه كو له ناوه رو كي كتيبي (خزينة الاصفيا) دا ده رده كه وي ت : نوره دين جي هانگير شاي پاشاي هي ند به هه ولي هاوسه ره كه ي نور جي هاني بيگم، ميانه ي له گه ل شايخ نه حمه د فاروقي سه ره نديدا باش نه بووه .

جاريكيان لاي شا، شايخ تاوانبار ده كن كه: پله و پايه ي خو ي له پله ي نه بو به كرى سديق به رزتر ده زانيت، شا له رووي گله يي كړدنه وه، داواي روونكردنه وه ليكرد . نه و يش به به لگه ي هزري و روايه ت و عرفاني، قه ناعه تي به شا كرد كه: نه وه تومه تيكي دوور له راستييه و ده ستردي بيري دوژمانه .

جاريكي تريش دوژمنان له ريگه ي نور جيهان بيگه م. ناگري ناشوبيان لاي جهانگيرشا بهرپاگرد که گوايه شيخ نه حمده تاقميكي زوري له موریده کاني خوي گلير کردوته و هو به تهمایه شوپش بکن و له شا ياخي بن . پاشا داواي ليکرد کرنووشي شايانه ي بوببات . شيخ نه کاره ي به پيچه وانه ي شهرع زاني و نه جامي نه دا . جهانگير بهو کاره قارس بوو . نه وه ي کرده بيانويه ک و له بهنديخانه ي دانا . شيخ نه حمده دووسال له بهنديخانه دا مایه وه . دواي نه وه ي پاشا نازادي کرد . خودي شيخ ده ليت که : نهو به بند کردن و سووکايه تي پيکردنه . بووه هو ي گه شه ي معنه وي زياتر بوي . مهخابن خه لکي ره شوک . تاواني نه م رووداوه يان له نه ستوي شيخ عه بدولحه قی دههله وي گه وره زاناي دين و ناوداري ناو شيخاني زنجيره ي قادري ناو . وه ها گه وره پياويکيان به م تاوانه تاوانبار کرد . به جوړي که داستاني نه م کرده دروستکراوه . به سهر لاپه په کاني ميژووه وه بمينيته وه (وليس هذا اول قارورة كسرت في الاسلام).

شيخ عه بدولحه قی دههله وي ماوه ي 94 سال ته مه ني کرد . زياتر له (12) سال له شيخ نه حمده ي سه هره ندي گه وره تريوو ونزيکه ي (18) سال دواي نه و کوچي دواي کرد . شيخ عه بدولحه قی دههله وي . شهرحيكي به چيژي به زماني فارسي له سهر (مشکاه المصابيح) ي شيخ وهليودين نه بو عه بدوللاي خه تيبي عومه ري ته بريزي (که له سالي 738 ي کوچيدا کوچي دواي کردوه) نووسيوو . وناوي ناوه (اشعة اللمعات) و جوانترين کتبيبي بواري په يقه . چهند کتبيبيکي تري وه کو (اخبار الاخبار) سه باره ت به زيکرو [شيخه سوfigه ره کان, وهرگيراني (فتوح الغيب) ي شيخ عه بدولقادري گه يلاني و چهندين نووسراوي

به زماني فارسي هه يه . له 958 دا له دا يک بووه له 1053 ي کوچيدا . کوچي دواي کردوه . نزيکه ي (100) کتبيبي هه يه . ليړه دا بو شاره زابوون له شيوزي دارشتني په خشاني فارسي . له لايهن شيخ عه بدولحه قی دههله وي . دواوته ي له کتبيبي (اشعة اللمعات) دا بلاو ده که ينه وه :

((عن بهز بن حکيم عن ابيه عن جده انه سمع رسول الله صلى الله عليه واله وسلم , يقول في قوله تعالى: كنتم خير امة اخرجت للناس . قال انتم تتمون سبعين امة انتم خيرها واکرمها على الله: گوتي ئيوه حه فتا نومته که ته واو ده که ن و ئيوه باشتري و گه وره ترينيان و . مه به ست له حه فتا فراواني به نه ک سنووردار کردن و نه م ژماره يه بو زور شتي تريش به کار ده پريت و ماناي فراواني هه يه .

وره نگه زوري به ي نومته کاني پيشوو وجه ماوه رو به ناو بانگه کانيان . ههر بهو ژماره يه ليکبه نه وه . مورادو مه به ست دوايينيانه . هه ره کو پيغه مبه ر که دوا پيغه مبه ره . ئيوه دوا نومته و باشترييانن . کوتايي کتبيبيش به م وته يه که گوزارشت له کوتايي و ته واو کردن و کامل کردن ده کات . باشتري کوتاييه)) .

(وهفا) و له دايکبوون و شويتی

نيشته جي بوون و بنه مالو باوک

وهفا له شاروچکھی تیولہ یان تیولی له دایک بووه. سهر به ناوچهی هورامانی لهونه، دهک ویتته روژه لاتی دهشتی شاره زور. که ئیستا له خاکی عیراقدیه، وبه هله به ته ویلله یان ته ویلی ناو ده بریت. تیولله نزیکه (1000) ماله، به زمانی کوردی گورانی. واته زارواهی خه لکی هورامان، ده دیون و هه موویان سوونین له سهر ئایینزای ئیمامی شافیعین (رهزای خوی له سهر بیت). تیولله ناوچه یه کی کوستانه و باخ و باخاتی چره و ناووه وای سازگار و دیمه نی دلرفینی تیدایه و له چیاکانیدا که له کیوی و ناسک و بزنه کیوی فراوانه، به لام دیمه نی شاروچککه، له بهر نه وهی دهک ویتته نیو دولیکه وه، هینده دلرفین نییه. رهنگه ناوی تیولله نه وه بیت که له لایه ن یه کی که له پاشاکانی ئیرانه وه له و دوروبه رده، به ناو نیشانی تیول به که سیک به خشراییت، وه وهش دواتر بوو بیت به ناوی نه و شوینه. تیول وشه یه کی تورکییه به مانای کومه ک و موچه و مولک و به کریدانی خانوبه ره و زه وییه، یا خود سهر پهرشتی کوکردنه وهی باجی گوندیک له لایه ن دهوله ته وه، به یه کی که له خزمه تگوزارانی خوی ده سپپردری، له بری موچه یه کی دیاریکراودا. شایانی وتنه، بهر له دهسه لاتی عوسمانی به سهر نه و ناوچه یه دا، نه و شاروچکھی هه ر ناوی تیولله بووه.

له م شاروچکھی ده دا، مه زاری یه کی که له عارفانی به ناو بانگی کوردی تیدایه، که له زور بهی شوینه موسلمان نیشینه کاند، ناوی ده بن. له م شاروچکھی ده دا، شیخ سراجودین عوسمانی نه قشبه نندی له دایک بووه که ناو بانگو که مال و عرفانی، زور بهی ناوچه کانی ئاسیای گرتوته وه. شیخ سراجودین کوپی خالید ناغایه، باوک و باپیری له نه جیبزاده و

گه وره پیاوان و دهسه لاتدارانی نه و شاروچکھی بوون و له ته وای ناوچه ی هوراماندا، راولیژکاری خه لکی بوونه، وه لایه ن دهسه لاتدارانی نه و شاروچکھی بوونه و له ته وای ناوچه ی هوراماندا، راولیژکاری خه لکی بوونه، وه لایه ن دهسه لاتداران و فرمانره وایان و والیانی سهرده می خویاندا، کاروباری سهر پهرشتی کردنی نه و شاروچکھی یان پی سپپردراوه، به تایبه تی خالید ناغا له لایه ن میرانی بابانه وه، ریژی تایبه تی لیگیراوه.

حاجی شیخ عه بدور ره حمان (وهفا) و براگه وره که ی شیخ به هائودین محمه د نه بولبه ها، هه ردووکیان له روی راستگویی و ویست و دلسوژییه وه، به چه ند شیعی ری پارا، ستایشی باوکی خویانین کردوه، که ناماژه کردن به هه ندیکیان بی سوود نییه:

ستایشی وهفا:

بازم از نوای حریفان شور دیگر در سراسر است سینه ام گشودنی ز سوز آتش دل مجهر است
از خدای ابروی همچون هلال مهوشم دامن و حجیم زانگه دیدگان در اختر است اینکه
بر دیای خدیو سال در بارم روز و شب اشک پندارند مردم لیک نعل و گداز و هراس است
بر گلستان صفا باد صبا چون بگذرد از قدمش کوه صحرا دراز مشک انور است
نخل امید و هراسی دوست در باغ امل گرچه خوش قامت بود اما نهال بی بر است

از صفا و بهجت دوران کسی دل شاید نیست
 درنخستین گام ترک کرد از آنکه
 بنمای ای سرخیل خوبان تا شود
 روی زیبا قدر رعنا چشم شهلائی تو بس
 ای دل ازمن این نصیحت گوش کن گرسادقی
 بولبها گرزانکه خواهی کشف راز عشق را
 غیر آنکه رسته از خود در جهان آزاد نیست
 صیدرا آزادگی از دام آن صیاد نیست جلوه
 تازه آن عهدی که عهد لیلیش دریاد نیست
 حاجت گل یاسمین یانرگس و شمشاد نیست
 شیوه عشاق کویش شکوه از بیداد نیست
 ازسراج الدین طلب چون وی کسی استاد نیست

کوه حلم و بحر عرفان شیخ عثمان آنکه شد
 عرش رحمانی دلش، زین خوبی بنیاد نیست

تهنیا کوره کانی خودی شیخ سراجودین نهویان ستایشی
 نه کردوه، به لکو بیری وینایی مه عنه وی و پایهی بهرزی و عیرفانی له
 ناستیکدا بوو که زانایانی پایه بهرزی سهردهم، له نووسینه
 به هاداره کانی خویندا، ستایشیان کردوه و باسیان له تاییه تمه ندییه
 باشه کانی کردوه و به نه مریان له قه له م داوون . بو نمونه مه وله وی
 سهید عه بدور ره حیم (مه عدوم) له خیلئی تاوگوژی، که یه کیکه له
 به شه کانی هوژی باباجانی (باوه جانی) ی جافی جوانرو، له عه قیده ی
 مه رزییه دا، به زمانی کوردی، بهم جو ره ستایشی شیخی کردوه :

شولهی نهو نیسه تهی موجه ددییه لمطلعها الفتحیة
 بو دفعی زولمهت له نزیک و دوور سهره یانی کرد بلوور نه و بلوور
 تادای له بلووردانی شنه فته شاره زای سارای نه توار ی هه فته
 واسیته ی ریگه ی بهینی عیلم و عهین واریشی حائیز حه یای زینورهین
 سیراجی وه حاجی شهر و ته ریقته سهرمایه ی رواجی کالای حه قیقه ت
 حورمه ته نه هیشت گوستاخی کردن نام نامی نه و به سهریح بردن
 له ودلی ناجنس رنگی ترئاوهرد زینده ی نه بهد بوو تیدا زیاد کرد

ستایشی شیخ محمدهد به هانودین نه بولبه ها :

(لهو دلى ناجنس)ى دوا ديپر دا، به پيى بنه ماي هيما، (شيخ عوسمان) دهگه يه نيٽ، دلى ناجنس كه هه لگه پراويه تي و دهكاته (سنجان) وهه جارى سنجان پهنگيكي تری به خووه گرت، واته بيٽ به موسه حهف، ئەوا به شيخان ده بيٽ، ومه به ست له (زندهى ئەبه د)، لابردي پيٽي (ه) له كوٽاييدا كه (زند) ده مينٽه وه وهه ركه پيٽه كاني (زن د) له ده روندا له راده به دهه پيش بخريت، (ع س م) به ده ست ديت، واته زندهى ئەبه د، واته بيٽ پيٽي كوٽايي كه پيٽي (ه) يه و پيشخستني (زن د)، به پيى حسابي رسته كان له خانه يه كان بؤ ده يانه و له ده يانه وه بؤ سه دانه، به م پييه، (ز) كه حه وته، حه فتا (ع) و (ن) كه په نجايه، پينجسه د (ث) و (د) چواره ده بيٽ به چل (م) .

مهوله وي سه يد عه بدور ره حيم / مه عدم له هونراوه ي فه زيله تدا، به عه ره بيش ستايشي شيخ سراجودين عوسماني كردوه، ههروه ها مه لا حاميدي كاتيش، له دوو به رامبه ر كرده كاني كتبي (رياض المشتاقين) دا، شيخي به شيويه كي جوان ستايشي كردوه . دواي ئەم پيشه كيه، ئيتر نوره ي نهويه بگه پييه وه سه ر باسه كه مان :

شيخ سراجودين له سالي 1195 كوچي، له شاروچكه ي تيوله له داك بووه، هه ر له ويٽدا په روه رده بووه و له ژير چاوديري په روه رده كردني باوكي ريزدارو خواناسدا . خاليد ناغاي باوكي له وه ده قه رده، ده سه لاتي هه بووه .

خاوه ني ده سه لات و نورين و پياويكي ناودار بووه، خه لكي نه و ناوچه يه گويرا يه لي فرمانه كاني بوون، جگه له شيخ سراجودين عوسمان، كوچي تری هه بوو، له وانه عه بدول ناغاكه هه ريه كه يان،

به پيى تواناي خويان له سنووري پيگه ي و ده سه لاتي باوكياندا، سه رقالي كه سه به ت و داين كردني بژيوي خويان بوون .

شيخ عوسمان هه ر له سه رتاي ده وراني مندالييه وه، له خزمه تي زاناياني تيوله دا، سه رقالي فيريوني قورئان و پيشه كيه كاني زماني فارسي و عه ربه ي بوو. دلى بؤ شتيكي تر، جگه له چه مكه كاني ناين و فيريوني زانسته كاني شه ر ع و ياد كردني خواي گه وه، ليينه ده دا . چوونه وه ي بؤ سه ر باوكي كت ومت وه كو چوونه وه ي شيخ ئەبو سه عيد كوچي ئەبولخه يري ميه ني وابوو بؤ سه ر باوكي . ده گيرنه وه كه "باوكي ئەبو سه عيد، دؤستي سولتان مه حمودي غه زنه وي بوو، خانويه كي بؤ دروست كردبوو و ده رو ديواري پر كردبوو له وينه ي مه حمود له شكرو فيله كاني، شيخ ئەبو سه عيد ئەوسا مندال بوو، گوتي: باوكه، بؤ منيش خانويه ك دروست بكه . ئەبو سه عيد خانويه كه ي پر كرد له وشه ي (الله)، باوكي گوتي بؤچي ئەوانه ده نووسي؟ گوتي: تو ناوي سولتانه كه ي خوت ده نووسي و منيش ناوي سولتانه كه ي خوم ده نووسم . ئەوه كاري ليكردو له كرده ي خوي په شيمان بووه وه، وينه كاني سه ريه وه و ئەويش دل به ندي كاري كوره كه ي بوو " .

بيگومان كاتي خاليد ناغا سوپاسگوزاري نيعمه تي فه رمانه وايي بابان بوو، له خزمه تياندا بوو، شانازي به پيگه و شويني خوي ده كرد به لاي پاشاوه، شيخ عوسمانيش شانازي به مه ولاي خويه وه ده كردو، له ناخي دل وه سوپاسگوزاري نيعمه ته كاني خوداوه ند بوو . و ئەو نيعمه ته كاتيانه و ئەو هيرو ده سه لاته سستانه ي به پوليك

نه ده كړې، ورهنگه نه حالت ته گه لې جار بوويته هوې ناته بايي نيوان باوك و كور، به لې:

هركس به قبله كړد روي نياز خودرا هند و صنم پرستد من سرو ناز خودرا

نه مير خه سره وي ده هله وي ده لېت:

هر ملتي وراهي ديني و قبله گاهي من قبله راست كردم برسوي كچ كلاهي

زاناو ناوداره كاني نه و سهرده مه له دوو گوندي نزيكي تيوله، سهرقالي وانه وتنه وه بوون: مه لا ئيبراهيم له گوندي بياري و شيخ عه بدوللا له گوندي خه رپاني. به گوماني نزيك له راستييه وه، ده توانين بلين: كه شيخ عوسمان سوودي له وانه وتنه وه نه و دوو گه وره پياوه و هرگرتوه. وله گه ل لاويكي گه ل زيرك و سيمانوراني و خواپه رست، به ناوي مهولانا خاليد له يهك حوجره دا، دهرسيان خويندوه.

شيخ عوسمان سهره تاي هه رزه كاري خوې تا ته مه ني (31) سالي به خواپه رستي و ده سته به ركردني زانست و گوشه گيري و دابران و خوشكاندنه و بي ناوي و هه ژاري له شوينه پيروزه كاني كوردستان و له به غدا و مه زاري غه وسي گه وره شيخ عه بدولقادي گه يلانييدا ده گوزه ري نييت. به نده كتبييكم هه بوو به ناوي (شرح شاه صديقي هراتي بر كلمات شيخ عبدالقادر گيلاني) به خه تي شيخ سراجودين عوسمان، كه له كوتايي كتبه كه دا نووسي بووي: عوسماني كوري خاليد تيوله يي له مه كته بي شيخ عه بدولقادي گه يلاني له 22 ره جبه ي 1226 دا نووسيويه تي، مه خابن پياوچاكيك داواي نه و

كتبيبه لي كردم بو ماوه ي (3) مانگ و تانيستا كه (13) سال به سهريدا ده گوزه رييت، هيشتا نه و كتبيبه ي بو نه گيپراومه ته وه. به راستي گوي رايه لبي فرماني: (ان الله يامرکم ان تؤدوا الامانات الی اهله) هه روا ده بييت !! . ميژووي نووسي ني نه و كتبيبه له به غدا به خه تي شيخ عوسمان، هاوكاته له گه ل گه رانه وه ي مهولانا خاليد، له گه شتي هيند بو شاري سليماني.

له م پيشه كيه دا دهرده كه وييت كه: سالانيك بهر له گه شتي مهولانا خاليد بو ولاتي هيند، شيخ عوسمان سهرقالي سلوك و هه ول و كوشش بووه، دوور نييه كه تايبه تمه ندي په روه رده كردني نه و له لايه ن مهولانا خاليد وه بووييت، چونكه ماك و خون ويستي و خواپه رستي شيخ عوسمان كاريكي كردبوو كه له بهر چاوي باوكي كه وتبوو، تا نه و راده يه ي كه باوكي بايه خي پي نه ده داو له راستيدا نه يده زاني كورپيكي هه يه به ناوي عوسمان. دياره دل به ندي شيخ سراجودين عوسمان به گوشه گيري و خودوور گرتن له دونياو سهرقال بوون به خودا په رستييه وه، كاتي كه مهولانا خاليد له گه شتي هيندستان بو سليماني گه رايه وه، شتيكي نوې نه بوو و چنده سال له وه و بهر، واته چهند ساليك بهر له روو كردني مهولانا خاليد له سو فيگه ربي و بهر له يه كه م گه شتي بو حيجان بووه.

سه بارت به ناشنابي نيوان مهولاناو سراجودين له كتبه كاندا نامازهي پي كراوه، له لايه ن نووسه راني نه قشبيبه ندييه وه كه مه به ستي من له م پيشه كيه دا، گيپراونه وه نه و داستانه نييه. پيم وايه باشترين وته نه وه يانه كه راسته. مهولانا خاليدو شيخ عوسمان كه نه وسا به مه لا خاليدو مه لا عوسمان ناو دهربران سهرده مي هه رزه كايي و

فهقيبه تيان له خویندنگه ی زانسته نایینییه کانی بیاره و خه پانی و خویندنگه کانی تری شاره زوردا به سهر بردووه و یه کتریان به خواناسی و پیاو چاکی پیناسه کردووه. به هوئی هاویریانه وه، گه لئ هؤگری خوشه ویستی بی خوداو له خودادا بوونه. بویه گه شته که ی مهولانا بؤ تیولله، که نامارهی پی ده کم، هه له م رووه وه بووه.

مهولانا خالید هه ره وه سألهی له هیند گه رایه وه بؤ سلیمانی، به پیی وه ناشناییه که نامارهمان پیکرد، سهردانی تیولله کردو بوو به میوانی خالید ناغا.

خالید ناغا پیشوازی لی کردووه گه لئ ریزی لیگرت، داوی هندی پیشووان، به مه بهستی پهیدا کردنی هاو پیی دیرین و خواپه رستی خوی، واته شیخ عوسمان، داوی له خالید ناغا کرد که چاوی به کوره کانی بکه ویئت. خالید ناغا کوره کانی خوی هیئایه خزمه تی مهولانا خالید، مهولانا لی پیرسی، جگه له مانه کوری ترت هیه؟ گوتی به لی، کورپیکی گومراو دهر به دهرم هیه که به که لکی وه نایه ت بیهینمه خزمه تی مهولانا. مهولانا گوتی: ناشی وه کوره دهر به دهری نیوه عوسمان بیئت؟ گوتی: به لی.

ناغا کوره که ی له به غداوه هیئایه وه به مهولانا خالیدی سپارد.

به پیی ناموژگاری پی ره که ی خوی مهولانا خالید، شیخ عوسمان مرگه وتی گوندی بیاره ی کرد به شوینی خواپه رستی و زیکرو فیکری خوی، مهولانا هه ردم چاودی ری ده کرد، نه ویش به هوئی کاره که یه وه، هیئنده گوئی به پله و پایه وه هم دونیاو سه روه ت و سامانی باوکی نه ددا. ته مه نیکی به سلوک و هه ول و مه شق و خورا هیئان له سهر برسیتی و شه و نخونی و قه ناعه تکریدن به خواردن و سیپالی که م و

هه لال و خواپه رستی و پاکژکردنی دهر وون به سهر ده برد. له ناکامی پاک و راستگویی که له ناخیدا هه بوو، لوتف و عینایه تی پرشکوئی بؤخوی ده سته به رکرد، ورده ورده پایه ی به رز بووه وه. هه ر جاری شیخ نه بوسه عیدی کوپی نه بولخه ر واته نی: هه موو به شیخ له جه سته ی بانگی (الله الله) ی لیبه رزده بووه وه، تاکار گه یشته نه وه ی که دیگوت: کاتی شه وان نویژی ته هه ججودم ده خویند: و اشهد ان محمدا رسول الله، هه زه تی پیغه مبه ر درودی خوا ی لی بیئت، به جه سته ده هاته به رچاوم و وه لای مه دامه وه و ده یگوت: صدقت.

شیخ سراجودین عوسمان له ژیر چاودی ری و په روه رده کردنی پی ری روشن و یژدانی خوی مهولانا خالیددا، له عینایه تی خوداوه ند به هره مه ند بوو و به پله ی به رزی عیرفان گه یشت، که باوکی کوچی داوی کرد، بؤ زیدی خوی تیولله گه رایه وه، له وی به پارو داهاتیکی هه لال خانه قایه کی دروست کردو خوداوه ندیش له نیوان خه لکی ناوچه که دا، ریژداری کرد. و خه لکیکی زور له فارس و تورک و تاجیک و عه رب و کورد روویان تی کرد. وله زانست و ره قارو کرداری پیروزی به هره مه ند بوون.

مه خابن شیخ سراجودین عوسمان، له مه سه له ی ئیرشاددا میملی هه بوو، گه لئ له عارفانی هاوچه رخ و جینشینی مهولانا خالید رکابه رایه تی بیان کرد. له وانه حاجی محمه دی کوردستانی و حاجی عه بدولکه ریمی کوری، هه روه ها شیخ نه حمه دی ناسراو به نه ربیلی و شیخ عه بدولفه تاح. نه مانه که چاویان به جه ماوه ری ئیرشادو شایسته یی و توانایی و دهر که وتنی که رامه تی شیخ سراجودین عوسمان ده که وت، کویری بیان داده هات و کوره ی به خیلیان کلپه ی

دهسه ند، دهستيان دهکرد به زه مو پروپاگه ندهی دژ به شیخ سراجودین.

ناشکرابوو که شیخ سراجودین به وئاکاری له خوبوونه وه و نارامییی که گوزارشتیان له به رزی پیگه ی ئایینی و عرفانی دهکرد، ئەو هه مو قسه و قسه لۆک و دوژمنکاریان ه ی پشت گوی دهخست، له به رامبه ردا، به باشه ناوی هاوپیانی ته ریه تی ده برود له به رامبه ریاندا، له خوده بووه وه و ریزی فراوانی لیده گرتن .

هۆکاری دوژمنایه تی حاجی محمه دی کوردستانی و کوپه که ی ئەوه بوو که: شیخ سراجودین له روهی خوشه ویستی و دلپاکی دهروونی، سه باره ت به یه گگرتنه وه ی له گه ل مه لا ئەحمه دی کۆله ساره یی (مهولانا ئەحمه د) که یه کیک بوو له جینشینه کارامه کانی مهولانا خالید، له کاری ئیرشاددا سازگار بوو . هه رکه مه لا ئەحمه د هاته ناو ئیرشاده وه و ده ریخت که له م کاره پر مه ترسییه دا ، پیاو یکی شایسته و به توانا له ئارادایه ، به م پییه زۆریه ی موریده کانی حاجی محمه دی کوردستانی روویان له و کرد . حاجی محمه دی کوردستانی چالاکی شیخ سراجودینی به پیلانیک ده زانی که بی بازاری شیخایه تی ئەوی لیکه و تبۆوه . تامردنی ئەو گرپییه ی له دلدا بوو، دوا ی ئەوه ی کۆچی دوا یی کرد، کوپه که ی حاجی عه بدولکه ریم دریزه ی به و رقه داو شیوازی باوکی گرت به ، چه نده ساویله کن ئەو که سانه ی که له ریگه ی سو فیکه رییه وه ، ده که ونه دوا ی شکارکردنی دونیا ، و به هۆی زالبوونی هه وه س، ده که ونه دوژمنایه تی کردنی دوستانی خودا، له پیناوی دا کوکی له کاروباری دنیا :

وماذا بعد الحقّ الا الضلال .

هۆکاری دوژمنکاری شیخ ئەحمه دی ئەربیلی له گه ل شیخ سراجودین ئەوه بوو که شیخی ناوبراو له ته ریه ت و سو فیکه ری و ته نانه ت له به ریوه بردنی کاروباره روا له تیه کانی خانه قادا، توانایه کی ئەو تۆی نه بوو، هینده سست بوو که کوپه که شی گوپرایه لی نه ده بوو . به ریگه وت له و ماوه یه دا، تا قمیک له خه لکی سلیمانی ته ریه تیان له شیخ سراجودین وه رگرت، شیخ سراجودین دوان له و تا قمه به ناوی شیخ لوتفوللا و مه لا عوسمانی بالخی راسپارد که هه لقه ی خه تم و زیکو ئیرشادی خه لک و به په ی ره ویی کردن له شیخ ئەحمه دی ئەربیلی پیاده بکن، کاتی گه رانه وه بو سلیمانی و ویستیان له خانه قادا ده ست به کار ببن، شیخ ئەحمه د که شیخی ئەو خانه قایه بوو، ریگه ی پینه دان، ئەوانیش ناچاربوون له خانه قای مه لا عوسماندا ده ست به کار ببن، و تا قمیکی زۆر له دانیش توانی سلیمانی له ده وریان کۆبوونه وه هیدی هیدی کالاکه ی شیخ ئەحمه دی ئەربیلی، بازاری خۆی له ده ست دا، ئەم دیارده یه به لای شیخی ناوبراوه وه گه لی قورس بوو، هه ولی دا لای ئەحمه د پاشای بابان دژی شیخ لوتفوللا و مه لا عوسمان ده ست به کاریت، به و هومیده ی که ئەحمه د پاشا ریگه نه دات به و دوانه کاری ئیرشاد ئەنجام بده ن و سووکایه تیان پیبکات . ئەم کاره له سه رده می سلیمان پاشادا رووی دا .

ئەحمه د پاشا که کوپه گه وره ی بوو، به جیگری باوکی به خواستی خۆی فرمانی ده کرد، ئەحمه د پاشا بریاری دا له و باره وه، نامه یه ک بو شیخ سراجودین بنووسی ت و دوا ی وه رگرتنه وه ی وه لامی نامه که، ئەوسا بریاری خۆی بدات. تا به ناوه روکیکی لیکچووی ئەمه ی لای خواره وه، نامه یه کی بو شیخ نارد: هه زره تی شیخ، به ریزان شیخ

لوتفوللاو مهلا عوسمانتان كردووه به جينشين و رهوانه ي نيره تان كردوون، نه گهرچي له راستيدا دهر وازه ي زانستيبان بو خوازياراني نه م ده قهره ئاوه لا كردووه، به لام ههروه كو ئيمه بيستان، حه زه تي مهولانا خاليد كه پيري ئيوه يه، وه سيه تي كردبوو كه له هه ر شار يكد ا جينشيني نه وي ليبيت، بو جي نشيني كي تر نيه رووكاته نه و شوينه و دلزويري بكات، بو يه پيتان راده گه يه نين كه: نه گه ر ئيوه خو تان به مور يدي نه و حه زه ته داده نين، ده بي ريگه به و دووانه نه دن كاري ئيرشاد نه نجام بدن و بيانگير يته وه بو لاي خو ت، نه ينا كار له كار ده ترا زيت، له گه ل ري زدا)).

هه ر كه نامه كه به ده ستي گه يشت و خو يندي يه وه، فرماني كرد وه لام ي نامه كه م به م جو ره بو بنو سن: (له لايه ن به ري ز تانه وه سه رو كي نه ميران و فه خري گه وه پيا وانه وه، فه رمان يك بو خزمه تكاراني هه ژاران ده رچوو، له و باره وه كه هه ردو و به ري زو خزمه تگوزار له بواري شه ري عه ت و ته ري قه ت و ئيرشاد دا، شي خ لوتفوللاو مهلا عوسمان كه به جينشيني و جي گري پيراني ته ري قه تي به رزي نه قشبه ندي (خودا رازداري بكات) و به نوينه ري ي نه م مه لبه نده ي نه زاني و سه رگه رداني كه سه رقال ي كاري ئيرشادي به نده كاني خودان، به نده نه و دو و پيا وه له نه نجام داني نه و كار ه به رزو پيرو زه رابگرم و بو لاي خو م بيان به مه وه و سه ري چي ده رگاي فرماني خودا بكم، به پي ي تي بيني و دا و اي چه ند به نده يه كي خودا، له راستيدا پابه ند بوون به فرماني ده سه لات داران پيو يسته، به لام به مه رجي ك نه و فه رمانه

به پي چه وانه ي شه ري عه ته وه نه بي ت، ده بي ت به ئين سافه وه ره فتار بكر ي ت و له چ شه ري عه ت و ميل له تي كدا بينيو ته كه ري گه به هان داني خه لك بو نه نجامي كاري چا كه و نه نجام نه داني كاري خرا په نه در ي ت و ته نيا تا يبه ت بكر ي ت به كه سي كه وه له شار يكد ا، خودا نه خوا سته حه زه تي مهولانا (خودا رازداري بكات) به پي چه وانه ي شه رعه وه كاري يكي نه نجام دا بي ت، چونكه نه و زاته، سه رتا پا شه ري عه ت بوو، وه كو ده رو ي شه نه زانه كان، جيا وازي له ني وان شه ري عه ت و ته ري قه تدا قا يل نه ده بوو، جگه له وه ي، نه م كار ه ده بي ته هو ي ده رگا دا خستن به رو وي نه و ته ري قه ته پايه به رزه دا، وله تر سي نه وه ي نه با دا به پله ي ئيرشاد گه يشت وه، شار به ده ري بكه ن و سه فره ي ئاره زوي چوونه نا و ته ري قه ته وه بي چي ته وه، لايه ني به دي نه م وته يه گه لي روون و ئاشكرا يه و ناره و ابو ني به لاي ورد يين و ئاگايانه وه دياره، بو يه ئيمه نا تو انين له م كار ه دا ها و كاري بكه ين و به ري ز تان له و كار ه سه ر پشكن، له گه ل ري زدا) نا وه رو كي نامه كه ي شي خ سراجو دين كه لايه ني حه ق بوو، نه حمه د پادشاي له كاري خو ي په شي مان كر ده وه و هي نا يه سه ربار ي خو شه وي ستي و ها و ده مي و گه ردو خا كي هه و له كاني شي خ نه حمه دي نه ربيلي له سه رلا په ره ي ياديدا ره وي يه وه. دوا ي كو چي دوا يي سلي مان پاشا، حكو مه تي سلي ماني له گه لي دا ميانه يان با شتر بوو، شي خ سراجو ديني بانگ يشت كرد بو سه رداني سلي ماني و به و په ري ري زه وه.

پیشوازیان لیبی کرد، له ناکامدا بینینی ئەم بارودۆخه له لایهن شیخ ئەحمەدی ئەربیلی بەناچار بیهوو و خانەقای سلیمانی سپارد بە شیخ سراجودین و خووشی دەستی کیشایه وه . عەبدوللّا پاشای برای ئەحمەد پاشا کەلەو کاتەدا میر بوو واتە کاندیدی حکومەت بوو و بە پیبی داب و نەریتی بنەماله، نیشته جیبی قەرەداغ بوو . لەقەرەداغدا خانەقایه کی دروست کردو شیخ ئەحمەد ئەربیلی بەشیخی خانەقا کە دانا . بەلام شیخی ناوبراو لەسەر دژایه تی کردنی خووی بوو شیخ سراجودین مایه وه و هەر دەم لەهەل دەگهرا کە دووباره خانەقای سلیمانی بە دەست بهینیته وه . تا ئەوهی ئەحمەد پاشا لەسەر کار لا براو حکومەتی سلیمانی بە عەبدوللّا پاشا سپێردرا، هەردوای ئەم گۆرانکارییه، شیخ ئەحمەدی ئەربیلی بە ئارەزووی هەمیشهیی خووی گەشت تا بپیته شیخی خانەقای سلیمانی . لەم کەینو بهینه دا، شیخ ئەحمەد ئەربیلی و دوست و پشتیوانی نزیککی، واتە شیخ عەبدولفەتاح بەشادی کاتیان بەسەر دەبرد . بەلام دوای دوورخستنەوهی عەبدوللّا پاشا، دۆخه کەیان تیکچوو، بەهۆی ئەم رووداوه وه، شیخ ئەحمەدی ئەربیلی بەناچار بیهوو له گەل شیخ سراجودیندا، ناشت بووه و میانەهی له گەلیدا باش کردو بهروالەت هیچ له دلیدا نەما . بەلام رق و کینهی شیخ عەبدولفەتاح له شیخ سراجودین ئەوه بوو، کە دوای ئەوهی شیخ سراجودین لەسەر داوای ئەحمەد پاشای بابان، شیخایه تی خانەقای سلیمانی

وهرگرت و جه ماوهر له دهوری کۆبوونه وه و له سەر دەستی ئەو تهریقته تیان وهرگرت، شیخ عەبدولفەتاح بەوهی خووی بەجینگرو جینشینیی بەرمالی مهولانا خالید دهزانی، چاوهروانی ئەوه بوو کە شیخ سراجودینیش وه کو موریده کانی تر، فرمانه کانی ئەو جیبه جیبی بکات. دیاره شیخی ناوبراو له ئاستیکدا نەبوو کە بتوانییت دلی کەسیکی وه کو سراجودین بخاته ژیر رکیفی خوویه وه، و ته نیا به پشت بهستن بهو توانایه ی له بواری دونیادا ههیبوو، دهیویست پایه ی مهولانا خالید به دەست بهینیت .

بۆیه سراجودین، تاعه تی ئەوی به تاعه تی دونیا په رستان ئەژمار ده کردو سه ری له بهرام به ردا دانه نه وانده وه له و لاشه وه شیخ عەبدولفەتاح له کاروباری دنیا دا، پیاویکی چالاک و شارەزا بوو. هه ولی بی و چانی ده دا، له نیو خه لکی تایبه ت و گشتیدا، شیخ سراجودین بی ریزو سووک بکات، به لام له بهر ئەوهی شیخ ئەحمەد پاشا شیخ سراجودینی به زانای غه یب ده زانی، خه نه ی دوژمنایه تی ئەو، له سه رده می فه رمانه وه یایی ئەحمەد پاشادا، رهنگی نه دایه وه .

شیخ عەبدولفەتاح له سه ر به زمو بالۆره ی خووی مایه وه، تائه وهی حکومەت کەوتە دەستی عەبدوللّا پاشا، له و دەر فەتە دا، دەر ختی ئارەزووی شیخ عەبدولفەتاحیش به ری گرت و به ئاوه تە کانی خووی گەشت و شیخ ئەحمەدی ئەربیلی به شیخی خانەقای سلیمانی دانرا، و دوای ئەوهی عەبدوللّا پاشا لەسەر کار لا برا، له گەل شیخ ئەحمەدی ئەربیلیش کەوتە دوژمنایه تی، و پۆخه لکی به ویژدان روون بووه کە دوژمنکارییه کانی له گەل شیخ سراجودین و جینشینانی تری مهولانا

خالیددا، تەنیا بەمەبەستى بەدەستھێنانی پایە و پلە و پۆست بوو. سەرچاوەی داوای شیخ عەبدولفەتاح بۆ جینشینی مەولانا خالید ئەوەیە کە شیخ ئیسماعیلی غەزی لەباسی کۆچی دوایی مەولانا خالیدا نووسیویەتی و مەلاحامید وەرێگێراوەتە سەر زمانی فارسی: ((... تائەوہی سەرلەبەیانى روژی سى شەممە، یەکیک لەموریدانی ئەو حەزەتە لەدەرگای دا . کاتی ھاتمە دەرەو، گوتی، حەزەت توی دەوێت، بەپەلە خۆم پێگەیاندا بەدیداری شاد بووم، روانی پێمداو فەرمووی: بۆچی درەنگ ھاتی؟ گۆتم گەرەم حەددی ئەوم نەبوو، لەخۆوہ بێمە ناو حەرەم، فەرمووی ئەگەر لێرە بوویتایە، ئەوہی کە دەموویست، ئەلبەتە ئەمرو دەمو بەیان بەاتیتایە بۆ ئێرە . لە وتەکانیدا وابەخەیا لدا ھات کە ئارەزووی زیارەتی پیرزادەکانی ھەبیت (ئەو دوو فەرزەندەى بە نەخۆشى تاعوون مردبوون) و دەیەوێت منیش لە خزمەتیدا بم، پێم گوت ئارەزووی زیارەتتان ھەیە؟ فەرمووی بۆ شوینیک ناپۆم، تەنیا بۆ لای کورەکەم بەھا ئودین نەبیت، پێم راگەیاندا کە ئەوئ بەھۆی بەرزى پلەى گەرماوہ، بەکەلکی ئەوہ نایەت تیدا بمینمەوہ . فەرمووی ھەر ئەوئەندە بگەمە ئەوئ، ئیتەر گەرمی خۆرو ئاوو ھەوا کاریگەرییان لەسەر من ناییت، رووی کردە ھەیانى لای روژھەلاتى حەرەم و داوای لەمنیش کرد کە داوای بکەوم.

وھکو سببەر بەدوی ئەو خۆرە تازە ھەلھاتووہ کەوتم، تاگەیشتە بەردەم دەرگای کتیبخانەکەو لەوئ دادەنیشت و داوای لێکردم منیش دا بنیشم، بەپێی فرمانى خوئ لە خزمەتیدا دانیشتم و چاوەروانى فەرمانى ئەو زاتە بووم، رووی موبارەکی تێکردم و فەرمووی: گوی بگرە بزائە چى دەلیم، وای ئەگەر سەرپێچی لەفرمانەکانم بکەیت و

تابلوی خەیاڵ لەو ئامۆژگارییانە بە ناوی خافل بوون بشوێت، بزائە و ئاگاداریە من جینشین و جیگری بەرمانی خۆم و ئیرشادی داوای خۆم و دەمپراستی فەرزەندەکانی خۆم و چاودێری نووسراوەکانی خۆم و راپەرێنەری ئامۆژگارییانەکانی خۆم دانا، ئیسماعیلی ئەنارانی و داوای ئەو محەمەد ناسح و داوای ئەو عەبدولفەتاح و دواتریش تو(شیخ ئیسماعیلی غەزی...)) .

دواتر مەلا حامید لەکتیبی (ریاض المشتاقین) لە جیگری و جینشینی شیخ عەبدولفەتاح دەستی کیشایەوہو ئامۆژگارییانەکی مەولانا خالیدی بەم جوړە راڤە کرد: ((کەواتە ھەر کاتی مورادی حەزەتی مەولانا (خودا رازدارى بکات) ئەوہ بێت کە داوای من شیخ ئیسماعیلی ئەنارانی جیگرو جینشینە، وداوای جینشینی و کۆچی دوایی ئەو، شیخ محەمەد ناسیح و داوای جینشینی ئەو و کۆچی دوایی، شیخ عەبدولفەتاح و داوای جینشینی و مردنى، سەید ئیسماعیل و داواکردنى جینشینی لەلایەن ھەریەکیکیانەوہ بۆ خوئ، چ مانایەکی ھەیە، وھەر وہا شیخ ئیسماعیل چۆن سەرپێچی لە فرمانى ئەو حەزەتەى کردو لەکاتی کدا شیخ عەبدولفەتاح و سەید ئیسماعیل، شیخ عەبدوللای ھەروى کردووە بەجینشین، بەلکو مانای ئەو پەرەگرافە بەم شیوہیە: داوای کۆچی دوایی من، ئەگەر ئەو چوار کەسە لە ژياندا بوون، ئەوا شیخ ئیسماعیل لەپیش ھەموویانەوہ دەبیت .))

وئەگەر ئەو لە ژياندا نەبوو، سى کەسەکی تر لەژياندا بوون، ئەوا شیخ محەمەد ناسیح لەپیشەوہدایە، وئەگەر ئەویش لەژياندا نەما،

له نيواني نه و دوو كه سه دا، شيخ عه بدولفه تاح له پيشه وه يه و خود او هند ناگاداري راستييه كانه)) .

مه لا حاميد دواي چه ندين لاپه ره باسو دريژپري و به كاربردي كيش و سه روا، ده لپت: ((بنده هه موو جينشينياني چه زره تي مه ولانا (خودا رازداري بكات) گه وره ده بينم و خاوه ني به ره كه تن، وشه تلي پرواي هه موويان له دلي خومدا جي ده كه مه وه، كه هه روه كو نه كسير، تايه تمه ندي و مه زهنده ي نه و ¹³⁸ چه زره ته به هه له دا نه چوه، مه به ستي چه زره ت نه وه يه كه نه و كه سانه ي خو ش ناوي ت كه مامه له له گه ل جه نابي شي خدا ناكه ن و بايه خ به كو پرو كو بوونه وه كان ناده ن و تانه و ته شه ر ده دن، هه رجاري پيا و چاكان فه رموويانه، هه ره كه سي ره فتاري به د له گه ل پيري تو دا بكات و تو چا كه ي له گه له دا ب كه يت، سه گ له تو باشته)) .

بنده له م ده ست و به نده دا بي لايه نم، به بي نه وه ي ب كه ومه ژير كاري گه ربي نووسينه كاني مه لا حاميد و نه واني تره وه . دواي ره تبووني (110) سال به سه ر كو چي دوايي شيخ سراجودين، به پروايه كي ته واوه و رايده گه يه نم كه نه و به پيي (من كان لله فقد كان الله له)، له ناكامي راستگويي به ره چه له ك و به هره ي خودي گه يشتوت ته به رزترين پله ي عيرفان و شاياني جينشيني بووه . نيت نه گه ر سه فارشتيك ده رباره ي نه و كرابي ت يان نه كرابي ت، چه له مه سه له كه ده كو پريت، نه وه ي كه راسته له م ريگه يه دا، نه وه يه كه ته ريقه تي راست به مه به ست بكات، نه و يه به بي گومان گه يشتوبو، نيت هيج پيويست به دا كو كي نووسين و زاره كي ناكات (تلك اثاره تدل عليه) .

يه كي ك له موريدان به هو ي سته مكاربي كه سي كه وه، سكالانا مه يه كي بو شيخ سراجودين نووسي، شيخ له وه لامدا نووسي كه :
ققا خوريم و ملامت كشم و خوش باشيم كه در طريقه اكا فريست رنجيدن
نه و پياويكي خوا په رست و بي نه فس و بي ده عيه بوو، ره فتاري تا بلپيت به رز بوو، جاريكيان سه رماي بوو، شيخ به هائودين محه مه دي فه رزه ندي له فنجانكي چينيدا، چاي بو برد، پرسى كه نه وه چييه ؟
گوتى چام بو هيناوي . گوتى: ده ته وي ت من به خيته ريزي
فيرعونه كانه وه، من چيم داوه له فه خفوري و بلوور . دواتر چا كه يان كرده كاسه يه كي ته خته وه، نه وسا خواردييه وه .

هه روه ها جاريكيان حاجي شيخ عه بدوره حمان / وه فا- كوره كه ي تري- دوو جووت چرا به مومي روشنه وه ي هينا بو ماليان، شيخ فرماني كرد نه و مؤمانه بي هنه ده روه وه، وله بري نه و چرا يانه، چراي رو ني گه رچكي، وه كو جاران دا گيرساند .

شيخ سراجودين عوسمان شاره زايي ته واوي له زانستيه كاني سه وه ي و شه رعيدا هه بوو، به وه هه مو سه رقالييه ي خو يه وه له شيعرو نه ده بدا، زه وق و سه ليقه ي به رزي هه بوو، نه م سي دي ره به لگه ن :

هرجا كه من و يار بهم باز رسيديم از ييم بدانديش لب خو يش گزيديم
بي واسطه ا گوش و زبان از طرف دل بسيار سخن بود كه گفتيم و شنيديم
شيرزاد بيشه عشقم قوي در كار خود كوحريفي گو بيا تازو ربا زو بنگريم

شيخ سراجودين عوسمان له نيوه شه وي سي شه ممه ي 13 ي مانگي شه والي 1283 كو چي، دواي (88) سال ته من، كو چي دوايي كرد (خودا رازداري بكات)، له كو چي دواييدا چه ندين كه س شيعري ماته مينيان

هؤنیوه ته وه، له وانه شیعیکی فارسیی مهلاحامیدی کاتب و به شییک له شیعیکی مهوله وی سهد عه بدوره حیمی مه عدم. بلاوده کهینه وه :

امشب که جهان یکسر پرناله و فریاد است عالم همه درهم شد تابان چه غم زاد است
 آشوب قیامت خاست بازمه توحید که حضرت شیخ ما در حلقه اوراد است
 نی این ونه آن باشد کان پادشه معنی آهنگ سفر فرمود وعزمش عدم آباد است
 فریاد مریدانش غوغای شهیدانش در در فراق اواز خاسا طر ناشاد است
 الحق که وجود او چون سد سکندر بود قرنی است که در اسلام این رخته نیفتاد است
 زین پیش که نطق من دعوی فصاحت داشت در راه ثنای اوبی را حلسه وزاد است
 حیرت زده امّا در دفتر اوصافش از فکر که وصاف است این قطعه مرا یاد است
 سهل است اگر گویم سردفتر ابرار است 40 جهل است اگر خوانم سر حلقه او تاد است
 افراد همه چاکرا و برهنگی سرور اقطاب همه شاگرد او بر همه استاد است
 صدیق صفت صادق فاروق نمط عاشق عثمان دوم باشد این رتبه خداداد است
 فرزند علی خوانش زیرا که بوقت خود کس باب ولایت را این مرتبه نگشاد است
 یارب تو ببخش او را در حضرت قدس خویش آن مقعد صدقی کومخصوص بامجاد است
 هم نیک ویدم اراجمله بطفیل او می بخش و عنایت کن زان روی که معتاد است
 نصف شب سه شنبه ثالث عشر شوال این واقعه عظمی وین هائله رخ داد است
 در فکر شدم کآیا تاریخ چه بنویسم ناگاه خرد گفتم: ((قطب ره ارشاد است))
 تاریخ ظهورش نیز چون مظهر کل باشد پس سن شریف او هشت از پی هشتاد است
 رسم است پسر دایم مرآت پدر باشد فضلی که پدر دارد تفصیل در اولاد است
 اولاد کرامش رایارب توحامیت کن در ظلّ عنایت تا آن روز که میعاد است

اسرار ولایت را در جمله مضاعف ساز
 همچون بریک حبه که هفتصد افتاد است

شیعی ماته مینی سهد عه بدوره حیم (مه عدم) :

ألا تری الی الی بنهیتی ومهجتی، من غمة البلیة
 لوزلت منها علی الثواب او السمالاتنثرث وانشقّت
 طورتھی ام قبة القطب لها أنوار باری الوری تجلّت

بل بان بون بینها و بینه از دك ذاو هـ هذه استقرت
 أم فك الاعظم دائر علی قطبه بالفواض الیومیة
 لکنه کما تری مختلف و ذی علیها الأمم اجتمعت
 ان لم تکن مشبها بها السما فلیست السماء ذات السعة
 لاحت کمشکوة بها مصباح وذلك المصباح فی زجاجة
 نعم بها سراج دین المصطنع ضیاء اهل الشرع والطریقة
 تا ده گاته :

تحركت امواج بحر الاحد اضطربت ترتفع التطمت
 فانفجرت میاهه فقد جرت بكل عبر وبكل شرعة
 فسقت الزرع الی ان استوی وبعدما اضطربت وسقت

1283

((هدء اضطراب بحر الواحد)) بدأ بدا تاریخ عام الهجرة

شیخ سراجودین عوسمان، هه ولیکی زوری دا، له په روه ده کردنی منداله کانیدا، چوار فه رزه نده که ی که له م پیشه کییه دا، به خواستی خودا، ناماژ هیان پیده کهین، که به خشلی زانست و نه ده ب رازانندیانییه وه. وله ناکامدا بنه ماله ی نه وه له پیشه که وتنی زانست و مه عریفه ی ئیسلامییدا رولیکی شایسته یان هه بوو، وه و شانازییه ی له روه ی خزمهت کردن به بلاو کردن وه ی زانسته کانی شه روه وه بو نه وه بنه ماله یه پراوه ته وه، که متر بووه به نسیمی بنه ماله کانی تری بواری سو فیکه ری، جگه له وه ی زیاتر له نیوان زاناو پواله تییه کان و سو فیه کاندا ناته بایی له نارادا بوو، نه وان له نیوان نه م دوو گروپه دا، ته باییان به رقه رار ده کردو تا ئیستا که (110) سال به سهر کوچی دوایی

سراجوديندا دهگوزهر پت، کاریگه ریی ئه و له ناو بنه ماله دا دیاره،
 وئه مهش خوی یه کیکه له نیشانه کانی شکومه ندی ئه و پیاو چاکه .

شیخ سراجودین له ئاموژگارییه ئاشکراکانی خویدا، شیخ
 به هائودین محمه دو شیخ عه بدوره حماني وه فای له بواری
 سوڤیگه ریی و عیرفاندا، گه یاندبووه ناستی ئیرشاد، نهگه رچی هیشتا
 لاو بوون، وهکو دوو شیخ به موریدانی خوی ناساندبوونی و
 ئاموژگاریی دهکردن که گوڤیستی فرمانه کانی ئه و دوانه بن، له
 ریگه ی ناوه روکی ئه م ئاموژگارییه وه، ده رده که ویت که باوک هه ر دوو
 کوره که ی شایانی پیگه ی جینشینی خوی ده ستنیشان کردبوو، ئه م
 دوو پرایه له سه رده می ژیانی باوکیاندا، به رامبه ر به یه کتر
 خوشه ویستییان هه بوو و به پیره وه ته ماشای یه کتریان ده کرد.
 بهرواله ت و ناوه روک گه ئی ته با بوون، به نوره کوڤری زیکرو خه تم و
 په وه رده کردنی موریدانیان سه رپه رشتی ده کرد . له راستیدا
 به خوشه ویستی و هاوده می خودادادی ده ژیان، بو نمونه شیخ
 به هائودین محمه دو به م شیوه یه یادی شیخ عه بدوره حماني وه فا
 ده کات:

تابه آن بالابلاد مبتلا گردیده است	رشسته مهر وفارا از جهان بریده است
دا که تفرقه لایم خه مینه کتله	و نه سوا که خه مینه کتله
دیده سوی غیر روی دوست بگشودن خطاست	جز خیالش ره به دل دادن کمال ابتلاست
آبیاری ریاض جان به گاهمی شود	بارو برگ باغ دل نسیان یاد ماسوی است
غرس و وحشت را زهستی میدهد وضع حباب	ساز اسباب بقایش غوطه در بحر فنا است
پبی خودی از عالم، اندر بزم وصلت ردهد	آن گاه از خود رفتنش پیک وصال کهریاست
دسوی حلق در خاکساری میتوان ره یافتن	گونبستی در شهرما تحصیل نقد مدعا است
بلبادبان کشتی جان صحبت اهل دل است، از مذکر حق مبرجر هستی راجای ناخدا است	
تچاک دل رارشته مریم رفوننتوان نمود کسی مرهم داغ وفا موقوف وصل بوالبها است	
جامه جان بی وصال قامت دل جوی او	برتن چون گاه بالله کوه اندوه وبلا است

شیخ عه بدوره حماني / وه فا به م جوړه یادی شیخ به هائودین
 محمه دو ده کاته وه:

به م هه موو ئامارژه هیماو ئاموژگاریی و خوشه ویستییه وه، ده بینین
 که دواي كوچي دوايي شیخ سراجودین، شاعیرو عارف گه وره ی ئیمه،
 حاجی شیخ عه بدوره حماني وه فا، پیگه و شوینی خوی، واته خانه قای
 تیولی به جی ده هیلیت که تییدا گه لی سوودی وه رگرتبوو، رووی له
 به غدا کردو دواي ماوه یه که له خزمه تی باره گای عه بدولقادی
 گه یلانیدا بوو، کوچی دوايي کرد . هاوسه رو تاجودینی کوره
 تاکانه که ی که وتنه شاری هه ولیره وه، و شیخ به هائودین محمه دی
 برای، بووبه جیگری باوکی، له کاتیکدا وه فا سه باره ت
 به په روه رده کردنی موریدان، شتیکی له به هائودین که متر نه بوو، به لکو
 به پیی وته ی چهند که سیکی ناودار، گه ئی به توانا تر بوو !
 لیرده ئه وه ی مه لا حامید سه باره ت به ژیان نامه و سه ره تای ژیانی
 شیخ سراجودین عوسمان نووسیویه تی، له کتیبی (ریاض
 المشتاقین) دا، بلاوده کهینه وه:

((له به يانى حاله تي نهو نه ستيره گه شه ي رينموونکردن، هر له سه ره تاي هله اتنيه وه تاگه يشتنى به به رزترين پايه ي ويلايه ت: شيخ عوسمانى ناسراو به سراجودين له تيوله له داك بووه نه سه بي شاره زووريه و ثابنزاكه ي شافعييه و بىرو باوه رى نه شععرييه و تهريقه تي نه قشبه ندى موجه دى خاليديه، ميژوى له داك بوونى نوورى باغى رينمونيكردن و نوورى ديدى ويلايه ت و مانگى بورجى پولينكردنى كو تاي له سه ره تادا، هره كو تاوتويم كردوه و له زمانى موباره كى خو بىستومه، له وساله دا بووه كه مه حمود پاشاى باوكى عه بدوره حمان پاشا، له ده ره به ندى جه مره له گه ل وه زيرى به غدادا، رو به رووى يه كتر وه ستانه وه، و به بريارى و ته ي كه سانك كه ميژووناسن، نهو سالة سالى 1195 بووه، باوكى خوالخوشبووى نه گهرچى رووله خودا نه بووه و ده رباربووه و به فه رمانى ده سه لاتدارانى هاوچهرخى خو، گوندى تيوله¹⁴⁴ خستوته ژير ركيفى حكومه ته وه، به لام نه م پياوه خوشبه خته هر له مندالييه وه ريگه ي له دونيا داپران و نيازى هه لبرارد و هه رگيز دلى بو هه واو هه وه سى دنياى پوچ، ليينه داوه و تاله ثياندا بووه، هه رگيز داميني پاكي به گه ردووتوزى هاوده مى و تيكه لاوى ئالوده نه كردوه، به لكو ئاره زوى دلى هه ميشه به پيى (كل ميسر لما خلق له) له گه ل زانستخوزان و يارانى گوشه گيرى و خلوه تنشينيدا، وهوكارى روى هه رده م له سه ر ريگه ي خوشبه ختى و زرگارى بووه، تائه وه ي قورئانى پيروزو موچه ريرى ته سريف و چه ند پيشه كيبه كى زانستى ريزمانى خويندوه، دواى نه وه بو هه تا هه تايه، له هه موو شتيك داپراوه و نه سپى خواستى به ره و ده رويشى تاوداوه، له به غدادا نزيكه ي (4) سال له ته كيه ي حه زره تي

غه وسدا(خوا لى رازى بيت) بووه و به دلسوزييه وه خزمه تي ده رويشاني شه يداي نه و مه زاره پاكه ي كردوه، له وانه شيخ نه حمه دى نامى له شيخزاده كانى گوندى چناره، كه به ريزيان(خودا رازدارى بكات) سه باره ت به ژياننامه ي شيخ نه حمه د ده فه رمويت: نهو سه رده مه من له ته كيه ي غه وس بووم، وهه ميشه و به نوميدى نه وه ي ده ستم له چمكى يه كيك له نه ولياي خوداوه ند گير بيت، ده ستي دوعا و نزام به رزكرده وه، شيخ نه حمه ديش له وى بوو، وله به ر نه وه ي له ره فتارو كرداريدا نيشانه ي خوشه ويستى و عيشقم ده بينى، بويه شه يداو هوگرى بووم. به ريكه وت له و ماويه دا كه هاوپنى بووم و تووى ويستيم له سنگمدا چاند، حاله تي شه يدايى به جو رى له ودا زال بوو، كه جارى به نيازى خويندنى نويزى مه غريب بوو، به (الله اكبرى) ته حريم ده ستي پيكره، كه واته نه و پياوه كه شه يداي خودا بو، (خر موسى صعقا) بى هوش و مات و مه لول وه ستابوو، تانيوه شه و به وشيوه يه مابووه، دواى نه وه به ناگا هاتبووه، بى ئوقره گرتن به سه ربان و بن باندا رايده كردو ده رده كه وت و گاه پيده كهنى و گاه سو زى ده كرد، من له خوشياندا، وه كو سييه ر دواى ده كه وتم و هر جارى خو ي له سه ربانى ژوره كانه وه ده خسته خواره وه، ده مگوت ره نگ بى هه موو نه ندامى گيانى شكاييت، به لام به سه لامه تي هه لده ستايه وه. وه ره ها فه رموى:

يه كيكى تر هه بوو به ناوى نور عه لى شا، كه مانكيكى چواردو بوو، كه س گو يى له ده نكي نه ده بوو خواردن و خه وتنى نه بوو، ئارامى لييه لگيرابوو، كارى نه وه بوو، خه لووزى به ده سته وه ده گرت و له سه ر ديواره كان ده ينووسى وله ژير ليوه وه شتى وه هاى ده گوت كه س

تي نه ده گه يشت . له گه ل شېخ نه حمه د, به هيما قسه يان ده كردو, له و جوړه مامه له يه ي نيوانيان منيان ده يني ايه پي كنه ين.

فهرمووي: له كاتي سوزي شېخ نه حمه د, دا, روژي ك نزيكي نو يژي هيني بوو كه نور عه لي شا مه سينه يه كه به ده ستوه ده گري ت و ناما ژه به شېخ نه حمه د ده كات كه ده ستو يژ بگري ت, شېخ نه حمه د مه سينه كه ي لي و ده ده گري ت و ده ست نو يژي ته واوي گرت و بو نو يژي هيني چووين, دواي نو يژ شېخ نه حمه د ناما ژه ي كرد كه بېروم به دوايدا و رو يشتين تا گه يشتينه كو تايي شاري به غدا, گه ره كيكي وي ران بوو دو كانيكي لي بوو, (1) حوقه خورماي كړي و خستيه كو شمه وه و گه پرايه وه, و منيش به دوايدا رو يشتم, تا گه يشتينه شو ينيكي چول, ناما ژه ي كرد كه خورما كه ده ربكه م, خستمه به ر ده مي, ناو كه كاني ده رهي ناو خستيه كو شمه وه, تا گه يشتينه مزگه و تيكي كو ن, نزيكي هه زره تي غه وس (خوالي رازي بي), حوجره يه كي لي بوو, چووه ناو ژوره كه وه و ناما ژه ي كرد كه هه رشه وه, به نه ندازه ي دو گو يژ له و خورما يه ي له گه ل شه ربه يه ك ناوي بو ببه م .

به پي ي فرمانه كه ي جولا مه وه تا نه وه ي چله ي ته واو كرد, له و ماوه يه دا شتي سه يرو سه رسو ورهي نه رو دا هيني اني زورم لي ي بيني. جاري كيان لاي ناشنا كاني خوم, هه نديك له و كه رامات و نيشانانم خسته روو, هه ركه چوومه وه خزمه تي, گله يي كرد كه: كه س به تو ي نه گو تيو و نه و جوړه با سانه بكه ي بو كه س, شه رم دا يگري ت. و دواي ته واو بووني چله ي خه لو ه ته كه, گه پرايه وه بو ته كي هه كه. روژي كيان له حوجره دا خه و تيوو, منيش هه ندي دوور لي و ه ي دانيش تيووم, نه وه هات به دلما دا كه: نه گه ر شېخ نه حمه د مني خو ش بو يستا يه و بايه خي به من بدايه,

نه لبه ته خي ري به من ده گه يشت, يه كسه ره سه ري هه لبري و گو تي: به لي به لي تو م خو ش ده وي وهه ست به وه ده كه م, به لام ده بو ا تو بو فلا نه شو ين نه رو ي. و من له و ماوه يه دا, كه سي كم خو ش ده وي ست و تو وي خو شه وي ست ي نه و كه سه م له دلما دا چا ند بوو, وله رو يشتن بو ماله كه ي, نه و رو ژه نا چار بووم و نو قره گرتن له بينيني نه و شو ينه, وه كو نه م دي ره شي عره وا بوو:

وما حب الديار شغفن قلبي ولكن حب من سكن الديار

وامزاني شېخ نه حمه د له خه و دايه, رو يشتم و له دووره وه چاوم گي را به ماله كه دا و گه پرايه وه, كه گه پرايه وه خي سه يه كي لي كردم و وتي هه ي حه يوان .. خو ت نه گرت و هه وه سي نال فت كرد, به ته واوي شه رم دا يگري ت و له و خو شه وي ست يه دوور كه و تمه وه, نزيكه ي يه ك سال به و جوړه خزمه تي نه و پيا و چا كه م كرد. له خزمه ت كر د ني دا, گه نجينه ي خو شبه ختم به ده ست هي نا, تا وه كو نه و زاته رو وي له حي جاز كر دو منيش له به غدا دا مامه وه و نامه ي دووري نه وم به سو زو شه و قه وه ده خو ينده وه.

هه روه ها به ري زي ان گو تي كه: شه يدا يه كي تر هه بوو كه ناسه واري شه يدا يي تي دا ناشكرا بوو, جاري كيان بې ريارم دا كه هه ر به و پيا وه بگه م, بې ري سي دره م كه له گي ر فاندما بوو, بيده م به و, به ري كه وت نزيكي مه زاري غه وس ي گه و ره به و گه يشتم, له پې نه وه به دلما دا هات كه بو چي نه و سي دره مه ي بده مي, به لكو هه ندي پار ه ي ورده ي تري بده مي, ده ست م به گي ر فاندما كرد, هه ندي ورده م ده رهي نا تا بيده مي, ده ست ي هي نا بو ده ست م, گو تي نه ي بو چي سي دره مه كه م نا ده ي تي, شه رم گري تي و سي دره مه كه ي كه پي شتر نه زرم كر د بوو, پي شكه شم كرد .

هركس رابهر كاري ساختند ميل آنرا دردلش انداختند

له بهر نه وهی خاکی بوونی نه و پیاو چاکه به پیی: (ان الله خلق الخلق في ظلمة ثم رشي عليهم من نوره فمن اصابه من ذلك النور فقد اهتدى) به ناوی رینموونکردن گیرابووه وله زه مینی تواناییدا تووی خوشبه ختی چینرابوو. به ناچار بییه وه به پیی: (الحكمة ضالة المؤمن) له به دوا داچوونی گومرایی خووی سه رگه ردان و دوره په ریژ له تیگه لبوون له گه ل بیگانه و خویشی، له هر که سیك داوی بریسکه ی ده کردو له هر هز مه ندیک داوی گه وه هری ده کرد. تا وه کو به پیی (من طلب وجدًا وجد) ده رمانی ده ردی خووی په ییدا کردو وه و دهستی به چمکی که وای سه رکاروانی رینموونیکردن گه یشتووه و نه سپ ناسا به ره و مه بهستی خووی چوار ناله ده کات. له زمانی پر گه وه هری خودی شیخ بیستومه که فه رمویانه: 148

نه و کاته ی له ته کیه ی چه زه تی غه وس (خودا لیی رازی بییت). سه رقالی دهسته به رکردنی زانست بووم به دم ده رده وه ده منالاندو دیده ی نومیدم به رووی مرده ی دهسته به رکردندا دادر پیوو، که که ی خورمای ئاره زووم بهر ده گریت و خووی رینموونکردنم له هه لهاتنی ته ویلی خوشبه ختی کام ده وله تمه ندیکدا، سه ره له ده دات، روژان له و بیرهدا بووم و شه وانیش له خه فه تدا خه وبه چاومدا نه ده ات، تانه وه ی که:

شبی خوش همچو صبح زندگانی نشاط افزا چو ایام جوانی

به و خه یال وه سه رم نایه سه ر سه رینی غه مگینی و دیده ی هه ستم نو قاندو چاوی دلّم به رووی جیهانی کاتیدا کرده وه، به و نییه ته ی که به لکو له لایه ن مه به سه ته وه هیما یه ک و به په سه ند کردن و ده سه ته به رکردنی خواست، مرّده یه کم پیبگات. له پر له سه وشه وه ده نگیک گه یشته گوئی هو شم و سه رتاپای به ده نم چیژی لیوه رگرت، به و مانایه ی که سه رده م سه رده می خالید پاشا بییت، دوستان و یارانی شادو خو شحالن، به ریکه وت له و کاتانه دا، عه بدوره حمان پاشاو خالید پاشا، له سه ر حوکمرانی سلیمانی ناکوک بوون، من له شکوی ئه م سه وشه به خه بهر هاتمه وه، ناتوانی و دلته نگی زوریان بو هینا بووم و گه یشته ناستی ناکامی. گوتم: سه یری به دبه ختی بکه، من داوی چی ده که م و بو چ شتی ک ئامازه ده که ن، من خوّم له فرتو فیلی کوّتی دنیا ده دز مه وه و نیچیر ناسا ده که ومه داوی شکارچییه وه. چه ند روژیک به دلته نگیییه وه له و حالته دا بووم، وله گه ل به ختی خوّمدا مشتومرم بوو، له پر به پیی (ان مع العسر یسرا) به ختم هه له ات وده روازه ی خوشبه ختی به شنه ی رینموونکردن، به روومدا کرایه وه، واته چه زه تی سه رچاوه ی زانست و رینموونکردن و خووی رینموونکردن چرای حق و ئایین و ته ختی ویلیه ت شیخ خالید (خودا رازداری بکات) له گه شتی جیهان ئاباد به نییه تی نه وی جیهان به رووناکي ئاوه دان بکاته وه، سه ردانی به غدای کردو بووبه میوانی ته کیه ی چه زه تی غه وس (خودا لیی رازی بییت) ورهنگو بو یه کی نویی به ده رودیواری نه و شوینه پیروزه به خشی.

ئهوسا بوم دهر كهوت كه ئهه و خاليد پاشايه ي له رووداوه كه دا،
 ناماژهيان بو من كرد بوو. ئهه شايه ي ده قهري حه قيقه ته، نهك پاشاي
 مه جازي:

شاه آن دان كو زشاهي فارغ است	بي مهو خورشيد نورش بارتغ است
امر او بمرلك دل باشد روان	او چوماه واهل دل چون شب روان
دل بدست او چو موم نرم دان	مهر او گه ننگ سازد گاه نام
پادشاهان مجازي بنده اش	حله پوش از ژنده فرخنده اش

فهرموويان: ههركه به خزمه تي گه يشتم، مني ناسي و گه لي
 نهرمونيان بوو له گه لمد، چونكه ئهه سه رده مانه ي له سه رده مي لاويدا،
 ئهه قوتبه گه وره يه، به مه به ستي خويندن ته شريف ي بو گوندي تيول له
 هيئا، به خزمه تي گه يشتم و نه خشه ي دلسوزي و ويست ي له سه ر
 لاپه رهي دلم كي شابوو، ههركه خوازياري په سه ند كردنم له حه زه تي
 كرد، تا له سه ر ده ستي ته ريقه ت وه بگرم، له رووي ميهره بانبييه وه
 په سه ندي كرد به داوا كردني كاري خير، ههروهكو له نيو ته ريقه تدا
 ههيه، فرمانيان كرد، له رووداويكدا كه مه ليكي رووبه رام:

گشت آزاد ازغم و بند جهان درفضاي ساده و صحراي جان

وامه زنده كرا له گه ل تا قميكي گه وره دا، به ره و لوتكه ي چيايه ك،
 شكومه ندانه سه رده كه وين، ههروهكو بليي به داوي شتيكدا يان
 له خوشي گه يشتن به خوشه ويستيك، به هه ول و ته قلاي ته واوه وه

ههنگاو ده نيين . من به يارمه تي هي زي خودا وه ندي، توانيم پله به پله
 سه ريكه وم، تاوهكو گه يشتمه سه ر لوتكه ي چياكه و په رچه مي به رزي و
 شكومه نديم شه كانده وه . بينيم كه شابازي به رزه فر ي شكومه ندي
 ههردوو جيهان و ئهه شاي ناسماني خوشبه ختي هه ميشه يي و ئهه
 تاكه سواره ي مهيداني گه شتي خودا وه ندي، ئهه كه سه ي كه هه موو
 پله كاني نزكي وره زامه ندي حه زه تي حه ق ي، به توانا وه ده سته به ر
 كردوو، چراي حه ق و ئايين، شيخ و پيرو داناي ئيمه، مهولانا
 خاليد (خودا رازداري بكات) له سه ر لوتكه ي ئهه چيايه به ئهه و په ر ي
 شكومه ندييه وه، تا قميك له مه حره ماني راز له خزمه تييدا بوون و له باده ي
 پيروزي، پيكي دليان ده نو شي، كه نزيك بوومه وه و به خزمه تي
 موباره كي گه يشتم، فهرمووي: دانيشه تاوهكو وانه يه كه له م كتيبه ت
 فير بكه م و چرايه كي زانست له تاريخستاني دلتدا، هه ل بكه م .
 له خزمه تييدا ده ست له سه ر ئه ژنو، دانيشتم و گويم بو حه قيقه ت و
 زانسته كاني شل كرد، ئهه وانه يه ي له و كتيبه دا به مني گوت و
 گه وه ري رازي به ئه لماسي به يان و راگه ياندين تيز كرد، ناوه پوكي ئهه
 كتيبه نه فارسي و نه توركي و نه عه ره بي بوو، وامزاني كه ئهه و كتيبه
 زانستي سه يرو سه مه ره ي مه غريبي بوو، روژي داويي كه به خزمه تي
 گه يشتم و رووداوه كه م بو گي پرايه وه، ته وي لي موباره كي كرايه وه و
 گه شايه وه، مه سه له كه ي بو ئاماده بان باسكرد، و خونچه ي ده مي
 به شنه ي زه رده خه نه كرده وه فهرمووي: ماشه ل لا عوسمان له رووداوي
 سه ر هتا و بنه تادا، كاري خو ي بينيوه و، ريگه ي ره فتاري پله و پايه كاني
 كه مالي به گشتي له جيهاني ميسال، به روويدا ئاوه لا بووه .

کهواته هەر هه مان کات فيري زيکری تهريقه تي به رزی کردووو
 کلاوژنه بهیژو توانای ئه و ئاراسته کردنه له تاریکستانی دلمدا
 هه لکرد، که مومیکی له دلمدا روشن کرد به جوری که دلۆپ لیی ده چکا .
 له سه داوای به پریزان، له سه زیکری ئه و تهريقه ته به رده وام بووم،
 و دیده دلم به بینینی و بیست و ناشکرابوونه کاتم ده کرایه وه که له م
 تهريقه ته دا، له ریگهی (اندرج النهایة فی البداية) ده رده که ون، تا ورده
 ورده رووناکي که له کاتی پاکژیوون و روونبوونه وه، به رنگی جوړاو
 جوړ ده رده که ون، ده که وتن . وهه ریبه که به زیکری ناوی خودا که وتنه
 دوان .

ئه وسا سولتانی زیکر هه موو بوونی منی داگرت، به راده یه که
 ناههنگ و ئاوازی زیکره که م له گوشت و پیست و مووی خوم، به گوپی
 هوشم ده بیست، و چیژی که له سه رووی هه موو چیژه کانه وه یه به دل
 ده مچیشت، و بۆن و به رامهیم که له بۆنی میسک و عه نیه خۆشتر بوو،
 به میشتکی رۆح بۆنم ده کرد، وهه روه ها هه موو جیهان که وته زیکره وه و
 به پیی (وان من شي الا یسبح بحمده) که یشته ئاستی روونی .

فه رمووی: گپی شه وق و خولیای به راده یه که به سه رمدا زال بوو،
 که یه که سه ره له روو داوه که دا بینیم که بووم به ئه ژدیها یه کی گه وره که
 هه موو جیهانم هه لده لووشی و گه ده شم¹⁵² هه رداوای زیاتری ده کرد .
 چه ند رۆژیک که ره تبوو، گوزارشتیان له و حاله ته ی جیهانی میسال و
 نمونه ده کرد، به رواله تیش ده که وت . و ئه و ماوه یه له سلیمانی
 به خزمه تی که یشتیم، ده ردو ئه ندیشه ی برسیتیم به راده یه که کیشا
 که هه رچیم ده خوارد، تیرنه ده بووم . رۆژیکیان ژماره م کرد (32) نان و
 چه ند به له م پلاوو چه ند قاپ گوشت و شتی ترم خوارد، هیشتا گه دم

دهینالاند، تاوه کو یه کی که له موریده کانی چه زره ت (خودا رازداری
 بکات) که دهستی شکابوو، هه ندی هه ویرو خوییان له سه ری دانا بوو
 وهه ویره که یان له سه ر تاقیک دانا بوو، ئه ویشم خواردو سوودی نه بوو،
 ئیتر خه لکه که لای چه زره تی مهولانا شکاتیان کرد که هه رچی ده خوم
 تیر نابم . به زه رده خه نه وه فه رموو بووی که نه گه ر دوو که سی وه کو
 عوسمانمان هه بایه، خۆراک له م شارهدا نه ده ما . ئه وسا به دهستی
 خوی دوونانی بۆره وانه کردم و ریگهی پیدام که به ره و مالی باوکی
 به روم، منیش دوونانه که م وه رگرت و له ده ره وه ی شاردا خواردم و
 چاکبوومه وه .

جاریکیان له ریگهی نیوان به غداو سلیمانیدا بووین، حاله تیکم بو
 پیشهات، هه ر که به خزمه تی ئه و چه زره ته که یشتیم، رووی له قیبله
 کردو فه رمووی: خودایا، میهره بانی و چاودیری که وه کو خۆر له
 رۆژه لاتی ئه رباری مه عریفه دا، سه ره لده دات، جگه له مه زنیی تو،
 هیچ شتی که ناتوانیت به رده می بگریت. به لام ویستی هه میشه گیی
 چه زره ت واده خوازیت نامویی و دوری و ئه ندیشه و به لاو ناره حه تی
 بیابان و ئاوه دانی بچیژیت و دهستی به و ده سه لاته نه گات . و که سیکی
 تر که له شوینی خویدا، بیکارو بی ئومیدو ده ست له ئه ژنو دانیشتوو،
 ده یگه یه نیته ئه و پله و پایه به رزه :

از سبب سوزیش من سودائیم وز سبب سازیش سوفسطائیم

فه رموویان: له سه ره تادا، په یوه ندیی هینده به سه رمدا زال بوو
 که له هه ر تۆزقالی که له م جیهانه، وینه ی موباره کی شیخه که ی خوم

دهبيني، وبهه موو نهو حاله ته وه، به زمانى حال و دل گفتوگوم له گه لدا دهكردو به گويى هوشم وه لامم ده شنه فت، جاريكيان بو تاقيكردنه وه، چه زرهت لىي پرسيم كه بو نمونه، له بوارى چه لال بوون و چه رامبوونى نيگره له پرسيم بكم، چ وه لاميك ده دري ته وه؟ به پيى فرمانه كه ي پرسيام كرد له كوره كه دا. وه لامى دايه وه كه نيگره له نه چه لاله وه نه چه رامه، به لكه كاريكه ريگه ي پيدراوه، فهرمويان: به لى راسته. گوتم كه واته شيوازي نمونه ي من، وه كو شيوازي نمونه ي چه زرهت و ابو و جياوازي نيوان هردو شيوازه كم نه ده بيني. فهرمويان، نه م پيگه يه كونه ندى په يوه ندييه. گوتم: دواى نه وه جياوازي دوو شيوازه كه ش يه كالا بووه وه يه ك شيوازم ده بيني. فهرمويان: نه م پيگه ي كونه ندى كويه و توانه وه له شيخدا بريتييه له م حاله ته، كه واته مامه له له توانه وه له شيخدا، به توانه وه له پيغه مبهردا ده گات كه گه شته كه مان له هه موو بوونه وهران و كووكوي كودا، له شيوازي ميسال و نمونه ي نهو چه زره ته دا، ده سته بهر بو.

فهرمويان: سه رده مانيك وها ده مبيني كه سه رانسه رى جيهان هر له عه رشه وه تاسه رزه مين، ته نانه ت مهلايكه و پيغه مبه ران (درودى خويان له سه ر بي ت) كرنوش بو چه زره تي مه ولانا (خودا رازدارى بكات) ده بن، وبه و په رى بي توانايى و نيازه وه، رو له و ميحرابى خوشبه ختييه ده كن. گوتم له م رو داوه به ته واوى مات و وپ بووم و پي تي سه رگه رانيم له تابلوى خه يالدا خوينده وه. فهرمويان: فلانى ناگادار به، كافر نه بي و خه رمانى پروا و ئيسلامى خوت نه ده ديته به رباى بي بروايى و خودا نه ناسى. گه لى له موريدان به هوئى نهو حاله ته وه كه تويشى تي داي ت، پروايان له ده ست داوه و ري به رى خويانيان له برى

خودا په رستوو وه نه م دونيا و نهو دونيايان له ده ست داوه. نه وه ش بزانه نه م كرنوشه ي سه رانسه رى جيهان بو من نييه، به لكو بو محمه ده (درودى خوداى له سه ر بي ت) كه له مندا سه ري هه لدا وه بوونى نابووتى منى، به ده ركه و تنى خوئى خوشبه خت كردوه. ئيتر نارام بوومه وه و ده ستم به كارى خوم كردو پوشالى بوونى خوم، له ناو كوره ي عيشق و سوزدا سووتان.

دواى ماويه ك نهو حاله ته له خويشما سه ري هه لدا كه سه رانسه رى جيهان روويان له من كردو به و په رى له خو بوونه وه و خوشكاندنه وه، كرنوشيان بو من ده برد. له وكاته وه ده ركه وت كه كه سه گه ليك هه ندى له وه ليه كانى وه كو سولتان ئيسحاقيان⁽¹⁾ وه كو خودا په رستوو وه سه رچاوه ي گومراهيان له ويوه بووه. دواى نهو كار له زيكره رابيته وه، كه يشته خواستى راسته قينه. بوونى يه كتايى له ناوينه ي فره گه رييدا

(1) سولتان ئيسحاق كوڤى عارفى ناودار سه يد عيساى به رزنجيه، باپيرى ژماره يه كى زور له ساداتى كوردستانى ئيران و عيراقه، سولتانيش يه كي ك بوو له گه وره عارفان و شيخانى كوتايى سه ده ي چه وته م و سه ره تاي سه ده ي هه شتم.

سه يد عيسا فه رزه ندى سه يد بابا عه لى هه مه دانى له سالى 656 كوچى، له هه مه دانه وه كوچى كردوه بو سنه تا قمى نه هلى چه ق كه به عه ليو لا ناسراون، سولتان ئيسحاق به پيرو ري به رى خويان ده زانن و زياره تي مه زارى سولتان، كه ده كه ويته گوندى شيخانى هه ورامانى له ون، له سه ر رووبارى سيروان، به چه ج هه ژمار ده كن (نووسه ر).

بەدەر لەتەلخیی بارستایی، بەبێ چۆنایەتی وچەندایەتی دەبینی، واتە سەرەبەندی زۆرینە و فرەگەریی بەتەواوی ھەلمالرا:

یکی ماند آن ھم از نعت یکی پاک زبسیاری فزون وز اندکی پاک

تائەوہی فەنای راکیشان کە تاییبەتی رێگە (اندراج النہایة فی البدایة) یەو لەتەریقەتی پیاوچاگاندا بەوجودی عەدەم ناودەبرێت، روودەدات:

وصل اعدام اگر توانی کرد کارمردان حق توانی کرد

لەو کاتەدا، مامەلە لە راکیشانەوہ بۆ رەفتار دەچیت، ھەر پینچ مەلی میھرەبانی لەقەفەسی سینگدا بەدەگرن و روولە بارەگای خۆیان دەکەن. و دەکەونە سەر رێگە ئاسۆکان و بالیان بەرەو جیھانی نەفس دەکەنەوہ.

فەرموویان: جاریکی تر لەمیانە ئەو گەشتە ئاسۆییە کە عەبەی پیرۆزدا، لە نوێژولەکاتی تردا دەبینی، نەفس لە مامەلە تەووشی بوغرای دەبوو، ھەرکە بەخزمەتی حەزەرت گەیشتم، فەرموویان کە لەتۆدا بوغرای و شادی دەچنمەوہ، فەرموویان ئەم جۆرە باسوخواس و نمایشانە، لەم تەریقەتە پیاوچاگاندا گەلی جار روودەدات، بەلام ئاگادار بە تەووشی بوغرای نەبیت کە بەپێی تیبینی، مەبەستی سەرەکی ئەندازەییەکی نییە، تاکەسیک بەو ھۆیەوہ دلشاد ببیت. چەند رۆژیک رەت بوو، بینیم کە لەئاسمانی چوارەم، لەبەرەمبەر کە عەبەی پیرۆز بەرامبەرە کە، خانوویەک ھەیە و مەلایکە چوار دەوریان داوہ و تەواف دەکەن، ھەمدیسان تەووشی بوغرای بووم،

ھەرکە بەحەزەرت گەیشتم، بەسامەوہ سەیری کردم کە سەرتاپی سوورھەلگەرام، فەرمووی دووبارە ئەمە چ حالەتیکە کە بوغرا بوویت و دەنگی پرتەو بۆلەت ھیناوەتە گۆرەپانی بەختی خۆتەوہ، فەرمووی چۆن چۆنی، گوتم لەبەرەمبەر مائی خودا، وەکو دووبەردی دەسار کە لەسەر یەکتەر بن، دەرەکەون. فەرمووی بەوشتانە فریو نەدرییت کە مەبەستی ئیمە نین.

فەرمووی: لەقۆناغی سلوکدا، کەسیک دەبینی لەسەر تەختیک دانیشتبوو، خۆی بەخودا لەقەلەم دەدا، ھەرکە گەرە کە خۆم ئاگادار کردەوہ، فەرمووی ئەوہ شەیتانە لەویدا، رێگە بەسالیک دەگریت و ئاگاداری خۆت بێ کە فریوت نەدات، ئەگەر جاریکی تر پەیدا بووہ، پشٹی لیبکەو بلی: ئەی نەفرەتکارو، بپۆ کە خودای من کەسی لەرەنگ نییە و تۆ سەرتاپی رەنگە. گوتم: ھەرکە بەفەرمانی جولامەوہ، بینیم کە ئەو نەفرەت لیکراوہ، لەتەختە کە کەوتە خوارەوہ و خۆی و تەختە کە لەبەرچاوم ون بوون، دوا ئەوہ ئەو نەفرەت لیکراوہ دەبینی لەرۆژھەلاتەوہ بۆ رۆژئاوا، لەرۆژئاواوە بۆ رۆژھەلات رایدەکرد، وەکو کەسیک کە لەترسدا خۆی بشاریتەوہ وای دەرەخست کە لەترسی سۆزی دەروونی من ئارامی لیبەلگەرابییت و لەو دەترسا کە ئاگرم تیبەرییت.

فەرموویان کە ئاگادار بە بەقسە ئەو نەفرەت لیکراوہ ھەلنەخەلەتیی، مەبەستی ئەوہیە گویرایەلی قسەکانی بیت و لەبەدی ئەو نەترسیت تابە زەویتدا بمالیت و بەمەرامی خۆی بگات، دواي مشتومرێکی زۆر، لەئاکامدا لەگەشتی ئاسۆکان رزگارم بوو و پیم نایە جیھانی نەفسەکانەوہ و بەواتە (وفي انفسكم ولا تبصرون) دیدە دلم

به ناشكرابووه كان و هاتووه كان شاد بوو . ميهرو لوتفي ههريه كه بهرچه له كي خويان گه يشتن كه له سه ره رشه و ره هابوون له دوروي و زينداني جودايي و ناسوكانيان بپري و به ته ختي مه له كي نه فس گه يشتن, له م دستوبه نده دا, به نده كه حاميدم, له بهرزيان پرسيارم كرد كه له نووسينه كاني حه زره تي موجه ديد (خوداي لرازي بيت) دا تو مار كراوه كه: هه ندي له وه ليهه كان, به شيوه ي زنجيره يي, سلوك نه نجام ددهن كه له دل وه بو روح و له روح وه بو سهرو له سه ره وه بو ناديارو له نادياره وه بو نادياراي دهرون و هه ره ها له نوسولدا ونوسولي نوسوليشدا نه م پولي نه بندي به له سلوكياندا ره چاو ده كريت . وه نديكي ديكه گه شتيان تا به ته به يه ك يادوو ياسي يا چوار له تيفه, به پيي ليها تووي . گوايه له هه ره يه كي كه له م پلانه دا, كنه ي كردوو وه نه و گه يشتوو (واصل) ي له كنه كردنه وه گه يانوت ته خواسته يه كه شهودي حه ققه . بو نمونه بو كه سيك كه ليها تووي ته نيا له گه شتي له تيفه ي دلدايه, بو نمونه له پيگه ي دلدا, كنه ي كردوو وه به و ناكارانه ي هه لچوون ده گات كه نه سلي نه سله و هه ره ها له پيگه ي روحدا كنه ي كردوو وه به ناكاري سه لماندن گه يشتوو و ... هتد, نيا گه شتي نيوه له وجزه بوانه له كامياندايه ؟

له راپورتي حه زره تيان واتيگه ي شتم كه ويلايه تيان له گه ل سلوكي له تيفه ي دلدا گونجاوتره, چونكه فه رموي كه مامه له ي من گه ل جار له گه ل دلدا بووه له تيفه كاني تر به په پره وي له دل, به فه ناو به قا گه يشتوون, له راستيدا نه م زوري كشوفاتانه و كه رامه تانه ي نه و حه زره ته له سه ره تاوه تايستا ده ركه وتن و ده رده كه ون, نيشانه ي نهويه كه خاوه ني پايه ي ولايه تي دن . وچه ندين جار له و حه زره ته م

بيستوو كه ده يفه رموو, من سه ره تا خوداو ه ندي خوم به (العليم) دياراي كردوو وه له حه زره تي مهولانا (روح به قورباني بيت) و اببستراوه كه (العليم) خوداي كه سيكه كه شهيداي محمه د بيت, وه ره ها فه رموي ته تي: نه گه رچي خوداي من (العليم), به لام له هه موناوه كانيدا گه شتم كردوو, و خودا زانايه . فه رمويان له و كاتانه دا كه گه شتي من له جيهاني نه فه سه كاندا بوو, جاركيان له رو داويكدا بينيم كه گوايا بووم به بازكي شكار كه حه زره تي مهولانا مني به ده سه ته و گرتوو وه خه ريكي شكار كردن بووم و هه ر بالنده يه كم له ناسماندا بينيايه, هه ر به سه ير كردني له دوروه له ناسمان ده كه وته خواره وه به لام هه ندي له بالنده كان گه وره بوون, به سه ير كردنيك نه ده كه وتن خواره وه . بويه حه زره ت داواي ليده كردم شكاريان بكه م, بويه هه ليده فرام, هه ر له و دور ده كه وتمه وه ده مگرتن و له بهر پيي حه زره تا دامده نان و رو داوه كه م له خزه تياندا ده گيپرايه وه . سه باره ت به وه هيچي ده رنه ده پري, به لام له و رزانه دا, شه رفي نه وه ي پي به خشيم و مؤله تي دا كه كاري نيرشاد بكه م و ده روازه ي ميه ره باني به روومدا كرده وه و له وكاته دا راستيي رو داوه كه كه له جيهاني ميسال (نمونه) دا بينيبووم, له جيهاني شهوديشدا ده ركه وت .

له بهر نه وه ي حه زره تي مهولانا (خودا رازداري بكات) مؤله تي ره هاي به من به خشيبوو وفرماني به هه مو جينشين و موريداني دابوو, له نه لقه و كوڤري مندا ناماده بن, هه ندي له جينشينه كان كه خويان به كامل ده زاني و منيان به ناكامل هه ژمار ده كرد, له بوچووني خوياندا, برويان به من نه بوو, به لكو ره چاوي فرماني حه زره تيان ده كرد و به زورو نابه دل

له كۆپره كانى خه تمدا داده نىشتن، بۆيه له توانايى من، هه ندى درهنگ
 حالى ده بوون، و منيش غيره تم ريگه ي نه ده دام كه سوود وهر نه گرن ،
 بۆيه كه هه لويسته ده كراو ماوه ي كۆپره كان دريژهى ده كيشا، هه ندى
 له وانه، له خزمه تي چه زره تدا گله بيان كردبوو كه: فلانى درهنگ له
 ناراسته كردنى له كۆپ ده بپتته وه و خه لكه كه به هوى سستى منه وه، بيزار
 ده بن . چه زره ت له وه لامدا فه رمويان كه: چاويلكه ي من له كوله كه
 نيبه، له سستى عوسمان و هه لوه سته كردنى، حيكمه تيك هه يه به لام
 ئيوه ده رك به وه ناكهن . بپوون بانگى بكهن . هه ر كه گه يشتمه لاي
 چه زره ت به نه رمونيانى رووى تيكردم و فه رمووى: ده لئين
 له ناراسته كردندا، درهنگ ليده بپتته وه و گوايه خه لكه كه به م بۆنه وه
 تووشى بيزارى بوون، بۆچى واده كه يت ؟ منيش گوتم: قوربانتم،
 راستيت پيبلئيم ؟ فه رمويان: به لئى . راستيه كه م پي راگه ياند كه
 هه ندى له و كه سه انه ي ناماده ي كۆپره كه ده بن بپرواي ته و اوياي
 به و ته كانى چه زره تتان هه يه و به بپرواي ته و اووه له كۆپره حه لقه كاندا
 داده نيشن و داواى زانستى زياتر ده كهن، هه ر كه لئيان نزيك
 ده كه و مه وه، به هره ي خويان وهر ده گرن. به لام هه ندى كييان به بى توانا
 ده زانن و ته نيا به هوى فرمانى به ريژتانه وه يه له كۆپره كانماندا ناماده
 ده بن، بۆيه ده روازه ي زانست به رووياندا داخراوه و غيره تي منيش
 ريگه م پي نادات كه بى به هره له كۆپره كه هه ستنه سه رپى و به ناچار بيه وه
 مه سه له كه يان بۆ ده كه مه وه، بۆيه كۆپره كان دريژه ده كيشتن، هه ر
 كه نه مه م راگه ياند رووى تيكردن و فه رمووى: نه مگوت چاويلكه ي من
 له كوله كه نيبه ؟ راستى رووداوه كه شه و بوو كه عوسمان گيپرايه وه
 . نه و تاقمه له شه رمدا سه ريان داگرت و تواناي قسه كردنيان نه ما .

كه واته راقه كردنى شه و رووداوه كه زياتر له جيهانى ميسال بينى بووم،
 به روايه تيش ئاشكرابوو، زانيم كه شه و بالنده گه و رانه ي به يه ك
 سه ير كردن شكار نه ده كران، شه و جينشينا نه بوون كه بپروايان به تيبينى
 كردنى گه و ره يى خويان و بچووكى من نه بوو و، له سينگياندا تووى
 دلپيسى و غيره يان به رامبه ر به من ده چاند . واته خۇشه ويستى
 چه زره تي مه ولانا (خودا رازدارى بكات) سه باره ت به چه زره تي شيخمان
 (خودا بپياريزيشت) روژ به روژ له زياد بووندا بوو، شه خته رى
 خۇشبه ختى و سه روه رى له ته ويلى رووناكى شه و دا ده ركه وت و جيهانى
 رووناك كردۆته وه و له نيوان ياران و هاوه لانى خۇيدا، ده ركه و تووه و
 كۆپره كانى به ريپوه بردوه و به شه و به روژ ناراسته كردنى شه نجام داوه و
 شه وانه به شيك بوونه له سفره و خوانى خيىرى پاشاي ته ختى عيرفان،
 به راده يه ك كه په روه رده كردنى شه هلى سلوك و هيمه تكدن له رامالينى
 نه خۇشى و به لاي نه خۇش به و به خشراره، تائه و مانگى يه كشه وه يه،
 هه روه كو ده لئين (نور القمر مستفاد من نور الشمس) سه عات به سه عات
 زياتر له رووناكى شه و خۆره سوودمه ند بووه و بووه به مانگى چوارده و
 شه و كۆرنشيني په سه ند كردن، له پله كانى به رزو نزمبوونه وه، ورده
 ورده گه شه ي كردوه، له پوخته بوونه وه بۆ پوخته كردن، له ته لوينه وه
 بۆ ته كمين و له سلوكه وه بۆ ته سليك، له سه ر ته ختى ئيرشاد
 به جينشيني شاي ده قهرى رينموون كردن دانيشتوه، شه هلى ويست و
 ئيراده، به پيى فرمانى شه و فه رمانه روه و اى سه روه رييه، وه كو په روانه
 به ده ورى مۆمى كۆپرى وه ليه يه كاندا ده خولايه وه . خوازياران و شه هلى
 نياز، هه رييه كه خولياى دلسۆزى به خزمه تي ده گه يشتن . له وانه ي له و
 كاته دا به فرمانى شه و چه زره ته له حوجره ي په روه رده كردندا، له خزمه تي

جه نابی شیخ سراجودین (رؤحمان به قوریانی بیت) و له گۆی هیمه تی، شیریی به ره که تیان مژیوه، تاگه یشتوننه به ناستی که مال و پیایوی گه وره: سه روه ری سه روه ران سه ید ئیسماعیلی داغستانی و په سه ندرکرای چاودی ری په روه دگار، مه لاهه بدولحه کیمی کاشفهری، و خوالیخوشبووخواناس و خه باتگیر شیخ محمه دی به لخیص به فه رمانی ئه و چه زره ته، له ژیر دهستی جه نابی شیخماندا بووه.

ده گپنه وه که جه نابی شیخ (خوابیاریزیت) به جوری سه رقالی ئیرشادو خزمه تی نه هلی رینمونکردن بوو، روزه انه تاکاتی شیوان، سه رقالی کۆپی گشتی ده بوون، دواتر رووی له حوجره ی خوی ده کردو له کۆپی تایبه تیدا ده سه ده سه زانایان و گه وره پیایوان، به ره که تیان لیوه رده گرت و شه وانیش به ریزی ته و اووه له گه ل جینشینیانی گه وره ی ئه و چه زره ته دا، قسه ی ده کردو تۆوی خوشه ویستی له زه مینی هوگریی پاک و خاویندا ده چاند:

روزو شب کارش این و پیشه چنین	لاجرم گشت شیربیشه دین
اختری بود برسمای شرف	گشت خورشید اوج علیین
از مقامات یک به یک بگذشت	تابسر حد ملک حق الیقین

وبه پیی فه رمایشتی خودی شیخ و گه وایی که سانی پروا پیکراو، تائه و سه رده مه ی چه زره تی مه ولانا له سلیمانی بووه، کاروباری ئیرشادی به شیخ سراجودین ده سپارد و له کاروباری زه روری و که شفیه دا، په نای پیده برده وه و کاری به فه رموده کانی ده کرد .

فه رموویان، له بهر نه وه ی کاری ناحه زان له سلیمانی گه یشتبوووه نه وه ی که رۆژی هینی که بو نو یژده چن، ده رگای مزگه وتم لیبگرن و به گژمدا بچن . شه وی ئه و رۆژه چه زره ت به حوکمی (وشاورهم فی الامر) له گه ل یاراندا راویژی کرد، راو بوچوونی زۆربه ی جینشینان ئه مه بوو: ئه گه ر ناحه زان شه ریان کرد ئه و ا به رگریی ده که ین که به رگریی کردن پیویسته، و منیش سه ری شه رمم داگرتبو و بی ده نگ بووم . له م میانه دا روویان له من کردو فه رموویان: فلانی تو چی ده لییت؟ گوتم: به قوریانت بم، من له و ناسته دا نیم حیساب بو خوم بکه ن.

فه رمووی: تۆش هه رچی ده زانی بلی، گوتم: نه وه ی به لای به نده وه ناشکرایه نه وه یه که به ریزتان نه مشه و کۆچ بکه ن و ئه م سوننه ته ی پیغه مبه ری سه روه ر به جیبه یین و تازه ی بکه نه وه . هه رجاری له م نیودیره دا هاتووه:

رای آنچه تو اندیشی، حکم آنچه تو فرمایی

چه زره ت ساتی مات بوو، دواتر فه رمووی: به لی، نه وه ی تو گوتم راسته . ئاماده بووانی کۆره که، که وتنه تانه و ته شه ر له من و چه زره تیش بی ده نگییانی کردو له هه مان کاتدا داوای له من کرد که به ره و ماله وه برۆم . به پیی ئه م فرمانه له سلیمانی ده رچووم . و چه زره تیش له گه ل چه ند که سیک له خۆبه خشه کان و کۆچ کردوان به ره وه خودا و پیغه مبه ره که ی، هه مان شه و به ره و به غدا به ری که وتن و ده رگای ئاخ و داخی به رووی به جیماواندا کرده وه)) (1) .

¹ به پیی گه پیده ی ناوداری ئینگلیزی (ریچ) که خوی له و ماوه یه دا له سلیمانی بووه له مالی مه حمود پاشای بابانی فه رمانه روه ی ئه و ناوچه یه دا

ئه‌مه‌بوو ئه‌وه‌ی مه‌لاحامید، سه‌باره‌ت به‌سه‌ره‌تای حال و ژیاننامه‌ی
شیخ سراجودین عوسمان (خودا لئی رازی بی‌ت) له‌کتیپی (ریاض
المشتاقین) دا، تو‌ماری کردووه .

حاجی شیخ عه‌بدو رحمانی نه‌قشبه‌ندی موجه‌یدی (ئه‌بولوه‌فا) یان (وه‌فا)

مه‌به‌ست له‌نووسینی ئه‌م پیشه‌کییه، راگه‌یاندنی ژیاننامه‌ی ئه‌م
ئه‌ویندارو دل‌داری زیبایی هه‌میشه‌یی وشه‌یدای ریگه‌ی
حه‌قه (خوداوه‌ند خۆی و نه‌وه‌کانی رازدار بکات) . له‌راستیدا زمانی من
له‌وه‌سفکردنی ئه‌م گه‌وره‌ پیاوه که به‌ته‌مه‌نیکی که‌مه‌تر له‌ (30) سال
گه‌یشه‌ پله‌و پایه‌ی به‌رزی گه‌وره‌ پیاوانی ته‌ریقه‌ت، ناتوانایه . باشت
وایه له‌زاری خۆیه‌وه . پوخته‌ی ژیاننامه‌ی ده‌روونی خۆی بیستین:
برده چشم نیم مستت آنچنان از جامرا می‌تراود همچو مینامی زهر اعضا مرا
همچو ماهی گرچه در بحر سکونم غرق لیک طوطی آسا نام جانان میکند گویا مرا
در بیابان جنون باهرخسب خوش الفتی است زانکه بوئی بردماغ آید از این صحرا مرا
باغبان بهرخدا روزی دو با من صبر کن
چون وفا باشد به هر گل الفتی تنها مرا
هه‌روه‌ها ده‌لئیت:

بی‌روی توای ده‌ست کجا صبر توان کرد وین آتش عشقت به‌ته‌سینه‌پنهان کرد
مشتاق وصال تویمرگش نرسد دست ورنه زفراقت نتوان صبر بجان کـــرد
گرچشم توخون دل من خورده‌چه باشد ترکیست که‌اندر بچی خوی بدان کرد
چون مفکر مهر من و حسن تو، تراوید شرمنده‌ش‌داز گفت خودمهر دهان کرد
گویند وفا توبه‌کن ازعشق وادب کن
من توبه‌کنم لیک عبث دل نتوان کرد

ژیاننامه‌ی به‌سه‌ره‌ردووه، ناماژ به‌کوچی مه‌ولانا خالید له‌شاری سلیمانیه‌کات
گوایه له (5) ی تشرینی یه‌که‌می سالی 1820 ی زاینیدا بووه . (نووسه‌ر) .

له دایکبوون

له بهر به یانی روژیکی به هاری سالی 1253 ی کوچییدا، له مانی یه کیك له گه وره پیاوانی تهریقته، له باو کیك كه ته مهنی (58) سال بوو. مندلیك هاته دونیاوه، هیشتا ناسمانی شاروچكه كه به هوی نه وهی له ناوچه رگه ی چپای به رزو گهر دن كه شدا بوو. رووناك نه بوو بووه وه. په پیره وانی خاوه ن دل له خانه قاكه دا، به چاوی راسته قینه، بینیان كه له سه ر حوچره ی یه کیك له دانیش توانی حه رهم، نوورو رووناکی ده باریت و حه رهم و دوروبه ری رووناك كردو ته وه. شنه ی بهر به بیان بوئی گول و ره یحانی ناویته به بو ن و عه تری گه وره پیاوانی زنجیره ی به رزی قادری (خودا رازداری بکات) ده گه یانده ناخی روچ، ئاوازی بالنده کانی نزاكهر، پیاویانی به ره و جیهانی راسته قینه په لکیش ده کرد، بو ن و به رامه ی به هه شت، دلدارانی خانه قای هی نا بووه جو ش و خرؤش. هاوارو ناله یان دهنگی ده دایه وه.

له وکاته گران به هایه دا، یه کیك له جینشینده دیرینه کان، بو خزمه تی شیخ سراجودین عوسمان رویشته و مژده ی داپییی که: خودا وه ند له کچی حه زره تی مه ولانا خالید، کوریک کی که رهم کردوه، به مه ش شیخی ناویته ی شادمانی مه له کوتی کرد، له دواشه وی حه فته دا، کو مه لی له ری زدارانی خه لکی تیولله، هه ژارانیان بو خانه قا بانگیشت کردو، مه لا حامیدی کاتب که یه کیك بوو له گه وره پیاوان و هزمه ندانی هاوچهرخ، به پیی فرمائی باوک، ناو نابه عه بدوره حمان (نه بو لوه فا).

وله بو نه ی میژووی له دایکبوونیدا که به خو شنی و شادی به ریوه ده چوو،
 نه م پارچه شیعره ی هو نییه وه:

تعالی ان خداوندی که تصویر جمال او
 بودیک کاسه فردوس نعیم ازخوان احسانش
 برون از حیطه تحریر فکر است وخیال او
 بودیک پایه عرش اعظم از تخت جلال او
 بهار عیش خرم اول ماه محرم بود
 که از نوغچه بشکفت ازباغ نوال او
 گل گزار عثمانی نسیم باغ رحمانی
 زهی آئینه حسن خداوندی جمال او
 چونامش عبدرحمن گشت شداين نکته معلوم
 که هست ازعین رحمت شخص قدوسی مثال او
 زسیمایش چو خور نور سعادت میشود لامع
 تو برخیز و سعادت ختم کن یارب مال او
 بفکر اندر فرورفتم شنیدم هاتفی گفتا
 ((جمال باغ معنیها)) پی تاریخ سال او

هه روه کو ناماژهم پی کرد، نووسه رانی نه قشبه نندی که متر بایه خیان به نووسینه وه ی ژبانی زانستی و کو مه لایه تی و عیرفانی شیخ سراجودین و کورپه کانی داوه، ته نیا ناماژهیان به که رامه ت و خه وارقی عاداتیان کردوون، مه لا حامید له کتیبی (ریاض المشتاقین) دا، به کورتی ناماژ به کورانی شیخ ده کات که لی رده دا به شیک له و دیرانه ده هی نینه وه، دوا ی نه وه ی هه ندیکیمان لابر د:

یکه تازان فضای خندان نقشبند
 شاهبازان هوای آشیان نقشبند
 همچو دریا پر زجوش اما خموش و ساکنند
 ثابت و سیاره اندر آسمان نقشبند
 غنچه های نو شکفته در گلستان صفا
 بلبلان به گو در بوستان نقشبند

به نده که مه لبه نندی بازنه ی ناتوانی و سستیم، نووسه ری نه م چهند دیره، حامید له سالی 1251 دا، به خزمه تی شیخ و نیمام حه زره تی

سراجودین گهیشتم، وچاوم به وکیمیای به خته وه رییه كهوت، مندالیکی شیره خوره یه كيك بوو له كوره كانی، له ده می وه كو شه كری، بوئی شیر ده هات، وله هه مان سالدا له دایك بیوو له جیهانی راسته قینه وه بو جیهانی مه جازی ته شریفی هینا بوو. بهنده له هه مان سالدا، قه سیده یه كم به بوئی میژووی له دایك بوئییه وه، نووسیوه:

هادی خلق شیخ عثمان آن	محرم بارگاه سبحانی
شاه گردن فراز عالم قدس	شاهباز فضای روحانی
والله شوق آفتاب شهود	محو نور لقای یزدانی
ایزدش داد گوهری كه نژاد	مادر دهر مرورا ثانی
نمام او شد تفالا معروف	تاشود شهره در خدادانی
مه صفر بودو روز نوزدهم	كه رسید از سروش ربانی
این خطاب از برای تاریخش	(ای گل بوستان عثمانی) ¹²⁵¹

له مندالیدا گه لی پهریشان و بی نارام بوو، دیوانه و بی هیژو بی و یقار بوو، دوی ئه وهی بالق بوو، بوو به پیاویکی گه لی ریکویک، به راده یه كه خه لکی سه ریان له و گور انكارییه سوور مابوو، و به یه كيك له خه وارقی عاداتی هه زه تی سراجودینیان داده نا. له راستیدا گه لی گورابوو، ره وشتی به رزو نارام و بی دهنگ و له سه رخو بوو، پروای به رزو راستگو وه كو گولی ناوئته به گولا و بیوو، گه لی خولیای خویندنه وهی كتیبه كانی پیاو چاكان بوو، و به خویندنه وهی: (تفسیر المواهب) و (روضه الاحباب) و (اسرار الفاتحة) و (تذكرة الاولیاء) و (کیمیای سعادت) تووی خو شبه ختی له کیلگه ی بوونی خویدا چاند، تاله سالی 1277 دا، پوسته چی مه رگ سهردانی کردو.

دهنگی (یا ایته النفس المطمئنة ارجعی الی ربك راضیه مرضیه) ی هینا به گوئییدا، و گه شتی به ره و مه نزلی هه می شه گی، له روانگه ی (حب الوطن من الایمان) وهی هه لبارد.

ترا كنگره عرش می زنند صفر ندانمت كه در این دامگه چه افتاده است

بهنده له کاتی كوچی دوا ییدا، به ناماده بوونی هه موو پیرزاده کان (خوابیانیاریزیت) ناماده بووم كه هه موویان به سه سه رییه وه بوون و هه رچهنده هه و الپرسییان لیده کردو ده یانویست ده می باسوقسه ی له گه لدا بکه نه وه، به لكو بکه وئته قسه کردن و ناماده بوون شاد بکات، به لام ئه و هه رییده نگ بوو، سه ری ده خسته ژیر لیفه که یه وه و سه رقالی دوستی خو ی بوو، قسه ی که سی تری نه ده بیست و له تابلوی خه یالدا ده یسرییه وه، له وه لامیاندا ده یگوت: بیکن به خاتری شای نه قشبه ند، وازم لی بهینن:

بازل خوش با ابد خوش شادوکام فارغ از گفت و شنود خاص و عام

بهنده یه كجار سوره ی یاسینم خویند، دوی ئه وهی له خویندنه وهی بوومه وه، شایه تمانم هینا و به زمانیکی پاراو، چهند جاریك دووباره ی کرده وه و به (آمنت بالله) ده می به ته وای کرده وه و دوی ئه وه، ئیت هرچی به سه ر زاردا نه هات. و دوی (2) خوله كه له م روودا وه، گیانی پاکی سپارد (بردا لله مضجعه و آنس وحشته. آمین). و بهنده ئه م قه سیده یه م سه بارت به میژووی كوچی دوا یی کردنی هونیییه وه:

شیخ معروف آن تذرو دوحه فضل و کمال بلبل داستان سرای روضه حسن و جمال آنکه خالی بود سرش از خیال غیر دوست وانکه جاننش بود از اسرار وحدت مال مال صاف مشرب پاک منظر نیک محضر خوش لقا نیک طبع و پاک نفس و خوب خوی و خوش خصال روح پاکش چون فراز اوج علیین رسید رست از این زندان پراشوب و تشویش و نکال صحن عالم در عزایش پرشد از جوش و خروش از فراقش اشک ریزان سینه کوبان اهل حال

×32

-1245

1277

حوریان از تهنیت شادی کنان دستک زنان 69 هجری مقدم مرحبا بربل پی تاریخ سال روز دوشنبه ربیع الثانی اثنی عشر بود که جهان برگشت ازین اندوه مکروه و ملال خالقا پروردگارا جبرم اورا عفو کن در جوار قرب خود جایش بده با صد حلال والدو مولود، داورهای اوراده فزون عمرو ایمان و کمال و عزت و اقبال و مال

له سالی 1252 دا، جه نابی پیرزاده ی شکومه ندو نوری دیده ی نه هلی که شرف و شهود نه بولبه ها شیخ محمه د (خودا بیپاریزیت) له دایک بوو. به هاتنه دنیاوه ی، بوئی خوشبه ختی گه یشته نه هلی ویست و ئیراده:

غوث آفاق شیخ عثمان آنک	قطب عصرو پناه دورانست
آنکه برگر خوان احسانش	گرده این سپهر گردان است
عالم و هرچه هست در عالم	همه چون قالبند و اوجان است
گلی از باغ دولتش بشکفت	زینت هر گل و گلستان است
شد مسما باسم خیر رسل	آن محمد که جان جانان است
هشت ماه ربیع آخر کرد	جلوه آن مه که نور ایمان است
هاتفی گفت بهر تاریخش	((این گل گلستان احسانست))

له سالی 1253 دا، خوئی چه رخی شهره رف و خاوه نی زادی میهره بانی نه بولوه فا شیخ عه بدوره حمان (خوداوه نندی سه روه ر بیپاریزیت) به هه له اتنی خوئی، جیهانی رووناک کرده وه و بوون به رامه ی خوشبه ختی هه میسه گی، به روئی هه واداران گه یاند:

تعالی ان خداوندی که تصویر کمال او برون از حیطه تحریر فکراست و خیال او بود یک کاسه فردوس نعیم از خوان احسانش بود یک پایه عرش اعظم از تخت جلال او بهار عیش خرم پنجم ماه محرم بود 70 گه از غنچه بشکفت از باغ نهال او گل گلزار عثمانی نسیم باغ رحمانی زهی آئینه حسن خداوندی جمال او چونامش عبد رحمن گشت شداین نکته معلوم که هست از عین رحمت شخص قدوسی مثال او زسیمایش چو خورنور سعادت میشود لامع تو برخیز و سعادت ختم کن یارب مآل او بفکر اندر فروفتم شنیدم هاتفی گفتا جمال باغ معنیها پی تاریخ سال او

دوای نه وه ی نه م دوونه مامی ده قهری خوشبه ختی پرباره، میوه ی مه عریفه یان به ده رکی ویزدان چه شت، وله به رامبه ر به ننده دا لوتفیان نواندو گه وه رکی فرمانی منیان به نه لماسی داخواری زاخووا که نه گه رچی نه و قه سیدانه ی سه باره ت به ئیمه هونیه نه ته وه، هه موو گه وه رن، به لام نه گه ر ناوونانزاوو کونیه ی ئیمه ی تیدا به اتایه، خوشتر و جواتر ده بوون، بویه به نده ش، به پیی نا ماژه ی نه و دوو پیرزاده پاک ویزدانانه، نه م قه سیده یه م هونیه وه:

جان آفرین شخص مجد ابوالبها	کرد آفرین حضرت امجد ابو البها
باشد کمال طالع و اقبال سرمدی	خط جبین اکرم ارشد ابو البها
حرف سعادت دوجان نیست آشکار	نقش نگین اشرف اسعد ابو البها
سرنه بر آستانش که تفش دوکون هست	در آستین شاه مجرد ابوالبها
خواهی اگر بفرق فلک پانه ی بنه	رخ بر زمین کوکب فرقد ابوالبها

طالع غلام درگه و اقبال خاک روب
 غرّش قرین دولت سرمد ابو البها
 زائینه جمال مصفاش لامع است
 نور یقین ظلّ ممدد ابو البها
 زینت فزای سلسله شاه نقشبند
 رونق ده طریق مجدد ابو البها
 تاریخ و نام و کنیه او را کند بیان

صبح مبین شیخ محمد ابو البها

زیور فهرست کتاب وجود
 ترجمه نامه صدق و صفا
 آنکه دلش مخزن اسرار کلّ
 وانکه دمش مرهم جان و شفا
 صاحب بابنده رحمن که هست
 تاج سر او قدم مصطفی
 ازپی تاریخ زمن قطعه یی
 خواست سبک وزن و خوش و بی خفا

غرق دراین فکر بدم هاتفی

گفته گل باغ دلم ابو الوفا

171

له سالی 1255 دا، پیرزادهی روشن ویرژدان شیخ عومه (خودا
 بیپاریزیت) به شننه بوونی موباره کی خوی، دلسوزان و موریدانی
 بوئدارکرد و میژووی له دایک بوونی له قه سیده یه دا هاتووه :

قطب حق مرکز پرگار شرف
 آنکه دین زدست قوی بنیادش
 شیخ عثمان شه او رنگ بقا
 یارب این ملک مبارک بادش
 خنده زد نوگلی ازبغا دلش
 لطف حق کرد زنو دل شادش
 بیست و شش بد زجمادی الاولی
 شب دوشنبه که ایزد دادش
 چونکه دین از شرفش یافت رواج
 لاجرم نام عمر بنهادش
 هم درآن وقت که کردیم نثار
 جان و دل بهر مبارک بادش

بهر تاریخ بگفتیم: که ما

زخدا می طلبیم اسعادتش

وله سالی 1266 دا، به دونیا هاتنی پیرزادهی شکومه ند شیخ
 نه حمه د (خودا بیپاریزیت) سایه ی سوژی حه زره تی پیر. بالی کیشا
 به سهر موریداندا و میژووی له دایک بوونی، له قه سیده یه دا هاتووه :

دوش چه دم خوش دمی بازچه سلطان صبح
 دمدمه زد برچه برگنبد نیلوفری
 شب چه شبی بود هفتم ماه و چه مه
 ماه جمادی که یافت مرتبه آخری
 مرده رسید ازکه ازبخت به که باجهان
 کامدت ازنو بساز نوبت فرح فزی
 جلوه نمود اختری ازچه برج شرف
 خنده زند برکه بر زهره بر مشتری
 ماه رخى داده حق برده چه برده سبق
 شعله اش ازچه از مشعله خاوری
 نام وی احمد نکوست ازچه ازاین روکه
 دوست دار دبس دوست هم نامی پیغمبری

معرفت و سروری هست چه درشان او

شد رقمش این دولفظ معرفت و سروری

172

له کنه کردن و به دوا داچوونی ئەم شازاده پرشکویانه دا، که ههر
 یه کیکیان له سهر ته ختی شکومه ندی شاهی و له بورجی
 خوشبه ختیدان، ههرچی بلین که مه . که خامه له وه سف و راقه کردنی
 که مالیان ناتوانایه و زمان له ده رخستنی ژیان نامه یاندا لاله :

زبان ناطقه در وصف مجدشان لال است
 چه جای کلک بریده زبان بیهده گواست

ئه گهر بمه ویت ناکارو تایبه تمه ندییه کانیاں کنه بکه م که هه موویان
 سیمورغی قولله ی قافن، ئەوا له بواره دا، جیگه ی نایته وه و
 پیوستییاں به کتیپکی تایبه ت ده بیّت .

معانی هرگز اندر حرف ناید
 که بحر قلزم اندر ظرف ناید

"شد نقشبند بحر سلوک رهش صدف اول باشد عمر چو لؤلؤ لای نقشبند" او
 د" اندر سماء فقر و تجرد مجوکسی و اغیران عمر تو زهره زهرای نقشبند" او
 ن" از ناله شبانه و آه سحر گهش شبتوان شنید مایه خنیای نقشبند" خ
 م" زبید ضیای دین و شریعت بخوانمش یز یاخیر، نوردیده بینای نقشبند" ن
 پ" برهان حق امام هدی قطب عارفین شمس وری و ماه دلارانی نقشبند" ن
 د" آن دلبری که از اثر حسن طلعتش سرها بیاد رفت زسودای نقشبند" د
 ه" زیشان همیرسد به دل مزده زندگی دانای عیسی مثال ازدم احیای نقشبند" ه
 م" موسی طور معرفتندو برآمده و از جیبشان برون ید بیضای نقشبند" م
 ق" قیارب بحق باطن سلطان اولیاء سیارب بروح پاک مصفای نقشبند" ق
 پ" پاز وی فران تا قدم حضرت رسولی یعنی بحق یک یک از آبای نقشبند
 ر" روز وی نشیب تا به سر شیخ و پیر ما پای پیرو جوان و کهل ز آبای نقشبند
 ل" این گلستان باغ صفارا که خرم است زیشان همیشه روضه خضرای نقشبند" ل

پرشد جهان زشورش و غوغای نقشبند
 مرآت وش بطاق فلك مهر خاوری
 آنانکه دربحار حقیقت شناورند
 دانشوران مدرسه علم و معرفت
 گردن کشان و مرهم ازروی راستی
 ترکیب صورتش ز عناصر نبود بل
 مرغ خرد بقله آن قاف منزلت
 کی میرسد که هست فرزون از هزار سال
 می زبید از کمال بزرگی کنند ناز
 بفرق کیقباد و فریدون و جم همی
 لاسیما ختنام طریق مجدد¹⁷⁴
 عثمان ثانی آن یم حلم و حیا که یافت
 شد جبهه مصیقل مرآتوار او
 صاحب کرامتی که ز تشریف نسبتش
 فرماندهی که کرد مسخر جهان
 دلاولاد پاک طینت آن روضه صفا
 در جستجوی صید حقایق فتاده اند
 درین جمله آن دوشهاب سپهر مجد
 آن ماه و مهر چرخ معالی و سروری
 از جو بیار مشرق خلق کریمشان
 مخدوم زاده شیخ محمد ابو البهاء
 شهزاده عبد حضرت رحمن ابو الوفا
 استاد زاده شیخ عمر کز جبین او
 پرنور گشت غره غرای نقشبند

تنه

ئهمه بوو ئه وهی مهلاحامیدی کاتب، دهربارهی کورانی شیخ سراجودین له کتیبه کهی خوئی له ژیر ناوی (ریاض المشتاقین) دا نووسیویه تی. مهخابن له بری ئه وهی باسه که بچیته سهر خستنه رووی ژییانی زانستی و کومه لایه تی و عیرفانی ئه و گه وره پیاوانه، ته دنیا داستانیك سه باره ت به که رامه ت و خه وارقی عاده تی شیخ سراجودین باس ده کات.

دیاره له و کاتانه دا، که هیشتا چله ی ئه و منداله ره ت نه ببووو، کومه لی له موریدان و هه وادارانی شیخ سراجودین مه زنده ی ئه وه یان ده کرد که شیخ عه بدوره حمان ده بیته جینشینی باوکی خوئی و ته مه نی دریز بیت، نه یانده زانی که جوانیی باخی ماناکان به و به ژنو بالا عه ره ریبه و سه رو سیما نوورانی و قسه زانه، سوود له جوانی وه رناگریت و جوانه مه رگ ده بیت. باوکی (58) ساله بوو که ئه م منداله که م ته مه ن و به توانایه له دایک بوو مهخابن ماوه یه کی که م له کوچی دوا ی باوکی، خووشی مالئاوایی کرد. ماوه یه کی که م بهر له کوچی دوا یی باوکی، به شوؤرو شه و قه وه میژووی له دایک بوونی کورپه که ی خوئی تاجودین عوبیدوللای به م شیعه ره پرانه خسته روو:

الحمد لمبدع البديع	واشکر لخالق البرایا
در روز دوم، صباح جمعه	ساعت زدوبود نه ببالا
از ماه رجب، که مطلع مهر	من مطلعه اذا تجلی
شیپور سرور و کوس بهجت	در زد بجهان خروش وغوغا
ناگاه بگوش من سروشی	من حضرة قدسه تعالی

در داد یکی نویدو گفتم	ای خاص بفیض و فضل مولا
چوبک زن بام تو سکندر	درکوی تو هندویست دارا
ای مهبط واردات غیبی	درویش خرابه گردو شیدا
باز از سرنو نوازش حق	برکام توگشت جلوه فرما
دادت پسری که مهر چهری است	رخشنده چو لؤلؤ نیست لالا
شدبخت به یمن او مباحی	هم توام تست سعد کبری
درکسوت فضل صدر ابناء	درخلعت فقر فخر آباء
گردید بنام پیر احرار	مخصوص، تفألا باسم
درعالم غیب تاج دادند	اورا لقب از جناب مولا
یارب بکمال فضل و رحمت	این اختر عزت و شرف را
باعلم و عمل قرین دولت	توفیق رفیق و عقل برج
مقرون بصفا و طول مدت	مسعود و سعید و سعد فرما
تاریخ ظهور این کرامت	جستم زخرد بنان گفتم

1283 1283

"لانرغب ثم قلت فارغب¹⁷⁶ والصبح به اذا تجلی

گفتاکه بگوی بوالوفارا

1283

"بشراك وحبذا واهلا"

ههروهها مهخابن به چ داخ و په ژاره یه که وه، تاجودینی نازه نینی که متر له یه کساله ی به جیهیشت و خووشی باروبنه ی گه شتی به ره و دیاری عه دهم پیچایه وه. مه رگی مندالان بو هه رکه سیك کاریگه ره. لی ره دا، داستانیکی ماموستا عه لی ئه کبه ر دیه خودا، نووسه ری کتیبه ی گرانبه های (لغتنامه) م که وه وه یاد که بوو به خه می سه رخه مان:

دهليټ: "لهروژي 22 ېه ماديئنه وه 1326 ې كوچي، قهزاقه كاني محمده علي شا، جيهانگير خاني شيرازي- يه كيك له دوو بهرنيو بهري (صور اسرافيل) - يان دهسگير كړدو بهرهو باخي شايان بردو له (24) هه مان مانگدا، له هه مان شويندا له سيداره يان دا."

بيست و هوت يان بيست و هه شت روژو دواتر، گه لي له نازاد يخوازان كه بهنده يه كيك بووم له وانه، دور خراينه وه و دواي چهند مانگ له سهر نهركي خواليخوشبوو نه بولحه سهن خاني (معاصد السلطنة) ې پير نيا برياردرا، له نيوهر دني ولا تي سويسرادا، روژنامه ې (صور اسرافيل) چاپ بكرت .

له و ماوه يه دا، شهويكيان له خه و مدا، جيهانگير خانم بيني، سپيالي سپي پوشي بوو، نه و سپياله ې له ته هراندا ده پيوشي و به مني گوت: "بوچي نه توت نه و به گه نجي كهوت ! " من له م په راگرافه واتيگه ي شتم كه گوايه: بوچي له هيچ شويني كدا نه باسي مهركي منت كړدو وه و نه له سهرت نووسيوه ؟ له پر له خه و پاپه پيم و نه م رسته يه م به بيردا هاته وه: "يادي بكه له مومي مرادو، يادي بكه ! " (ياد آر زشمع مرده

ياد آر)

ئيتر به ناگا هاتمه وه و چرا كه م داگير ساندو تاده مه و به يان سي شيعري موسه محتم نووسي . به يانيه كه ې هله كاني شهوم راستكرده وه و دوو كوچله ې ترم خسته سهرو له ژماره (1) ې صور اسرافيل كه له شاري نيوهر دني سويسرا دهرده چوو، چاپ كرا ع 010 ديخودا

به بونه ې مهركي له ناكاي عارف و گه و ره پياو حاجي شيوخ عه بدوره حماني وه فا، هيئانه وه ې چهند ديړيك له لا واندنه وه كه ې ماموستا ديخودا، ليړه دا بي سوود نييه:

اي مرغ سحر چواين شب تار بگذاشت زسر سياهكاري
وزنفخه روح بخش اسحار رفت ازسرخفتگان خماري
بگشود گره ز زلف زر تار محبوبه نيلگون عماري
يزدان بكمال شد پديدار واهريمين زشت خوصاري
ياد آر ز شمع مرده ياد آر

اي مونس يوسف اندرين بند تعبير عيان چوشد تراخواب
دل پرز شعف، لب از شكر خند محسود عدد، بكام اصحاب
رقتي بر يارو خويش وپيوند آزاد تران نسيم و مهتاب
زان كو همه شام با تويك چند درآرزوي وصال احباب
اختر بسحر شمرده ياد آر

چون باغ شو دوباره خرم اي بلبل مستمند مسكين
وز سنبل وسوري وسپرغم آفاق نگار خانه چين
گل سرخ و برخ عرق ز شبنم 178 تو داده زكف زمام تمكين
زان نوگل پيشرس كه درغم ناداده بنان شوق تسكين

ان سردى دى فسرده ياد آر

له بهر نه وه ې شيوخ سراجودين عوسمان له ته ريقه تي خويدا، هه رده م په يره وي ته و او ې له سوننه تي پيغه مبه ر (دروودي خواي ليبيټ) ده كړدو داوا ې له موريداني خوي ده كړدو جهختي ده كړد له سهر په يره ويي كړدن له و سوننه تانه و كه سيك بوو له زانسته كان و مه عريفه ې نيسلاميدا به توانا بوو، بويه ناوداران له زانايان له هر

دولهت و دهقهرېك، رويان تيده كړدو له راستيدا، خانه قاكه ي بپوه مه لېبه ندي گه وړه پياوړي سهرده مي خوي .

جگه له وه ي مه لا حاميد كه يه كيكه له زانايان و نه ديواني پله يه كه مي سهرده مي خوي، ماوه ي (32) سال به بي داپران هاو دهم و سعادت خلعت خاص است بر بالاي درويشان 4ي زهي خلعت زهي كسوت زهي كالاي درويشان ي بجز اندر متتابع اتباع حضرت خاتم نشد مصروف نقد همت والاي درويشان از آن ترسم اگسرويم بجاي نازك انجامد كه از درك است بيرون رتبه اعلاي درويشان عجب بي نقش وبی رنگند وخوشخوي خوش آهنگند، هستوگوني دريشه شد جلوه گر مولاي درويشان م/ ناسراوه به مه وه ي، حاجي مه لا نه حمه دي نو دشي و مه لا مه حمودي دشه يي، كه هه ريه كه يان له ناسماني نه دهب و زانستدا خوريكي دره خشان بوون، له خانه قاكه يدا له تيوله كو ده بوونه وه.

به كو بوونه وه ي نه م هزرمه ندانه، له خانه قاي شيخ سراجودين، كه سه ره پاي زانستي نه دهب ي و نيسلام ي، شاره زاي هه موو جوړه زانستيكي تري، وه كو زانستي بيركاري و پزيشكي و سروشتي و كيميا و زانستي پيته كان و فله كه و... هتد بوو، له كو ترو لي توانايان دهر نه ده چوو . خانه قاي تيوله وهك به رز ترين و ساده ترين زانكوي نه و سهرده مه و ابوو . به م جوړه، شيخ سراجودين باشت رين و به توانا ترين پيناوه كاني وانه و تنه وه يان ناماده ده كړدو بو كوره كاني و نه وانيش كاتي خويانيان به فپرو نه دهاو زانستيان وهر ده گرت و به پله ي كه مال ده گه يشتن .

شيخ سراجودين به م تا قمه زيبا و به هاداره وه نه ده وه ستاو سي فرزنه ندي خوي: شيخ به هائودين محمه د نه بولبه ها و شيخ عه بدوره حماني نه بولوه فاو شيخ زيانودين عومه ر. به مه به ستي ده سته به ر كړدني زانست و به رگه گرتني ناهه مواري زيان و پاكر كړدني

رهوشت، نارده خزمه تي مه لا مه حمودي دشه يي له گوندي دشه كه يه كيك بوو له گه وړه زانايان و نه ديواني زماني سهرده م، كه باوكي هزرمه ندي ناودار مه لا عه بدو لاي موقتي كوردستان بوو، تا رابين له سهر زياني ناهه موار و گه پران به دواي زانستدا وه هه ندي له كه ش و هه واي خانه قاي تيوله دوور بكه ونه وه و سوود له ماموستاي گه وړه وه ريگرن .

له ناكامدا، نه م سي فرزنه نده پايه به رزه، له زانسته كان و پوخته بوون و رهوشت به رزي ري و ره سمي هه لسوكه وت و تيكه لېوون به خه لك و شيوازي زيان و بزيوي روژ، هه ريه كه يان به پله ي پوخته يي و كه مال گه يشتن .

دواي نه وه ي نه و سي فرزنه نده پايه به رزه، كه مالاتي سوره ييان ده سته به ر كړد، له خزمه تي باوكياندا، سه رقالي ده سته به ر كړدني كه مالاتي مه عنه وي و پاكر كړدني دهر وندا، ده ستياندا يه خوا په رستي له راده به دهر و نه وافل و خوراه ينان و موجه يدات . له وسه رده مه دا بوو كه عارفي لاو شيخ عه بدوره حماني نه بولوه فا، به هوي زالبووني جوش و خروش و سوژه وه سه رمه ست بوو، رازو گرفته دهر و نيبه كاني خوي لاي برا گه وړه كه ي شيخ به هائودين محمه د نه بولبه ها ناشكرا ده كات:

وفا ازبالبها پرس این حدیث نازک اوداند
عبارت از چه باشد طره ليلاي درويشان

باندہ وصل توام کردبجان سودائی شاه دین ماه مبین مخزن عرفان مددی
 زلف زد راه صبادر چمن حسن بیباخ یقوس ابیرو مددی ناوک مرگان مددی
 خال برکنج لبث حال مر اواریں کردی شربت صحبت جان چاہ زخندان مددی
 پرورش گرنکند شاه بخارا چه کنم شهگیلان مردی حضرت عثمان مددی
 داجان بلب آمده از هجر توای مصر کمال ای تجالی خدا یوسف کنعان مددی
 طالب کعبه مقصود همی باشد دل خضر توفیق رفیقی شه مردان مددی
 معرفت گرنبود راه نہ بر مقصود است ای دلیل کرم وخضر غریبان مددی

دل بدریار معالی تو درپوزہ گراست
 شاه خوبان نظری قلزم عمان مددی

ازغم هجر بجان آمدم ای جان مردی گلرخان مغبجگان بادہ فروشان مددی
 جزبہ عشق حرم میکشدم باغوغا لک خضر توفیق رفیقی شه مردان مددی
 سخت بگرفت دلم ساقی خوش لهجه کجاست یار می خوران بادہ کشان مجمع مستان مددی
 ترجمان گرنشود اشک چسان عرضه دهم شرح بیداد غمش دیدہ گریان مددی
 بجنون دل کشدم چاره زنجیر کنید حلقہ سلسلہ طرہ پیچان مددی
 درد ناکامی و درد طلبش کشت مرا بیدلان سوختگان شیفته جانان مددی
 آہ اگر بندہ نوازی نکند حضرت غوث مخزن معرفت حضرت یزدان مددی
 نسبت فیض توورویں ہرہ آورد توایم عقل کل ماه چگل چشمہ حیوان مددی
 از مقیمان درت چشم عنایت دارم ماه جان شمس جهان قبلہ پاکان مددی

بنزد بوالبہا هست از تجلیہای آثاری
 عبارت جعدوزلف وطرہ لیلی درویشان

ماموستای زانستی خوداناسی، شیخ سراجودین عوسمان
 فہر زندہ کانی خوئی ہاندهدا بو خوا پرستی و گوشہ گیری،
 بود مرآت وحدت جبہہ اجلای درویشان بود فراز یکی همچون الف بالای درویشان
 زمین ساکن زعکس قوہ تمکین ایشان است فلک برپا بود از ہمت ولای درویشان
 لایساط دہر گوئی باخ جنت گشتہ از بہجت خوچنان برگشتہ است از نعمت والای درویشان
 اگر گویم کہ ایشانند اصل و مغزاین عالم ما روا باشد بذات اقدس مولای درویشان
 کمال قدرشان از عرش بالاتر بود انکنج در عبارت رتبہ اعلائی درویشان
 وفا گفتمی عبارت از چہ باطرہ لیلی ہنہ زمن بشنو کہ ہستم چاکرو ولالای درویشان
 ہیلکہ کہ شکاو و رده و رده کہ وتنہ بالہ قری، بہ پلہ و پایہی خویان
 گہشتن . بویہ عارفی پایہ بہ روزو لاو، شیخ عہد ولرہ حمائی نہ بولہ وفا،
 لہ روی جوش و خروش و ہستیہ وہ، بانگی لیبہ رزبو وہ کہ :

جذبہ عشق مراکشت حریفان مددی شاہد فتنہ فتنان حبیبان مددی
 من دارین دامگہم نیست خلاصی اصلا پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
 نساوک چشم کند قتل من خستہ بیا ای بہای دیہہ خسون شہیدان مددی
 نفس را با زہوا کرد گرفتار ہوس قبلہ شام غریبان شہ گیلان مددی
 دل نہان سر خفی از کہ عیان جوید بان نور اخفی مردی روح بزرگان مددی
 آدم ونوح و براہیم نبی ساموسی ہمت همچو عیسی بدرت خاستہ نالان مددی
 روز بی مہر رخت ہمچو شب دیجور است شمس دین ماه جبین مظهر جانان مددی
 خفتہ بختم چکنم شیفتہ و سرگردان ماہ من غوث زمان قبلہ پاکان مددی
 بر لب جوی سرشکم قددل جوی توکو سرومن نخل چمن گلشن مستان مددی

فهرزهدانداني شكومه ندو به هربردو و له تيشكي خوري زيبيايي باوك، به ناستي كه مال گه يشتن، به تايبه تي شيخ به هانودين محمه ده نه بولبه هاو شيخ عه بدوره حمان نه بوله وفا، له لايه ن باوكيانه وه مؤله تي ئيرشاديان پيدراو، به پيئي راگه ياندينكي مه لا حاميدي كاتبي شيخ سراجودين، له كتيبي (رياض المشتاقين) دا كه ناموزگار ييه كاني شيخي تيدا تومار كردوه، باوك به بي جياوازي هه ردووكياني به جينشيني خوي داناوه، وداواي له موريدان كردوه وه نه پيوهندييه نيوان وه دوو براييه ره چاو بكن .

شيخ عه بدوره حمان نه بوله وفا له بواري سوفيگه رييدا، پياويكي به هيئي هه نسورينه رو خاوه ني وره يه كي به رزو راوچوون بوو، هه روه كو باراني رحمت زه وي وشكي به يه كساني به رحمتي خوي تيروا ده كرد . سه باره ت به هيئو ناراسته كردني وه، له نيوان موريداندا داستانگه لي ده گيرنه وه:

شبابزي وره ي عرفاني پر جوش و خروش نه بوله فاي لاو، له ترؤپكي يه كتاپه رستي و عرفاندا بالي گرت و له وسه رده مانه دا، به پيئي فرماني باوكي شكومه ندي خوي، به مه به ستي ديدار له گه ل نه مانوللاخاني ناسراويه غولامشاخان (ضياء الملك)، فه رمانداري هه ري مي نه رده لان روي له سنه كرد . شيخ سراجودين، حاجي مه لا نه حمه دي نودشي و مه وله وي سه يد عه بدوره حيمي مه عدومي له گه لدا ناردن . نه مانوللا زيانولمولك پياويكي گه لي چاك و نه دي ب و قسه خوش بوو، شيعري له ژيئر ناوي (والي) دا ده نووسي . دوو هونراوه له به رده ستدان و له سه ري هك كييش و سه روا ، يه كيكيان ده گه ريته وه بو

والي و نه وي ديكه بو نه بوله وفا، پيده چييت پاشماوه ي هاوده مي وه دوانه بيت له و گه شته ياندا.

شيعره كهي والي:

خورد گر غمزه چشم سيه مستش بدل والي

نبرد عشق كم، بازي قماري تاحه بيش اسد

دل خـود خواهـمت دادن بهـاي دانـه خـالي
به نرد عشق مي بازم قماري تاچه پيش آيد
برايـنم چـون وصـالت نيست مـمكن برـمن بيـدل
بيادت بگذرانم روزگاري تاچه پيش آيد
به عالم غيراين كامي نخواهم گريدست افتد
كنساري باتواز مردم كنساري تاچه پيش آيد
نبيستم طرفي از زهد و بر اينم زين سپس جانسا
كنون جهدي، كه بايد كردكاري تاچه پيش آيد

شيعره كهي حاجي شيخ عه بدوره حمان نه بوله وفا:

له‌رینمونی ته‌ریقه‌تی به‌رزی خواجه حافیزی شیرازی (خودا رازداری بکات) هونراوه‌یه‌کی به‌چه‌شنی پرسیارو وه‌لام هونیه‌وه:

گفتم که چیست مونس جان حزین من گفتا خیال چهره گل آتشین من
گفتم بساغر طریم زهرغم که ریخت گفتا هوای لعل لب شکرین من
گفتم که از کجا بکف آرم سراغ دل گفتا زچین زلف سیه‌عنبرین من
گفتم که فیض چاک گریبان صبح چیست گفتا فروغ طلعت مهر جبین من
گفتم که گشت کامروا در طریق عشق گفتا آنکه کرد بخت سعیدش قرین من
گفتم که نیست بی‌تو سر زیستن مرا گفتا چه شد فدای سر نازنین من

شیرعه‌کی حافیزی شیرازی :

گفتم کیم ده‌مان ولبت کمران کنند گفتا بچشم هرچه تو گویی چنان کنند
گفتم خراج مصر طلب می کنی لبیت گفتا در این معامله کمتر زیان کنند
گفتم به‌نقطه دهننت خود که برد راه گفت این حکایتی است که بانگته‌دان کنند
گفتم صنم پرست مشو باصمد نشین گفتا بکوی عشق هم این و هم آن کنند
گفتم هوای میکده غم می برد زدل گفتا خوش آن کسان که دلی شادمان کنند
گفتم شراب و خرقه نه آئین مذهب است گفت این عمل بمذهب پرمغان کنند
گفتم ز لعل نوش لبان پیرا چه سود گفتا ببوسه شکر نیش جوان کنند
دو ی

ده‌خسته سهر نه‌ژنوی ئه‌ده‌پو ره‌نجی ده‌کیشا . ئه‌م حاله‌ته

بزلفش داده‌ام دل را قراری تاچه پیش آیدت و همرا با بی‌قراریه‌است کاری تاچه پیش آید
و فای بی حسابم راتلافی گردهمی زبید، تا جاگرداری جفای بی‌شماری تاچه پیش آید
بزلف جلوه فرمای ادا فهمش کند ایما که بر بندد به‌هرتاری شکاری تاچه پیش آید
فراپوشیدن اندوه هجران مشکل است اما بسر خواهیم بردن روزگاری تاچه پیش آید
سه‌سور حاسی وای، موریدی حاجی محمده‌سوریم حاسی
کرمانی و سهر به‌ته‌ریقه‌تی شیخییه بوو، ده‌یویست ئه‌و به‌ینیتته سنه،
تاوه‌کو ره‌واج به‌ته‌ریقه‌ته‌که‌ی له‌وناوچه‌یه‌دا بدات، خه‌لکه‌که رازی
نه‌بوون، و ترسی ئه‌وه‌هاته ئاراه نه‌بادا یاخی بین . شیخ سراجودین
به‌دووربینی خوئی، کورپه‌که‌ی ئه‌بولوه‌فای له‌گه‌ل حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی
نؤدشی و مه‌وله‌وی عه‌بدو ره‌حیمدا نارد بؤلای والی، تاوه‌کو له‌و کاره‌ی
په‌شیمانی بکه‌نه‌وه، خه‌لکه‌که هه‌ر به‌بیستنی هاتنی ئه‌بولوه‌فا،
به‌ناوی پیش‌سوانییه‌وه، ده‌ستیان دایه خویشاندانیکئی ترسناک و
یه‌کپیزی و هاو‌ده‌نگیی خوئیانیان دژ به‌بپیری والی راگه‌یاند، هه‌ر ئه‌مه
بووه هوئی دامرکانده‌وه‌ی والی و ئه‌وه‌ی حاجی محمده‌سوریم خان
له‌ه‌مه‌دانه‌وه بو کرمان بگه‌ریتته وه .

ئه‌بولوه‌فا له‌کاتی سۆزو خرۆشدا، به‌پیی په‌تی ناوچه‌ی شاخاوی
هه‌ورامان و پیده‌شستی شاره‌زووری ده‌بپری و له‌داروبه‌ردو کیوو چیاو
وشکانی و ته‌پانیدا، خو‌شه‌ویستی هه‌میشه‌یی خوئی ده‌بینی، گه‌ه
به‌خویدا ده‌هاته‌وه، وله‌روژانی دهرس خویندن و ته‌کرار و موخته‌سهر و
موت‌ه‌وه‌ل و مه‌عانی و به‌یان و بکلیع یادی ده‌کرده‌وه، به‌په‌یره‌وی

جیاوازیوو له حاله تی شیخ مهجده دینی به غدادی به لخی . نه و ده لیت :
 هه رکه سیک له دوری و دابران شکست بهینیت ، ناتوانیت سنووری
 عیشقی خوئی ببه زینیت ، بو عیشقی که سیک تر . بائیتا هه ردوو
 حاله ته که له زاری خو یا نه وه ببیستین :

تا رفته زکف دامن اقبال وصال ت رویوسته قرین غم واندوه و ملالم
 تصویر نهال قد سیمین تو گوئی غصامونی است برون آمده ازخشم خیالم
 وصف تو بمیزان بیانی که نسجد باید چه توان گفت زبان بسته و لام

شیخ مهجده دینی به غدادی ده لیت :

هرآن کس که ز هجران سپر بیندازد ز عشق خویش بعشق کسی نپردازد
 هرآنکه پای نهد در قمار خانه عشق دلبر نخست بازی باید نصیبه در بازه
 لب ارببوسه خاک درش عزیز شود نکند ز کبر برفلک آن لحظه سریر افرازد
 هزار بیلک تعبیر اگر خورد ز تودل ز عشق دم نزند خویش تن فرا سازد

نه بولوه فا نه هلی سوزو خروش بوو ، رواله تی وانیشانی ده دا که پر
 خروش بیت ، پیشینیان بارو دوخی شیخ مه عروفی نیرگسه جاری
 وه کو بارو دوخی نه و لیکده دهنه وه . رهنگه هه ر به هوئی نه و حاله تی
 جوش و خروشانه وه بوو بیت که نه هلی رواله تی ، ره خنه یان ناراسته
 کردووو برای بچوکی شیخ به هائوودین محمه دیان به جینشین و

جیگری باوکی په سه ند کردوو ، نهینا نه و دوو کوپه به یه کسانی وه کو
 یه کتر ، له کاروبارو توانا ییدا جیگه ی سه فارشتی باوکیان بوونه ، نیت
 بوچی ده بیت یه کیکیان په سه ند بکه ن و نه وی تریان ره ت بکه نه وه .
 لیچووی نه و داستانه ی خواره وه که حاجی شیخ محمه د سه مرانی
 له کتیه که ی (بارقات السرور) ، هیناویه تییه وه ، تائیتا ش له خه لکی
 ده بیسترت ، ئیتا پیویسته تیبینی نه وه بکریت که مه و دای
 پرویاگه نده ، چه نده سنووریکی فراوانی بووه که دوی (110) سال
 به سه ر کوچی دوی نه بولوه فادا ، هیشتا به توندی نه و سه رده مه ،
 باسه که گه رموگوری خوئی له ده ست نه داوه . نابی نه وه ش فره اموش
 بکه ین که کتیبی ناوبراو ، دوی کوچی دوی شیخ سراجودین
 نووسراوه ، نه مه ش ده قی داستانه که یه :

"بریسکه (بارقه) یه کی تر : وهرزی زستان بوو ، روژی ههینی
 چه زره ت (خودا لی رازی بیت) بو نویژی ههینی ته شریفی هینا ، دوی
 خویندنی نویژ ، پشتی کرده میحراب و روی کرده خه لکه که ، خه لیفه
 خاله که که له خزمه تیدا پرووی ده کرد ، گوئی : نه ی شیخ ، جیگریک
 بو خوت ده ست نیشان بکه . وه لای نه دایه وه ، دووباره هه مان رسته ی
 گوته وه ، هه روه لای نه دایه وه ، سیه هم جار رسته که ی گوته وه ، چه زره ت
 (ره حمه تی لیبت) به خو شکاندنه وه فره مووی که : پریارم داوه . گوئی :
 کییه تاوه کو بیناسین . فره مووی که : محمه دو عه بدوره حمان ،
 دواتریش گوئی : قوربان ته نیا یه کیکیان ده ست نیشان بکه . فره مووی :
 هه ندی له موریدان پروایان به محمه ده و تا قمی کیش به عه بدوره حمان .
 به لام دوی من یه کیکیان پیشده که ویت . به راستیش هه روا ده رچوو ،
 که دوی کوچی دوی نه و چه زره ته ، جه نابی شکومه ندی زه مانه ، شیخ

عبدالرحمان دواي چهند مانگ له به غذا كوچي دوايي كرد(خودا ليبي خوش بييت) و جه نايي شيخ محمدهدي پايه به رز(خودا بيپاريزيت) به پله و پايه گه يشت "

كوچي دوايي وه فا

به ريز حاجي مهلا محمدهد زاهيدي زيائي خه لكي پاوه، له و پروا به دايه كه گه شتي حه جي حاجي شيخ عبدالرحمان نه بو لوه فا، دواي كوچي دوايي شيخ سراجودين بووه. له م گه شته دا، حاجي عيوهزي پاوه يي باپريشي له گه لدا بووه، بويه سالي كوچي دوايي وه فا، ده كاته 1287 كوچي. به لام به پيي نه وه ي له كتيبي (بارقات) ي حاجي شيخ محمدهدي سه مراني، يه كيك له جينشينياني شيخ سراجوديندا هاتووه، نه م گريمانه راسته نييه چونكه:

يه كه م - گه شتي حاجي نه بولوه فا چ باپيري له گه ليدا بووييت يان نه بووييت، له سه رده مي ژياني باوكيدا نه نجام دراوه. و نه م با به ته، له كتيبي (بارقه) ي خواره وده دا، سه مراني ناماژي پيده كات:

((بريسكه (بارقه) يه كي تر نه وه ي كه: دووكه سي تر له جينشينياني حه زره ت و شيخ سراجودين بوون، يه كيكيان كاكه نه حمه دي مه جزوب و نه وي تريان كاكه عه بدوللاي نامان، هه ردووكيان له بواري مه قامات و حالاتي ته ريقه تدا له جه زب و قوه تدا كامل بوون، هه روه كو ده يانگوت به نه ندازه ي هه زار كه س له موريدان چالاك بوون، كاتي ده هاتنه خزمه تي حه زره ت (ره زاي خوداي له سه رييت) هه مو پيرزاده

شكومه نده كان و جينشينيان و موريدان شوينيان بو چول ده كرد، هه ردووكيان گرفتاري كاري بي نه ده بي بوون، حه زره ت دلي لييان ره نجاو پرياري ده ركردي هه ردووكياني داو به ده ستي هه زره مند عه بدوره حماني مازي، پرياره كه ي بو ناردن. دواتر كاريان گه يشته نه وه ي كه دلسوزه كانيان پشتيان تيكردن، گوايه هه ركه سي پيشتر دياريه كي بويان بردييت، به و په ري سو كايه تي پيكرده وه دياريه كانيان وه ده گرت ه وه. به نده روژيكيان له حزوري حه زره تدا وه ستابووم، كاكه نه حمه دي بيچاره هات، دواي چاوه پروا نييه كي زور وتي: شيخ عوسمان بيكه به خاتري خودا، ره حمي بكه، نيتر نه م سزادانه كوتايي پي به ينه، واتيگه ي شتم كه حه زره ت ره حمي پيكرده له سزاداني خوش بوو، به لام دواي ماويه كي تر. دواي نه وه ي جه نايي شيخ عبدالرحماني له گه شتي مه كه گه رانه وه، نه و جينشينيانه خو يان خسته به رده رگاي نه و حه زره ته موباره كه و داواي ليبورديان كردو له هه ر دووكيان خوش بوو، به لام پله و پايه ي جارانيان وه رنه گرت ه وه.

دووه م، كوچي دوايي نه بووه لوه فا، به چوار سال دواي كوچي دوايي باوكي هيچ به لگه يه كه نه وه ناسه لمينييت، چونكه جگه له و ميژووه ي كه مه وله وي سه يد عه بدوره حيمي مه عدوم له كاتي مه رگيدا هونيويه تيه وه كه ناماژي پي ده كه ين، حاجي سه مرانيش له كتيبي، (بارقات) دا ده نوسييت:

((بريسكه (باريقه) يه كي تر نه وه يه كه فه خري زه مان جه نايي شيخ عبدالرحمان (خودا رازداري بكات) له گوندي گوليبي شاره زور، خانويه كي دلگيري دروست كرديوو، گه لي خوشبوو وييمه ي برد بو ته ماشاي، دواي موباره ك بايي، دواي نه وه ده چنه ناو خانووه كه وه،

ده فهرمويت موباره كه، به لام عه بدوره حمان تييدا نيشته جي ناييت،
دوای دو مانگ يان كه متر شه و حنزه ته كوچي دوايي دهكات، به ره و
فرده و سى به رين كوچ دهكات و له دنياي كاتي بارو بنه ي خوئ
ده پيچي ته وه. هيشتا چوار مانگي به سهر دا رت نه بوو بوو، خوالخوش
بوو شيخ عه بدوره حمان (ره حمه تي خوداي ليبييت) رولو به غداد
دهكات و له وي كوچي دوايي دهكات كه روح و گوڙه كه ي له پال شيخ
عه بدولقادي گه يلانيدايه (خوداي ليپرازي بيت)، ههروه كو حنزه تي
غوس شه و روودا وه ي له كاتي ژيانيدا روويدا بوو).

بويه له بهر شه وه ي كوچي دوايي شيخ سراجودين ري كه و تي 13 ي
شه والي 1283 كوچي بوو، گه شتي شه بولوفا بو به غدا له ناوه پراستي
موحه رهمي 1284 دا بووه وه نه گه ر ماوه ي مانه وه ي شه له به غدا،
دو مانگ دابنيين و كوچي دوايي له ناوه پراستي ره بي عولئه وه ي سالي
1284 دا ده بيت.

حاجي شيخ عه بدوره حمان سهرده مي لاي به زانسته
رواله تيبه كان و راستي به مه عه ويه كان نارايشت كرد بوو و له لاي
نزيكان و موريداني باوكي، گه لي خوشه ويست بوو، مه وه ي سه يد
عه بدوره حيمي مه عدم، عه قيده ي مهرزي به ي كه به زما ني كوردي
هونيو به ته وه به ناوي شه وه ته وشيحي كرد وه، ههروه كو ده ليت :

هيمه تي شه بولوفا وه فاي كرد	شه م خزمه تيبه به من جي ثاورد
وه رنه من وعيلم بهم گراني به	فه همي بيچاره به نزا ني به
خاتر له ته عيني مه بده فه راموش	له سه داي ته شخيس خاتيمه بي گوش
وتى بو ته عيني په كت ناكه وي	فه يزي ره حمان بووي و مه بده ده وي
ته عيني مه بده به گو يتدا چوو	خاتميچ بزان وه ختي فاربخ بوو

واته هيمه تي شه بولوفا به به لييني خوئ وه فاي كرد و شه هونراويه
له زانستي كه لامدا، مه به ستي مني جيبه جي كرد، وه گه ر هيمه تي شه
نه بوايه بهم بير ته سكي به ي خو مه وه، چون ده متواني له زانستي دژواري
كه لامدا، وه ها هونراويه كه به ونمه وه . سه ره فاي دارشتني شه نامه ي وه
كو تاي به كه يم فه راموش كرد بوو . هيمه تي شه و رينمووني مني ده كرد
كه له ده ستنيشان كردي ميژو دا نامي نييت .

نيو ديپري (فه يزي ره حمان بووي و مه بده ده وي) (1280)
ميژووي سه ره تاي نووسين وله (1281) دا كو تاي پيه اتوه، كه ماناي
شه و نيو ديپره شه مه يه: (شه هونراويه سه ره فاي فه يزي ره حمانه) .

شه بوو نمونه ي ده رپريني دل سو زانه ي مه وه ي مه عدم،
سه باره ت به شه بولوفا له ژياني شيخ سراجوديندا، به لام دو اي كوچي
دوايي شيخ ده بينين مه وه ي شه و مهرزه ده شكي نييت، به يه كه دل و
به يه كه گيان به موريدي شيخ به ها ثودين محمه د ده بيت، ههروه كو له م
شي عه ريدا به زما ني عه ره بي به و، ها توه :

عد فذي تميمة اعتقاد	رتيممة لاصبع الفواد
صديقها في غااية الرضا	فليكن العمدو ذالبغضاء
مدلولها للعاشق المدهوش	تحت سواد الخط والنقوش
كالحب ذي الجلاء واستجلاء	ملتفة في الخيممة السوداء
عين حيااة حيت البقاء	لبست الغسق والظلماء
او كوكب يـومض في الليالي	او امل الوصال في الفصال
مضيفة من غرر الحقائق	كمفضل المرشد للخلائق
من كان اوثق عرى الشريعة	وللوصول اصديق الذريعة
بوعظه عتبا العنا اميطت	بلحظة اعدي العدي اميتت
به بدت حقيقة الطريقة	وعبدت طريقة الحقيقة
مجلي علا الصفات والاسماء	ضوء سراج الدين في الظلماء
صفاته في ذلك السججل	بعينها انعكست وتجلجلى

وصيلة المستخلف المنجد شيخ الهدى نور السورى محمد
فاصلح الله بصلحه عملنا بفضلله فتوحه عم لنا
امرني بنظمها وحاصلها 192 تعلقت عن حسن الاستقبال

دهلييت :

دواى درودو ستايش، ئەم ھۆنراوھيە وەكو بازوھەند (تيميمە)ى راستاي موسيلەى دلە "روتەيمە: پەتئىكى بارىكە بەمەبەستى لەبىرنەکردن و ھەبىرھىنانەو بەپەنجەو دەبەسترايەو، ئەم شىوازە تائىستاش لە نىوان خىلەكوردەكاندا باوہ" دۆست و ھەوادارانى، واتە ئەو كەسانەى ئەو دەزانن و ناشناى راستىيەكانىن دلخۆش دەبن و دوژمنانى، واتە ئەوانەى كەدەركى بىرۆكەكانى ناكەن، خەمبار دەبن. مانا و مەدلولى ئەو ھەوادارانى لە ژيەر تارمايى خەتونوسىندا، ھەرەكو شوخىكى زىباو خەرامان كەخۆى لەناو تارمايى چادردا ھەشار دابىيت، يان ئاوى ژيانبەخش لەپەردەيەكى تاريك، يان ئەستىرەيەكى درەخشەن لەشەودا، يان ئارەزووى دىدار لەكاتى دووريدا . درەخشەن لەگەوھەرى راستى، وەكو كۆپى پىرو رىبەرى خەلكى شىخ سراجودين، ئەو كەسەى كەشەرىعتى كرده دەستگىرەى خۆى، بۆ گەيشتن بەحق . ئەو پىرەى كە بەوھەزى ئەو، رەنج و ماندوو بوونى رىگامان دەردەوئتەو بەئاراستە كردنى ئەو، دوژمنترين دوژمن واتە نەفسى تىنو و فەرمانكەر دادەمركىتەو . راستىيەى تهريقت لە رىگەى ئەو ھەو ھاكرا بوو. تهريقتى حق بە ھيمەتى ئەو ھاتە ژيەر فەرمانەو، سىفات و ناو بەرزەكانى حق لەتاريكى نەزانيندا بەرجەستەبوونى جوانيى سراجودين، كە سىفاتەكانى، واتە

چەمكەكانى بىرواى وەليبيەكى پىر لەو ئاويئەھەدا، پىراو پىر بەرجەستە دەبييت . جيگرو جيئشپىن و كۆپى شكۆمەندى شىخ و روشنايى ئەھلى سەفا شىخ محەمەد (بەھا ئودين) كەخوداوەند بەھۆى فەزل و مېھرە بانىيەو لە بەرەكاتى بى بەھرەمان نەكات، فەرمانى پى كردم كە ئەم شىعەرە بەونمەو، و منيش بەھۆى بارو دۆخى دەروونى، خۆم لەو ئاستەدا نەبييني ...

كاتى كەئەبولوھەفا لەبەغدا دووچارى نەخۆشى مەرگ بوو، تەنيا كەسيك كەبەسەريەو بوو، تاكانە يارى بەوھەفاى حاجى عيوەزى پاوھى بوو كە تەرمى پاكى لەھەوشەى بەشى باشوورى مەزارى ھەزرتى غەوسدا، بەخاك سپارد . بەندە زيارەتى مەزارى ئەبولوھەفاو شىخ رەزاي تالەبانى گەرە شاعىرى كوردم لەو ھەوشەيەدا كردوھ . لەنىوان ئەديبانى وابەستە بەبنەمالەى شىخ سراجوديندا، تەنيا مەولەوى عەبدورەھيم، ميژووى مەرگى ئەبولوھەفاى ھۆنيوھەو:

جوان آب بوالوفاي پير مشرب	كەرفتى آنچنان كآمد مؤبد
بىراى موطن دار السلامش	كشىدى جاناب دار السلامش
ازآن دجله عرفان باری	سوى بغداد مبدأ گشت جاری
بلى خورشيد جمع اصفياشد	مقرش اوج برج اولياشد
قدم چون بر وجودش غالب آمد	وجود امكان اورا سالب آمد
خرد تاريخش ازجامى چنين جست	وجواب آلايش امكان آن شست

سەبكى وەفا: سەبكى وەفا لەقەسىدەدا، لاسايى كردنەو ھەو پەپەرەوى بوو لەسەبكى سۆفيگەرى نۆباوى خواجە حافىزو عىراقى و ھىلالى و فەغانى و ... ھەرەھا بەپەپەرەوى كردنى لەكۆمەلى لەشاعىرە

سو فیکه ره کان، وه لآمی یه که مین شیعی دیوانی حافیزی داو ته وه .
 نه گه رچی له و شیعه دا، به پله و پایه ی خواجه حافیز نه گه یشته وه،
 لیگیگراوه، چونکه بهرله خوی شیخی ناوداری نه قشبه ندی، واته
 مهولانا عه بدوره حمائی جامی به و هموو تواناییه ی خوی، له بواری
 شیعه روئه ده بدا، له سی پیشپرکی له گه ل خواجه دا دوپراوه . لیپردا
 به هیئانه وه ی نمونه ی سی سه رته تای نه و سی عارفه گه وره یه، له بواری
 هه لسه نگاندندا، خودی خوینه ری به ریژ سه رپشک ده که ین :

شیعه رکه ی خواجه حافیز:

الا یا ایها الساقی ادر کاسا وناولها که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکله
 ببوی نافه کآخر صبازان طره بگشاید زتاب جعد مشکنیش چه خون افتاد دردله
 مرادر منزل جانان چه امن عیش چون هر دم جرس فریاد میدارد که بر بندید محمله
 بمی سجاده رنگین کن گرت پیرمغان گوید که سالک بیخربن بود زراه و رسم منزلها
 همه کارم زخود کامی ببدنامی کشید آخر نهان کی ماند ان رازی کزوسازند محفله
 شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل کجا دانند حال ما سبکباران ساحله
 حضوری گره می خواهی ازوغایب مشوحافظ
 متی ماتلق من تهوی دغ الدنیسا واهمله

شیعه رکه ی مهولانا جامی:

شراب لعل باشد قوت جانها قوت دلها الا یا ایها الساقی ادر کاسا وناولها
 چو زاول عشق مشکل بود زآخر هم چرا گویم که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکله
 خوشامستی که هشیار ازحرم خیز واز آن فارغ که بود اندرمیان راهی و اندر راه منزلها
 ندانم کزکدامین پرده زد حادی و نوا کامشب زگلپانگ حدی سیر دگر دارند محمله
 مزن برکنه دلخ دردنوشان زاهد طمعنه که درکوی مغان هستند صدر آرای محفله
 شدم دلایه ای خم فروهر چند میدانم که روزی بردم گلله ای رسوایی ازین گله
 دراین گرداب غم کشتی می ازکف منه جامی

که نتوان جز بدین کشتی گرفتن راه ساحله

شیعه رکه ی وه فا:

از آن شد جعد گیسویت کمند گردن دلها برآسایند تادلها زبیم بعد منزلها
 سزای مصلحت بینان نبوداین آتش عشقت زدند این قرحه دولت ازل برنام غافلها
 زبیم موج وگرداب شب تاریک عاشق را چه باک ار پرتو رویت برافروزد مشاعله
 فرو رفتیم در دریای ناپیدا کرانی را کسی کوغرقه شد دردی ندارد میل ساحله
 شگفت از کارهای محتسب دارم چرا امشب بساز عشق بازی کرده آهنگ محفله
 عجب درمن یزید عشق عاشق ازچه گفته رواست که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکله
 وقاعین صفای می شده است و باز میگوید
 الا یا ایها الساقی ادر کاسا وناولها

هه لبرآرده ی شیعه رکانی وه فا:

از فراق تو چنان دیده خونبار گریست که دل سنگ بجای دل من زارگریست
 اشک سرخ شفق ازدامن گردون بچکید برسپه روزی من بسکه شب تار گریست
 شب هجران توام مرگ ببالین آمد تا سحر بهر من خسته بیمار گریست
 برسر مزرع بختم جوگذر کرد سحاب خشک لب دیددلبش خون شدو بسیار گریست
 عقد دندان تو بر خاطر زارم بگذشت دیده من همه شب گوهر شهوار گریست
 تیر مرگان ترا دید چو دل، باز نمود زخم خمیازه برخنده سوفار گریست
 خطه مصر محبت بوفرا معموراست
 زانکه نیلی است بهر گوشه یکبار گریست

ای مهربان نیکوی وی دردرج دلبری چون تو بپوش ندیده ام فرشته تو یا پری
 صیت کمال حسن تو روی زمین چنان گرفت میزدت اگر زنی کوس شهی و سروری
 صبحگهی بصومعه جلوه کنان اگر روی ازکف پارسا تو دل سهل بعشوه میبری
 مسی گذری و درقفا لشکر جان و دل ولی عجب کجا گزاردت تا پس و پیش بنگری

میروی ونمیرود ازیرمن خیال تو از نظر ارچه غائبی دردل و جان مصوری
سکه نقد دولتیم داغ غولامی توشد عار بودو گر مراد مای مهی و مهتدی
چون تو بتیغ دلبری شددل و جان مسخرت
گشت مسلم و فاما مملکت قلندری

دور نییه که وه‌فا بو هونینه‌وه‌ی شیعیری سهره‌وه‌ی، سوودی له‌م
قه‌سیده‌یه‌ی خواجه عیماد (ع) [ع‌لی کورپی مه‌حمودو سوؤفی
سوه‌ره‌وه‌ردی ناسراو به‌عیماذ فه‌قیه‌ی کرمانی وه‌رگرتیبت :

حاکمی از نمیکنی رغبت بنده پروری عادت من که بنده‌ام بندگی است و چاکری
درمه و مهر ننگرد هرکه توبنگری دراو بردل غیر نگذرد دردل هرکه بگزی
نقش خیال روی تو هرکه مصورش شود مو کند زلوح دل نقش بتان آزی
دیده بدوزم از جهان درمن اگر نظر کنی وز سرخویش بگزم بامن اگر بسر بری
ملك درون دل همه جمله مسخرت شود گرز سرت برون رود داعیه ستمگری
بادبهبشت می‌وزد بر دلم از توای ملك پرز چراغ میشود خانه‌ام از توای پری
همچو چراغ مفلسان هیچ نداد پرتوی پیش فروغ روی تو مشعل شمع خاوری
ملك جهان چه میکند اهل دل که باقیست از نظر قبول تو دولت ملك آن سری
شکر خدا که شد برون از دل من غم جهان
کس نخورد غمت عماد ارتو غم جهان خوری

مهولانا عه‌بدوره‌حمانی جامی له‌به‌هارستاندا ده‌لیت: یه‌کیکی تر
له‌شاعیرانی غه‌زه‌لیات عیمادی فه‌قیه که شیخ بووه و خانه‌قای
هه‌بووه و شیعیره‌کانی خوئی بوئه‌وانه ده‌خوینده‌وه که هاموشوی

خانه‌قایان کردوه و داوای چاکه و چاکسازی کردوه، بوئه ده‌لین
شیعیره‌کانی شیعیری هه‌مووخه‌لکی کرمان بووه (1).
له‌گه‌ل ریژی فراوانماندا، ده‌بی بلیم که مهولانا سه‌بارت به‌خواجه
بی‌لوتفی کردوه، چونکه به‌نده‌ی هه‌ژار له‌وئاسته‌دا نیم، داوه‌ریی
نیوان دوو عارف و شاعیری گه‌وره بکه‌م، بوئه نمونه‌ی شیعیری
هه‌ردووکیان ده‌هینمه‌وه که له‌سه‌ریه‌ک کیش و سه‌روان و نه‌رکی داوه‌ری
له‌ه‌ستوی خوینده‌ری به‌ریژ ده‌نیم:

قه‌سیده‌یه‌کی خواجه عیماد فه‌قیه‌ی کرمانی:

آب می ریزد برخاک ره ای مونس دل کهدر خانه ناموس بر آریم بگل
ای که از ذکر ریاضت طلبی صیقل قلب می‌زند است که روشن کند آئینه دل
وعده آب در آن منزل و جانم تشنه شرط دیدار صبوری و دلم مستعجل
سرز خجلت نتوانم که برآرم از به پیش گر بپرسند که از عمر چه کردی حاصل
رخت بیگانه برون افکنم از خلوت خویش حیف باشد که بود کعبه بتان رامنزل
مثل عشق و دل خویش چنان می بینم که کند بی خبری چاره کاری مشکل
شمع شادی من از بار غم آنشب میرد که ز مجلس ببری نورو چراغ از محفل
پیش از آن روز که جان بابدنم همدم شد جان من بود بدان شکل و شمایل مایل
باده عشق حرام است بدان مست عماد
که سر از خاک لحد برنزند لا یعقل

قه‌سیده‌یه‌کی مهولانا جامی:

آمدی سوی من وز اشک خودم مانده خجل که بره پای تو چون سرو شده آلوده بگل

خون شد از رشك گلم دل بنشین پیش دوچشم کسه بشویم گلت از پای بخونا به دل
 میل سیل مرّه‌ام میکنی آری باشد طبع ارباب کرم جانب سایل مایل
 جاه و تمکین ترا هیچ گزندی مرساد چون بسر وقت گدایان گزری مستعجل
 جان از آن پاکتر آمد که بیگرد گردی دامنش را چونک درتن خاکی منزل
 این قدر لطف بس از جانب لیلی که گهی بسر تربیت مجنون گذراند محل
 تا غلام تو شد ای خسرو خوبان جامی
 قاضی عشق بآزادی رو بست سجد

دووباره ده‌گه‌پینه‌وه سور شیعه‌رکانی وه‌فا:

آمدوشد تا ببازار محبت کرده‌ایم نقد جان را صرف درسوای محنت کرده‌ایم
 در میان اهل حرمت گرچه‌گم نامیم لیک درفن آوارگی چون جغد شهرت کرده‌ایم
 شمع وش مارا نظر ران می نیفتد بر قدم دیرگاهی بانگ‌هاست مشق حیرت کرده‌ایم
 آشنائی تا بآن ابرو کمان مارا فتاد خویش را آماج‌گاه تیر محنت کرده‌ایم
 ناصحا کم کن ملامت با سلامت درگذر عمرها ما خویشتن راهم ملامت کرده‌ایم
 تارسد چون گردگاهی دست ما بردامنت جان وتن بر کف بسر خاک مذلّت کرده‌ایم
 در طریق پاکبازی با جفای روزگار چون وفا اندر وفا خود را علامت کرده‌ایم
 از نگاه چشم مخمور تومست افتاده‌ایم سایه‌وش برخاک درگاه تو پست افتاده‌ایم
 تا بید ما را زهشیری نباشد بهره‌نی در ازل از یاده‌ حسن تومست افتاده‌ایم
 بیدلان را این طیبیدن هز زمان بی وجه نیست ماهی آسا ما از این سودا بشتت افتاده‌ایم
 نیست مآرا راه رفتن با امید زیستن صیدوش در دام مهرت پای بست افتاده‌ایم
 سیل اشک ما خرابات وفا معمور ساخت
 ای عجب مادر درستی زین شکست افتاده‌ایم

کند افکنده بر رخ زلف را لیل و نهار است این فروزان کرده در شب آفتابی را غدار است این
 بتیر غمزه‌ام چشم سیه مستش زدو گفتا زما از گلشن نازو نزاکت یادگار است این
 بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی آری که مرزد گریه‌های دیده‌ شب زنده‌دار است این
 بهنگام وداعت ناله در هر استخوان من چوبهلول دل از کف داده‌گوئی نی‌سوار است این

مرخ از دل بچین زلف بی هنگام اگر نالد که بس بیمارو بی تاب و پریشان روزگار است این
 حریف بزم وصلش با وجود غیر نتوان شد فراج نازک مابیدلان را زهرمار است این
 نمی آید ز فرط مرگ‌گان بهم آری بقانون نامه‌ مجنون دلیل انتظار است این
 چوبینم خنده‌ گلراهمه خون گریم از حسرت نشانی از تبسم‌های لعل آبدار است این
 بعباری بردل باز چون می جویمیش گوید کجا؟ چون؟ کی؟ چرا؟ برگودروغ آشکار است این
 فروغ از دل فراگیرد چراغ خاندان عشق کسه هم نور است وهم ناراست وهم عین شرار است این
 گل افشان شست نازش چون کند بر بیدلان گوید بطرز خود نمائیها کسه‌به‌لاله‌زار است این
 حدیث کشمکشها بر مخوان تیرو کمانش را فریادم دهی دل را، کمال اضطرار است این
 بزنید او محبت بسکه چشم چشمه خیزاید زجیب هرین مرگ‌گان یکی صد چشمه ساراست این
 خدا ز آفت نگهدارد خرابات محبت را
 وفا، دارالامان نوگرفتاران زار است این

بباز شد دل هدف ناوک دلدوز فراق شد برا فروخته باز آتش جانسوز فراق
 رفت با اشک روان خواب شکیبائی و صبر ماند دردو الم و شوق غم آموز فراق
 بس نبود اینهمه درد الم و غصه‌ عشق گشت آفروخته اندر جگر سوز فراق
 روزم از هجر سیا است چوشام زلفش شب دیجور بود نظرم روز فراق
 شکوه کم کن تو وفا رونق کاشانه دل
 برداین مشعله‌ نایره افروز فراق

خودنهان و شور و غوغا در جهان افکنده‌ئی آتش سودا بجان انس و جان افکنده‌ئی
 نه‌بشر آگاه گشت از رمز عشقت نه‌ملك گرچه نامی بر زبان این و آن افکنده‌ئی
 از کمر و اکن کمر بند این آگره‌را برگشا عالمی راز ان میان اندر گمان افکنده‌ئی
 ابرو است آن بر رخ زیبات یا قوس قضا یا بقصد عاشقان زهدر کمان افکنده‌ئی
 شد سراسر مشکلات نقطه‌ موهوم حل در میان ما حدیث زان دهان افکنده‌ئی
 زان سر زلف و خم ابرو هزاران داستان در میان دوستان دوشمنان افکنده‌ئی
 گنبد گردون پر از خوش و خروش است ای عجب

زین تقاضا بوالوفسار در فغان افکنده‌ئی

بر نیامد کسام از وصل دلارام هنوز ز آرزوی نوش آن لب زهر آشامم هنوز
 تا ببزم پختگان عشق او جایم دهند ساقیا رطل گرانم ده کسه‌من خامم هنوز
 روز اول ساقی باقی مرا جامی بداد سالها بر من گذشت و مست آن جامم هنوز
 زخم ناسورم بمرهم به نگردد ای طیبب خسته مرگان آن کار فور اندامم هنوز
 گفتم اندر دام او بلکه دل آرامی بود مانند اندر دام سخت و نیست آرامم هنوز

گفت نام نیک خواهی درگذر از نام و ننگ دین و دل بریاد دادم لیک بدنمام هنوز

باوفای خسته گفتمی جان بده کامت دهم

دروفایت جان بدادم لیک ناکامم هنوز

بازم اندر جگر افتاد شراری که مپرس تازه شد داغ من از لاله عذاری که مپرس

گشته دل بمان لگدکوب غزالی که مگوی کرده هم غارت جان دیده خماری که مپرس

تا بآن نازو نزاکت بسفر شد چو جرس من زدل می شنوم ناله زاری که مپرس

دل که آئینه صفت صاف بد از هرصفتی از غمش راه بدو یافت غباری که مپرس

چون بتیرم زدو پریاش فتادم گفتم کردی امروز عجب طرفه شکاری که مپرس

سرم از زمزمه مهریتان خالی بود پرشده از شورش سودای نگاری که مپرس

ناصحا ترک جفاکن وفا صید تونیست

شد دلش بسته فترک سواری که مپرس

نمیدانم چه افتاد این دل شوریده مارا جنون اوتفاوت می نداند شهرو صحرا را

بسی محنت کشید این دل بحق خدمتش روزی کنم اورا فدا مه طلعت خورشید سیما را

اگر یک ره ملامتگر رخ نیکوی تو 2000 روا دارد بحسن یوسف آن عشق زلیخارا

بیخشد مرده صد ساله راجان شربت لعلت چه خوش احیا نمودی جان من نام مسیحارا

وفا از پرتو آن روی و خوی آتشین باشد

کد دل چون شعله غرق سوختن خواهد سراپارا

ههروه کو بلایی و وفا له گهل دیوانی نه بولمه عانی میرزا عه بدولقادی

بی دلدا، سه روکاری هه بو بیوت، هه نندی له سه بکی نه وه وه نژیکه .

که نه وه به بسته له م قه سیده یه ی بی دلدا دهرده که ویوت:

برنگ غنچه سودای خطت پیچیده دلهارا رگ گل رشته شیرازه شد مجموعه مارا

خرامت بال شوقم داد پیروان حیرانی که چون قمری قدح در چشم دارم سرو مینارا

نگه شد شمع فانوس خیال از چشم پوشیدن فنا مشکل که از عاشق بر درنگ تماشارا

درین محفل سراغ گوشه امنی نمی یابم چو شمع آخر گریبان میکنم کف پیارا

کف خاکی ندارم قابل تعمیر خود آری جنون افشانده بر ویرانه ام دامان صحرا را

بغیر از نیستی لوح عدم نقشی نمی بندد اگر خواهی نگریدی جلوه گر آئینه کن مارا

ندارد حال ما اندیشه مستقبل دیگر که گم کردیم در آغوش دی امروزو فردارا

نه از موج نسیم است اینقدرها جوش بیتابی تب شوق کسی در رقص دارد نبض دربارا

خموشی غیر افسردن چه گل ریزد بدامانت اگر زاده ئی با ناله کن پیوند اعضارا

اقامت تهمت در محفل کم فرصت هستی چو عکس از خانه آئینه بیرون گرد کن جارا

مآل شعله دانمست اگر آسودگی خواهی بصد گردن مده از کف جبین سجده فرسارا

نشانه نیست غیر از نام آنهم تا توئی بیدل

جهانی دیده ئی بشمار نقش بال عنقارا

بیادل: نه بولمه عانی میرزا عه بدولقادی کوپی عه بدولخالقی

نه رلاس یان به رلاس، ناسراوبه بیدل، له سالی 1644 زایینی له نه کبه ر

نابادی هیند له دایک بووه له (5) ی دیسامبه ری 1720 له عه زیم ناباد

یان له دهله ی کوچی دویسی کردوه . شاعیر یکی هیندی به فارسی

شیعری گوتوه که له ره چه له کدا له تورکه کانی جه غتایی به لاس بوو،

به لام له هیندستان له دایک بووه و گه وره بووه، زوربه ی ته مه نی خو ی

له شاجیهان ناباد له گوشه گیرییدا به سه ریردوه و سه رگه رمی

بیرکردنه وه ی عارفانه و دارشتنی شیعیرو په خشان بووه . له شیعیرو

په خشاندا سه بکی تایبته به خو ی هه یه و جواتترین و به رزترین

نمونه ی سه بکی هیندی به له نه ده بی فارسیدا، له به ره مه کانیدا بیری

عیرفانی دژوارو خوازه و کنیایه ی به کاره ی ناوه، له خه یال و داهینانی

ناوه پر و کدا گه لی ورد بووه . له سالی 1079 کوچی له خزمته ی محمه د

نه عزمه ی کوپی نورهنگی زیبدا بوو، دواتر دهستی داوه ته

گه شت و گه پریدهگی و تاله نه انجامدا له سالی 1096 کوچی

له دهله ییدا نیشته جی بووه له ناسف جای یه که م (نیزامی حیدر

ناباد) وه نژیک بووه .

بی‌دل له‌ئه‌فغانستان و له‌به‌شیکی تورکستانی چین و تاجیکستان و ئۆزبه‌کستاندا، خوشه‌ویست بووه، له‌به‌ره‌مه‌کانی: مه‌سنه‌وی عه‌ره‌فات، ته‌لیسمی حیره‌ت، توری مه‌عریفه‌ت، موحیتی ئه‌عه‌زم و (تنبیه‌المه‌وسین) و هه‌روه‌ها قه‌سیده‌و غه‌زه‌ل و ته‌رجیع و موسته‌زادو چوارخشته‌یی و پینچ خشته‌یی و خاوه‌نی چه‌ندین نووسراوه‌که زیاتر ستایشی شوکرول‌ل‌او دوو‌کوپه‌که‌ی ده‌کات، که‌به‌شیوه‌ی روقعه‌یان په‌خشانه . بی‌دل (20) سال‌ دوا‌ی کوچی دوا‌یی ئه‌حمه‌دی فاروقی سه‌هره‌ندی و (2) سال‌ دوا‌ی کوچی دوا‌یی شیخ‌عه‌بدولحه‌قی ده‌له‌وی، له‌دایک بووه . گومانی تیدانییه‌که بی‌دل سوودی له‌و دوو‌گه‌وره‌پیاوه‌وه‌رگرتووه‌و به‌نوری عیرفانیان چاوی کراوه‌ته‌وه .

بازم امشب ای حریفان شور دیگر در سراسر است در دما غم بوی عود آید مگردل مجمر است در سرم سودای آن قامت قیامت جوش (22) در دما غم اینچنین سودا و شور محشر است ای که در همی ز اعجاز خلیل مابین سنبل زلفش پریشان بر رخ چون آذر است گوشواره عقد پروین و بناگوشش شفق ای عجب در روز روشن کی درخشان اختر است چیت تدبیر ای رفیقان یار ناپروای ما شمع هر جمع و ولی پروانه بی بال و پیراست خار ناهموار در گلزار و بلبل برکنار این عجب تردیده امید عاشق بر دراست

کارهای بازگونه است ای وفا اندر جهان

بیش در کم عیش در غم نوش در رسم مضمراست

با حریفان سخنی دوش ز هجران میرفت اشک خون از مژه چون جوی بدامان میرفت رفت از آن نوگل خندان با اشارت سخنی اشکم از دیده گریان چو بهاران میرفت جمعی آشفته بدیدم که میانشان سخنی از سر زلف خم اندر خم جانان میرفت شام گیسوی ترا دید مگر باد صبا که سحری خبر از خویش پریشان میرفت

سخت جانی تو وفا دردم جانسوز ز فراق

چون تمردی عجاکز بر توجان میرفت

عمریست که دل راسر زلف تو مقام است دیریست که بی دانه چنین بسته‌دام است بی دوست گشایش نبود در چمن دهر جان بی رخ جانانه بعشاق حرام است دل دست زدامان جنون بسان ندارد دیوانه زناکامی خود طرفه بکام است بی شربت وصل تو ورود زندگی از دست باز آی که کار من بیمار تمام است

پابست و فانیست دل غم زده جانا

از دانه خال تو در افتاده دام است

اسیر حلقه زنجیر کوی فرقتم امشب عزیز تخت دار الملك مصر غریتم امشب بجان و دل غمش هر لحظه سودای او گر دارد غرامت خورده جنس متاع الفتم امشب بیاد لطف روی، و غنچه تنگ دهان او نشسته تاکمر در گل زاشک حسرتم امشب چو آید در خیال ایام وصل از فرط محرومی بخود درمانده مانند نگاه حیرتم امشب

زدستان زلیخای فلک چون ماه کنعانی

و فامن هم گریبان چاک دست تهمت امشب

فلک بنهاده بازم تازه داغی بر جگر امشب دهم داد فغان و آه و داد بی ثمر امشب زجان سیرم بدرد هجر یارو کشته مرگم اجل یکدم فراغت ده مرا زین درد سر امشب چنین از دل جرس وش ناله جانسوز می‌آید مگر کرده‌است دلبر بسان اهنگ سفر امشب سرود بزم ما آه و فغان بی اثر باشد بجای مجمر عود است دود بی شرر امشب

بفردا داده جانان مر و فارا وعده وصلش

ولیک از طالع می نخواهد شد سحر امشب

بجان هر که ز جانان ناوک بیداد می‌آید زهر عضوم فغان و ناله و فریاد می‌آید نباشد دام گلشن با عاثر بی‌تابی بلبل ولیکن وحشت از بی‌رحمی صیاد می‌آید ز درد کوه کاهت دردم ای خسرو خویان خیال شور شیرین و نم فرهاد می‌آید ز وحشت دل بجان آمد دریغا حسرتا دردا که بهر کشتن ما دیر آن جلاد می‌آید

به هر گلشن وفا چون غنچه نشکفته بینم

دل نگشوده خونین خویشم یاد می‌آید

و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله و اصحابه اجمعین

کرماشان، چوارشهمه پيڻجه مي مانگي جه مادي دووه مي سالي 1394 ي
کوچي

مانگي ريکوتی پيڻجه مي مانگي پوشپهري سالي 1353 ي کوچي هه تاي

محهمد ناهير سهيدزاده ي هاشمي

7	ششيري ديمليکيس	عربي	نارم هيکمت	شانزنامه	1974	عزيز گهري
8	بدنگنامه کاني ټينگليز	ټينگليز ي	نا/بلال ن شمشو	سياسي	1991	سلمان عدلي
9	چن له گمڼه مندانه کسدا رفتار بکم؟	فارسي	د. گاربر	پنوروده ي	2000	شهيدا سلاح
10	شهره ج	هلتماني	ستيفان سفايك	نوفليت	2000	عبدالرحمن دهشتي
11	سرمایه داري هارميشي	عربي	نلان مينك	سياسي / نابوروي	2001	دلير ميرزا
12	چيهانتيكي ليكترازار	عربي	نمنتوني گينز	سياسي	2000	عبدالللا فريده اغي
13	ناستامه بکوزوگان	عربي	نعمين معلوف	سياسي	1999	کوزال نه محمد
14	جرمة العراق في الابداء الجماعية	الانجليزيه	منظمة حقوق الانسان	وفاقي	2001	جمال ميرزا عزيز
15	دېوکراسي چيهه	فارسي	دقيقه پيڻهام	سياسي	2000	شورشي جرانوږي
16	دويراري دېوکراسي	فارسي	ريزيرت دال	سياسي	1999	تامانج عزيز کندي
17	سهر هللداني ناوړه گپړي	ټينگليز ي	ريزيرت دي کاپلان	سياسي	2000	شاخبران معسور
18	راپريزي عملديه کان	فارسي	محمد سورتاني	ميټودي	2003	حسن عبدالکریم کمال رشيد
19	نارياو ساده کان	فارسي	د. نره شو خره اديان	ميټودي	2003	علاء نوري بابا عدلي

زنجره ي بلاوکر او پوکاني خانه ي ورگيران

ژ	ناوي کتبي	زمان	نوسهر	بابت	سالي دورچون	ورگير
1	شائيسماغي ي بکمور چنگي چالديران	فارسي	هاشم حيجازي فېر	ميټودي	1999	کمال رشيد
2	ريکواره نيز دولتي و هريچيه کان	عربي	نعمد موسوي	سياسي	1998	عدلي قادر عويڼد
3	بنسماگاني داپشن له ميدياکاندا	فارسي	نورميد مسعودي	راگياندا ن	1999	مهيد سالح
4	History A Brief of Kordistan	کوردي	فرداه تاجه سابق	ميټو	2002	فرداه تاجه سابق
5	کاريگري نهست	عربي	د عدلي ويري	دورونتا سي	1995	سعد زنگنه
6	دېوکراسي	فارسي	نانتوني ناريلاستر	دېوکرا سي	2000	ريياز مستغا

زنجره ي بلاوکر او پوکاني خانه ي ورگيران

ژ	ناوي کتبي	زمان	نوسهر	بابت	سالي دورچون	ورگير
20	تېږي نيز دولتي	عربي	د. نعمد محمد رهفمت / د. سالح بکر نهلتيار	سياسي	1998	کوردستان جمال
21	ديالوگيک لهبر علمانيت	عربي	د. فوج عدلي فوره	فيکري	2003	ناکر عبدالکریم شواني
22	فيلسوفه پاگانه کان	ټينگليزي	ټيموني فريکو پيتر گاندي	فلسفي	2003	چنور محمد محمد
23	حزبه سياسيي کاني مسير	فارسي	نورسينگي داپشتي بهزاسو خزستگوزاري ريڼساي و. کاريواري دبروي کوماري دبروي	سياسي	2003	لهږي گوزان / محمد قادر سعيد

			ئيسلاسي نيزان			
24	كورده لياواشته كاني نارچي روفيتت ها	فارسي	نارچي روفيتت	ميژويي	200 3	كارزان محمد
25	كومتي دامنتاري	ئينگليزي	ئهدبي ميللعتان	چوزك	200 3	عزيز گمري
26	The kurdish culture	ئينگليزي	فواد تاهر صادق	روفيتتاري	200 3	فواد تاهر صادق
27	ميژويوساسني كورده	كوردي	عوسمان سعيد قادر	ميژويي	200 3	فازل حسدن
28	بختوبوري	ئالماني	فرهادز سافندر	كومنتاسي	200 3	عبدالرحمن دهشتي
29	روفيتتو دسملات	عرببي	سعدالدين ابراهيم	روفيتتاري	200 3	مملكوت عبدالللا
30	شانز له چند وتاريكدا	عرببي	عموني كهردي	شانزي	200 3	پروو نه محمدين
31	ستاتيژي سريازي	فارسي	ريچاره كالگر	سياسي	200 3	دلير مهزا
32	ناميهك دويراي ليكچوردن	فارسي	چون لوك	فيكري	200 4	شوزش جوانپزي - فريشيد شريف